

Westcott-Hort New Testament 1881

Provided by:

bible4u2lvhacg4b3to2e2veqpwmrc2c3tjf2wuuqiz332vlwmr4xbad.onion
bible4u.net
bible4u.i2p
bible4u.bit

Contact:

contact@bible4u.net

Public Domain

Everyone is permitted to copy, modify and distribute copies of this document for free as long as it's Biblical content remains unchanged.

Περιεχόμενα

<i>Περιεχόμενα</i>	3
1 ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	5
2 ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	29
3 ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	43
4 ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	67
5 ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	85
6 ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	109
7 ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	119
8 ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	129
9 ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	135
10 ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	139
11 ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	143
12 ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	147
13 ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	151
14 ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	155
15 ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	157
16 ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	161
17 ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	163
18 ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	165
19 ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	167
20 ΙΑΚΩΒΟΥ	175
21 ΠΕΤΡΟΥ Α΄	179
22 ΠΕΤΡΟΥ Β΄	183

<i>23</i> <i>ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄</i>	<i>185</i>
<i>24</i> <i>ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄</i>	<i>189</i>
<i>25</i> <i>ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄</i>	<i>191</i>
<i>26</i> <i>ΙΟΥΔΑ</i>	<i>193</i>
<i>27</i> <i>ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ</i>	<i>195</i>

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

1 βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ ²αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου ³ιουδας δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρες δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ ⁴αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων ⁵σαλμων δε εγεννησεν τον βοες εκ της ραχαβ βοες δε εγεννησεν τον ιωβηδ εκ της ρουθ ιωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι ⁶ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου ⁷σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασαφ ⁸ασαφ δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν ⁹οζιας δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχας αχας δε εγεννησεν τον εξεκιαν ¹⁰εξεκιας δε εγεννησεν τον μανασση μανασσης δε εγεννησεν τον αμως αμως δε εγεννησεν τον ιωσιαν ¹¹ιωσιας δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιας βαβυλωνος ¹²μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ ¹³ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακιμ ελιακιμ δε εγεννησεν τον αξωρ ¹⁴αξωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχιμ αχιμ δε εγεννησεν τον ελιουδ ¹⁵ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ ¹⁶ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας εξ ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος ¹⁷πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εως της μετοικεσιας βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιας βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες ¹⁸του δε [ιησου] χριστου η γενεσις ουτως ην μνηστευθεισης της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου ¹⁹ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην δειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην ²⁰ταυτα δε αυτου ενθυμη-

θεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιος δαυιδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαν την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου ²¹τεξεται δε υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησους αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων ²²τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος ²³ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος ²⁴εγερθεις δε [ο] ιωσηφ απο του υπνου εποιοσεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου ²⁵και ουκ εγνωσκεν αυτην εως [ου] ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησους

2 του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα ²λεγοντες που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και πληθομεν προσκυνησαι αυτω ³ακουσας δε ο βασιλευς ηρωδης εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου ⁴και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γενναιται ⁵οι δε ειπαν αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου ⁶και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ ⁷τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος ⁸και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες εξετασατε ακριβως περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω ⁹οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εσταθη επανω ου ην το παιδιον ¹⁰ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα ¹¹και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον

και λιβανον και συμυρναν ¹²και χρηματισθεντες κατα οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδη δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων ¹³αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατα οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο ¹⁴ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον ¹⁵και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου ¹⁶τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχηθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεμ και εν πασιν τοις ορειοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων ¹⁷τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος ¹⁸φωνη εν ραμα ηκουσθη κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχνη κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν ¹⁹τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατα οναρ τω ιωσηφ εν αιγυπτω ²⁰λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητούντες την ψυχην του παιδιου ²¹ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και εισπληθην εις γην ισραηλ ²²ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει της ιουδαιας αντι του πατρος αυτου ηρωδου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατα οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας ²³και ελθων καταωκισεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται

3εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας ²λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ³ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις δια ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁴αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμπλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη ην αυτου ακριδες και μελι αγριον ⁵τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου ⁶και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων ⁷ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ⁸ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας ⁹και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι

δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ¹⁰ηδη δε η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹¹εγω μεν υμας βαπτιζω εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹²ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹³τοτε παραγινεται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου ¹⁴ο δε διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με ¹⁵αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτω αφες αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον ¹⁶βαπτισθεις δε ο ιησους ευθυσ ανεβη απο του υδατος και ιδου πνευμα θεου καταβαινον ωσει περιστεραν ερχομενον επ αυτον ¹⁷και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4τοτε [ο] ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου ²και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν ³και προσελθων ο πειραζων ειπεν αυτω ει υιος ει του θεου ειπον ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται ⁴ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου ⁵τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου ⁶και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον καταω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου ⁷εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ⁸παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων ⁹και ειπεν αυτω ταυτα σοι παντα δωσω εαν πεσων προσκυνησεις μοι ¹⁰τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις ¹¹τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι προσπληθον και διηκονουν αυτω ¹²ακουσας δε οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν ¹³και καταλιπων την ναζαρετ ελθων καταωκισεν εις καφαρναουμ την παραθαλασσιαν εν ορειοις ζαβουλων και νεφθαλιμ ¹⁴ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος ¹⁵γη ζαβουλων και γη νεφθαλιμ οδον θαλασσης περαν του ιορδα-

νου γαλιλαια των εθνων ⁶ο λαος ο καθημενος εν σκοτια φως ειδεν μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις ⁷απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοιειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ⁸περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις ⁹και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων ¹⁰οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω ¹¹και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοις ¹²οι δε ευθεως αφεντες το πλοιο και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω ¹³και περιηγεν εν ολη τη γαλιλαια διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ¹⁴και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανοις συνεχομενους δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτοις ¹⁵και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθαν [αυτω] οι μαθηται αυτου ²και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτοις λεγων ³μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ⁴μακαριοι οι πενθοντες οτι αυτοι παρακληθησονται ⁵μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην ⁶μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται ⁷μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται ⁸μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οφονται ⁹μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι [αυτοι] υιοι θεου κληθησονται ¹⁰μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹¹μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου ¹²χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων ¹³υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθεν εξω καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων ¹⁴υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη ¹⁵ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια

⁶ουτως λαμπατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις ⁷μη νομιστε οτι πληθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ πληθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι ⁸αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως [αν] παντα γενηται ⁹ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ¹⁰λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση υμων η δικαιοσυνη πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ¹¹ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσει ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει ¹²εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος ¹³εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον κακει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου ¹⁴αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου ¹⁵ισθι εννοων τω αντιδικω σου ταχυ εως οτου ει μετ αυτου εν τη οδω μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησεται ¹⁶αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδως τον εσχατον κοδραντην ¹⁷ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεις ¹⁸εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι [αυτην] ηδη μοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου ¹⁹ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ²⁰και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου εις γεενναν απελθη ²¹ερρεθη δε ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον ²²εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο απολυων την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχευθηναι [και ος εαν απολελυμενην γαμψη μοιχεται] ²³παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου ²⁴εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μπε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου ²⁵μπε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μπε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεως ²⁶μπε εν τη κεφαλη σου ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην ποιησαι η μελαιναν ²⁷εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον του-

των εκ του πονηρου εστιν ³ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος ³εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπιζει εις την δεξιαν σιαγονα [σου] στρεψον αυτω και την αλλην ⁴και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον ⁴και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο ⁴τω αιτουντι σε δος και τον θελοντα απο σου δανισασθαι μη αποστραφης ⁴ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου ⁴εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων και προσευχεσθε υπερ των διωκοντων υμας ⁴οπως γεννησθε υιοι του πατρος υμων του εν ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους ⁴εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν ⁴και εαν ασπασθητε τους αδελφους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι εθνικοι το αυτο ποιουσιν ⁴εσεσθε ουν υμεις τελειοι ως ο πατηρ υμων ο ουραnios τελειος εστιν

6 Προσεχετε [δε] την δικαιοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μη γε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις ²οταν ουν ποιης ελεημοσυνην μη σαλπισης εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ³σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου ⁴οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι ⁵και οταν προσευχησθε ουκ εσεσθε ως οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις γωνιαις των πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ⁶συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισας την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι ⁷προσευχομενοι δε μη βατταλογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται ⁸μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ [ο θεος] ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμας αιτησαι αυτον ⁹ουτως ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ¹⁰ελθητω η βασιλεια σου γεννηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι γης ¹¹τον αρτον ημων τον επιουσιον δος ημιν σημερον ¹²και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ως και ημεις αφηκαμεν τοις οφειλεταις ημων ¹³και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου ¹⁴εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυ-

των αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουραnios ¹⁵εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις [τα παραπτωματα αυτων] ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων ¹⁶οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ως οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ¹⁷συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι ¹⁸οπως μη φανης τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυφαιω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυφαιω αποδωσει σοι ¹⁹μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης οπου σης και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν ²⁰θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν ²¹οπου γαρ εστιν ο θησαυρος σου εκει εσται [και] η καρδια σου ²²ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν η ο οφθαλμος σου απλους ολον το σωμα σου φωτεινον εσται ²³εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον ²⁴ουδεις δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ²⁵δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε [η τι πιητε] μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος ²⁶εμβλεψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκας και ο πατηρ υμων ο ουραnios τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων ²⁷τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁸και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανουσιν ου κοπιωσιν ουδε νηθουσιν ²⁹λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων ³⁰ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι ³¹μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα ³²παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητουσιν οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουραnios οτι χρηζετε τουτων απαντων ³³ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³⁴μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης

7 μη κρινετε ινα μη κριθητε ²εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν ³τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω

δοκον ου κατανοεις ἢ πως ερεις τω αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος εκ του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου ὑποκριτα εκβαλε πρωτον εκ του οφθαλμου σου την δοκον και τότε διαβλεψεις εκβαλιν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου ἕμη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλπτε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησουσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας ἄιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ἄπας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ἢ τις εξ υμων ανθρωπος ον αιτησει ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω ἢ και ιχθυον αιτησει μη οφιν επιδωσει αυτω ἢ ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδομαι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον ἢ παντα ουν οσα εαν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται ἢ εισελθατε δια της στενης πυλης οτι πλατεια και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης ἢ οτι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωνην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην ἢ προσεχετε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες ἢ απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλας η απο τριβωλων συκα ἢ ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει ἢ ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ενεγκειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν ἢ παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ἢ αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους ἢ ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν τοις ουρανοις ἢ πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι επροφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν ἢ και τότε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνω υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν ἢ πας ουν οστις ακουει μου τους λογους [τουτους] και ποιει αυτους ομοιωθησεται ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν αυτου την οικιαν επι την πετρην ἢ και κατεβη η βροχη και πληθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσαν τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετρην ἢ και πας ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν αυτου την οικιαν επι την

αμμον ἢ και κατεβη η βροχη και πληθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη ἢ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσοντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου ἢ ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις αυτων

Ὁ καταβαντος δε αυτου απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι ἢ και ιδου λεπρος προσελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι ἢ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεως εκαθαρισθη αυτου η λεπρα ἢ και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπης αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκον το δωρον ο προσεταξεν μουσης εις μαρτυριον αυτοις ἢ εισελθοντος δε αυτου εις καφαρναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον ἢ και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινωσ βασανιζομενος ἢ λεγει αυτω εγω ελθων θεραπευσω αυτον ἢ αποκριθεις δε ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου ἢ και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν [τασσομενος] εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ἢ ακουσας δε ο ιησους εθανμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν παρ ουδενι τοσαυτην πιστιν εν τω ισραηλ ευρον ἢ λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων ἢ οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ἢ και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε ως επιστευσας γεννηθητω σοι και ιαθη ο παις εν τη ωρα εκεινη ἢ και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημμενην και πυρεσσοσαν ἢ και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγεθη και διηκονει αυτω ἢ οφιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακως εχοντας εθεραπευσεν ἢ οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτος τας ασθενειας ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν ἢ ιδων δε ο ιησους οχλον περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν ἢ και προσελθων εις γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη ἢ και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ἢ ετερος δε των μαθητων ειπεν αυτω κυριε

επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θάψαι τον πατερα μου ²²ο δε ιησους λεγει αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θάψαι τους εαυτων νεκρους ²³και εμβαντι αυτω εις πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ²⁴και ιδου σεισμος μεγας εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτος δε εκαθευδεν ²⁵και προσελθοντες ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον απολλυμεθα ²⁶και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθη ειπετιμωσεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη ²⁷οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα αυτω υπακουουσιν ²⁸και ελθοντος αυτου εις το περαν εις την χωραν των γαδαρηνων υπηπνησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης ²⁹και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι υιε του θεου πληθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας ³⁰ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη ³¹οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημας αποστειλον ημας εις την αγελην των χοιρων ³²και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις τους χοιρους και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασι ³³οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων ³⁴και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις υπαντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9 και εμβας εις πλοιον διεπερασεν και πληθεν εις την ιδιαν πολιν ²και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφιενται σου αι αμαρτια ³και ιδου τινες των γραμματεων ειπαν εν εαυτοις ουτος βλασφημει ⁴και ειδως ο ιησους τας ενθυμους αυτων ειπεν ινατι ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων ⁵τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφιενται σου αι αμαρτια η ειπειν εγειρε και περιπατει ⁶ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυτικω εγειρε αρρον σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου ⁷και εγερθη απηλθεν εις τον οικον αυτου ⁸ιδοντες δε οι οχλοι εφοβηθησαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις ⁹και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον μαθηταιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁰και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ¹¹και ιδοντες οι φαρισαιοι ελεγον τοις μαθηταις αυ-

του δια τι μετα των τελωνων και αμαρτων εσθιει ο διδασκαλος υμων ¹²ο δε ακουσας ειπεν ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ¹³προρευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεος θελω και ου θυσιαν ου γαρ πληθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους ¹⁴τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν ¹⁵και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενηθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν ¹⁶ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακους αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται ¹⁷ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη γε ρηγνυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολλυνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους καινους και αμφοτεροι συντηρουνται ¹⁸ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων [εις] προσελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθες την χειρα σου επ αυτην και ζησεται ¹⁹και εγερθη ο ιησους ηκολουθει αυτω και οι μαθηται αυτου ²⁰και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου ²¹ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι ²²ο δε ιησους στραφεις και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης ²³και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον ²⁴ελεγεν αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου ²⁵οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης και ηγειρη το κορασιον ²⁶και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην ²⁷και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιε δαυιδ ²⁸ελθοντι δε εις την οικιαν προσπληθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω και κυριε ²⁹τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γεννηθητω υμιν ³⁰και ηνεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμηθη αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω ³¹οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη ³²αυτων δε εξερχομενων ιδου προσπνευγκαν αυτω κωφον δαιμονιζομενον ³³και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανη ουτως εν τω ισραηλ ³⁴[οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια] ³⁵και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της

βασιλείας και θεραπειών πασαν νόσον και πασαν μαλακίαν ³ἴδων δε τους οχλους ἐσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν ἐσκυλμενοι και ἐρριμμενοι ὡσει προβατα μη ἔχοντα ποιμένα ³⁷τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ὀλιγοι ³⁸δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου ὡπως ἐκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10 και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου ἐδωκεν αυτοις ἐξουσιαν πνευματων ἀκαθάρτων ὡστε ἐκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νόσον και πασαν μαλακίαν ²των δε δωδεκα ἀποστολων τα ὀνόματα ἐστιν ταυτα πρώτος σίμων ο λεγομενος πέτρος και ἀνδρέας ο ἀδελφος αυτου και ἰακώβος ο του ζεβεδαιου και ἰωάννης ο ἀδελφος αυτου ³φίλιππος και βαρθολομαίος θώμας και μαθθαιος ο τελώνης ἰακώβος ο του ἀλφαιου και θαδδαιος ⁴σίμων ο καναναιος και ἰουδας ο ἰσκαριώτης ο και παραδους αυτον ⁵τουτους τους δωδεκα ἀπεστειλεν ο ἰησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις ὁδον ἐθνῶν μη ἀπελθητε και εις πόλιν σαμαρειτων μη εἰσελθητε ⁶πορευεσθε δε μάλλον προς τα προβατα τα ἀπολωλοτα οἰκου ἰσραηλ ⁷πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανῶν ⁸ἀσθενουντας θεραπευετε νεκρους ἐγειρετε λεπρους καθαρῖζετε δαιμονια ἐκβαλλετε δωρεαν ἐλαβετε δωρεαν δοτε ⁹μη κτησθητε χρυσον μηδε ἀργυρον μηδε χαλκον εις τας ζώνας υμῶν ¹⁰μη πηραν εις ὁδον μηδε δυο χιτῶνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδον ἀξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου ¹¹εις ην δ αν πόλιν η κώμην εἰσελθητε ἐξετάσατε τις εν αυτη ἀξιος ἐστιν κακει μείνατε εως αν ἐξελθητε ¹²εἰσερχομενοι δε εις την οἰκίαν ἀσπασασθε αυτην ¹³και εαν μεν η η οἰκία ἀξία ἐλθათω η εἰρηνη υμῶν ἐπ αυτην εαν δε μη η ἀξία η εἰρηνη υμῶν ἐφ υμας ἐπιστραφῆτω ¹⁴και ὡς αν μη δεξῆται υμας μηδε ἀκουσῆ τους λόγους υμῶν ἐξερχομενοι ἐξω της οἰκίας η της πόλεως ἐκείνης ἐκτιναξάτε τον κονιορτον των ποδῶν υμῶν ¹⁵ἀμην λεγω υμιν ἀνεκτοτερον ἐσται γῆ σοδομῶν και γομορρῶν εν ημερα κρίσεως η τη πόλει ἐκείνη ¹⁶ἴδου ἐγὼ ἀποστελλῶ υμας ὡς προβατα εν μεσῶ λύκων γίνεσθε ουν φρονιμοι ὡς οι ὄφεις και ἀκεραιοι ὡς αι περιστῆραι ¹⁷προσεχετε δε ἀπο των ἀνθρώπων παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνέδρια και εν ταις συναγωγαις αυτων μαστιγώσουσιν υμας ¹⁸και ἐπὶ ηγεμονας δε και βασιλεις ἀχθήσεσθε ἐνεκεν ἐμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις ἐθνεσιν ¹⁹ὅταν δε παραδῶσιν υμας μη μεριμνήσατε πῶς η τι λαλήσατε ²⁰δοθησεται γαρ υμιν εν ἐκείνη τη ὥρα τι λαλήσατε ²¹οὐ γαρ υμεις ἐστε οι λαλουντες ἀλλὰ το πνευμα του πατρος υμῶν το λαλουν εν υμιν ²²παραδώσει δε ἀδελφος ἀδελφον εις θάνατον και πατήρ τέκνον και ἐπαναστησονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς και θανάτω-

σουσιν αυτους ²³και ἐσεσθε μισουμενοι ὑπο παντων δια το ὄνομα μου ο δε ὑπομείνας εις τέλος ουτος σωθησεται ²⁴ὅταν δε διώκωσιν υμας εν τη πόλει ταυτη φευγετε εις την ἕτεραν ἀμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πόλεις [του] ἰσραηλ εως ἐλθῆ ο υιος του ἀνθρώπου ²⁵οὐκ ἐστιν μαθητης ὑπερ τον διδασκαλον ουδε δούλος ὑπερ τον κύριον αυτου ²⁶ἀρκετον τῷ μαθητῆ ἵνα γεννηται ὡς ο διδασκαλος αυτου και ο δούλος ὡς ο κύριος αυτου εἰ τον οἰκοδεσποτην βεελζεβουλ ἐπεκάλεσαν πῶσω μάλλον τους οἰκιακούς αυτου ²⁷μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ ἐστιν κεκαλυμμενον ο οὐκ ἀποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ²⁸ὁ λεγω υμιν εν τη σκοτία εἶπατε εν τῷ φωτὶ και ο εις το οὐς ἀκουετε κηρυσάτε ἐπὶ των δωματων ²⁹και μη φοβηθητε ἀπο των ἀποκτεινοντων το σῶμα την δε ψυχήν μη δυναμενων ἀποκτειναι φοβεισθε δε μάλλον τον δυναμενον και ψυχήν και σῶμα ἀπολεσαι εν γεννῆ ³⁰οὐχι δυο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται και εν ἐξ αυτων ου πεσειται ἐπὶ την γῆν ἀνευ του πατρος υμῶν ³¹υμῶν δε και αι τρίχες της κεφαλῆς πασαι ηριθμημεναι εἰσιν ³²μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιῶν διαφερετε υμεις ³³πᾶς ουν ὅστις ὁμολογήσῃ εν ἐμοὶ ἐμπροσθεν των ἀνθρώπων ὁμολογήσω καγὼ εν αὐτῷ ἐμπροσθεν του πατρος μου του εν τοις ουρανοῖς ³⁴ὅστις δε ἀρνησῆται με ἐμπροσθεν των ἀνθρώπων ἀρνησομαι καγὼ αυτον ἐμπροσθεν του πατρος μου του εν τοις ουρανοῖς ³⁵μη νομιστε οτι ἤλθον βαλῆιν εἰρηνην ἐπὶ την γῆν οὐκ ἤλθον βαλῆιν εἰρηνην ἀλλὰ μάχαιραν ³⁶ἤλθον γαρ διχασαι ἀνθρώπον κατὰ του πατρος αυτου και θυγατέρα κατὰ της μητρος αυτης και νυμφῆν κατὰ της πενθερας αυτης ³⁷και ἐχθροὶ του ἀνθρώπου οι οἰκιακοὶ αυτου ³⁸ὁ φίλων πατέρα η μητέρα ὑπερ ἐμε οὐκ ἐστιν μου ἀξιος και ο φίλων υιον η θυγατέρα ὑπερ ἐμε οὐκ ἐστιν μου ἀξιος ³⁹και ὡς ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ἀκολουθεὶ ὀπισθῶ μου οὐκ ἐστιν μου ἀξιος ⁴⁰ὁ εὐρών την ψυχήν αυτου ἀπολεσει αυτην και ο ἀπολεσας την ψυχήν αυτου ἐνεκεν ἐμου εὐρησει αυτην ⁴¹ὁ δεχομενος υμας ἐμε δεχεται και ο ἐμε δεχομενος δεχεται τον ἀποστείλαντα με ⁴²ὁ δεχομενος προφήτην εις ὄνομα προφήτου μίσθον προφήτου λήμψεται και ο δεχομενος δικαίον εις ὄνομα δικαίου μίσθον δικαίου λήμψεται ⁴³και ὡς αν ποτίσῃ ἐνα των μικρῶν τούτων ποτηριον ψυχρου ὀνον εις ὄνομα μαθητου ἀμην λεγω υμιν ου μη ἀπολεσῆ τον μίσθον αυτου

11 και ἐγενετο ὅτε ἐτέλεσεν ο ἰησους διατάσων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβῆ ἐκείθεν του διδάσκειν και κηρυσσειν εν ταις πόλεσιν αυτων ²ο δε ἰωάννης ἀκουσας εν τῷ δεσμῶτηριῳ τα ἐργα του χριστου πέμψας δια των μαθητῶν αυτου ³εἶπεν αὐτῷ συ εἰ ο ἐρχομενος η ἕτερον προσδοκῶμεν ⁴και ἀπο-

κριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγελιατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν και νεκροι γειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι τούτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον αλλα τι εξηλθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλεων αλλα τι εξηλθατε προφητην ιδειν ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου αμην λεγω υμιν ουκ εγνηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου επροφητευσαν και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι ο εχων ωτα ακουετω τιτινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις καθημενοις εν ταις αγοραις προσφωνουντα τοις ετεροις λεγουσιν πυλησαμεν υμιν και ουκ ωρηχασαθε εθρηνησαμεν και ουκ εκοψασθε ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των εργων αυτης τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοσαν ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοσαν πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν και συ καφαρναουμ μη εως ουρανου υψωθηση εως αδου καταβηση οτι ει εν σοδομοις εγεννηθησαν αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμεινεν αν μεχρι της σημερον πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι εκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιου και ο πατηρ οτι ουτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τις επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι δευτε προς με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας αρατε τον ζυγον

μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραυς ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν οι δε φαρισαιο ιδοντες ειπαν αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποισεν δαυιδ οτε επεινασεν και οι μετ αυτου πως εισπληθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγον ο ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεος θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους κυριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων και ιδου ανθρωπος χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα καταγορησωσιν αυτου ο δε ειπεν αυτοις τις [εσται] εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει ποσω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλως ποιειν τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον σου την χειρα και εξετεινεν και απεκατεσταθη υγιης ως η αλλη εξελθοντες δε οι φαρισαιο συμβουλιον ελαβον κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ινα πληρωθη το ρηθεν δια ψαιου του προφητου λεγοντος ιδου ο παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελει ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τις εν ταις πλαταιαις την φωνην αυτου καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εως αν εκβαλη εις νικος την κρισιν και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν τοτε προσπνεγκαν αυτω δαιμονιζομενον τυφλον και κωφον και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον κωφον λαλειν και βλεπειν και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαυιδ οι δε φαρισαιο ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων ειδως δε τας ενθυμψεις αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτης ερημονται και πασα πολις η οικια μερισθεισα καθ

εαυτης ου σταθιησεται ²⁶ και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πως ουν σταθιησεται η βασιλεια αυτου ²⁷ και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι κριται εσονται υμων ²⁸ ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ²⁹ η πως δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου αρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει ³⁰ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ³¹ δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται ³² και ος εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τουτω αιωνι ουτε εν τω μελλοντι ³³ η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται ³⁴ γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει ³⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα ³⁶ λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο λαλησουσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως ³⁷ εκ γαρ των λογων σου δικαιοθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση ³⁸ τοτε απεκριθησαν αυτω τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν ³⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου ⁴⁰ ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας ⁴¹ ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ⁴² βασίλισσα νοτου εγεγρησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε ⁴³ οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει ⁴⁴ τοτε λεγει εις τον οικον μου επιστρεψω οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα [και] σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ⁴⁵ τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως

εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα ⁴⁶ ετι αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι ⁴⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν τω λεγοντι αυτω τις εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου ⁴⁸ και εκτεινας την χειρα [αυτου] επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ⁴⁹ οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν

13 εν τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν ² και συνηχηθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον ειστηκει ³ και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν ⁴ και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ελθοντα τα πετεινα κατεφαγεν αυτα ⁵ αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανειτελεν δια το μη εχειν βαθος γης ⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷ αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα ⁸ αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ⁹ ο εχων ωτα ακουετω ¹⁰ και προσελθοντες οι μαθηται ειπαν αυτω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις ¹¹ ο δε αποκριθεις ειπεν οτι υμιν δεδοται γνωμαι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρων εκεινοις δε ου δεδοται ¹² οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ¹³ δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν ¹⁴ και αναπληρουνται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακου ακουσατε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ¹⁵ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους ¹⁶ υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα [υμων] οτι ακουουσιν ¹⁷ αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδαν και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ¹⁸ υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειραντος ¹⁹ παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεις ²⁰ ο δε επι τα πετρωδη σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρας λαμβανων αυτον ²¹ ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν

γενομένης δε θλιψέως η διώγμου δια τον λογον ευθυς σκανδαλιζεται ²⁰ο δε εις τας ακανθας σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται ²¹ο δε επι την καλην γην σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιεις ος δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ²²αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειραντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου ²³εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και επεσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν ²⁴οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποισεν τοτε εφανη και τα ζιζανια ²⁵προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια ²⁶ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποισεν οι δε αυτω λεγουσιν θελεις ουν απελθοντες συλλεξωμεν αυτα ²⁷ο δε φησιν ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσπε αμα αυτοις τον σιτον ²⁸αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα εως του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα [εις] δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγετε εις την αποθηκην μου ²⁹αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου ³⁰ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοις κλαδοις αυτου ³¹αλλην παραβολην [ελαλησεν αυτοις] ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον ³²ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουδεν ελαλει αυτοις ³³οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης ³⁴τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες διασαφησον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου ³⁵ο δε αποκριθεις ειπεν ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου ³⁶ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου ³⁷ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν ³⁸ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι κατακαιεται ουτως εστιν εν τη συντελεια του αιωνος ³⁹αποστελει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την

ανομιαν ⁴⁰και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ⁴¹τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουετω ⁴²ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν και απο της χαρας αυτου υπαγει και πωλει οσα εχει και αγοραζει τον αγρον εκεινον ⁴³παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας ⁴⁴ευρων δε ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον ⁴⁵παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση ⁴⁶ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγην τα δε σαπρα εξω εβαλον ⁴⁷ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων ⁴⁸και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ⁴⁹συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι ⁵⁰ο δε ειπεν αυτοις δια τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις τη βασιλεια των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια ⁵¹και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρεν εκειθεν ⁵²και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπλησσεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις ⁵³ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχ η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσηφ και σιμων και ιουδας ⁵⁴και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημας εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα ⁵⁵και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι και εν τη οικια αυτου ⁵⁶και ουκ εποισεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων

14 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδης ο τετραρχης την ακοην ιησου ²και ειπεν τοις παισιν αυτου ουτος εστιν ιωαννης ο βαπτιστης αυτος ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω ³ο γαρ ηρωδης κρατησας τον ιωαννην εδησεν και εν φυλακη απεθετο δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου ⁴ελεγεν γαρ ο ιωαννης αυτω ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην ⁵και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ως προφητην αυτον ειχον ⁶γενεσιους δε γενομενοις του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρσεεν τω ηρωδη ⁷οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησεται ⁸η δε προβιβασθεισα υπο της μητρος αυτης δος μοι

φψιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ¹και λυπηθεις ο βασιλευς δια τους ορκους και τους συνανακειμενους εκελευσεν δοθηναι ²και πεμψας απεκεφαλισεν ιωαννην εν τη φυλακη ³και πνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και πνεγκεν τη μητρι αυτης ⁴και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηραν το πτωμα και εθαψαν αυτον και ελθοντες απηγγειλαν τω ιησου ⁵ακουσας δε ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων ⁶και εξελθων ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις και εθεραπευσεν τους αρρωστους αυτων ⁷οψιας δε γενομενης προσηλθον αυτω οι μαθηται λεγοντες ερημος εστιν ο τοπος και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τους οχλους ινα απελθοντες εις τας κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα ⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοις υμεις φαγειν ⁹οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυας ¹⁰ο δε ειπεν φερετε μοι ωδε αυτους ¹¹και κελευσας τους οχλους ανακλιθηναι επι του χορτου λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις ¹²και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις ¹³οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακισχιλιοι χωρις γυναικων και παιδιων ¹⁴και [ευθεως] ηναγκασεν τους μαθητας εμβηναι εις πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυση τους οχλους ¹⁵και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιας δε γενομενης μονος ην εκει ¹⁶το δε πλοιον ηδη σταδιους πολλους απο της γης απειχεν βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος ¹⁷τεταρτη δε φυλακη της νυκτος ηλθεν προς αυτους περιπατων επι την θαλασσαν ¹⁸οι δε μαθηται ιδοντες αυτον επι της θαλασσης περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν ¹⁹ευθυς δε ελαλησεν [ο ιησους] αυτοις λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ²⁰αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω κυριε ει συ ει κελευσον με ελθειν προς σε επι τα υδατα ²¹ο δε ειπεν ελθε και καταβας απο του πλοιου πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα και ηλθεν προς τον ιησουν ²²βλεπων δε τον ανεμον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με ²³ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασας ²⁴και αναβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος ²⁵οι δε εν τω πλοιω προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει ²⁶και διαπερασαντες ηλθον επι την γην εις γεννησαρετ ²⁷και επιγνοντες αυτον οι ανδρες του τοπου

εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσπνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ²⁸και παρεκαλουν [αυτον] ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15τοτε προσερχονται τω ιησου απο ιεροσολυμων φαρισαιοι και γραμματεις λεγοντες ¹δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τας χειρας οταν αρτον εσθιωσιν ²ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δια τι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ³ο γαρ θεος ειπεν τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ⁴υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης ου μη τιμησει τον πατερα αυτου ⁵και ηκυρωσατε τον λογον του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁶υποκριται καλως επροφητευσεν περι υμων ησαιας λεγων ⁷ο λαος ουτος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁸ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων ⁹και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε ¹⁰ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτου κοινοι τον ανθρωπον ¹¹τοτε προσελθοντες οι μαθηται λεγουσιν αυτω οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν ¹²ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται ¹³αφετε αυτους τυφλοι εισιν οδηγοι τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται ¹⁴αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ¹⁵ο δε ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε ¹⁶ου νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται ¹⁷τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον ¹⁸εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυρια βλασφημια ¹⁹ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χειρσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον ²⁰και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος ²¹και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραξεν λεγουσα ελεπον με κυριε υιος δαυιδ η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται ²²ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτουν αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων ²³ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ²⁴η δε ελθουσα προσεκυνη αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι ²⁵ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων

και βαλιν τοις κυναριοις ²η δε ειπεν ναι κυριε και [γαρ] τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων ²τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γεννηθιω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης ³και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει ³και προσπληθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ αυτων χωλους κυλλους τυφλους κωφους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας αυτου και εθεραπευσεν αυτους ³ωστε τον οχλον θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας και χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ ³ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι [ηδη] ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω ³και λεγουσιν αυτω οι μαθηται ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον ³και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπαν επτα και ολιγα ιχθυδια ³και παραγγειλας τω οχλω αναπεσειν επι την γην ³ελαβεν τους επτα αρτους και τους ιχθυας και ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις οχλοις ³και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και το περισσευον των κλασματων ηραν επτα σπυριδας πληρεις ³οι δε εσθιοντες ησαν τετρακισχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων ³και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγαδαν

16 και προσελθοντες [οι] φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις ²ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις [[οψιας γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος ³και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε]] ³γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα και καταλιπων αυτους απηλθεν ³και ελθοντες οι μαθηται εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν ³ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ³οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν ³ηνους δε ο ιησους ειπεν τι διαλογισθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ εχετε ³ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακισχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε ³ουδε τους επτα αρτους των τετρακισχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε ³πως ου νοειτε οτι ου περι αρτων ειπον υμιν προσεχετε δε

απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ²τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης [των αρτων] αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ³ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου ³οι δε ειπαν οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερειαν η ενα των προφητων ³λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι ³αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ³αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν [τοις] ουρανοις ³καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτης ³δωσω σοι τας κλειδας της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις ³τοτε επετιμησεν τοις μαθηταις ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ο χριστος ³απο τοτε ηρξατο ιησους χριστος δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον εις ιεροσολυμα απελθειν και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι ³και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεως σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο ³ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον ει εμου οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³τοτε [ο] ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ερησει αυτην ³τι γαρ ωφεληθησεται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου ³αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν ³και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ματια αυτου εγενετο λευκα ως το φως ³και ιδου ωφθη αυτοις μωυσης και ηλιας συλλαλουντες μετ αυτου

ἄποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις ποιησω ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωυσει μιαν και ηλια μιαν ἔτι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα ακουετε αυτου ἕκαι ακουσαντες οι μαθηται επεσαν επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα ἕκαι προσηλθεν ο ιησους και αφαμενος αυτων ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε ἕεπαρანτες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη αυτον ιησουν μονον ἕκαι καταβαινοντων αυτων εκ του ορους ενετειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων εγερθη ἕκαι επηρωτησαν αυτον οι μαθηται λεγοντες τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ἕο δε αποκριθεις ειπεν ηλιας μεν ερχεται και αποκαταστησει παντα ἕλεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων ἕτοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις ἕκαι ελθοντων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον ἕκαι λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως εχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ ἕκαι προσπνευγα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι ἕαποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε μεθ υμων εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε ἕκαι επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης ἕτοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ἕο δε λεγει αυτοις δια την ολιγοπιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβα ενθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν ἕσυστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων ἕκαι αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα ἕελθοντων δε αυτων εις καφαρναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπαν ο διδραχμα υμων ου τελει τα διδραχμα ἕλεγει ναι και ελθοντα εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνησιν απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων ἕειποντος δε απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι ἕτινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθει εις θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαντα πρωτον ιχθυον αρων και ανοιξας

το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβωνδος αυτοις αντι εμου και σου

18 εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων ἕκαι προσκαλεσαμενος παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων ἕκαι ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ἕοστις ουν ταπεινωσει εαυτον ως το παιδιον τουτου ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων ἕκαι ος εαν δεξηται εν παιδιον τουτου επι τω ονοματι μου εμε δεχεται ἕος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης ἕουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω δι ου το σκανδαλον ερχεται ἕει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοπον αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωνη κυλλον η χωλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον ἕκαι ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωνη εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ἕορατε μη καταφρονησετε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοις δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατρος μου του εν ουρανοις ἕτι υμιν δοκει εαν γενηται τινη ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφησει τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη και πορευθει ζητει το πλανωμενον ἕκαι εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις ενενηκοντα εννεα τοις μη πεπλανημενοις ἕουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ινα αποληται εν των μικρων τουτων ἕεαν δε αμαρτηση ο αδελφος σου υπαγε ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου ἕεαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα ἕεαν δε παρακουση αυτων ειπον τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιας παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνης ἕαμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα εν ουρανω ἕπαλιν [αμην] λεγω υμιν οτι εαν δυο συμφωνησωσιν εξ υμων επι της γης περι παντος πραγαματος ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου του εν ουρανοις ἕου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων ἕτοτε προσελθων ο πετρος ειπεν [αυτω] κυριε ποσακις

αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εως επτακις ²²λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις αλλα εως εβδομηκοντακις επτα ²³δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου ²⁴αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσχηθη εις αυτω οφειλετης μυριων ταλαντων ²⁵μη εχοντος δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριος πραθηναι και την γυναικα και τα τεκνα και παντα οσα εχει και αποδοθηναι ²⁶πεσων ουν ο δουλος προσεκυνη αυτω λεγων μακροθυμησον επ εμοι και παντα αποδωσω σοι ²⁷σπλαγχνισθεις δε ο κυριος του δουλου [εκεινου] απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω ²⁸εξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησας αυτον επνιγεν λεγων αποδος ει τι οφειλεις ²⁹πεσων ουν ο συνδουλος αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι ³⁰ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εως αποδω το οφειλομενον ³¹ιδοντες ουν οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα ³²τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με ³³ουκ εδει και σε ελεψαι τον συνδουλον σου ως καγω σε ηλεψα ³⁴και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως [ου] αποδω παν το οφειλομενον ³⁵ουτως και ο πατηρ μου ο ουραnios ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων

19 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους μετρηεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου ²και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει ³και προσηλθον αυτω φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες ει εξεστιν απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν ⁴ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ ανεγνωτε οτι ο κτισας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποίησεν αυτους ⁵και ειπεν ενεκα τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και κολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ⁶ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ⁷λεγουσιν αυτω τι ουν μωυσης ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι ⁸λεγει αυτοις οτι μωυσης προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως ⁹λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμψη αλλην μοιχεται ¹⁰λεγουσιν αυτω οι μαθηται ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμψαι ¹¹ο δε ειπεν αυ-

τοις ου παντες χωρουσιν τον λογον αλλ οις δεδοται ¹²εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω ¹³τοτε προσπνεχθησαν αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξεται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις ¹⁴ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹⁵και επιθεις τας χειρας αυτοις επορευθη εκειθεν ¹⁶και ιδου εις προσελθων αυτω ειπεν διδασκαλε τι αγαθον ποιησω ινα σχω ζων αιωνιον ¹⁷ο δε ειπεν αυτω τι με ερωτας περι του αγαθου εις εστιν ο αγαθος ει δε θελεις εις την ζων εισελθειν τηρει τας εντολας ¹⁸λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους εφη το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις ¹⁹τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ²⁰λεγει αυτω ο νεανισκος ταυτα παντα εφυλαξα τι ετι υστερω ²¹εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος [τοις] πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανοις και δευρο ακολουθει μοι ²²ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον [τουτου] απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι πλουσιος δυσκολως εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων ²⁴παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμπλον δια τρηματος ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου ²⁵ακουσαντες δε οι μαθηται εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι ²⁶εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα ²⁷τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν ²⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθησεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ²⁹και πας οστις αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η τεκνα η αγρους ενεκεν του εμου ονοματος πολλαπλασιονα λημψεται και ζων αιωνιον κληρονομησει ³⁰πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου ²συμφωνησας δε μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου ³και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα εργατους ⁴και εκεινοις ειπεν υπαγετε και

υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν ⁵οι δε απηλθον παλιν [δε] εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποικισεν ωσαντως ⁶περι δε την ενδεκατην εξελθων ευρεν αλλους εστωτας και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι ⁷λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα ⁸οφιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων ⁹ελθοντες δε οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον ¹⁰και ελθοντες οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειον λημψονται και ελαβον [το] ανα δηναριον και αυτοι ¹¹λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου ¹²λεγοντες ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποικισαν και ισους αυτους ημιν εποικισας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καισωνα ¹³ο δε αποκριθεις ενι αυτων ειπεν εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι ¹⁴αρον το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ωσ και σοι ¹⁵ουκ εξεστιν μοι ο θελω ποιησαι εν τοις εμοις η ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος εμιμ ¹⁶ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι ¹⁷μελλων δε αναβαινειν ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα [μαθητας] κατ ιδιαν και εν τη οδω ειπεν αυτοις ¹⁸ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον [θανατω] ¹⁹και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα εγερθησεται ²⁰τοτε προσπληθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι απ αυτου ²¹ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου ²²αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν λεγουσιν αυτω δυναμεθα ²³λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις πτοιμασται υπο του πατρος μου ²⁴και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων ²⁵ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων ²⁶ουχ ουτως εστιν εν υμιν αλλ ος αν θελη εν υμιν μεγας γενεσθαι εσται υμων διακονος ²⁷και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εσται υμων δουλος ²⁸ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρων αντι πολλων ²⁹και εκπορευομενων αυτων απο ιερικω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς ³⁰και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι

ιησους παραγει εκραξαν λεγοντες κυριε ελεπσον ημας υιος δαυιδ ³¹ο δε οχλος επετιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραξαν λεγοντες κυριε ελεπσον ημας υιος δαυιδ ³²και στας [ο] ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν ³³λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιγωσιν οι οφθαλμοι ημων ³⁴σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των ομματα των αυτων και ευθεως ανεβλεψαν και ηκολουθησαν αυτω

21 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και πληθον εις βηθθαγη εις το ορος των ελαιων τοτε ιησους απεστειλεν δυο μαθητας ²λεγων αυτοις πορευεσθε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης λυσαντες αγαγετε μοι ³και εαν τις υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρειαν εχει ευθυς δε αποστειλει αυτους ⁴τουτο δε γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ⁵ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι πραυς και επιβεβηκως επι ονον και επι πωλον υιον υποζυγιου ⁶πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθως συνεταξεν αυτοις ο ιησους ⁷ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επ αυτων τα ιματα και επεκαθισεν επανω αυτων ⁸ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματα εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω ⁹οι δε οχλοι οι προαγοντες αυτον και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹⁰και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος ¹¹οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ο προφητης ιησους ο απο ναζαρεθ της γαλιλαιας ¹²και εισπληθεν ιησους εις το ιερον και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας ¹³και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον ποιειτε σπηλαιον ληστων ¹⁴και προσπληθον αυτω τυφλοι και χωλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους ¹⁵ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποικισεν και τους παιδας τους κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν ¹⁶και ειπαν αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον ¹⁷και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηλυθησθη εκει ¹⁸πρωι δε επαναγαγων εις την πολιν επεινασεν ¹⁹και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη ου μηκετι εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη

παραχρημα η συκη ²και ιδοντες οι μαθηται εθανμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη ¹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπτε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται ²και παντα οσα αν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε ³και ελθοντος αυτου εις το ιερων προσπληθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ⁴αποκριθεις [δε] ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπτε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ⁵το βαπτισμα το ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ²εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ ως προφητην εχουσιν τον ιωαννην ⁷και αποκριθεντες τω ιησου ειπαν ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ⁸τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι ⁹ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν ¹⁰προσελθων δε τω δευτερω ειπεν ωσαντως ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον μεταμεληθεις απηλθεν ¹¹τις εκ των δυο εποισεν το θελημα του πατρος λεγουσιν ο υστερος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου ¹²ηλθεν γαρ ιωαννης προς υμας εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ουδε μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω ¹³αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμα ο αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν ¹⁴οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου ¹⁵και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν ¹⁶παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποισαν αυτοις ωσαντως ¹⁷υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου ¹⁸οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε απεκτεινωμεν αυτον και σχωμεν την κληρονομιαν αυτου ¹⁹και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν ²⁰οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις ²¹λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδω-

σεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων ²²λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγεννηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ²³δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνη ποιουντι τους καρπους αυτης ²⁴[και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον] ²⁵και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει ²⁶και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επει εις προφητην αυτον ειχον

22 και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν εν παραβολαις αυτοις λεγων ¹ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποισεν γαμους τω υιω αυτου ²και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν ³παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου πτοιμακα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους ⁴οι δε αμελησαντες απηλθον ος μεν εις τον ιδιον αγρον ος δε επι την εμποριαν αυτου ⁵οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν ⁶ο δε βασιλευς ωργισθη και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν ⁷τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι ⁸πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους εαν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους ⁹και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο νυμφων ανακειμενων ¹⁰εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου ¹¹και λεγει αυτω εταιρε πως εισπληθεις ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη ¹²τοτε ο βασιλευς ειπεν τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας εκβαλετε αυτον εις το σκοτος το εξωτερων εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ¹³πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁴τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω ¹⁵και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντας διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων ¹⁶ειπον ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου ¹⁷γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται ¹⁸επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου

οι δε προσπνεγκαν αυτω δηναριον ²και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη ²¹λεγουσιν καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²²και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθαν ²³εν εκεινη τη ημερα προσπληθον αυτω σαδδουκαιοι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον ²λεγοντες διδασκαλε μωυσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁵ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γημας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα ²⁶ομοιωσθησεται εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται ²⁷ουαι δε υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν ¹⁴ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσπλυτον και οταν γεννηται ποιειτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων ¹⁶ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει ¹⁷μωροι και τυφλοι τις γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος ο αγιασας τον χρυσον ¹⁸και ος αν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει ¹⁹τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον ²⁰ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου ²¹και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικουντι αυτον ²²και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου ²³ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυντερα του νομου την κρισιν και το ελεος και την πιστιν ταυτα δε εδει ποιησαι κακεινα μη αφειναι ²⁴οδηγοι τυφλοι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμπλον καταπινοντες ²⁵ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγης και ακρασιας ²⁶φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου [και της παροψιδος] ινα γεννηται και το εκτος αυτου καθαρον ²⁷ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοις κεκονιαμενοις οιτινες εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οσσεων νεκρων και πασης ακαθαρσιας ²⁸ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι εσωθεν δε εστε μεστοι υποκρισεως και ανομιας ²⁹ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τους ταφους των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων ³και λεγετε ει ημεθα εν ταις ημεραις των

οι δε προσπνεγκαν αυτω δηναριον ²και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη ²¹λεγουσιν καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²²και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθαν ²³εν εκεινη τη ημερα προσπληθον αυτω σαδδουκαιοι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον ²λεγοντες διδασκαλε μωυσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁵ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γημας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα ²⁶ομοιωσθησεται εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται ²⁷ουαι δε υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν ¹⁴ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσπλυτον και οταν γεννηται ποιειτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων ¹⁶ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει ¹⁷μωροι και τυφλοι τις γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος ο αγιασας τον χρυσον ¹⁸και ος αν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει ¹⁹τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον ²⁰ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου ²¹και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικουντι αυτον ²²και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου ²³ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυντερα του νομου την κρισιν και το ελεος και την πιστιν ταυτα δε εδει ποιησαι κακεινα μη αφειναι ²⁴οδηγοι τυφλοι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμπλον καταπινοντες ²⁵ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγης και ακρασιας ²⁶φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου [και της παροψιδος] ινα γεννηται και το εκτος αυτου καθαρον ²⁷ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοις κεκονιαμενοις οιτινες εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οσσεων νεκρων και πασης ακαθαρσιας ²⁸ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι εσωθεν δε εστε μεστοι υποκρισεως και ανομιας ²⁹ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τους ταφους των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων ³και λεγετε ει ημεθα εν ταις ημεραις των

23τοτε [ο] ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταις αυτου ²λεγων επι της μωυσεως καθηδρας εκαθισαν οι γραμματαις και οι φαρισαιοι ³παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν ποιησατε και τηρειτε κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν ⁴δεσμεουσιν δε φορτια βαρεια και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων αυτοι δε τω δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα ⁵παντα

πατερων ημων ουκ αν ημεθα αυτων κοινωνοι εν τω αιματι των προφητων ³¹ωστε μαρτυρειτε εαυτοις οτι υιοι εστε των φονευσαντων τους προφetas ³²και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων ³³οφεις γεννηματα εχιδων πως φυγητε απο της κρισεως της γεννης ³⁴δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμας προφetas και σοφους και γραμματεις εξ αυτων αποκτενετε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταις συναγωγαίς υμων και διωξετε απο πολεως εις πολιν ³⁵οπως ελθη εφ υμας παν αιμα δικαιον εκχυννομενον επι της γης απο του αιματος αβελ του δικαιου εως του αιματος ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου ³⁶αμην λεγω υμιν ηξει ταυτα παντα επι την γενεαν ταυτην ³⁷ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφetas και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελσα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον ορνις επισυναγει τα νοσσια [αυτης] υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελσατε ³⁸ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ³⁹λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εως αν ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

24 και εξελθων ο ιησους απο του ιερου επορευετο και προσπληθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτας οικοδομας του ιερου ²ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ου βλεπετε ταυτα παντα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου καταλυθησεται ³καθημενου δε αυτου επι του ορους των ελαιων προσπληθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντες ειπον ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σης παρουσιας και συντελειας του αιωνος ⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανησιν ⁵πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι ο χριστος και πολλους πλανησουσιν ⁶μελλησατε δε ακουειν πολεμους και ακοας πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελος ⁷εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και σεισμοι κατα τοπους ⁸παντα δε ταυτα αρχη ωδινων ⁹τοτε παραδωσουσιν υμας εις θλιψιν και αποκτενουσιν υμας και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου ¹⁰και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλους ¹¹και πολλοι ψευδοπροφetai εγερθησονται και πλανησουσιν πολλους ¹²και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων ¹³ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ¹⁴και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος ¹⁵οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστος εν τοπω αγιω

ο αναγνωσκων νοειτω ¹⁶τοτε οι εν τη ιουδαία φευγετωσαν εις τα ορη ¹⁷ο επι του δωματος μη καταβατω αραι τα εκ της οικιας αυτου ¹⁸και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι το ιματιον αυτου ¹⁹ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις ²⁰προσευχεσθε δε ινα μη γεννηται η φυγη υμων χειμωνος μηδε σαββατω ²¹εσται γαρ τοτε θλιψις μεγαλη οια ου γεγενεν απ αρχης κοσμου εως του νυν ουδ ου μη γεννηται ²²και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια δε τους εκλεκτους κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι ²³τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ωδε μη πιστευσετε ²⁴εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφetai και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλανασθαι ει δυνατον και τους εκλεκτους ²⁵ιδου προειρηκα υμιν ²⁶εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοις μη πιστευσετε ²⁷ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εως δυσμων ουτως εσται η παρουσία του υιου του ανθρωπου ²⁸οπου εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι ²⁹ευθεως δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης και οι αστερες πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται ³⁰και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν ουρανω και τοτε κοπονται πασαι αι φυλαι της γης και οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμεως και δοξης πολλης ³¹και αποστελει τους αγγελους αυτου μετα σαλπιγγος μεγαλης και επισυναξουσιν τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εως [των] ακρων αυτων ³²απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης γεννηται απαλος και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυς το θερος ³³ουτως και υμεις οταν ιδητε παντα ταυτα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις ³⁴αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως [αν] παντα ταυτα γεννηται ³⁵ο ουρανός και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁶περι δε της ημερας εκεινης και ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ μονος ³⁷ωσπερ γαρ αι ημεραι του νωε ουτως εσται η παρουσία του υιου του ανθρωπου ³⁸ως γαρ ησαν εν ταις ημεραις [εκειναις] ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμμουντες και γαμιζοντες αχρι ης ημερας εισπληθεν νωε εις την κιβωτον ³⁹και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρην απαντας ουτως εσται η παρουσία του υιου του ανθρωπου ⁴⁰τοτε εσονται δυο εν τω αγρω εις παραλαμβανεται και εις αφιεται ⁴¹δυο αληθουσαι εν τω μυλω μια παραλαμβανεται και μια αφιεται ⁴²γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε

ποια ημερα ο κυριος υμων ερχεται ⁴εκεινο δε γνωσκατε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν εισασεν διορυχθηναι την οικιαν αυτου ⁴δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ου δοκειτε ωρα ο υιος του ανθρωπου ερχεται ⁵τις αρα εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος επι της οικειας αυτου του δουναι αυτοις την τροφην εν καιρω ⁶μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ουτως ποιουντα ⁷αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁸εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει μου ο κυριος ⁹και αρξεται τυπτειν τους συνδουλους αυτου εσθιη δε και πινη μετα των μεθοντων ¹⁰ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γνωσκει ¹¹και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

25τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοις αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας εαυτων εξηλθον εις υπαντησιν του νυμφιου ²πεντε δε εξ αυτων ησαν μωραι και πεντε φρονιμοι ³αι γαρ μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας [αυτων] ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον ⁴αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις μετα των λαμπαδων εαυτων ⁵χρονιζοντας δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον ⁶μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος εξερχεσθε εις απαντησιν ⁷τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας εαυτων ⁸αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπαν δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται ⁹απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ου μη αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε μαλλον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις ¹⁰απερχομενων δε αυτων αγορασαι πληθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα ¹¹υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν ¹²ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ¹³γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν ¹⁴ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου ¹⁵και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεως ¹⁶πορευθεις ο τα πεντε ταλαντα λαβων ηργασατο εν αυτοις και εκερδησεν αλλα πεντε ¹⁷ωσαυτως ο τα δυο εκερδησεν αλλα δυο ¹⁸ο δε το εν λαβων απελθων ωρυσεν γην και εκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου ¹⁹μετα δε πολυν χρονον ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει λογον μετ αυτων ²⁰και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνε-

γκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα ²¹εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου ²²προσελθων και ο τα δυο ταλαντα ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα ²³εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου ²⁴προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφως ειπεν κυριε εγνων σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσκορπισας ²⁵και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεις το σον ²⁶αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα ²⁷εδει σε ουν βαλειν τα αργυρια μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω ²⁸αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα ²⁹τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται του δε μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου ³⁰και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ³¹οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου ³²και συναχθησονται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφορισει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων ³³και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων ³⁴τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατρος μου κληρονομησατε την πτομασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου ³⁵επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με ³⁶γυμνος και περιεβαλετε με ησθηνησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και πληθατε προς με ³⁷τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν ³⁸ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν ³⁹ποτε δε σε ειδομεν ασθενουντα η εν φυλακη και πληθομεν προς σε ⁴⁰και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τουτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε ⁴¹τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το πτομασμενον τω διαβολω και τοις αγγελιοις αυτου ⁴²επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν [και] εδιψησα και ουκ εποτισατε με ⁴³ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθενης και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε

με ⁴“τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διπκονησαμεν σοι ⁴⁵“τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ’ οσον ουκ εποιησατε ενι τουτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε ⁴⁶“και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωνν αιωνιον

26 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ¹“οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι ²τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα ³και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν ⁴ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω ⁵του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου ⁶προσπληθεν αυτω γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου βαρυτιμου και κατεχεεν επι της κεφαλης αυτου ανακειμενου ⁷ιδοντες δε οι μαθηται γινακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη ⁸εδυνατο γαρ τουτο πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις ⁹“γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ηργασατο εις εμε ¹⁰“παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ’ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ¹¹“βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν ¹²αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης ¹³“τοτε πορευθεις εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους αρχιερεις ¹⁴ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια ¹⁵“και απο τοτε εξητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω ¹⁶τη δε πρωτη των αζυμων προσπληθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες που θελεις ετοιμασωμεν σοι φαγειν το πασχα ¹⁷“ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου ¹⁸“και εποιησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ετοιμασαν το πασχα ¹⁹“οψιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα [μαθητων] ²⁰“και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²¹“και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εις εκαστος μητι εγω ειμι κυριε ²²“ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψας μετ’ εμου την χειρα εν τω τρυβλιω ουτος με παραδωσει ²³“ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι’ ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος ²⁴“αποκριθεις δε ιουδας ο παρα-

διδους αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπας ²⁵“εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους αρτον και ευλογησας εκλασεν και δους τοις μαθηταις ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²⁶“και λαβων ποτηριον [και] ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντες ²⁷“τουτο γαρ εστιν το αιμα μου της διαθηκης το περι πολλων εκχυννομενον εις αφεσιν αμαρτιων ²⁸“λεγω δε υμιν ου μη πιω απ’ αρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ’ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου ²⁹“και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ³⁰“τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησονται τα προβατα της ποιμνης ³¹“μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ³²“αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω ουδεποτε σκανδαλισθησομαι ³³“εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρεις απαρνηση με ³⁴“λεγει αυτω ο πετρος καν’ δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησομαι ομοιως και παντες οι μαθηται ειπαν ³⁵“τοτε ερχεται μετ’ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανι και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εως [ου] απελθων εκει προσευξωμαι ³⁶“και παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν ³⁷“τοτε λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ’ εμου ³⁸“και προελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθαι απ’ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ’ ως εγω θελω αλλ’ ως συ ³⁹“και ερχεται προς τους μαθητας και ευρισκει αυτους καθηδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ’ εμου ⁴⁰“γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρκ’ ασθενης ⁴¹“παλιν εκ δευτερου απελθων προσπυξατο [λεγων] πατερ μου ει ου δυναται τουτο παρελθειν εαν μη αυτο πιω γεννηθω το θελημα σου ⁴²“και ελθων παλιν ευρεν αυτους καθηδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι ⁴³“και αφεις αυτους παλιν απελθων προσπυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων παλιν ⁴⁴“τοτε ερχεται προς τους μαθητας και λεγει αυτοις καθηδετε λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων ⁴⁵“εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με ⁴⁶“και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ’ αυτου οχλος πολλος μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερεων και πρεσβυτερων του λαου ⁴⁷“ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυ-

τος εστιν κρατησατε αυτον ⁴και ευθεως προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁵ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ο παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον ⁶και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξας τον δουλον του αρχιερεως αφειλεν αυτου το ωτιον ⁷τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεφον την μαχαιραν σου εις τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρη απολουνται ⁸η δοκεις οτι ου δυναμαι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι αρτι πλειω δωδεκα λεγιωνας αγγελων ⁹πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι ¹⁰εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν εν τω ιερω εκαθεζομην διδασκων και ουκ εκρατησατε με ¹¹τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον ¹²οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερεα οπου οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν ¹³ο δε πετρος ηκολουθει αυτω [απο] μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος ¹⁴οι δε αρχιερεις και το συνεδριον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως αυτον θανατωσωσιν ¹⁵και ουχ ευρον πολλων προσελθοντων ψευδομαρτυρων ¹⁶υστερον δε προσελθοντες δυο [26 61] ειπαν ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι ¹⁷και αναστας ο αρχιερευς ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ¹⁸ο δε ιησους εσιωπα και ο αρχιερευς ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ¹⁹λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου ²⁰τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων εβλασφημησεν τι ετι χρεια ενχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν ²¹τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπαν ενοχος θανατου εστιν ²²τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε εραπισαν ²³λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε ²⁴ο δε πετρος εκαθητο εξω εν τη αυλη και προσπληθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου ²⁵ο δε ηρνησατο εμπροσθεν παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεις ²⁶εξεληθοντα δε εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει τοις εκει ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου ²⁷και παλιν ηρνησατο μετα ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον ²⁸μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και

συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει ²⁹τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ³⁰και εμνησθη ο πετρος του ρηματος ιησου ειρηκοτος οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρεις απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

27 πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον ²και ησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν πιλατω τω ηγεμονι ³τοτε ιδων ιουδας ο παραδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις εστρεφεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και πρεσβυτεροις ⁴λεγων ημαρτον παραδους αιμα δικαιον οι δε ειπαν τι προς ημας συ οψη ⁵και ριψας τα αργυρια εις τον ναον ανεχωρησεν και απελθων απηγατο ⁶οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπαν ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν ⁷συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις ⁸διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον ⁹τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ ¹⁰και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι κυριος ¹¹ο δε ιησους εσταθη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη συ λεγεις ¹²και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο ¹³τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν ¹⁴και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα ¹⁵λιαν ¹⁶κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον ¹⁷ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν ¹⁸συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν [τον] βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον ¹⁹ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον ²⁰καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον ²¹οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν ²²αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπαν τον βαραββαν ²³λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν παντες σταυρωθητω ²⁴ο δε εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω ²⁵ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιματο τας χειρας κατεναντι του οχλου λεγων

αθως ειμι απο του αιματος τουτου υμεις οφεσθε ²⁵και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων ²⁶τοτε απελευσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη ²⁷τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν ²⁸και εκδυσαντες αυτον χλαμυδα κοκκινην περιεθηκαν αυτω ²⁹και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι της κεφαλης αυτου και καλαμον εν τη δεξια αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιξαν αυτω λεγοντες χαιρε βασιλευ των ιουδαιων ³⁰και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου ³¹και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι ³²εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου ³³και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν κρανιου τοπος λεγομενος ³⁴εδωκαν αυτω πειν οινον μετα χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελησεν πειν ³⁵σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον ³⁶και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει ³⁷και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁸τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων ³⁹οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαι αυτων ⁴⁰και λεγοντες ο καταλων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου ⁴¹ομοιος [και] οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων ελεγον ⁴²αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτον ⁴³πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος ⁴⁴το δε αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες συν αυτω ωνειδιζον αυτον ⁴⁵απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης ⁴⁶περι δε την ενατην ωραν εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λεμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινατι με εγκατελιπες ⁴⁷τινες δε των εκει εστηκοτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος ⁴⁸και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον ⁴⁹οι δε λοιποι ειπαν αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον [[αλλος δε λαβων λογχην ενυξεν αυτου την πλευραν και εξηλθεν υδωρ και αιμα]] ⁵⁰ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα ⁵¹και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη [απ] ανωθεν εως κατω εις δυο και η γη εσεισθη και αι πε-

τραι εσχισθησαν ⁵²και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθησαν ⁵³και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισπληθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις ⁵⁴ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γινομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθως θεου υιος ην ουτος ⁵⁵ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω ⁵⁶εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωσηφ μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου ⁵⁷ουσιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιας τουννομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευθη τω ιησου ⁵⁸ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι ⁵⁹και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο [εν] σινδονι καθαρα ⁶⁰και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομψεν εν τη πετρα και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν ⁶¹ην δε εκει μαριαμ η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου ⁶²τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον ⁶³λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι ⁶⁴κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης ⁶⁵εφη αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε ⁶⁶οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας

28οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον ²και ιδου σεισμος εγενετο μεγας αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου και προσελθων απεκυλισεν τον λιθον και εκαθητο επανω αυτου ³ην δε η ειδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ως χιων ⁴απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγεννηθησαν ως νεκροι ⁵αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οίδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε ⁶ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ⁷και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οφεσθε ιδου ειπον υμιν ⁸και απελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου ⁹και ιδου ιησους υπηνητησεν αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν

αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω ¹τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγελιατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν κακει με οφονται ²πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα ³και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις ⁴λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων ⁵και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν και υμας αμεριμνους ποιησομεν ⁶οι δε λαβοντες αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον [ημερας] ⁷οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους ⁸και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν οι δε εδιστασαν ⁹και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι [της] γης ¹⁰πορευθεντες ουν μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος ¹¹διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

1 Αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου ²καθως γε-
γραπται εν τω παλαιω προφητη ιδου αποστειλω
τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευα-
σει την οδον σου ³φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοι-
μασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τρι-
βους αυτου ⁴εγενετο ιωαννης ο βαπτιζων εν τη ερημω
κρησσω βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων
⁵και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα
και οι ιεροσολυμιται παντες και εβαπτιζοντο υπ
αυτου εν τω ιορδανη ποταμω εξομολογουμενοι τας
αμαρτιας αυτων ⁶και ην ο ιωαννης ενδεδυμενος τρι-
χας καμπλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν
αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον ⁷και εκη-
ρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω
[μου] ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα
των υποδηματων αυτου ⁸εγω εβαπτισα υμας υδατι
αυτος δε βαπτισει υμας πνευματι αγιω ⁹και εγενετο
εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ
της γαλιλαιας και εβαπτισθη εις τον ιορδανην υπο
ιωαννου ¹⁰και ευθυς αναβαινων εκ του υδατος ει-
δεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ως
περιστεραν καταβαινον εις αυτον ¹¹και φωνη [εγε-
νετο] εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπη-
τος εν σοι ευδοκησα ¹²και ευθυς το πνευμα αυτον
εκβαλλει εις την ερημον ¹³και ην εν τη ερημω τεσ-
σερακοντα ημερας πειραζομενος υπο του σατανα
και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν
αυτω ¹⁴και μετα του παραδοθηναι τον ιωαννην ηλ-
θεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κρησσω το ευα-
γγελιον του θεου ¹⁵[και λεγων] οτι πεπληρωται ο και-
ρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και
πιστευετε εν τω ευαγγελιω ¹⁶και παραγων παρα
την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμων και αν-
δρεαν τον αδελφον σιμωνος αμφιβαλλοντας εν τη
θαλασση ησαν γαρ αλιεις ¹⁷και ειπεν αυτοις ο ιη-
σους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι
αλιεις ανθρωπων ¹⁸και ευθυς αφεντες τα δικτυα
ηκολουθησαν αυτω ¹⁹και προβας ολιγον ειδεν ια-
κωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον
αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δι-
κτυα ²⁰και ευθυς εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον
πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μι-

σθωτων απηλθον οπισω αυτου ²¹και εισπορευονται
εις καφαρναουμ και ευθυς τοις σαββασιν εισελθων
εις την συναγωγην εδιδασκεν ²²και εξεπλησσοντο
επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως
εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις ²³και ευθυς
ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι
ακαθαρτω και ανεκραξεν ²⁴λεγων τι ημιν και σοι ιη-
σου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο
αγιος του θεου ²⁵και επετιμησεν αυτω ο ιησους [λε-
γων] φιωθητι και εξελθε εξ αυτου ²⁶και σπαραξαν
αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και φωνησαν φωνη
μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου ²⁷και εθαμβηθησαν απα-
ντες ωστε συζητειν αυτους λεγοντας τι εστιν τουτο
διδαχη καινη κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις
ακαθατοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω ²⁸και
εξηλθεν η ακοη αυτου ευθυς πανταχου εις ολην
την περιχωρον της γαλιλαιας ²⁹και ευθυς εκ της συ-
ναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος
και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου ³⁰η δε πεν-
θερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσοσα και ευθυς λε-
γουσιν αυτω περι αυτης ³¹και προσελθων ηγειρεν
αυτην κρατησας της χειρος και αφηκεν αυτην ο πυ-
ρετος και διηκονει αυτοις ³²οφιας δε γενομενης οτε
εδυσεν ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κα-
κως εχοντας και τους δαιμονιζομενους ³³και ην ολη
η πολις επισυνηγμενη προς την θυραν ³⁴και εθε-
ραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νο-
σοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν
λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον [χριστον ει-
ναι] ³⁵και πρωι εννυχα λιαν αναστας εξηλθεν [και
απηλθεν] εις ερημον τοπον κακει προσηυχето ³⁶και
κατεδιωξεν αυτον σιμων και οι μετ αυτου ³⁷και ευ-
ρον αυτον και λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν
σε ³⁸και λεγει αυτοις αγωμεν αλλαχου εις τας εχο-
μενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εις τουτο
γαρ εξηλθον ³⁹και ηλθεν κρησσω εις τας συναγω-
γας αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια
εκβαλλον ⁴⁰και ερχεται προς αυτον λεπρος παρα-
καλων αυτον [και γονυπετων] λεγων αυτω οτι εαν
θελης δυνασαι με καθαρισαι ⁴¹και σπλαγχνισθεις
εκτεινας την χειρα αυτου ηψατο και λεγει αυτω
θελω καθαρισθητι ⁴²και ευθυς απηλθεν απ αυτου η
λεπρα και εκαθαρισθη ⁴³και εμβριμσαμενος αυτω

ευθὺς ἐξεβαλεν αὐτον ἄκαι λέγει αὐτῷ ὅρα μὴ δένι μὴ δέν εἰπῆς ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν δείξον τῷ ἱερὶ και προσενεγκε περι του καθαρῖσμου σου ἀ προσεταξεν μωυσης εἰς μαρτυριον αὐτοῖς ἄο δε ἐξελθὼν πρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ὡστε μὴ κετι αὐτον δυνασθαι φανερωσ εἰς πολιν εἰσελθειν ἀλλ ἐξῶ ἐπ ἐρημοῖς τοποῖς [νν] και πρξοντο πρὸς αὐτον παντοθεν

2 και εἰσελθὼν παλιν εἰς καφαρναουμ δι ημερων πκουσθη οτι ἐν οικῷ ἐστιν ἄκαι συνηχθησαν πολλοι ὡστε μὴ κετι χωρειν μὴ δε τα πρὸς την θυραν και ἐλαλει αὐτοῖς τον λογον ἄκαι ἐρχονται φερωντες πρὸς αὐτον παραλυτικον αιρομενον ὑπο τερσαρων ἄκαι μὴ δυναμενοι προσενεγκα αὐτῷ δια τον οχλον ἀπεστεγασαν την στεγην οπου νν και ἐξορϋξαντες χαλωσιν τον κρβαττον οπου ο παραλυτικός κατεκειτο ἄκαι ἰδὼν ο ἰσους την πιστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ τεκνον ἀφιενται σου ἀι ἀμαρτια ἦσαν δε τινες τῶν γραμματεῶν ἐκεῖ καθημενοι και διαλογιζομενοι ἐν ταις καρδιαῖς αὐτῶν ἄτι οὗτος οὕτως λαλει βλασφημει τις δυναται ἀφιεναι ἀμαρτιας εἰ μὴ εἰς ο θεος ἄκαι ευθὺς ἐπιγνους ο ἰσους τῷ πνευματι αὐτου οτι [οὕτως] διαλογιζονται ἐν εαυτοῖς λέγει [αὐτοῖς] τι ταυτα διαλογιζεσθε ἐν ταις καρδιαῖς ὑμῶν ἄτι ἐστιν ευκοπωτερον εἰπειν τῷ παραλυτικῷ ἀφιενται σου ἀι ἀμαρτια ἢ εἰπειν ἐγειρου [και] ἀρον τον κρβαττον σου και περιπατει ἄτινα δε εἰδπτε οτι ἐξουσιαν ἐχει ο υἱος του ἀνθρωπου ἀφιεναι ἀμαρτιας ἐπὶ τῆς γῆς λέγει τῷ παραλυτικῷ ἄσοι λεγῶ ἐγειρε ἀρον τον κρβαττον σου και ὑπάγε εἰς τον οικον σου ἄκαι πγερθη και ευθὺς ἀρας τον κρβαττον ἐξῆλθεν ἐμπροσθεν παντῶν ὡστε ἐξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον [λεγοντας] οτι οὕτως οὐδεποτε εἰδομεν ἄκαι ἐξῆλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πᾶς ο οχλος πρξετο πρὸς αὐτον και ἐδιδασκεν αὐτους ἄκαι παραγων εἶδεν λευιν τον του ἀλφαιου καθημενον ἐπὶ το τελωνιον και λέγει αὐτῷ ἀκολουθει μοι και ἀναστας πκολουθησεν αὐτῷ ἄκαι γινεται κατακεισθαι αὐτον ἐν τῇ οικῷ αὐτου και πολλοι τελῶναι και ἀμαρτωλοι συνανεκειντο τῷ ἰσου και τοῖς μαθηταῖς αὐτου πσαν γαρ πολλοι και πκολουθουν αὐτῷ ἄκαι οἱ γραμματεῖς τῶν φαρισαιῶν ἰδοντες οτι ἐσθιει μετα τῶν ἀμαρτωλῶν και τελωνῶν ἐλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτου οτι μετα τῶν τελωνῶν και ἀμαρτωλῶν ἐσθιει ἄκαι ἀκουσας ο ἰσους λέγει αὐτοῖς [οτι] οὐ χρεῖαν ἐχουσιν οἱ ἰσχυροντες ἰατροῦ ἀλλ οἱ κακῶς ἐχοντες οὐκ πλθον καλεσαι δικαιοῦς ἀλλὰ ἀμαρτωλοῦς ἄκαι πσαν οἱ μαθηταῖ ἰωαννου και οἱ φαρισαιοι νηστευοντες και ἐρχονται και λεγουσιν αὐτῷ δια τι οἱ μαθηταῖ ἰωαννου και οἱ μαθηταῖ τῶν φαρισαιῶν νηστευουσιν οἱ δε σοι [μαθηταῖ] οὐ νηστευουσιν ἄκαι εἶπεν αὐτοῖς ο ἰσους μὴ δυνανται οἱ υἱοι του νυμ-

φωνος ἐν ὧ ο νυμφιος μετ αὐτῶν ἐστιν νηστευειν ὁσον χρονον ἐχουσιν τον νυμφιον μετ αὐτῶν οὐ δυνανται νηστευειν ἄελευσονται δε ημεραι οταν ἀπαρθη ἀπ αὐτῶν ο νυμφιος και τότε νηστευουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ημερᾷ ἄοὐδεις ἐπιβλημα ρακους ἀγναφου ἐπιρᾷπτει ἐπὶ ἰματιον παλαιον εἰ δε μὴ ἀρει το πληρωμα ἀπ αὐτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται ἄκαι οὐδεις βαλλει οἶνον νεον εἰς ἀσκους παλαιους εἰ δε μὴ ρηξει ο οἶνος τους ἀσκους και ο οἶνος ἀπολλυται και οἱ ἀσκοι [ἀλλὰ οἶνον νεον εἰς ἀσκους καινους] ἄκαι ἐγενετο αὐτον ἐν τοῖς σαββασιν διαπορευεσθαι δια τῶν σποριμῶν και οἱ μαθηταῖ αὐτου πρξαντο ὁδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας ἄκαι οἱ φαρισαιοι ἐλεγον αὐτῷ ἰδε τι ποιουσιν τοῖς σαββασιν ο οὐκ ἐξεστιν ἄκαι λέγει αὐτοῖς οὐδεποτε ἀνεγνῶτε τι ἐποιησεν δαυιδ ὅτε χρεῖαν ἐσχεν και ἐπειασεν αὐτος και οἱ μετ αὐτου ἄ[πως] εἰσῆλθεν εἰς τον οικον του θεου ἐπὶ ἀβιαθαρ ἀρχιερωσ και τους ἀρτους τῆς προθεσεως ἐφαγεν οὐς οὐκ ἐξεστιν φαγειν εἰ μὴ τους ἱερεις και ἐδῶκεν και τοῖς συν αὐτῷ οὔσιν ἄκαι ἐλεγεν αὐτοῖς το σαββατον δια τον ἀνθρωπον ἐγενετο και οὐχ ο ἀνθρωπος δια το σαββατον ἄὡστε κυριος ἐστιν ο υἱος του ἀνθρωπου και του σαββατου

3 και εἰσῆλθεν παλιν εἰς συναγωγην και πν ἐκεῖ ἀνθρωπος ἐξηραμμενην ἐχων την χειρα ἄκαι παρετηρουν αὐτον εἰ τοῖς σαββασιν θεραπευσει αὐτον ἰνα κατηγορησωσιν αὐτου ἄκαι λέγει τῷ ἀνθρωπῷ τῷ την χειρα ἐχοντι ξηραν ἐγειρε εἰς το μεσον ἄκαι λέγει αὐτοῖς ἐξεστιν τοῖς σαββασιν ἀγαθοποιησαι ἢ κακοποιησαι ψυχην σωσαι ἢ ἀποκτειναι οἱ δε ἐσιῶπων ἄκαι περιβλεψαμενος αὐτους μετ ὀργῆς συλλυπουμενος ἐπὶ τῇ πωρωσει τῆς καρδιας αὐτῶν λέγει τῷ ἀνθρωπῷ ἐκτεινον την χειρα σου και ἐξετεινεν και ἀπεκατεσταθη ἢ χειρ αὐτου ἄκαι ἐξελθοντες οἱ φαρισαιοι ευθὺς μετα τῶν πρῶδιανων συμβουλιον ἐδιδουν κατ αὐτου ὁπως αὐτον ἀπολεσωσιν ἄκαι ο ἰσους μετα τῶν μαθητῶν αὐτου ἀνεχωρησεν πρὸς την θαλασσαν και πολυ πλθος ἀπο τῆς γαλιλαιας πκολουθησεν και ἀπο τῆς ἰουδαιας ἄκαι ἀπο ἱεροσολυμῶν και ἀπο τῆς ἰδουμαϊας και περαν του ἰορδανου και περι τυρων και σιδῶνα πλθος πολυ ἀκουοντες ὅσα ποιει πλθον πρὸς αὐτον ἄκαι εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτου ἰνα πλοιαριον προσκαρτερη αὐτῷ δια τον οχλον ἰνα μὴ θλιβωσιν αὐτον ἄπολλους γαρ ἐθεραπευσεν ὡστε ἐπιπιπτειν αὐτῷ ἰνα αὐτου ἀφῶνται ὅσοι εἶχον μαστιγας ἄκαι τα πνευματα τα ἀκαθαρτα οταν αὐτον ἐθεωρουν προσεπιπτον αὐτῷ και ἐκράζον λεγοντα οτι συ εἰ ο υἱος του θεου ἄκαι πολλα ἐπετιμα αὐτοῖς ἰνα μὴ αὐτον φανερον ποιησωσιν ἄκαι ἀναβαινει εἰς το ὄρος και προσκαλεῖται οὐς πθελεν αὐτος και ἀπῆλθον πρὸς αὐτον ἄκαι ἐποιησεν

δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν ¹και εχειν εξουσιαν εκβαλλειν τα δαιμονια [β 16] και εποιησεν τους δωδεκα ²και επεθηκεν ονομα τω σιμωνι πετρον ³και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονομα βοανηργες ο εστιν υιοι βροντης ⁴και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και μαθθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον καναναιον ⁵και ιουδαν ισκαριωθ ος και παρεδωκεν αυτον [β 20] και ερχεται εις οικον ⁶και συνερχεται παλιν [ο] οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μηδε αρτον φαγειν ⁷και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη ⁸και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ⁹και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν ¹⁰και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη ¹¹και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυνησεται η οικια εκεινη σπηναι ¹²και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και εμερισθη ου δυναται σπηναι αλλα τελος εχει ¹³αλλ ου δυναται ουδεις εις την οικιαν του ισχυρου εισελθων τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει ¹⁴αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τοις υιοις των ανθρωπων τα αμαρτηματα και αι βλασφημια οσα εαν βλασφημησωσιν ¹⁵ος δ αν βλασφημησιν εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλα ενοχος εστιν αιωνιου αμαρτηματος ¹⁶οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει ¹⁷και ερχονται η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και εξω σπηκοντες απεστειλαν προς αυτον καλουντες αυτον ¹⁸και εκαθητο περι αυτον οχλος και λεγουσιν αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω ζητουσιν σε ¹⁹και αποκριθεις αυτοις λεγει τις εστιν η μητηρ μου και οι αδελφοι ²⁰και περιβλεψαμενος τους περι αυτον κυκλω καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ²¹ος αν ποιησιν το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη και μητηρ εστιν

4 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συναγεται προς αυτον οχλος πλειστος ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ησαν ²και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου ³ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων σπειραι ⁴και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο ⁵και αλλο επεσεν επι το πετρωδες [και] οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευ-

θυς εξανειλεν δια το μη εχειν βαθος γης ⁶και οτε ανετειλεν ο πλιος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν ⁸και αλλα επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανομενα και εφερεν εις τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ⁹και ελεγεν ος εχει ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰και οτε εγενετο κατα μονας ηρωτων αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα τας παραβολας ¹¹και ελεγεν αυτοις υμιν το μυστηριον δεδοται της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται ¹²ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις ¹³και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε ¹⁴ο σπειρων τον λογον σπειρει ¹⁵ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουωσιν ευθυς ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εις αυτους ¹⁶και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουωσιν τον λογον ευθυς μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον ¹⁷και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυς σκανδαλιζονται ¹⁸και αλλοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι ουτοι εισιν οι τον λογον ακουσαντες ¹⁹και αι μεριμναι του αιωνος και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται ²⁰και εκεινοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και [εν] εξηκοντα και [εν] εκατον ²¹και ελεγεν αυτοις οτι μητι ερχεται ο λυχνος ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν τεθη ²²ου γαρ εστιν κρυπτον εαν μη ινα φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα ελθη εις φανερον ²³ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω ²⁴και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν ²⁵ος γαρ εχει δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁶και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης ²⁷και καθηυδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστα και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος ²⁸αυτοματη η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτεν σταχυν ειτεν πληρη σιτον εν τω σταχυι ²⁹οταν δε παραδοι ο καρπος ευθυς αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος ³⁰και ελεγεν πως ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν τινι αυτην παραβολη θωμεν ³¹ως κοκκω σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερον ον παντων των σπερματων των επι της γης ³²και οταν σπαρη αναβαινει

και γινεται μειζον παντων των λαχανων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκνουν ³³και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως ηδυναντο ακουειν ³⁴χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις ιδιοις μαθηταις επελευεν παντα ³⁵και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οφιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν ³⁶και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα πλοια ην μετ αυτου ³⁷και γινεται λαιλαψ μεγαλη ανεμου και τα κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε ηδη γεμιζεσθαι το πλοιον ³⁸και αυτος ην εν τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και εγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα ³⁹και διεγερθη εις επιτιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη ⁴⁰και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουπω εχετε πιστιν ⁴¹και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουει αυτω

5 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γερασπων ²και εξελθοντος αυτου εκ του πλοιου [ευθυς] υπηκνησεν αυτω εκ των μνημιων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω ³ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουδε αλυσει ουκετι ουδεις εδυνατο αυτον δησαι ⁴δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις ισχυεν αυτον δαμασαι ⁵και δια παντος νυκτος και ημερας εν τοις μνημασιν και εν τοις ορεσιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις ⁶και ιδων τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτον ⁷και κραξας φωνη μεγαλη λεγει τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υπιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης ⁸ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου ⁹και επηρωτα αυτον τι ονομα σοι και λεγει αυτω λεγιων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν ¹⁰και παρακαλει αυτον πολλα ινα μη αυτα αποστειλη εξω της χωρας ¹¹ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη ¹²και παρακαλεσαν αυτον λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν ¹³και επετρεψεν αυτοις και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση ¹⁴και οι βοσκοντες αυτους εφυγον και απηγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και ηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος ¹⁵και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα

τον λεγιωνα και εφοβηθησαν ¹⁶και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων ¹⁷και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων ¹⁸και εμβαινοντος αυτου εις το πλοιον παρακαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα μετ αυτου η ¹⁹και ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και απαγγειλον αυτοις οσα ο κυριος σοι πεποιηκεν και ηλεψεσεν σε ²⁰και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον ²¹και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν ²²και ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου ²³και παρακαλει αυτον πολλα λεγων οτι θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθηστας χειρας αυτη ινα σωθη και ζηση ²⁴και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον ²⁵και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος δωδεκα ετη ²⁶και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα ²⁷ακουσασα τα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου ²⁸ελεγεν γαρ οτι εαν αφωμαι καν των ιματιων αυτου σωθησμαι ²⁹και ευθυς εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος ³⁰και ευθυς ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων ³¹και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο ³²και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν ³³η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδουσα ο γεγονεν αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν ³⁴ο δε ειπεν αυτη θυγατηρ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου ³⁵ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον ³⁶ο δε ιησους παρακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε ³⁷και ουκ αφηκεν ουδεναν μετ αυτου συνακολουθησαι ει μη τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου ³⁸και ερχονται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον και κλαιοντα και αλαλαζοντα πολλα ³⁹και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁴⁰και κατεγελων αυτου αυτος δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ⁴¹και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμ

ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειρε ^ακαι ευθυς ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν ευθυς εκστασει μεγαλη ^ακαι διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνοι τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

Ο και εξηλθεν εκειθεν και ερχεται εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ^ακαι γενομενου σαββατου ηρξατο διδασκειν εν τη συναγωγη και οι πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα τουτω και αι δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινομεναι ^αουκ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος της μαριας και αδελφος ιακωβου και ιωσητος και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ^ακαι ελεγεν αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενευσιν αυτου και εν τη οικια αυτου ^ακαι ουκ εδυνατο εκει ποιησαι ουδεμιαν δυναμιν ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεισ τας χειρας εθεραπευσεν ^ακαι εθαυμασεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων ^ακαι προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστειλλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων ^ακαι παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη αρτον μη πηραν μη εις την ζωνην χαλκον ^ααλλα υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσασθαι δυο χιτωνας ^ακαι ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν ^ακαι ος αν τοπος μη δεξηται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις ^ακαι εξελθοντες εκηρυξαν ινα μετανοωσιν ^ακαι δαιμονια πολλα εξεβαλλον και πλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον ^ακαι ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγον οτι ιωαννης ο βαπτιζων εγηγερται εκ νεκρων και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω ^ααλλοι δε ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης ως εις των προφητων ^αακουσας δε ο ηρωδης ελεγεν ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος ηγερεθη ^ααυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν ^αελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου ^αη δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο ^αο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα ηπορει και ηδεως αυτου ηκουεν ^ακαι γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενε-

σιοις αυτου δειπνον εποιησεν τοις μεγαιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας ^ακαι εισελθουσης της θυγατρος αυτου ηρωδιαδος και ορχησαμενης ηρεσεν τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ο δε βασιλευς ειπεν τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελης και δωσω σοι ^ακαι ωμοσεν αυτη ο τι εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου ^ακαι εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησωμαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιζοντος ^ακαι εισελθουσα ευθυς μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα εξαυτης δωσ μοι επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ^ακαι περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους ανακειμενους ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτην ^ακαι ευθυς αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεγκαι την κεφαλην αυτου ^ακαι απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη [6 28] και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης ^ακαι ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω ^ακαι συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα οσα εποιησαν και οσα εδιδασξαν ^ακαι λεγει αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυσασθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουσιν ^ακαι απηλθον εν τω πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν ^ακαι ειδον αυτους υπαγοντας και εγνωσαν πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους ^ακαι εξελθων ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτους οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα ^ακαι ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου ελεγον οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη ^ααπολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις τι φαγωσιν ^αο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωσομεν αυτοις φαγειν ^αο δε λεγει αυτοις ποσους εχετε αρτους υπαγετε ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυας ^ακαι επεταξεν αυτοις ανακληθηναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω ^ακαι ανεπεσαν πρασιαι πρασιαι κατα εκατον και κατα πεντηκοντα ^ακαι λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις ινα παρατιθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν ^ακαι εφαγον παντες και εχορτασθησαν ^ακαι ηραν κλασματα δωδεκα κοφινων πληρωματα και απο των ιχθυων ^ακαι ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακιςχιλιοι αν-

δρες ⁴⁵και ευθυς ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηαι εις το πλοιοι και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυει τον οχλον ⁴⁶και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι ⁴⁷και οφιας γενομενης ην το πλοιοι εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης ⁴⁸και ιδων αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους ⁴⁹οι δε ιδοντες αυτον επι της θαλασσης περιπατουντα εδοξαν οτι φαντασμα εστιν και ανεκραξαν ⁵⁰παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχησαν ο δε ευθυς ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ⁵¹και ανεβη προς αυτους εις το πλοιοι και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εν αυτοις εξισταντο ⁵²ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις αλλ ην αυτων η καρδια πεπωρωμενη ⁵³και διαπερασαντες επι την γην ηλθον εις γεννησαρετ και προσωρμισθησαν ⁵⁴και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθυς επιγνοντες αυτον ⁵⁵περιεδραμον ολην την χωραν εκεινην και ηρξαντο επι τοις κραβατοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εστιν ⁵⁶και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η εις πολεις η εις αγρους εν ταις αγοραις ετιθεσαν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηφαντο αυτου εσωζοντο

7 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων ²και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου οτι κοινας χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιουσιν τους αρτους ³οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα νιφωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων ⁴και απ αγορας εαν μη ραντισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων ⁵και επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις δια τι ου περιπατουσιν οι μαθηται σου κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα κοινας χερσιν εσθιουσιν τον αρτον ⁶ο δε ειπεν αυτοις καλως επροφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ως γεγραπται οτι ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁷ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων ⁸αφεντες την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων ⁹και ελεγεν αυτοις καλως αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε ¹⁰μουσης γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ¹¹υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μη-

τρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφελθης ¹²ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι η τη μητρι ¹³ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ¹⁴και προσκαλεσαμενος παλιν τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουσατε μου παντες και συνετε ¹⁵ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται κοινωσαι αυτον αλλα τα εκ του ανθρωπου εκπορευομενα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ¹⁶και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου την παραβολην ¹⁷και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ¹⁸οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζων παντα τα βρωματα ¹⁹ελεγεν δε οτι εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον ²⁰εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται πορνειαι κλοπαι φονοι ²¹μοιχειαι πλεονεξιαι πονηριαι δολοι ασελγεια οφθαλμοι πονηροι βλασημια υπερηφανα αφροσυνη ²²παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον ²³εκειθεν δε αναστας απηλθεν εις τα ορια τυρου [και σιδωνος] και εισελθων εις οικιαν ουδενα ηθελεν γνωαι και ουκ ηδυνασθη λαθειν ²⁴αλλ ευθυς ακουσασα γυνη περι αυτου ης ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου ²⁵η δε γυνη ην ελληνις συροφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατρος αυτης ²⁶και ελεγεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και τοις κυναριοις βαλειν ²⁷η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιουσιν απο των ψιχιων των παιδιων ²⁸και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν εκ της θυγατρος σου το δαιμονιον ²⁹και απεληουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το παιδιον βεβλημενον επι την κλινην και το δαιμονιον εξεληλυθος ³⁰και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου ηλθεν δια σιδωνος εις την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως ³¹και φερουσιν αυτω κωφον και μογιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα ³²και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου ³³και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφφαθα ο εστιν διανοιχηθητι ³⁴και ηνοιγησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως ³⁵και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν οσον δε αυτοις διεστειλετο αυτοι μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον ³⁶και

υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλως παντα πεποιπκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και αλαλους λαλειν

8εν εκειναις ταις ημεραις παλιν πολλου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος τους μαθητας λεγει αυτοις ²σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν ³και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω και τινες αυτων απο μακροθεν εισιν ⁴και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου οτι ποθεν τουτους δυνησεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας ⁵και ηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπαν επτα ⁶και παραγγελλει τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παρατιθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω ⁷και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας αυτα ειπεν και ταυτα παρατιθεναι ⁸και εφαγον και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σφυριδας ⁹ησαν δε ως τετρακιςχιλιοι και απελυσεν αυτους ¹⁰και ευθυς εμβας εις το πλοιοι μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα ¹¹και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον ¹²και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη ζητει σημειον αμην λεγω ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον ¹³και αφεις αυτους παλιν εμβας απηλθεν εις το περαν ¹⁴και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ αυτων εν τω πλοιω ¹⁵και διεστειλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου ¹⁶και διελογιζοντο προς αλληλους οτι αρτους ουκ εχουσιν ¹⁷και γνους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων ¹⁸οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε ¹⁹οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακιςχιλιους ποσους κοφινους κλασματων πληρεις ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα ²⁰οτε τους επτα εις τους τετρακιςχιλιους ποσων σφυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε και λεγουσιν αυτω επτα ²¹και ελεγεν αυτοις ουπω συνιετε ²²και ερχονται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου απηται ²³και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηνεγκεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπεις ²⁴και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας ²⁵εϊτα παλιν εθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου και διεβλεψεν και απεκατεστη και ενεβλεπεν τηλαυγως απαντα ²⁶και απε-

στειλεν αυτον εις οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης ²⁷και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι εινα ²⁸οι δε ειπαν αυτω λεγοντες οτι ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε οτι εις των προφητων ²⁹και αυτος επηρωτα αυτους υμεις δε τινα με λεγετε εινα αποκριθεις ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο χριστος ³⁰και επετιμησεν αυτοις ινα μηдени λεγωσιν περι αυτου ³¹και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι υπο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι ³²και παρηρσια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος ο πετρος αυτον ηρξατο επιτιμαν αυτω ³³ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν πετρω και λεγει υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³⁴και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³⁵ος γαρ εαν θελη την εαυτου ψυχην σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεσει την ψυχην αυτου ενεκεν [μου και] του ευαγγελιου σωσει αυτην ³⁶τι γαρ ωφελει ανθρωπον κερδησαι τον κοσμον ολον και ζημιωθηναι την ψυχην αυτου ³⁷τι γαρ δοι ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³⁸ος γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες ωδε των εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ελληλυθιαν εν δυναμει ²και μετα ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων ³και τα ματια αυτου εγενετο στιλβοντα λευκα λιαν οια γναφευς επι της γης ου δυναται ουτως λευκαναι ⁴και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωυσει και ησαν συλλαουντες τω ιησου ⁵και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε εινα και ποιησωμεν τρεις σκηνας σοι μιαν και μωυσει μιαν και ηλια μιαν ⁶ου γαρ ηδει τι αποκριθη εκφοβοι γαρ εγενοντο ⁷και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και εγενετο φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος ακουετε αυτου ⁸και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον μεθ αυτων ει μη τον ιησουν μονον ⁹και καταβαινο-

ντων αυτων εκ του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι α ειδον διηγησωνται ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι ²και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματαις οτι πλιαν δει ελθειν πρωτον ³ο δε εφη αυτοις πλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστανει παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενηθη ⁴αλλω λεγω υμιν οτι και πλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελον καθως γεγραπται επι αυτον ⁵και ελθοντες προς τους μαθητας ειδον οχλον πολυν περι αυτους και γραμματαις συζητουντας προς αυτους ⁶και ευθυς πας ο οχλος ιδοντες αυτον εξεθαμβηθησαν και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον ⁷και επηρωτησεν αυτους τι συζητειτε προς αυτους ⁸και απεκριθη αυτω εις εκ του οχλου διδασκαλε πνευγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον ⁹και οπου εαν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας και ξηραινεται και ειπα τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν ¹⁰ο δε αποκριθεις αυτοις λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με ¹¹και πνευγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον το πνευμα ευθυς συνεσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων ¹²και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ως τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν εκ παιδιοθεν ¹³και πολλακις και εις πυρ αυτον εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνη βοηθησον ημιν σπλαγγισθεις εφ ημας ¹⁴ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνη παντα δυνατα τω πιστευοντι ¹⁵ευθυς κραξας ο πατηρ του παιδιου ελεγεν πιστευω βοηθει μου τη απιστια ¹⁶ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το αλαλον και κωφον πνευμα εγω επιτασσω σοι εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον ¹⁷και κραξας και πολλα σπαραξας εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε τους πολλους λεγειν οτι απεθανεν ¹⁸ο δε ιησους κρατησας της χειρος αυτου ηγειρεν αυτον και ανεστη ¹⁹και εισελθοντος αυτου εις οικον οι μαθηται αυτου κατ ιδιαν επηρωτων αυτον οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁰και ειπεν αυτοις τουτο το γενοσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη ²¹κακειθεν εξελθοντες επορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνοι ²²εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν [αυτοις] οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις μετα τρεις ημερας αναστησεται ²³οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι ²⁴και πληθον εις καφαρναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω διελογιζεσθε ²⁵οι δε εσιωπων προς

αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων ²⁶και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος ²⁷και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις ²⁸ος αν [εν] των τοιουτων παιδιων δεχεται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν εμε δεχεται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα ²⁹εφη αυτω ο ιωαννης διδασκαλε ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυομεν αυτον οτι ουκ ηκολουθει ημιν ³⁰ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με ³¹ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερημων εστιν ³²ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν οτι ου μη απολεση τον μισθον αυτου ³³και ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν ³⁴και εαν σκανδαλιση σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον εστιν σε κυλλον εισελθειν εις την ζωνη η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ³⁵και εαν ο πους σου σκανδαλιση σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σε εισελθειν εις την ζωνη χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν ³⁶και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιση σε εκβαλε αυτον καλον σε εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις γεενναν ³⁷οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ³⁸πας γαρ πυρι αλισθησεται ³⁹καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλα και ειρηνευετε εν αλληλοις

10 και εκειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας και περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους ²και [προσελθοντες φαρισαιοι] επηρωτων αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον ³ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωυσης ⁴οι δε ειπαν επετρεψεν μωυσης βιβλιον αποστασιου γραφαι και απολυσαι ⁵ο δε ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην ⁶απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν [αυτους] ⁷ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα ⁸και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ ⁹ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ¹⁰και εις την οικια παλιν οι μαθηται περι τουτου επηρωτων αυτον ¹¹και λεγει αυτοις ος αν απολυση την γυναικα αυτου και γαμψη αλλην μοιχεται επι

αυτην ¹²και εαν αυτη απολυσασα τον ανδρα αυτης γαμπση αλλον μοιχεται ¹³και προσεφερον αυτω παιδια ινα αυτων αφηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις ¹⁴ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁵αμην λεγω υμιν ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁶και εναγκαλισαμενος αυτα κατευλογει τιθεις τας χειρας επ αυτα ¹⁷και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζων αιωνιον κληρονομησω ¹⁸ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ¹⁹τας εντολας οιδας μη φονευσης μη μοιχευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα ²⁰ο δε εφη αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητας μου ²¹ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σε υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος [τοις] πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²²ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελθουσονται ²⁴οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ευκοπωτερον εστιν καμπλον δια τρυμαλιας ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶οι δε περισσως εξεπλησσαντο λεγοντες προς αυτον και τις δυναται σωθηναι ²⁷εμβλεψας αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα παρα [τω] θεω ²⁸ηρξατο λεγειν ο πετρος αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθηκαμεν σοι ²⁹εφη ο ιησους αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η μητερα η πατερα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και [ενεκεν] του ευαγγελιου ³⁰εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον ³¹πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και [οι] εσχατοι πρωτοι ³²ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο οι δε ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν ³³οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παρωδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν ³⁴και εμπαιξουσιν

αυτω και εμπτυσουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και αποκτενουσιν και μετα τρεις ημερας αναστησεται ³⁵και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι [δυο] υιοι ξεβεδαιου λεγοντες αυτω διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν σε ποιησης ημιν ³⁶ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησω υμιν ³⁷οι δε ειπαν αυτωδος ημιν ινα εις σου εκ δεξιων και εις εξ αριστερων καθισωμεν εν τη δοξη σου ³⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω πινω η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι ³⁹οι δε ειπαν αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε ⁴⁰το δε καθισαι εκ δεξιων μου η εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται ⁴¹και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου ⁴²και προσκαλεσαμενος αυτους ο ιησους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων ⁴³ουχ ουτως δε εστιν εν υμιν αλλ ος αν θελη μεγας γενεσθαι εν υμιν εσται υμων διακονος ⁴⁴και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εσται παντων δουλος ⁴⁵και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ⁴⁶και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου ο υιος τιμαριου βαρτιμαιος τυφλος προσαιτης εκαθητο παρα την οδον ⁴⁷και ακουσας οτι ιησους ο ναζαρηνης εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν υιε δαυιδ ιησου ελεησον με ⁴⁸και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁹και στας ο ιησους ειπεν φωνησατε αυτον και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειρε φωνει σε ⁵⁰ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναπηδησας ηλθεν προς τον ιησουν ⁵¹και αποκριθεις αυτω ο ιησους ειπεν τι σοι θελεις ποιησω ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεπω ⁵²και ο ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθυσ ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω εν τη οδω

11 και οτε εγγιζουσιν εις ιεροσολυμα εις βηθφαγη και βηθανια προς το ορος των ελαιων αποστέλλει δυο των μαθητων αυτου ¹και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθυσ εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ουπω ανθρωπων εκαθισεν λυσατε αυτον και φερετε ²και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε ο κυριος αυτου χρεια ηχει και ευθυσ αυτον αποστέλλει παλιν ωδε ³και απηλθον και ευρον πωλον δεδεμενον προς θυραν εξω επι του αμφοδου και λουσιν αυτον ⁴και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες

τον πωλον ¹οι δε ειπαν αυτοις καθως ειπεν ο ιησους και αφηκαν αυτους ²και φερουσιν τον πωλον προς τον ιησουν και επιβαλλουσιν αυτω τα ματια αυτων και εκαθισεν επ αυτον ³και πολλοι τα ματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στιβαδας κοφαντες εκ των αγρων ⁴και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ⁵ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις ⁶και εισηλθεν εις ιεροσολυμα εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα ουφε ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα ⁷και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν ⁸και ιδων συκην απο μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν εις αυτην και ευρησεν εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ο γαρ καιρος ουκ ην συκων ⁹και αποκριθεις ειπεν αυτη μηκετι εις τον αιωνα εκ σου μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου ¹⁰και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και τους αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθηδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν ¹¹και ουκ ηφειεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου ¹²και εδιδασκεν και ελεγεν ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε πεποικατε αυτον σπηλαιον ληστων ¹³και ηκουσαν οι αρχιερεις και οι γραμματαις και εξητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον πας γαρ ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου ¹⁴και οταν ουφε εγενετο εξεπορευοντο εξω της πολεως ¹⁵και παραπορευομενοι πρωι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων ¹⁶και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην καταηρασω εξηρανται ¹⁷και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου ¹⁸αμην λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευη οτι ο λαλει γινεται εσται αυτω ¹⁹δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα προσευχεσθε και αιτεισθε πιστευετε οτι ελαβετε και εσται υμιν ²⁰και οταν σπηκετε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων ²¹και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματαις και οι πρεσβυτεροι ²²και ελεγον αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ινα ταυτα ποιης ²³ο δε ιησους ειπεν αυτοις επερωτησω υμας ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁴το βαπτισμα του ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι ²⁵και διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι [ουν] ουκ επι-

στευσατε αυτω ²⁶αλλα ειπωμεν εξ ανθρωπων εφουβουντο τον οχλον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οντως οτι προφητης ην ²⁷και αποκριθεντες τω ιησου λεγουσιν ουκ οίδαμεν και ο ιησους λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λαλειν αμπελωνα ανθρωπος εφυτευσεν και περιεθηκεν φραγμον και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν ²και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο των καρπων του αμπελωνος ³και λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον ⁴και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον εκεφαλιωσαν και πτιμασαν ⁵και αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους ους μεν δεροντες ους δε αποκτενοντες ⁶ετι ενα ειχεν υιον αγαπητον απεστειλεν αυτον εσχατον προς αυτους λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου ⁷εκεινοι δε οι γεωργοι προς εαυτους ειπαν οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια ⁸και λαβοντες απεκτειναν αυτον και εξεβαλον αυτον εξω του αμπελωνος ⁹τι ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ¹⁰ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ¹¹παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ¹²και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον ¹³και αποσπελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω ¹⁴και ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν δουναυ κησον καισαρι η ου ¹⁵δωμεν η μη δωμεν [12 15] ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω ¹⁶οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπαν αυτω καισαρος ¹⁷ο δε ιησους ειπεν τα καισαρος αποδοτε καισαρι και τα του θεου τω θεω και εξεθαυμαζον επ αυτω ¹⁸και ερχονται σαδδουκαιιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτων αυτον λεγοντες ¹⁹διδασκαλε μωυσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και μη αφη τεκνον ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστησιν σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁰επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα ²¹και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν μη καταλιπων

σπερμα και ο τριτος ωσαντως ²²και οι επτα ουκ αφηκαν σπερμα εσχατον παντων και η γυνη απεθανεν ²³εν τη αναστασει τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ²⁴εφη αυτοις ο ιησους ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ²⁵οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται αλλ εισιν ως αγγελοι εν τοις ουρανοις ²⁶περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μουσεως επι του βατου πως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ ²⁷ουκ εστιν θεος νεκρων αλλα ζωντων πολυ πλανασθε ²⁸και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουντων ειδως οτι καλως απεκριθη αυτοις επηρωτησεν αυτον ποια εστιν εντολη πρωτη παντων ²⁹απεκριθη ο ιησους οτι πρωτη εστιν ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν ³⁰και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου ³¹δευτερα αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν ³²ειπεν αυτω ο γραμματευς καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπες οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου ³³και το αγαπαν αυτον εξ ολης καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον περισσοτερον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων ³⁴και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν [ει] απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι ³⁵και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις οτι ο χριστος υιος δαυιδ εστιν ³⁶αυτος δαυιδ ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω ειπεν κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω των ποδων σου ³⁷αυτος δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν αυτου εστιν υιος και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως ³⁸και εν τη διδαχη αυτου ελεγεν βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις ³⁹και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις ⁴⁰οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα ⁴¹και καθισας κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα ⁴²και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης ⁴³και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον ⁴⁴παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον

τον βιον αυτης

13 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι ²και ο ιησους ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη καταλυθη ³και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτα αυτον κατ ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας ⁴ειπον ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα συντελεισθαι παντα ⁵ο δε ιησους ηρξατο λεγειν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανηση ⁶πολλοι ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν ⁷οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γενεσθαι αλλ ουπω το τελος ⁸εγερθησεται γαρ εθνος επ εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν εσονται σεισμοι κατα τοπους εσονται λιμοι αρχη ωδινων ταυτα βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις ⁹και εις παντα τα εθνη πρωτον δει κηρυχθηναι το ευαγγελιον ¹⁰και οταν αγωσιν υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον ¹¹και παραδωσει αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους ¹²και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ¹³οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως εστηκοτα οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη ¹⁴ο επι του δωματος μη καταβατω μηδε εισελθω τι αραι εκ της οικιας αυτου ¹⁵και ο εις τον αγρον μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ματιον αυτου ¹⁶ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις ¹⁷προσευχεσθε δε ινα μη γενηται χειμωνος ¹⁸εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ην εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη γενηται ¹⁹και ει μη εκολοβωσεν κυριος τας ημερας ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας ²⁰και τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδε ωδε ο χριστος ιδε εκει μη πιστευετε ²¹εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατον τους εκλεκτους ²²υμεις δε βλεπετε προειρηκα υμιν παντα ²³αλλα εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης ²⁴και οι αστερες εσονται εκ του ουρανου πιπτοντες και αι δυναμεις αι εν τοις ουρα-

νοις σαλευθήσονται ² και τότε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμεως πολλης και δοξης ⁷ και τότε αποστελει τους αγγελους και επισυναξει τους εκλεκτους [αυτου] εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου ⁸ απο δε της συκης μαθητε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης απαλος γεννηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστιν ⁹ ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις ¹⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρις ου ταυτα παντα γεννηται ¹¹ ο ουρανός και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου παρελευσονται ¹² περι δε της ημερας εκεινης η της ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ ¹³ βλεπετε αγρυπνειτε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος [εστιν] ¹⁴ ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω εντειλατο ινα γρηγορη ¹⁵ γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται η οψε η μεσονυκτιον η αλεκτοροφωνιας η πρωι ¹⁶ μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας ¹⁷ ο δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας και εξηπου οι αρχιερεις και οι γραμματεις πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν ² ελεγον γαρ μη εν τη εορτη μηποτε εσται θορυβος του λαου ³ και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους συντριψασα την αλαβαστρον κατεχεεν αυτου της κεφαλης ⁴ ησαν δε τινες αγανακτουντες προς εαυτους εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν ⁵ ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πρηναι επανω δυναριων τριακοσιων και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη ⁶ ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους παρεχετε καλον εργον ηργασατο εν εμοι ⁷ παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτοις [παντοτε] εν ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε ⁸ ο εσχεν εποιησεν προελαβεν μυρισαι το σωμα μου εις τον ενταφιασμον ⁹ αμην δε λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον εις ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης ¹⁰ και ιουδας ισκαριωθ ο εις των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα αυτον παραδοι αυτοις ¹¹ οι δε ακουσαντες εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εξηπει πως αυτον ευκαιρωσ παραδοι ¹² και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεις απελθοντες ετοιμασωμεν ινα φαγης το πασχα ¹³ και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις υπαγετε εις την πο-

λιν και απαντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω ¹ και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα μου οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ² και αυτος υμιν δειξει αναγαιον μεγα εστρωμενον ετοιμον και εκει ετοιμασατε ημιν ³ και εξηλθον οι μαθηται και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και πτομασαν το πασχα ⁴ και οφιας γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα ⁵ και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου ⁶ ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις κατα εις μητι εγω ⁷ ο δε ειπεν αυτοις εις των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το [εν] τρυβλιον ⁸ οτι ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος ⁹ και εσθιοντων αυτων λαβων αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε τουτο εστιν το σωμα μου ¹⁰ και λαβων ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες ¹¹ και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου της διαθηκης το εκχυνομενον υπερ πολλων ¹² αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πτω εκ του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου ¹³ και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ¹⁴ και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και τα προβατα διασκορπισθησονται ¹⁵ αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ¹⁶ ο δε πετρος εφη αυτω ει και παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω ¹⁷ και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον ταυτη τη νυκτι πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρις με απαρνηση ¹⁸ ο δε εκπερισσως ελαλει εαν δεη με συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησομαι ωσαυτως [δε] και παντες ελεγον ¹⁹ και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανι και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι ²⁰ και παραλαμβανει τον πετρον και τον ιακωβον και τον ιωαννην μετ αυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν ²¹ και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε ²² και προελθων μικρον επιπτεν επι της γης και προσπυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα ²³ και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον τουτο απ εμου αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ ²⁴ και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μιαν ωραν γρηγορησαι ²⁵ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη ελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης ²⁶ και παλιν απελθων προσπυξατο

[τον αυτον λογον ειπων] ⁴και παλιν ελθων ευρεν αυτους καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι καταβαρυνομενοι και ουκ ηδεισαν τι αποκριθωσιν αυτω ⁵και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε [το] λοιπον και αναπαυεσθε απεχει πληθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων ⁶εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν ⁷και ευθυς ετι αυτου λαλουντος παραγινεται [ο] ιουδας εις των δωδεκα και μετ αυτου οχλος μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερεων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων ⁸δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγετε ασφαλως ⁹και ελθων ευθυς προσελθων αυτω λεγει ραββι και κατεφιλησεν αυτον ¹⁰οι δε επεβαλον τας χειρας αυτω και εκρατησαν αυτον ¹¹εις δε [τις] των παρεστηκωτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ωταριον ¹²και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με ¹³καθ ημεραν ημην προς υμας εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ¹⁴και αφεντες αυτον εφυγον παντες ¹⁵και νεανισκος τις συνηκολουθει αυτω περιβεβλημενος σινδωνα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον ¹⁶ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνος εφυγεν ¹⁷και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερεα και συνερχονται παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματαις ¹⁸και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερεως και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φως ¹⁹οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ηνυρισκον ²⁰πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν ²¹και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες ²²οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτου τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω ²³και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων ²⁴και αναστας ο αρχιερευς εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ²⁵ο δε εσωπα και ουκ απεκρινατο ουδεν παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου ²⁶ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ²⁷ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει τι ετι χρεϊαν εχομεν μαρτυρων ²⁸ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν φαινεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ενοχον ειναι θανατου ²⁹και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν αυτου το προ-

σωπον και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον ελαβον ³⁰και οντος του πετρου κατω εν τη αυλη ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως ³¹και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ησθα του ιησου ³²ο δε ηρηνησατο λεγων ουτε οίδα ουτε επισταμαι συ τι λεγεις και εξηληθεν εξω εις το προαυλιον ³³και η παιδισκη ιδουσα αυτον ηρξατο παλιν λεγειν τοις παρεστωσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν ³⁴ο δε παλιν ηρνεϊτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει ³⁵ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτου ον λεγετε ³⁶και ευθυς εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ως ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα δις φωνησαι τρις με απαρηνηση και επιβαλων εκλαιεν

15 και ευθυς πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον ησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν πιλατω ²και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω λεγει συ λεγεις ³και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα ⁴ο δε πιλατος παλιν επηρωτα αυτον [λεγων] ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου κατηγορουσιν ⁵ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον ⁶κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ον παρητουντο ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των στασιαστων δεδεμενος οτινις εν τη στασει φονον πεποικεισαν ⁷και αναβας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως εποιει αυτοις ⁸ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων ⁹εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον [οι αρχιερεις] ¹⁰οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις ¹¹ο δε πιλατος παλιν αποκριθεις ελεγεν αυτοις τι ον ποιησω [ον] λεγετε τον βασιλεα των ιουδαιων ¹²οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹³ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ εποιησεν κακον οι δε περισσως εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁴ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη ¹⁵οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν ¹⁶και ενδιδυσκουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον ¹⁷και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε βασιλευ των ιουδαιων ¹⁸και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω ¹⁹και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και

ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον²¹ και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου²² και φερουσιν αυτον επι τον γολγοθαν τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενος κρανιου τοπος²³ και εδιδουν αυτω εσμυρνισμενον οινον ος δε ουκ ελαβεν²⁴ και σταυρουσιν αυτον και διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επι αυτα τις τι αρη²⁵ ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον²⁶ και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς των ιουδαιων²⁷ και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου²⁸ και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαι αυτων και λεγοντες οσα ο καταλυων τον ναον και οικοδομων [εν] τρισιν ημεραις²⁹ σωσον σεαυτον καταβας απο του σταυρου³¹ ομοιωσ και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι³² ο χριστος ο βασιλευς ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν και οι συνεσταυρωμενοι συν αυτω ωνειδιζον αυτον³³ και γενομενης ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης³⁴ και τη ενατη ωρα εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη ελωι ελωι λαμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου [ο θεος μου] εις τι εγκατελιπες με³⁵ και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδε ηλιαν φωνει³⁶ δραμων δε τις γεμισσας σπογγον οξους περιθεισ καταλω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελειν αυτον³⁷ ο δε ιησους αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν³⁸ και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απ ανωθεν εως κατω³⁹ ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου οτι ουτως εξεπνευσεν ειπεν αληθως ουτος ο ανθρωπος υιος θεου ην⁴⁰ ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αις και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η ιακωβου του μικρου και ιωσητος μητηρ και σαλωμη⁴¹ αι οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διπκουνουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα⁴² και ηδη οψιας γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον⁴³ ελθων ιωσηφ απο αριμαθαιας ευσημηων βουλευτης ος και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου τολμψας εισηλθεν προς τον πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου⁴⁴ ο δε πιλατος εθανμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επρωτησεν αυτον ει ηδη απεθανεν⁴⁵ και γνους απο του κεντυριωνος εδωρησατο το πτωμα τω ιωσηφ⁴⁶ και αγορασας σινδονα καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και εθηκεν αυτον εν μνηματι ο ην λελατομημενον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου⁴⁷ η δε μαρια η μαγδαληνη

και μαρια η ιωσητος εθεωρουν που τεθειται

16 και διαγενομενου του σαββατου [η] μαρια η μαγδαληνη και μαρια η [του] ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον² και λιαν πρωι [τη] μια των σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου³ και ελεγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου⁴ και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι ανακεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα⁵ και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιαις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν⁶ ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε ιησους ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον⁷ αλλα υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν⁸ και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν γαρ αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπαν εφοβουντο γαρ⁹ η αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη παρ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια¹⁰ εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν¹¹ κακεινοι ακουσαντες οτι ηη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν¹² μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον¹³ κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν¹⁴ υστερον [δε] ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εηγερευμενον [εκ νεκρων] ουκ επιστευσαν¹⁵ και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει¹⁶ ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται¹⁷ σημεια δε τοις πιστευσασιν ακολουθησει ταυτα εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν¹⁸ [και εν ταις χερσιν] οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν¹⁹ ο μεν ουν κυριος [ιησους] μετα το λαλησαι αυτοις ανελημφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων]] [[παντα δε τα παρηγγελμενα τοις περι τον πετρον συντομως εηγγειλαν μετα δε ταυτα και αυτος ο ιησους απο ανατολης και αχρι δυσεως εξαπεστειλεν δι αυτων το ιερον και αφθαρτον κηρυγμα της αιωνιου σωτηριας]]

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

1 Επειδήπερ πολλοί επεχειρήσαν αναταξασθαι διηγήσιν περι των πεπληροφορημένων εν ημιν πραγμάτων² καθως παρεδosan ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου³ εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραφαι κρατιστε θεοφιλε⁴ ινα επιγνως περιων κατηχητης λογων την ασφαλειαν⁵ εγενετο ενταις ημεραις ηρωδου βασιλεως της ιουδαιας ιερευς τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια και γυνη αυτω εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβητ⁶ ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι εναντιον του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι⁷ και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι ην [η] ελισαβητ στείρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν⁸ εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου⁹ κατα το εθος της ιερατειας ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου¹⁰ και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος¹¹ ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστως εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος¹² και εταραχθη ζαχαριας ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον¹³ ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισκουσθη η δεησις σου και η γυνη σου ελισαβητ γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην¹⁴ και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γενεσει αυτου χαρησονται¹⁵ εσται γαρ μεγας ενωπιον κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου¹⁶ και πολλους των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων¹⁷ και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον¹⁸ και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης¹⁹ και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκως ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα²⁰ και ιδου εση σιωπων και μη

δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα ανθων ουκ επιστευσας τοις λογοις μου οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων²¹ και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν εν τω ναω αυτον²² εξελθων δε ουκ εδυνατο λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος²³ και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου²⁴ μετα δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν ελισαβητ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μιννας πεντε λεγουσα²⁵ οτι ουτως μοι πεποιικεν κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν ονειδος μου εν ανθρωποις²⁶ εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ απο του θεου εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρεθ²⁷ προς παρθενον εμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ²⁸ και εισελθων προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου²⁹ η δε επι τω λογω διεταραχθη και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος³⁰ και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω³¹ και ιδου συλλημψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν³² ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ του πατρος αυτου³³ και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τέλος³⁴ ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω³⁵ και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμεις υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου³⁶ και ιδου ελισαβητ η συγγενις σου και αυτη συνειληφεν υιον εν γηρει αυτης και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στείρα³⁷ οτι ουκ αδυνατησει παρα του θεου παν ρημα³⁸ ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος³⁹ αναστασα δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα⁴⁰ και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβητ⁴¹ και εγενετο ως ηκουσεν τον ασπασμον της μαριας η ελισαβητ

εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβετ ²και ανεφωνησεν κραυγη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου ³και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς εμε ⁴ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη κοιλια μου ⁵και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου ⁶και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον ⁷και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου ⁸οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι ⁹οτι εποιησεν μοι μεγαλα ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου ¹⁰και το ελεος αυτου εις γενεας και γενεας τοις φοβουμενοις αυτον ¹¹εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων ¹²καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους ¹³πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους ¹⁴αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηναι ελεους ¹⁵καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα ¹⁶εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ως μηνας τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης ¹⁷τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον ¹⁸και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη ¹⁹και εγενετο εν τη ημερα τη ογδοη πληθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν ²⁰και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης ²¹και ειπαν προς αυτην οτι ουδεις εστιν εκ της συγγενειας σου ος καλειται τω ονοματι τουτου ²²ενενησεν δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτο ²³και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες ²⁴ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον ²⁵και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα ²⁶και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και γαρ χειρ κυριου ην μετ αυτου ²⁷και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και επροφητευσεν λεγων ²⁸ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου ²⁹και ηγειρεν κερως σωτηριας ημιν εν οικω δαυιδ παιδος αυτου ³⁰καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων απ αιωνος προφητων αυτου ³¹σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας ³²ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου ³³ορκον ον ωμο-

σεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν ³⁴αφοβως εκ χειρος εχθρων ρυσθεντας λατρευειν αυτω ³⁵εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασαις ταις ημεραις ημων ³⁶και συ δε παιδιον προφητης υπιστου κληθησθαι προπορευση γαρ ενωπιον κυριου ετοιμασαι οδους αυτου ³⁷του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων ³⁸δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οις επισκευεται ημας ανατολη εξ υψους ³⁹επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης ⁴⁰το δε παιδιον ηυξανε και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεως αυτου προς τον ισραηλ

2εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην ²αυτη απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου ³και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την εαυτου πολιν ⁴ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρεθ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ ⁵απογραφασθαι συν μαριαμ τη εμνηστευμενη αυτω ουση εγκυω ⁶εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην ⁷και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν φατην διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι ⁸και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων ⁹και αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαλ ¹⁰και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω ¹¹οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ ¹²και τουτο υμιν σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον και κειμενον εν φατην ¹³και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αιουντων τον θεον και λεγοντων ¹⁴δοξα εν υπιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκιας ¹⁵και εγενετο ως απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι οι ποιμενες ελαλουν προς αλληλους διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν ¹⁶και ηλθαν σπευσαντες και ανευραν την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατην ¹⁷ιδοντες δε εγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου ¹⁸και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους ¹⁹η δε μαρια παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης ²⁰και υπεστρεψαν οι ποιμενες

δοξαζοντες και αιουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους ²¹και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλλημφθηναι αυτον εν τη κοιλια ²²και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμού αυτων κατα τον νομον μουσεως ανηγαγον αυτον εις ιερουσαλυμα παραστησαι τω κυριω ²³καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητρην αγιον τω κυριω κληθησεται ²⁴και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν τω νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νοσσοις περιστερων ²⁵και ιδου ανθρωπος ην εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον ²⁶και ην αυτω κερηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν [η] αν ιδη τον χριστον κυριου ²⁷και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου ²⁸και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκυλας και ευλογησεν τον θεον και ειπεν ²⁹νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη ³⁰οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ³¹ο ποιησας κατα προσωπον παντων των λαων ³²φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ ³³και ην ο πατηρ αυτου και η μητηρ θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου ³⁴και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον ³⁵και σου αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι ³⁶και ην αννα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασερ αυτη προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις ησασα μετα ανδρος επη επτα απο της παρθενιας αυτης ³⁷και αυτη χηρα εως ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο του ιερου νηστειας και δεησεν λατρευουσα νυκτα και ημεραν ³⁸και αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω θεω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν ιερουσαλημ ³⁹και ως ετελεσαν παντα τα κατα τον νομον κυριου επεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις πολιν εαυτων ναζαρεθ ⁴⁰το δε παιδιον ηξανεν και εκραταιουτο πληρουμενον σοφια και χαρις θεου ην επ αυτο ⁴¹και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα ⁴²και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαινοντων αυτων κατα το εθος της εορτης ⁴³και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνωσαν οι γονεις αυτου ⁴⁴νομισαντες δε αυτον ειναι εν τη συνοδια ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενευ-

σιν και τοις γνωστοις ⁴⁵και μη ευροντες υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ αναζητουντες αυτον ⁴⁶και εγενετο μετα ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους ⁴⁷εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου ⁴⁸και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και ειπεν προς αυτον η μητηρ αυτου τεκνον τι εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου και εγω οδυνωμενοι ζητουμεν σε ⁴⁹και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητετε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με ⁵⁰και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις ⁵¹και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρεθ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα εν τη καρδια αυτης ⁵²και ιησους προεκοπτεν τη σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

3 **Ξ**εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας και τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος της ιτουραιας και τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος ²επι αρχιερεως αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω ³και ηλθεν εις πασαν περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ⁴ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁵πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειας και αι τραχειαι εις οδους λειας ⁶και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου ⁷ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ⁸ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ⁹ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον [καλον] εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹⁰και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησωμεν ¹¹αποκριθεις δε ελεγεν αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω ¹²ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπαν προς αυτον διδασκαλε τι ποιησωμεν ¹³ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε ¹⁴επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες τι ποιησωμεν και ημεις και ειπεν αυτοις μηδεν διασεισπε μηδε συκοφαντησπε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων ¹⁵προσδοκωντος δε του λαου

και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μποτε αυτος ειπ ο χριστος ¹απεκρινατο λεγων πασιν ο ιωαννης εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹⁷ου το πτυον εν τη χειρι αυτου διακαθαραι την αλωνα αυτου και συναγαγειν τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹⁸πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον ¹⁹ο δε ηρωδης ο τετρααρχης ελεγχομενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης ²⁰προσεθηκεν και τουτο επι πασιν κατεκλεισεν τον ιωαννην εν φυλακη ²¹εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον ²²και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ως περιστερην επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα ²³και αυτος ην ιησους αρχομενος ωσει ετων τριακοντα ων υιος ως ενομιζετο ιωσηφ του ηλι ²⁴του μαθητα του λευι του μελχι του ιανναι του ιωσηφ ²⁵του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι ²⁶του μααθ του ματταθιου του σεμειν του ιωσηφ του ιωδα ²⁷του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι ²⁸του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμαδαμ του ηρ ²⁹του ιησου του ελιεζερ του ιωριμ του μαθητα του λευι ³⁰του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναμ του ελιακιμ ³¹του μελεα του μεννα του ματταθα του ναθαμ του δανιδ ³²του ιεσσα του ιωβηδ του βοος του σαλα του ναασσων ³³του αδμιν του αρνι του εσρωμ του φαρες του ιουδα ³⁴του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ ³⁵του σερουχ του ραγαυ του φαλεκ του εβερ του σαλα ³⁶του καιναμ του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ ³⁷του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρετ του μαλελεηλ του καιναμ ³⁸του ενως του σηθ του αδαμ του θεου

4 ιησους δε πληρης πνευματος αγιου υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εν τη ερημω ²ημερας τεσσερακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων επεινασεν ³ειπεν δε αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος ⁴και απεκριθη προς αυτον ο ιησους γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος ⁵και αναγαγων αυτον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου ⁶και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην ⁷συ ουν εαν προσκυνησης ενω-

πιον εμου εσται σου πασα ⁸και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω γεγραπται κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις ⁹ηγαγεν δε αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν [αυτω] ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω ¹⁰γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε ¹¹και οτι επι χειρων αρουσιν σε μποτε προσκοπησ προσ λιθον τον ποδα σου ¹²και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ¹³και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου ¹⁴και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου περι αυτου ¹⁵και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις αυτων δοξαζομενος υπο παντων ¹⁶και ηλθεν εις ναζαρα ου ην τεθραμμενος και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωσαι ¹⁷και επεδοθη αυτω βιβλιον του προφητου ησαιου και ανοιξας το βιβλιον ευρεν [τον] τοπον ου ην γεγραμμενον ¹⁸πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει ¹⁹κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον ²⁰και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν και παντων οι οφθαλμοι εν τη συναγωγη ησαν ατενιζοντες αυτω ²¹ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων ²²και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχι υιος εστιν ιωσηφ ουτος ²³και ειπεν προς αυτους παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εις την καφαρναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου ²⁴ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου ²⁵επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος επη τρια και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην ²⁶και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνιας προς γυναικα χηραν ²⁷και πολλοι λεπροι ησαν εν τω ισραηλ επι ελισαιου του προφητου και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη ναιμαν ο συρος ²⁸και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα ²⁹και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως οφρου του ορους εφ ου η πολις ωκοδομητο αυτων ωστε κατακρημνισαι αυτον ³⁰αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο ³¹και κατηλθεν εις καφαρναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν ³²και εξεπλησσοντο επι

τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια νν ο λογος αυτου
³³και εν τη συναγωγη νν ανθρωπος εχων πνευμα
 δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη
³⁴εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη πληθες απολε-
 σαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου ³⁵και επε-
 τιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε
 απ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις το με-
 σον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον ³⁶και
 εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαλουν προς
 αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος οτι εν εξου-
 σια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευ-
 μασι και εξερχονται ³⁷και εξεπορευετο ηχος περι
 αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου ³⁸αναστας
 δε απο της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σι-
 μωνος πενθερα δε του σιμωνος νν συνεχομενη πυ-
 ρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης ³⁹και
 επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και
 αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκουει
 αυτοις ⁴⁰δυνοντος δε του ηλιου απαντες οσοι ει-
 χον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους
 προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επι-
 τιθεισ εθεραπευεν αυτους ⁴¹εξηρχετο δε και δαιμο-
 νια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο
 υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν
 οτι ηδειςαν τον χριστον αυτον ειναι ⁴²γενομενης δε
 ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι
 οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και
 κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων ⁴³ο
 δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολε-
 σιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου
 οτι επι τουτο απεσταλην ⁴⁴και νν κηρυσσων εις τας
 συναγωγας της ιουδαιας

5εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτο
 και ακουειν τον λογον του θεου και αυτος νν εστως
 παρα την λιμνην γεννησαρετ ²και ειδεν πλοια δυο
 εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις απ αυτων
 αποβαντες επλυνον τα δικτυα ³εμβας δε εις εν των
 πλοιων ο νν σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης
 επαναγαγειν ολιγον καθισας δε εκ του πλοιου εδι-
 δασκεν τους οχλους ⁴ως δε επαυσατο λαλων ειπεν
 προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθος και χα-
 λασατε τα δικτυα υμων εις αγραν ⁵και αποκριθεις
 σιμων ειπεν επιστατα δι ολης νυκτος κοπιασαντες
 ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω τα
 δικτυα ⁶και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος
 ιχθυων πολυ διερρησσετο δε τα δικτυα αυτων ⁷και
 κατενευσαν τοις μετοχοις εν τω ετερω πλοιω του
 ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλη-
 σαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα ⁸ιδων
 δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου
 λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυ-
 ριε ⁹θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους
 συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων ων συνελαβον

¹⁰ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιους ζεβεδαιου
 οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σι-
 μονα ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπουσ
 εση ζωγων ¹¹και καταγαγοντες τα πλοια επι την
 γην αφεντες παντα ηκολουθησαν αυτω ¹²και εγε-
 νετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου
 ανηρ πληρης λεπρασ ιδων δε τον ιησουν πεσων
 επι προσωπον εδεθη αυτου λεγων κυριε εαν θε-
 λης δυνασαι με καθαρισαι ¹³και εκτεινας την χειρα
 ηψατο αυτου λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ
 η λεπρα απηλθεν απ αυτου ¹⁴και αυτος παρηγγει-
 λεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυ-
 τον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου
 σου καθωσ προσεταξεν μωυσης εις μαρτυριον αυ-
 τοις ¹⁵διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και
 συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευε-
 σθαι απο των ασθενειων αυτων ¹⁶αυτος δε νν υπο-
 χωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενος ¹⁷και εγε-
 νετο εν μια των ημερων και αυτος νν διδασκων και
 ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι
 ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας
 και ιουδαιας και ιερουσαλημ και δυναμις κυριου νν
 εις το ιασθαι αυτον ¹⁸και ιδου ανδρες φεροντες επι
 κλινης ανθρωπον οσ νν παραλελυμενος και εξη-
 τουν αυτον εισενεγκειν και θειναι [αυτον] ενωπιον
 αυτου ¹⁹και μη ευροντες ποιασ εισενεγκωσιν αυτον
 δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κε-
 ραμων καθηκκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το με-
 σον εμπροσθεν του ιησου ²⁰και ιδων την πιστιν αυ-
 των ειπεν ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου
²¹και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι
 φαρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος οσ λαλει βλα-
 σφημιασ τις δυναται αμαρτιασ αφειναι ει μη μονοσ
 ο θεοσ ²²επιγνους δε ο ιησους τους διαλογισμους
 αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτους τι διαλογι-
 ζεσθε εν ταις καρδιαις υμων ²³τι εστιν ευκοπωτε-
 ρον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν
 εγειρε και περιπατει ²⁴ινα δε ειδητε οτι ο υιος του
 ανθρωπου εξουσιαν εχει επι της γης αφειναι αμαρ-
 τιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειρε και
 αρασ το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου
²⁵και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αρασ εφ
 ο κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων
 τον θεον ²⁶και εκστασισ ελαβεν απαντας και εδοξα-
 ζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι
 ειδομεν παραδοξα σημερον ²⁷και μετα ταυτα εξηλ-
 θεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημε-
 νον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι
²⁸και καταλιπων παντα αναστας ηκολουθει αυτω
²⁹και εποιησεν δοχην μεγαλην λευις αυτω εν τη οικια
 αυτου και νν οχλοσ πολυσ τελωνων και αλλων
 οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι ³⁰και εγογγυζον οι
 φαρισαιοι και οι γραμματεισ αυτων προς τους μα-
 θητασ αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων

και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε ³¹ και αποκριθεις [ο] ιησους ειπεν προς αυτους ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινωντες ιατρου αλλα οι κακως εχοντες ³² ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν ³³ οι δε ειπαν προς αυτον οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεψεις ποιουνται ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν ³⁴ ο δε ιησους ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευσαι ³⁵ ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρηθ η απ αυτων ο νυμφιος τοτε νηστευσουσιν εν εκειναις ταις ημεραις ³⁶ ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα απο ιματιου καινου σχισας επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μη γε και το καινον σχισει και τω παλαιω ου συμφωνησει το επιβλημα το απο του καινου ³⁷ και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη γε ρηξει ο οινος ο νεος τους ασκους και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται ³⁸ αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον ³⁹ [ιουδεις πινω παλαιον θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστος εστιν]

6 Εγενετο δε εν σαββατω διαπορευεσθαι αυτον δια σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου και ησθιων τους σταχυας ψωχοντες ταις χερσιν ¹ τινες δε των φαρισαιων ειπαν τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν τοις σαββασιν ² και αποκριθεις προς αυτους ειπεν [ο] ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποισεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου [ως] εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως λαβων εφαγεν και εδωκεν τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις ³ και ελεγεν αυτοις κυριος εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου ⁴ εγενετο δε εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην ανθρωπος εκει και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα ⁵ παρατηρουντο δε αυτον οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευει ινα ευρωσιν κατηγορειν αυτου ⁶ αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων ειπεν δε τω ανδρι τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειρε και στηθι εις το μεσον και αναστας εστη ⁷ ειπεν δε [ο] ιησους προς αυτους επερωτω υμας ει εξεστιν τω σαββατω αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η απολεσαι ⁸ και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποισεν και απεκατεσταθη η χειρ αυτου ⁹ αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησαιεν τω ιησου ¹⁰ εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξελθειν αυτον εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου ¹¹ και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν

¹² σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου και ιακωβον και ιωαννην και φιλιππον και βαρθολομαιον ¹³ και μαθθαιον και θωμαν [και] ιακωβον αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην ¹⁴ και ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωθ ος εγενετο προδοτης ¹⁵ και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος πολυς μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος [6 18] οι πληθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων ¹⁶ και οι ενοχλουμενοι απο πνευματων ακαθαρτων εθεραπευοντο ¹⁷ και πας ο οχλος εξητηουν απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας ¹⁸ και αυτος επαρρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁹ μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε ²⁰ μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου ²¹ χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων ²² πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων ²³ ουαι υμιν οι εμπτεπλησμενοι νυν οτι πεινασετε ουαι οι γελωντες νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε ²⁴ ουαι οταν καλωσ υμας ειπωσιν παντες οι ανθρωποι κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων ²⁵ αλλα υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμας ²⁶ ευλογειτε τους καταρωμενους υμας προσευχεσθε περι των επηρεαζοντων υμας ²⁷ τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης ²⁸ παντι αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει ²⁹ και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ποιειτε αυτοις ομοιως ³⁰ και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν ³¹ και [γαρ] εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν ³² και εαν δανισητε παρ ων ελπιζετε λαβειν ποια υμιν χαρις [εστιν] και αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανιζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα ³³ πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανιζετε μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους ³⁴ γινεσθε οικτιριμονες καθως ο πατηρ υμων οικτιριμων εστιν ³⁵ και μη κρινετε και ου μη κριθητε και μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε ³⁶ διδοτε και

δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον σεσαλευμενον υπερεκχυννομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων ω γαρ μετρω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν ²ειπεν δε και παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον εμπεσουνται ³ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου ⁴τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις ⁵πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου εκβαλειν ⁶ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε παλιν δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον ⁷εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου σταφυλην τρυγωσιν ⁸ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας προφερει το αγαθον και ο πονηρος εκ του πονηρου προφερει το πονηρον εκ γαρ περισσευματος καρδιας λαλει το στομα αυτου ⁹τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω ¹⁰πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος ¹¹ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρης δε γενομενης προσερηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην δια το καλως οικοδομησθαι αυτην ¹²ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερηξεν ο ποταμος και ευθυς συνεπεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

7 επειδη επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου εισπληθεν εις καφαρναουμ ²εκατονταχίλων δε τινος δουλος κακως εχων ημελλεν τελευταν ος ην αυτω εντιμος ³ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωσῃ τον δουλον αυτου ⁴οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξη τουτο ⁵αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν ⁶ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν φιλους ο εκατονταρχης λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ικανος ειμι ινα υπο την στεγην μου εισελθης ⁷διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλα ειπε λογω και ιαθητω ο παις μου ⁸και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρα-

τιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ⁹ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τωσαυτην πιστιν ευρον ¹⁰και υποστρεψαντες εις τον οικον οι πεμφθεντες ευρον τον δουλον υγαινοντα ¹¹και εγενετο εν τω εξης επορευθη εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου και οχλος πολυς ¹²ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως μονογενης υιος τη μητρι αυτου και αυτη ην χηρα και οχλος της πολεως ικανος ην συν αυτη ¹³και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε ¹⁴και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγενηθη ¹⁵και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου ¹⁶ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας ηγενη εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου ¹⁷και εξηληθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και παση τη περιχωρω ¹⁸και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων ¹⁹και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς τον κυριον λεγων συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν ²⁰παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπαν ιωαννης ο βαπτιστης απεστειλεν ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν ²¹εν εκεινη τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο βλεπειν ²²και αποκριθεις ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδατε και ηκουσατε τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται ²³και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ²⁴απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν προς τους οχλους περι ιωαννου τι εζητησατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ²⁵αλλα τι εζητησατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλαιοις εισιν ²⁶αλλα τι εζητησατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ²⁷ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ²⁸λεγω υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων ιωαννου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν ²⁹και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου ³⁰οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες

υπ αυτου ³¹τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εισιν ομοιοι ³²ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις α λεγει πυλησαμεν υμιν και ουκ ωρησασθε εθρηνησαμεν και ουκ εκλαυσασθε ³³εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μη εσθιων αρτον μητε πινων οινον και λεγετε δαιμονιον εχει ³⁴εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης φιλος τελωνων και αμαρτωλων ³⁵και εδικαιωθη η σοφια απο παντων των τεκνων αυτης ³⁶ηρωτα δε τις αυτων των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις τον οικον του φαρισαιου κατεκληθη ³⁷και ιδου γυνη ητις ην εν τη πολει αμαρτωλος και επιγνουσα οτι κατακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου ³⁸και στασα οπισω παρα τους ποδας αυτου κλαιουσα τοις δακρυσιν ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασεν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω ³⁹ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην [ο] προφητης εγνωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν ⁴⁰και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε διδασκαλε ειπε φησιν ⁴¹δυο χρεοφειλεται ησαν δανιστη τινι ο εις ωφειλεν δυναρια πεντακοσια ο δε ετερος πεντηκοντα ⁴²μη εχοντων αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων πλειον αγαπησει αυτον ⁴³αποκριθεις σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας ⁴⁴και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισπληθον σου εις την οικιαν υδωρ μοι επι ποδας ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν αυτης εξεμαξεν ⁴⁵φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισπληθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας ⁴⁶ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειφεν τους ποδας μου ⁴⁷ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτια αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα ⁴⁸ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτια ⁴⁹και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν ⁵⁰ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8 και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω ¹και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει ²και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκο-

νουν αυτοις εκ των υπαρχοντων αυταις ³συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης ⁴εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο ⁵και ετερον κατεπεσεν επι την πετραν και φυνεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα ⁶και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεσαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο ⁷και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυνεν εποισεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁸επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου τις αυτη ειη η παραβολη ⁹ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωαι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν ¹⁰εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου ¹¹οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουσαντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν ¹²οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται ¹³το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδονων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν ¹⁴το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη ¹⁵ουδεις δε λυχνον αφας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν αλλ επι λυχνιας τιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως ¹⁶ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γεννησεται ουδε αποκρυφον ο ου μη γνωσθη και εις φανερον ελθη ¹⁷βλεπετε ουν πως ακουετε ος αν γαρ εχη δοθησεται αυτω και ος αν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου ¹⁸παρεγενετο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον ¹⁹απηγγελη δε αυτω η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν θελοντες σε ²⁰ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες ²¹εγενετο δε εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διεληθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχθησαν ²²πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον ²³προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε διεγεργηεις επετιμψεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη ²⁴ειπεν δε αυτοις που η πιστις υμων φοβηθε-

ντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω ²και κατεπλευσαν εις την χωραν των γερασπων ητις εστιν αντιπερα της γαλιλαιας ³εξεληγοντι δε αυτω επι την γην υπηντησεν ανηρ τις εκ της πολεως εχων δαιμονια και χρονω ικανω ουκ ενεδυσατο ιματιον και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν ⁴ιδων δε τον ιησουν ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε [του θεου] του υπιστου δεομαι σου μη με βασανισης ⁵παρηγγελλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρακει αυτον και εδεσμευετο αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα πλανητο απο του δαιμονιου εις τας ερημους ⁶επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους τι σοι ονομα εστιν ο δε ειπεν λεγιων οτι εισηλθεν δαιμονια πολλα εις αυτον ⁷και παρεκαλουν αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν ⁸ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενη εν τω ορει και παρεκαλεσαν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επιτρεψεν αυτοις ⁹εξεληγοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη ¹⁰ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγονος εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους ¹¹εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και πληθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξηλθεν ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας [του] ιησου και εφοβηθησαν ¹²απηγγειλαν δε αυτοις οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις ¹³και ηρωτησεν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γερασπων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις πλοιον υπεστρεψεν ¹⁴εδειτο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξηληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον λεγων ¹⁵υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα σοι εποιησεν ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους ¹⁶εν δε τω υποστρεφειν τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον ¹⁷και ιδου πληθον ανηρ ω ονομα ιαιρος και ουτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου ¹⁸οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκει εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον ¹⁹και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις ουκ ισχυσεν απ ουδενος θεραπευθηναι ²⁰προσεληθουσα οπισθεν ηφατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης ²¹και ειπεν ο ιησους τις ο αφαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος επιστατα οι οχλοι συνεχου-

σιν σε και αποθλιβουσιν ²²ο δε ιησους ειπεν ηφατο μου τις εγω γαρ εγγων δυναμιν εξηληλυθυιαν απ εμου ²³ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα πληθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηφατο αυτου απηγγειλεν ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχημα ²⁴ο δε ειπεν αυτη θυγατηρ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην ²⁵ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μηκει σκυλλε τον διδασκαλον ²⁶ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω μη φοβου μονον πιστευσον και σωθησεται ²⁷ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν τινα συν αυτω ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα ²⁸εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ου γαρ απεθανεν αλλα καθηυδει ²⁹και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν ³⁰αυτος δε κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρε ³¹και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχημα και διαταξεν αυτη δοθηναι φαγειν ³²και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

9 συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν ²και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι ³και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδον μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε δυο γιτωνας εχειν ⁴και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε ⁵και οσοι αν μη δεχωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτινασσετε εις μαρτυριον επ αυτους ⁶εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου ⁷ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινόμενα παντα και διηπορει δια το λεγασθαι υπο τινων οτι ιωαννης ηγενη εκ νεκρων ⁸υπο τινων δε οτι ηλιας εφανε αλλων δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη ⁹ειπεν δε [ο] ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον ¹⁰και υποστρεφαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις πολιν καλουμενην βηθσαιδα ¹¹οι δε οχλοι γινοντες ηκολουθησαν αυτω και αποδεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χριστην εχοντας θεραπειας ιατο ¹²η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπαν αυτω απολυσον τον οχλον ινα πορευθεντες εις τας κυκλω κωμας και αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν ¹³ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις φαγειν υμεις οι δε ειπαν ουκ εισιν ημιν πλεον η αρτοι πεντε και ιχθυες δυο

ει μπι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα ἦσαν γαρ ὡσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ὡσει ανα πεντηκοντα ¹⁵ και εποιησαν ουτως και κατεκλιναν απαντας ¹⁶ λαβω δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παραθειναι τω οχλω ¹⁷ και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρηθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινοι δωδεκα ¹⁸ και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον κατα μονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με οι οχλοι λεγουσιν ειναι ¹⁹ οι δε αποκριθεντες ειπαν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη ²⁰ ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι πετρος δε αποκριθεις ειπεν τον χριστον του θεου ²¹ ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι λεγειν τουτο ²² ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι ²³ ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ερχεσθαι αρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ ημεραν και ακολουθειτω μοι ²⁴ ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην ²⁵ τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεις ²⁶ ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων ²⁷ λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των αυτου εστηκοτων οι ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ²⁸ εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ὡσει ημεραι οκτω παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι ²⁹ και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων ³⁰ και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωυσης και ηλιας ³¹ οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην ημελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ ³² ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω ³³ και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν ο πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ὡδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και μιαν μωυσει και μιαν ηλια μη ειδως ο λεγει ³⁴ ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιαζεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εισελθειν αυτους εις την νεφελην ³⁵ και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο εκλελεγμενος αυτου ακουετε ³⁶ και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ιησους μονος και αυτοι εσηγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακαν ³⁷ εγενετο δε τη εξης ημερα καταελθοντων αυτων απο του ορους συννητησεν αυτω οχλος πολυς ³⁸ και ιδου ανηρ απο του οχλου εβησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενης μοι εστιν ³⁹ και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μολις αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον ⁴⁰ και εδεηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν ⁴¹ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ὡ γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε ὡδε τον υιον σου ⁴² ετι δε προσερχομενου αυτου ερηηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου ⁴³ εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις εποιει ειπεν προς τους μαθητας αυτου ⁴⁴ θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων ⁴⁵ οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου ⁴⁶ εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ειη μειζων αυτων ⁴⁷ ο δε ιησους ειδως τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιον εστησεν αυτο παρ εαυτω ⁴⁸ και ειπεν αυτοις ος εαν δεζηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν εμε δεζηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εστιν μεγας ⁴⁹ αποκριθεις δε ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυομεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων ⁵⁰ ειπεν δε προς αυτον ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν ⁵¹ εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναλημψεως αυτου και αυτος το προσωπον εστηρισεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ⁵² και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαριτων ὡς ετοιμασαι αυτω ⁵³ και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ ⁵⁴ ιδοντες δε οι μαθηται ιακωβος και ιωαννης ειπαν κυριε θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ⁵⁵ στραφεις δε επετιμησεν αυτοις ⁵⁶ και επορευθησαν εις ετεραν κωμην ⁵⁷ και πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη ⁵⁸ και ειπεν αυτω [ο] ιησους αι αλωπεκες φωλευουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κε-

φαλν κλινη ⁵⁹ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν επιτρεφον μοι πρωτον απελθοντι θαψαι τον πατερα μου ⁶⁰ειπεν δε αυτω αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγαγε την βασιλειαν του θεου ⁶¹ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεφον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου ⁶²ειπεν δε [προς αυτον] ο ιησους ουδεις επιβαλων την χειρα επ αρωτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν τη βασιλεια του θεου

10μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος ετερους εβδομηκοντα [δυο] και απεστειλεν αυτους ανα δυο [δυο] προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου ημελλεν αυτος ερχεσθαι ²ελεγεν δε προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εργατας εκβαλη εις τον θερισμον αυτου ³υπαγετε ιδου αποστελλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων ⁴μη βασταξετε βαλλαντιον μη πηραν μη υποδηματα και μη δένα κατα την οδον ασπασθητε ⁵εις ην δ αν εισελθητε οικιαν πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω ⁶και εαν εκει η υιος ειρηνης επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μη γε εφ υμας ανακαμψει ⁷εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν ⁸και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν ⁹και θεραπευετε τους εν αυτη ασθενεις και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹⁰εις ην δ αν πολιν εισελθητε και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε ¹¹και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων εις τους ¹²ποδας απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν η βασιλεια του θεου ¹³λεγω υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη ¹⁴ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγεννηθησαν αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημενοι μετενοησαν ¹⁵πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν ¹⁶και συ καφαρναουμ μη εως ουρανου υψωθησθαι εως του αδου καταβησθαι ¹⁷ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με ¹⁸υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα [δυο] μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσειται ημιν εν τω ονοματι σου ¹⁹ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα ²⁰ιδου δεδωκα υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικησει ²¹πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσειται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγγεγραπται εν τοις ουρα-

νοις ²²εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι τω αγιω και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιουσιν και ο πατηρ οτι ουτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου ²³παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουλπται ο υιος αποκαλυψαι ²⁴και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε ²⁵λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδαν και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ²⁶και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω ²⁷ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγιωσκεις ²⁸ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης καρδιας σου και εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη ισχυι σου και εν ολη τη διανοια σου και τον πλησιον σου ως σεαυτον ²⁹ειπεν δε αυτω ορθως απεκριθης τουτο ποιει και ζηση ³⁰ο δε θελων δικαιωσαι εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον ³¹υπολαβων ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη ³²κατα συγκυριαν δε ιερεις τις κατεβαινεν [εν] τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν ³³ομοιος δε και λευιτης κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν ³⁴σαμαριτης δε τις οδεων ηλθεν κατ αυτον και ιδων εσπλαγχνισθη ³⁵και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου ³⁶και επι την αυριον εκβαλων δυο δυναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι ³⁷τις τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπροστος εις τους ληστας ³⁸ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν δε αυτω [ο] ιησους πορευου και συ ποιει ομοιος ³⁹εν δε τω πορευεσθαι αυτους αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις την οικιαν ⁴⁰και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαριαμ [η] και παρακαθησθεισα προς τους ποδας του κυριου ηκουεν τον λογον αυτου ⁴¹η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπον ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται ⁴²αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο κυριος μαρθα μαρθα μεριμνας και θορυβαζη περι πολλα ⁴³ολιγων δε εστιν χρεια η ενος μαριαμ γαρ την αγαθην με-

ριδα εξέλεξατο πτις ουκ αφαιρεθησεται αυτης

11 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημας προσευχεσθαι καθως και ιωαννης εδιδαξεν τους μαθητας αυτου ²ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ αγιασθητω το ονομα σου ελθτω η βασιλεια σου ³τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν ⁴και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων και γαρ αυτοι αφιομεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον ⁵και ειπεν προς αυτους τις εξ υμων εξει φιλον και πορευεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτους ⁶επειδη φιλος μου παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω ⁷κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι ⁸λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι φιλον αυτου δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσων χρηζει ⁹καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ¹⁰πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ¹¹τινα δε εξ υμων τον πατερα αιτησει ο υιος ιχθιν μη αντι ιχθυος οφιν αυτω επιδωσει ¹²η και αιτησει ων επιδωσει αυτω σκορπιον ¹³ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ [ο] εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον ¹⁴και ην εκβαλλων δαιμονιον κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλψεν ο κωφος και εθανμασαν οι οχλοι ¹⁵τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ¹⁶ετεροι δε πειραζοντες σημειον εξ ουρανου εξητουν παρ αυτου ¹⁷αυτος δε ειδως αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημονται και οικος επι οικον πιπτει ¹⁸ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια ¹⁹ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων κριται εσονται ²⁰ει δε εν δακτυλω θεου [εγω] εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ²¹οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου ²²επαν δε ισχυροτερος αυτου επελθων νικησει αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν ²³ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ²⁴οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων

τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον [τοτε] λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον ²⁵και ελθον ευρισκει [σχολαζοντα] σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ²⁶τοτε πορευεται και παραλαμβάνει ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου επτα και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ²⁷εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τις φωνην γυνη εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ους εθηλασας ²⁸αυτος δε ειπεν μενουν μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες ²⁹των δε οχλων επαθροισμενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη γενεα πονηρα εστιν σημειον ζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα ³⁰καθως γαρ εγενετο [ο] ιωνας τοις νινευιταις σημειον ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη ³¹βασιλισσα νοτου εγενησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε ³²ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ³³ουδεις λυχνον αφας εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φως βλεπωσιν ³⁴ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος σου οταν ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον ³⁵σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν ³⁶ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον μερος τι σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε ³⁷εν δε τω λαλησαι ερωτα αυτον φαρισαιος οπως αριστησιν παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεεν ³⁸ο δε φαρισαιος ιδων εθανμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου ³⁹ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας ⁴⁰αφρονες ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν ⁴¹πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν ⁴²αλλα ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδουοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα δε εδει ποιησαι κακεινα μη παρειναι ⁴³ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαις και τους ασπασμους εν ταις αγοραις ⁴⁴ουαι υμιν οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι οι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν ⁴⁵αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημας υβριζεις ⁴⁶ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορ-

τια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσπαυετε τοις φορτιοις ⁴ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους ⁴αρα μαρτυρες εστε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε ⁵δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστειλω εις αυτους προφetas και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και διωξουσιν ⁶ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκκεχυμενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης ⁷απο αιματος αβελ εως αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης ⁸ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως αυτοι ουκ εισηλθατε και τους εισερχομενους εκωλυσατε ⁹κακειθεν εξελθοντος αυτου ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι δεινως ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων ¹⁰ενεδρευοντες αυτον θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου

12 εν οις επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης ητις εστιν υποκρισις των φαρισαιων ²ουδεν δε συγκεκριμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ³ανθ ων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το ους ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων ⁴λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι ⁵υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εχοντα εξουσιαν εμβαλειν εις την γενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε ⁶ουχι πεντε στρουθια πωλουνται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου ⁷αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμυνται μη φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε ⁸λεγω δε υμιν πας ος αν ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου ⁹ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου ¹⁰και πας ος ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται ¹¹οταν δε εισφωρισιν υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιας μη μεριμνησατε πως [η τι] απολογησθε η τι ειπητε ¹²το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν ¹³ειπεν δε τις εκ του οχλου αυτω διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν ¹⁴ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν κριτην η μερι-

στην εφ υμας ¹⁵ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο πασης πλεονεξιας οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη η ζωη αυτου εστιν εκ των υπαρχοντων αυτω ¹⁶ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα ¹⁷και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου ¹⁸και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω και συναξω εκει παντα τον σιτον και τα αγαθα μου ¹⁹και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεις πολλα αγαθα [κειμενα εις ετη πολλα αναπαυου φαγε πιε] ευφραινου ²⁰ειπεν δε αυτω ο θεος αφρων ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου αιτουσιν απο σου α δε ποιησας τινη εστι ²¹[ουτως ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων] ²²ειπεν δε προς τους μαθητας [αυτου] δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη τι φαγητε μηδε τω σωματι [υμων] τι ενδυσησθε ²³η γαρ ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος ²⁴κατανοησατε τους κορακας οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οις ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων ²⁵τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται επι την ηλικιαν αυτου προσθειναι πηχυν ²⁶ει ουν ουδε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε ²⁷κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων ²⁸ει δε εν αγρω τον χορτον οντα σημερον και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεξει ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι ²⁹και υμεις μη ζητειτε τι φαγητε και τι πιητε και μη μετεωριζεσθε ³⁰ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητουσιν υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων ³¹πλην ζητειτε την βασιλειαν αυτου και ταυτα προστεθησεται υμιν ³²μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν ³³πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει ³⁴οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εστι ³⁵εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι ³⁶και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοι τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω ³⁷μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις ³⁸καν εν τη δευτερα καν εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν εκεινοι ³⁹τουτο δε γνωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αφηκεν διορυχθηναι τον οικον αυτου ⁴⁰και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι

η ώρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται
 “ειπεν δε ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας ²και ειπεν ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος ο φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω [το] σιτομετριον ³μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁵εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονηζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρξεται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι ⁶ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομηση αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει ⁷εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου αυτου και μη ετοιμασας η ποιησας προς το θελημα αυτου δαρνησεται πολλας ⁸ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρνησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον ⁹πυρ πληθον βαλειν επι την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη ¹⁰βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως οτου τελεσθη ¹¹δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον ¹²εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν ενι οικω διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν ¹³διαμερισθησονται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατερα και θυγατηρ επι την μητερα πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν ¹⁴ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε νεφελην ανατελλουσαν επι δυσμων ευθεως λεγετε οτι ομβρος ερχεται και γινεται ουτως ¹⁵και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται ¹⁶υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον καιρον δε τουτον πως ουκ οιδατε δοκιμαζειν ¹⁷τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον ¹⁸ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδωδος εργασιαν απηλλαχθαι [απ] αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδωσει τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλει εις φυλακην ¹⁹λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως και το εσχατον λεπτον αποδως

13 παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων ²και αποκριθεις ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι ταυτα πεπονθασιν ³ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε η εκεινοι οι δεκαοκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι αυτοι οφειλεται

εγενοντο παρα παντας τους ανθρωπους τους κατοικουντας ιερουσαλημ ⁴ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοησετε παντες ωσαυτως απολεισθε ⁵ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις πεφυτευμενην εν τω αμπελωνι αυτου και πληθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν ⁶ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη αφ ου ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοφον αυτην ινατι και την γην καταργει ⁷ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια ⁸καν μεν ποιηση καρπον εις το μελλον ει δε μη γε εκκοψεις αυτην ⁹ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν ¹⁰και ιδου γυνη πνευμα εχουσα ασθενειας ετη δεκαοκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες ¹¹ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθενειας σου ¹²και επεδηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον ¹³αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω οτι εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν αυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου ¹⁴απεκριθη δε αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγων ποτιζει ¹⁵ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου ¹⁶και ταυτα λεγοντος αυτου κατασχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου ¹⁷ελεγεν ουν τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην ¹⁸ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και νυξησεν και εγενετο εις δενδρον και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου ¹⁹και παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου ²⁰ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον ²¹και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιεροσολυμα ²²ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους ²³αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης θυρας οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν ²⁴αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε ²⁵τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδασξας ²⁶και ερει λεγων υμιν ουκ οίδα ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες εργαται αδικιας ²⁷εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος

των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφetas εν τη βασιλεια του θεου υμας δε εκβαλλομενους εξω² και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και απο βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου³ και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι⁴ εν αυτη τη ωρα προσπλθαν τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι⁵ και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις αποτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι⁶ πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ⁷ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφetas και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε⁸ ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων λεγω [δε] υμιν ου μη ιδητε με εως ειπτε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14 και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον των αρχοντων [των] φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον¹ και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου² και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων εξεστιν τω σαββατω θεραπευσαι η ου οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν³ και προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εις φρεαρ πεσειται και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν ημερα του σαββατου⁴ και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι προς ταυτα⁵ ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους⁶ οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακληθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου⁷ και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετα αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν⁸ αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκως σε ερει σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον παντων των συνανακειμενων σοι⁹ οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται¹⁰ ελεγεν δε και τω κεκληκωτι αυτον οταν ποιης αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι αντικαλεσωσιν σε και γενηται ανταποδομα σοι¹¹ αλλ οταν δοχην ποιης καλει πτωχους αναπειρους χωλους τυφλους¹² και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται

γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων¹³ ακουσας δε τις των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος οστις φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του θεου¹⁴ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τις εποιει δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους¹⁵ και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπεν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν¹⁶ και ηρξαντο απομιας παντες παραιτεισθαι ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθων ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον¹⁷ και ετερος ειπεν ζευγη βοων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον¹⁸ και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν¹⁹ και παραγενομενος ο δουλος απηγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδοεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπειρους και τυφλους και χωλους εισαγαγε ωδε²⁰ και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ο επεταξας και ετι τοπος εστιν²¹ και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη μου ο οικος²² λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου²³ συνεπορευον δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους²⁴ ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα εαυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι τε και την ψυχην εαυτου ου δυναται ειναι μου μαθητης²⁵ οστις ου βασταζει τον σταυρον εαυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητης²⁶ τις γαρ εξ υμων θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην ει εχει εις απαρτισμον²⁷ ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται αυτω εμπαιζειν²⁸ λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι²⁹ η τις βασιλευς πορευομενος ετερω βασιλει συμβαλειν εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευσεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν υπαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον³⁰ ει δε μη γε ετι αυτου πορρω οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα προς ειρηνην³¹ οτωσ ουν πας εξ υμων ος ουκ αποτασεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται ειναι μου μαθητης³² καλον ουν το αλας εαν δε και το αλας μωρανθη εν τινι αρτυθησεται³³ ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15 ησαν δε αυτω εγγιζοντες παντες οι τελωνα και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου¹ και διεγογγυζον οι τε φαρισαιοι και οι γραμματεις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις² ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λε-

γων ἄτις ἀνθρώπος ἐξ ὑμῶν ἐχὼν ἑκατὸν πρόβατα
καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἐν οὐ καταλείπει τὰ ἐνε-
νηκόντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρημῷ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ
ἀπολωλὸς ἕως εὐρῆ αὐτοῦ ἕκαστος ἐυρῶν ἐπιτιθήσιν
ἐπὶ τοὺς ὠμούς αὐτοῦ χαίρων ἕκαστος ἐλθὼν εἰς τὸν
οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λε-
γὼν αὐτοῖς συχαρῆτε μοι ὅτι εὐρὸν τὸ πρόβατον
μου τὸ ἀπολωλὸς λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ
οὐρανῷ ἐστὶ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ
ἐννενήκοντα ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχου-
σιν μετανοίας ἢ τις γυνὴ δραχμᾶς ἔχουσα δέκα εἰς
ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἀπτεῖ λυχνὸν καὶ σα-
ροὶ τὴν οἰκίαν καὶ ζῆτει ἐπιμελῶς ἕως οὐ εὐρῆ ἕκαστος
εὐρουσα συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας λεγούσα
συχαρῆτε μοι ὅτι εὐρὸν τὴν δραχμὴν ἢν ἀπώλεσα
ἴσως λέγω ὑμῖν γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγε-
λῶν τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι "εἶπεν
δὲ ἀνθρώπος τις εἶχεν δύο υἱούς "καὶ εἶπεν ὁ νε-
ώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ πατέρ' ἄν μοι τὸ ἐπιβαλ-
λὸν μέρος τῆς οὐσίας ὁ δὲ διέδωκεν αὐτοῖς τὸν βίον
"καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν πάντα ὁ
νεώτερος υἱὸς ἀπέδημψεν εἰς χώραν μακρὰν καὶ
ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως
ἴδανθησαν δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς
κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ αὐτὸς ἠρξάτο ὑστερεῖ-
σθαι ἕκαστος καὶ πορευθεὶς ἐκολληθῆ ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς
χώρας ἐκείνης καὶ ἐπέμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς
αὐτοῦ βοσκεῖν χοίρους ἕκαστος ἐπέθυμει χορτασθῆναι
ἐκ τῶν κεραιῶν ὧν κῆθιον οἱ χοῖροι καὶ οὐδεὶς
ἐδίδου αὐτῷ ἕκαστος εἰς αὐτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν ποσοὶ μῖ-
σθιοὶ τοῦ πατρὸς μου περισσεύονται ἀρτῶν ἐγὼ δὲ
λιμῶ ὧδε ἀπολλύμαι ἴδανθησαν δὲ αὐτοῦ ἀναστὰς πορευσομαι
πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ πατέρ' ἡμάρτον εἰς
τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου ἴσκειτι εἰμι ἀξίος
κληθῆναι υἱὸς σου ποιήσον με ὡς ἕνα τῶν μισθίων
σου "καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ
ἐπὶ δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπεχόντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πα-
τήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνισθῆ καὶ δραμὼν ἐπέπε-
σεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ καὶ κατεφιλήσεν αὐ-
τὸν "εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πατέρ' ἡμάρτον εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου οὐκέτι εἰμι ἀξίος κληθῆ-
ναι υἱὸς σου [ποιήσον με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου]
"εἶπεν δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ ταχὺ
ἐξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐ-
τὸν καὶ δότε δακτυλῖον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ
ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας "καὶ φερετε τὸν μωσχὸν
τὸν σκευτὸν θύσατε καὶ φαγοντὲς εὐφρανθῶμεν
"ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνεζήσεν ἢν
ἀπολωλὸς καὶ εὐρεθῆ καὶ ἠρξάντο εὐφραίνεσθαι
"ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ καὶ
ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τὴν οἰκίαν ἤκουσεν συμφωνίας
καὶ χορῶν "καὶ προσκαλεσαμένος ἕνα τῶν παιδῶν
ἐπυνθάνετο τί ἂν εἶπεν ταῦτα "ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι
ὁ ἀδελφὸς σου ἦκει καὶ ἐθύσεν ὁ πατήρ σου τὸν

μωσχὸν τὸν σκευτὸν ὅτι υγιαινοντα αὐτὸν ἀπελα-
βεν "ὠργισθῆ δὲ καὶ οὐκ ἠθέλην εἰσελθῆναι ὁ δὲ πα-
τήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλε αὐτὸν "ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἴδου τὸσαῦτα ἐπὶ δου-
λευῶ σοὶ καὶ οὐδεποτε ἐντολὴν σου παραβλήθω καὶ
ἐμοὶ οὐδεποτε ἐδώκας ἐριφὸν ἵνα μετὰ τῶν φίλων
μου εὐφρανθῶ "ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος ὁ κατα-
φαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν ἐθύσας
αὐτῷ τὸν σκευτὸν μωσχὸν "ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ τέκνον
συ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ καὶ πάντα τὰ ἐμα' ἐστὶν
"εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι εἶδει ὅτι ὁ ἀδελφὸς
σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἐζήσεν καὶ ἀπολωλὸς καὶ
εὐρεθῆ

16 ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς ἀνθρώπος
τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονομὸν καὶ οὗτος διε-
βλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπιζὼν τὰ ὑπαρχόντα αὐτοῦ
"καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἀκούω
περὶ σου ἀποδοῦ τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου οὐ
γὰρ δυναὴ ἐστὶ οἰκονομεῖν "εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκο-
νομὸς τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰ-
κονομίαν ἀπ' ἐμοῦ σκαπτεῖν οὐκ ἰσχύω ἐπαίτειν ἀ-
σχυνομαι ἔγνων τί ποιήσω ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ
τῆς οἰκονομίας δεξῶνται με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν
ἕκαστος προσκαλεσαμένος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλε-
τῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ ποσὸν
οφείλεις τῷ κυρίῳ μου ὁ δὲ εἶπεν ἑκατὸν βάλτους
ἐλαίου ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ δεξά σου τὰ γράμματα
καὶ καθίσας ταχέως γράψον πενήκοντα ἔπειτα
ἑτέρῳ εἶπεν συ δε ποσὸν οφείλεις ὁ δὲ εἶπεν ἑκα-
τὸν κοροὺς σίτου λέγει αὐτῷ δεξά σου τὰ γράμ-
ματα καὶ γράψον ογδοήκοντα ἕκαστος ἐπνεύσεν ὁ κυ-
ριὸς τὸν οἰκονομὸν τῆς ἀδικίας ὅτι φρονιμῶς ἐποι-
ήσεν ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι
ὑπερ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἑαυ-
τῶν εἰσὶν ἕκαστος ἐγὼ ὑμῖν λέγω ἑαυτοῖς ποιήσατε φι-
λους ἐκ τοῦ μαμῶνα τῆς ἀδικίας ἵνα ὅταν ἐκλιπῇ
δεξῶνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκῆνας ἴσος
ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστὶν καὶ ὁ ἐν
ἐλαχίστῳ ἀδικὸς καὶ ἐν πολλῷ ἀδικὸς ἐστὶν "εἰ οὖν
ἐν τῷ ἀδικῷ μαμῶνα πιστοὶ οὐκ ἐγενεσθε τὸ ἀλη-
θινὸν τις ὑμῖν πιστεύσει "καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ
πιστοὶ οὐκ ἐγενεσθε τὸ ἡμέτερον τις δώσει ὑμῖν
"οὐδεὶς οἰκετὴς δυνατὸς δύο κυρίοις δουλεύειν ἢ
γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἐνός
ἀνθεξέται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονησεί οὐ δυνα-
σθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμῶνα ἴσκουον δὲ ταῦτα
πάντα οἱ φαρισαῖοι φιλαργυροὶ ὑπαρχόντες καὶ ἐξε-
μυκτηρίζον αὐτὸν ἕκαστος εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἐστε οἱ
δικαιούντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ὁ δὲ
θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώ-
ποις ὑψηλὸν βδελύγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἴσος
καὶ οἱ προφῆται μέχρι ἰωάννου ἀπὸ τότε ἢ βασιλεία
τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται

¹⁷ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν ¹⁸πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει ¹⁹ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος καθ ημεραν λαμπρως ²⁰πτωχος δε τις ονοματι λαζαρος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ειλωμενος ²¹και επιθυμων χορτασθηναι απο των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι επελειχον τα ελκη αυτου ²²εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη ²³και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανις ορα αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου ²⁴και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεσον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη ²⁵ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιως τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι ²⁶και εν πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμας μη δυνανται μηδε εκειθεν προς ημας διαπερωσιν ²⁷ειπεν δε ερωτω σε ουν πατερ ινα πεμψης αυτον εις τον οικον του πατρος μου ²⁸εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου ²⁹λεγει δε αβρααμ εχουσιν μωυσεα και τους προφητας ακουσατωσαν αυτων ³⁰ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν ³¹ειπεν δε αυτω ει μωυσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδ εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17 ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου ανενδεκτον εστιν του τα σκανδαλα μη ελθειν πλην ουαι δι ου ερχεται ¹λυσιτελει αυτω ει λιθος μυλικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση των μικρων τουτων ενα ²προσεχετε εαυτοις εαν αμαρτη ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω ³και εαν επτακις της ημερας αμαρτηση εις σε και επτακις επιστρεψη προς σε λεγων μετανοω αφησεις αυτω ⁴και ειπαν οι αποστολοι τω κυριω προσθες ημιν πιστιν ⁵ειπεν δε ο κυριος ει εχετε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ελεγετε αν τη συκαμινω [ταυτη] εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν ⁶τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει αυτω ευθεως παρελθων αναπεσε ⁷αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω

και περιζωσαμενος διακονει μοι εως φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ ⁸μη εχει χαριν τω δουλω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ⁹ουτως και υμεις οταν ποιησετε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν ο ωφειλομεν ποιησαι πεποικαμεν ¹⁰και εγενετο εν τω πορευεσθαι εις ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσον σαμαρειας και γαλιλαιας ¹¹και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν δεκα λεπροι ανδρες οι ανεστησαν πορρωθεν ¹²και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελεσον ημας ¹³και ιδων ειπεν αυτοις πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν ¹⁴εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον θεον ¹⁵και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου ευχαριστων αυτω και αυτος ην σαμαριτης ¹⁶αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουχ οι δεκα εκαθαρισθησαν οι [δε] εννεα που ¹⁷ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι αμφοτερον τω θεω ει μη ο αλλογενης ουτος ¹⁸και ειπεν αυτω αναστας πορευου η πιστις σου σεσωκεν σε ¹⁹επερωτηθεις δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεως ²⁰ουδε ερουσιν ιδου ωδε η εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντος υμων εστιν ²¹ειπεν δε προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησητε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε ²²και ερουσιν υμιν ιδου εκει η ιδου ωδε μη [απελθητε μηδε] διωξητε ²³ωσπερ γαρ η αστραπη αστραπτουσα εκ της υπο τον ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου ²⁴πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης ²⁵και καθως εγενετο εν ταις ημεραις νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου ²⁶ησθιον επινον εγαμουν εγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισπληθεν νωε εις την κιβωτον και πληθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν παντας ²⁷ομοιως καθως εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν ²⁸η δε ημερα εξηληθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν παντας ²⁹κατα τα αυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται ³⁰εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω ³¹μνημονευετε της γυναικος λωτ ³²ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου περιποιησασθαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεσει ζωογονησει αυτην ³³λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης [μιας] ο εις παραλημφθησεται και ο ετερος αφεθησεται ³⁴εσονται δυο αληθουσαι επι το αυτο η μια παραλημφθησεται η δε ετερα αφεθησεται ³⁵και αποκρι-

θεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοις οπου το σωμα εκει και οι αετοι επισυναχθησονται

18 ελεγεν δε παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι αυτοις και μη εγκακειν ²λεγων κριτης τις νν εν τινη πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος ³χηρα δε νν εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου ⁴και ουκ ηθελεν επι χρονον μετα ταυτα δε ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι ουδε ανθρωπον εντρεπομαι ⁵δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υπωπιαζη με ⁶ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει ⁷ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βοωντων αυτω ημερας και νυκτος και μακροθυμει επ αυτοις ⁸λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γης ⁹ειπεν δε και προς τινας τους πεποιθотας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην ¹⁰ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι εις φαρισαιοι και ο ετερος τελωνης ¹¹ο φαρισαιος σταθεις ταυτα προς εαυτον προσνυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ως ουτος ο τελωνης ¹²νηστευω δις του σαββατου αποδεκατευω παντα οσα κτωμαι ¹³ο δε τελωνης μακροθεν εστως ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους επαραι εις τον ουρανον αλλ ετυπτεν το στηθος εαυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω ¹⁴λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου παρ εκεινον οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹⁵προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμων αυτοις ¹⁶ο δε ιησους προσεκαλεσατο [αυτα] λεγων αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁷αμην λεγω υμιν ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁸και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζωνν αιωνιον κληρονομησω ¹⁹ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις [ο] θεος ²⁰τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα ²¹ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξα εκ νεοτπτος ²²ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν [τοις] ουρανοις και δευρο ακολουθει μοι ²³ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγεννηθη νν γαρ πλουσιος σφοδρα ²⁴ιδων δε αυτον [ο] ιησους ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα

εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισπορευονται ²⁵ευκοπωτερον γαρ εστιν καμπλον δια τρηματος βελωνης εισελθην η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθην ²⁶ειπαν δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι ²⁷ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα παρα τω θεω εστιν ²⁸ειπεν δε ο πετρος ιδου ημεις αφεντες τα ιδια ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γυναικα η αδελφους η γονεις η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του θεου ³⁰ος ουχι μη λαβη πολλαπλασιασιν εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωνν αιωνιον ³¹παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου αναβαινομεν εις ιερουσαλημ και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου ³²παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσησεται ³³και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται ³⁴και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και νν το ρημα τουτω κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα ³⁵εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την οδον επαιτων ³⁶ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειπ τουτω ³⁷απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται ³⁸και εβοησεν λεγων ιησους υιε δαυιδ ελεησον με ³⁹και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιγησιν αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁰σταθεις δε ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον ⁴¹τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω ⁴²και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστις σου σεσωκεν σε ⁴³και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πας ο λαος ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω ²και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος νν αρχιτελωνης και αυτος πλουσιος ³και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος νν ⁴και προδρομων εις το εμπροσθεν ανεβη επι συκομορεαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινης ημελλεν διερχεσθαι ⁵και ως ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας [ο] ιησους ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι ⁶και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων ⁷και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι ⁸σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημισια μου των υπαρχοντων κυριε [τοις] πτωχοις διδωμι και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν ⁹ειπεν δε προς αυτον [ο] ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ [εστιν] ¹⁰ηλθεν γαρ ο

υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολω-
 λος "ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν
 παραβολην δια το εγγυς ειναι ιερουσαλημ αυτον
 και δοκειν αυτους οτι παραχρημα μελλει η βασι-
 λεια του θεου αναφαινεσθαι "ειπεν ουν ανθρωπος
 τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτον
 βασιλειαν και υποστρεψαι "καλεσας δε δεκα δου-
 λους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν
 προς αυτους πραγματευσασθαι εν ω ερχομαι "οι
 δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν
 πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν του-
 τον βασιλευσαι εφ ημας "και εγενετο εν τω επανελ-
 θειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνη-
 θηναι αυτω τους δουλους τουτους οις δεδωκει το
 αργυριον ινα γνοι τι διεπραγματευσαντο "παρεγενετο
 δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου δεκα προσηρ-
 γασατο μνας "και ειπεν αυτω ευγε αγαθε δουλε
 οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων
 επανω δεκα πολεων "και πληθεν ο δευτερος λεγων
 η μνα σου κυριε εποισεν πεντε μνας "ειπεν δε και
 τουτω και συ επανω γινου πεντε πολεων "και ο
 ετερος πληθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον
 αποκειμενην εν σουδαριω "εφοβουμην γαρ σε οτι
 ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θε-
 ριζεις ο ουκ εσπειρας "λεγει αυτω εκ του στοματος
 σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρω-
 πος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων
 ο ουκ εσπειρα "και δια τι ουκ εδωκας μου το αργυ-
 ριον επι τραπεζαν καγω ελθων συν τοκω αν αυτο
 επραξα "και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυ-
 του την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι "και
 ειπαν αυτω κυριε εχει δεκα μνας "λεγω υμιν οτι
 παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος
 και ο εχει αρθησεται "πλην τους εχθρους μου του-
 τους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους
 αγαγετε ωδε και κατασφαξατε αυτους εμπροσθεν
 μου "και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν ανα-
 βαινων εις ιεροσολυμα "και εγενετο ως ηγγισεν εις
 βηθηθαη και βηθανια προς το ορος το καλουμενον
 ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων "λεγων υπα-
 γετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι
 ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε
 ανθρωπων εκαθισεν και λυσαντες αυτον αγαγετε
 "και εαν τις υμας ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε
 οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει "απελθοντες δε οι
 απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις "λυοντων
 δε αυτων τον πωλον ειπαν οι κυριοι αυτου προς
 αυτους τι λυετε τον πωλον "οι δε ειπαν οτι ο κυ-
 ριος αυτου χρειαν εχει "και ηγαγον αυτον προς
 τον ιησουν και επιριψαντες αυτων τα ιματια επι
 τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν "πορευομενου
 δε αυτου υπεστρωννουσιν τα ιματια εαυτων εν τη
 οδω "εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει
 του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος

των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη με-
 γαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων "λεγοντες ευ-
 λογημενος ο ερχομενος ο βασιλευς εν ονοματι κυ-
 ριου εν ουρανω ειρηνη και δοξα εν υψιστοις "και τι-
 νες των φαρισαιων απο του οχλου ειπαν προς αυ-
 τον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου "και
 αποκριθεις ειπεν λεγω υμιν εαν ουτοι σωπησου-
 σιν οι λιθοι κραξουσιν "και ως ηγγισεν ιδων την πο-
 λιν εκλαυσεν επ αυτην "λεγων οτι ει εγνωσ εν τη
 ημερα ταυτη και συ τα προς ειρηνην νυν δε εκρυβη
 απο οφθαλμων σου "οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και
 παρεμβalousιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περι-
 κυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν "και
 εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφη-
 σουσιν λιθον επι λιθον εν σοι ανθ ων ουκ εγνωσ τον
 καιρον της επισκοπης σου "και εισελθων εις το ιε-
 ρον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλοντας "λεγων αυ-
 τοις γεγραπται και εσται ο οικος μου οικος προσευ-
 χης υμεις δε αυτον εποισατε σπηλαιον ληστων
 "και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε
 αρχιερεις και οι γραμματαις εξητουν αυτον απολε-
 σαι και οι πρωτοι του λαου "και ουχ ευρισκον το
 τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου
 ακουων

20 και εγενετο εν μια των ημερων διδασκοντος
 αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου
 επεστησαν οι αρχιερεις και οι γραμματαις συν τοις
 πρεσβυτεροις "και ειπαν λεγοντες προς αυτον ει-
 πον ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν
 ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην "αποκριθεις δε ει-
 πεν προς αυτους ερωτησω υμας καγω λογον και
 ειπατε μοι "το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η
 εξ ανθρωπων "οι δε συνελογισαντο προς εαυτους
 λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι
 ουκ επιστευσατε αυτω "εαν δε ειπωμεν εξ ανθρω-
 πων ο λαος απας καταλιθασει ημας πεπεισμενος
 γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι "και απεκριθη-
 σαν μη ειδεναι ποθεν "και ο ιησους ειπεν αυτοις
 ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
 "ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην
 ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα και εξε-
 δετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικα-
 νους "και καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους
 δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνος δω-
 σουσιν αυτω οι δε γεωργοι εξαπεστειλαν αυτον δει-
 ραντες κενον "και προσεθετο ετερον πεμψαι δου-
 λον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξα-
 πεστειλαν κενον "και προσεθετο τριτον πεμψαι οι
 δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον "ειπεν δε
 ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον
 μου τον αγαπητον ισως τουτον εντραπησονται "ιδοντες
 δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς αλληλους
 λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος αποκτεινωμεν

αυτον ινα ημων γεννηται η κληρονομια ¹⁵ και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος ¹⁶ ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπαν μη γενοιτο ¹⁷ ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγεννηθη εις κεφαλην γωνιας ¹⁸ πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ¹⁹ και εξητησαν οι γραμματαις και οι αρχιερεις επιβαλειν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν τον λαον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους ειπεν την παραβολην ταυτην ²⁰ και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθητους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου ωστε παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος ²¹ και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οίδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις ²² εξεστίν ημας καισαρι φορον δουναι η ου ²³ κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους ²⁴ δειξατε μοι δηναρion τινος εχει εικονα και επιγραφην οι δε ειπαν καισαρος ²⁵ ο δε ειπεν προς αυτους τουνυ αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²⁶ και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι του ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν ²⁷ προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι λεγοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον ²⁸ λεγοντες διδασκαλε μωυσης εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος η ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁹ επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος ³⁰ και ο δευτερος ³¹ και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαντως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον ³² υστερον και η γυνη απεθανεν ³³ η γυνη ουν εν τη αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ³⁴ και ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και γαμισκονται ³⁵ οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται ³⁶ ουδε γαρ αποθανειν ετι δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν θεου της αναστασεως υιοι οντες ³⁷ οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωυσης εμνησεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και θεον ισαακ και θεον ιακωβ ³⁸ θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν ³⁹ αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπαν διδασκαλε καλως ειπας ⁴⁰ ουκετι γαρ ετολμων επερωταν αυτον ουδεν ⁴¹ ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον ειναι δαυιδ υιον ⁴² αυτος γαρ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν κυριος τω κυ-

ριω μου καθου εκ δεξιων μου ⁴³ εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁴ δαυιδ ουν αυτον κυριον καλει και πως αυτου υιος εστιν ⁴⁵ ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις ⁴⁶ προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλονυτων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις ⁴⁷ οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα

21 αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας εις το γαζοφυλακιον τα δωρα αυτων πλουσιους ² ειδεν δε τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει λεπτα δυο ³ και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν ⁴ παντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης παντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν ⁵ και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν ⁶ ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ωδε ος ου καταλυθησεται ⁷ επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι ⁸ ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη πορευθητε οπισω αυτων ⁹ οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη πτοπηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεως το τελος ¹⁰ τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επ εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν ¹¹ σεισμοι τε μεγαλοι και κατα τοπους λοιμοι και λιμοι εσονται φοβητρα τε και απ ουρανου σημεια μεγαλα εσται ¹² προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις τας συναγωγας και φυλακας απαγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου ¹³ αποβησεται υμιν εις μαρτυριον ¹⁴ θετε ουν εν ταις καρδιαις υμων μη προμελεταν απολογηθηναι ¹⁵ εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντιστηναι η αντειπειν απαντες οι αντικειμενοι υμιν ¹⁶ παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων και συγγενων και φιλων και θανατωσουσιν εξ υμων ¹⁷ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ¹⁸ και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται ¹⁹ εν τη υπομονη υμων κτησεσθε τας ψυχας υμων ²⁰ οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης ²¹ τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην ²² οτι ημεραι εκδικσεως αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα ²³ ουαι ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν

εκείναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη τω λαω τουτω ²και πεσουνται στοματι μαχαιρης και αιχμαλωτισθησονται εις τα εθνη παντα και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρις ου πληρωθωσιν [και εσονται] καιροι εθνων ⁵και εσονται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια νηχους θαλασσης και σαλου ⁶αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκίας των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται ⁷και τότε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεως και δοξης πολλης ⁸αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυφατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων ⁹και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα ¹⁰οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν ¹¹ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου ¹²αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως [αν] παντα γεννηται ¹³ο ουρανός και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελευσονται ¹⁴προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν αι καρδιαι υμων εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και επιστη εφ υμας αιφνιδιος η ημερα εκεινη ¹⁵ως παγίς επεισελευσεται γαρ επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης ¹⁶αγρυπνειτε δε εν παντι καιρω δεομενοι ινα κατισχυσητε εκφυγειν ταυτα παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου ¹⁷ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος νυλιζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων ¹⁸και πας ο λαος ωρθηριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα ¹και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον ²εισπληθεν δε σατανας εις ιουδαν τον καλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα ³και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και στρατηγοις το πως αυτοις παραδω αυτον ⁴και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι ⁵και εξωμολογησεν και εξητει ευκαιριαν του παραδουσαι αυτον ατερ οχλου αυτοις ⁶ηλθεν δε η ημερα των αζυμων η εδει θυεσθαι το πασχα ⁷και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν ⁸οι δε ειπαν αυτω που θελεις ετοιμασωμεν ⁹ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν εις ην εισπορευεται ¹⁰και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των

μαθητων μου φαγω ¹¹κακεινος υμιν δειξει αναγαιον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε ¹²απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκει αυτοις και πτοιμασαν το πασχα ¹³και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι αποστολοι συν αυτω ¹⁴και ειπεν προς αυτοις επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν ¹⁵λεγω γαρ υμιν οτι ου μη φαγω αυτο εως οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου ¹⁶και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εις εαυτους ¹⁷λεγω γαρ υμιν ου μη πιω απο του νυν απο του γεννηματος της αμπελου εως ου η βασιλεια του θεου ελθη ¹⁸και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου [το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν ¹⁹και το ποτηριον ωσαυτως μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυννομενον]] ²⁰πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπέζης ²¹οτι ο υιος μεν του ανθρωπου κατα το ωρισμενον πορευεται πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται ²²και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειπ εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν ²³εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων ²⁴ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται ²⁵υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γινεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο διακωνων ²⁶τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε εν μεσω υμων ειμι ως ο διακωνων ²⁷υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου ²⁸καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν ²⁹ινα εσθητε και πινητε επι της τραπέζης μου εν τη βασιλεια μου και καθησθε επι θρονων τας δωδεκα φυλας κρινοντες του ισραηλ ³⁰σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ως τον σιτον ³¹εγω δε εδεδηνην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηρισον τους αδελφους σου ³²ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι ³³ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου φωνησει σημερον αλεκτωρ εως τρις με απαρηνηση ειδεναι ³⁴και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπαν ουθενος ³⁵ειπεν δε αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλλαντιον αρατω ομοιως και πηραν και ο μη εχων πωλησατω το ιματιον αυτου και αγορασατω μαχαιραν ³⁶λεγω γαρ υμιν οτι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ το περι εμου τελος εχει ³⁷οι δε ειπαν κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν ³⁸και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το

ορος των ελαιων κολουθησαν δε αυτω [και] οι μαθηται "γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον "και αυτος απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεις τα γονατα προσπυχετο "λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκε τουτο το ποτηριον απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γινεσθω "[ωφθη δε αυτω αγγελος απο του ουρανου ενισχυων αυτον "και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσπυχετο και εγενετο ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην]] "και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν κοιμωμενους αυτους απο της λυπης "και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον "ετι αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον "ιησους δε ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ "ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπαν κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρη "και επαταξεν εις τις εξ αυτων του αρχιερεως τον δουλον και αφειλεν το ους αυτου το δεξιον "αποκριθεις δε [ο] ιησους ειπεν εατε εως τουτου και αφαμενος του ωπιου ιασατο αυτον "ειπεν δε ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων "καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη εστιν υμων η ωρα και η εξουσια του σκοτους "συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον εις την οικιαν του αρχιερεως ο δε πετρος κολουθει μακροθεν "περιαψαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων εκαθητο ο πετρος μεσος αυτων "ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθημενον προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω ην "ο δε ηρηνησατο λεγων ουκ οίδα αυτον γυναι "και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος εφη ανθρωπε ουκ ειμι "και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλος τις δυσχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν "ειπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεις και παραχημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ "και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του ρηματος του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι σημερον απαρνηση με τρις "[και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρωσ] "και οι ανδρες οι συνεχοντες αυτον ενεπαιζον αυτω δεροντες "και περικαλυψαντες αυτον επρωτων λεγοντες προφητευσον τις εστιν ο παισας σε "και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον "και ως εγενετο ημερα συνηχηθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις τε και γραμματαις και απηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες

"ει συ ει ο χριστος ειπον ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε "εαν δε ερωτησω ου μη αποκριθητε "απο του νυν δε εσται ο υιος του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου "ειπαν δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι "οι δε ειπαν τι ετι εχομεν μαρτυριας χρειαυ αυτοι γαρ κκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23 και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευραμεν διαστρεφοντα το εθνος ημων και κωλυοντα φορους καισαρι διδοναι και λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι "ο δε πιλατος ηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις "ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω "οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιας και αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε "πιλατος δε ακουσας επηρωτησεν ει [ο] ανθρωπος γαλιλαιος εστιν "και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις "ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ εξ ικανων χρονων θελων ιδειν αυτον δια το ακουειν περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον "επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω "ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματαις εντονως κατηγορουντες αυτου "εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξας περιβαλων εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω "εγενοντο δε φιλοι ο τε ηρωδης και ο πιλατος εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς αυτους "πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον "ειπεν προς αυτους προσνηγατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου "αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψεν γαρ αυτον προς ημας και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω "παιδευσας ουν αυτον απολυσω "ανεκραγον δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν τον βαραββαν "οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βληθεις εν τη φυλακη "παλιν δε ο πιλατος προσεφωνησεν αυτοις θελων απολυσαι τον ιησουν "οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρου σταυρου αυτον "ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω "οι δε επεκειντο φωναις μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρω-

θηναι και κατισχυον αι φωναι αυτων ²⁴και πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων ²⁵απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις φυλακην ον πτουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων ²⁶και ως απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνα τινα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου ²⁷ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον ²⁸στραφεις δε προς αυτας ιησους ειπεν θυγατρες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων ²⁹οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και αι κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθρεψαν ³⁰τοτε αρχονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυπατε ημας ³¹οτι ει εν υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται ³²ηγοντο δε και ετεροι κακουργοι δυο συν αυτω αναιρεθηναι ³³και οτε πληθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων ³⁴[[ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν]] διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον ³⁵και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες λεγοντες αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος του θεου ο εκλεκτος ³⁶ενεπαιξαν δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι οξος προσφεροντες αυτω ³⁷και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον ³⁸ην δε και επιγραφη επ αυτω ο βασιλευς των ιουδαιων ουτος ³⁹εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον ουχι συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας ⁴⁰αποκριθεις δε ο ετερος επιτιμων αυτω εφη ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει ⁴¹και ημεις μεν δικαιως αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν ⁴²και ελεγεν ιησου μνησθητι μου οταν ελθης εις την βασιλειαν σου ⁴³και ειπεν αυτω αμην σοι λεγω σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω ⁴⁴και ην ηδη ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης ⁴⁵του ηλιου εκλειποντος εσχισθη δε το καταπετασμα του ναου μεσον ⁴⁶και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παρατιθεμαι το πνευμα μου τουτο δε ειπων εξεπνευσεν ⁴⁷ιδων δε ο εκατονταρχης το γενομενον εδοξαζεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην ⁴⁸και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρησαντες τα γενομενα τυπτοντες τα στηνη υπεστρεφον ⁴⁹ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτω απο μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθουσαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα ⁵⁰και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος ⁵¹ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει

αυτων απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος προσεδεχετο την βασιλειαν του θεου ⁵²ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου ⁵³και καθελων ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτον εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεις ουπω κειμενος ⁵⁴και ημερα ην παρασκευης και σαββατον επεφωσκεν ⁵⁵κατακολουθησασαι δε αι γυναικες αιτινες ησαν συνελπλυθιαι εκ της γαλιλαιας αυτω εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου ⁵⁶υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεως επι το μνημα πληθον φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα ²ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου ³εισελθουσαι δε ουκ ευρον το σωμα [[του κυριου ιησου]] ⁴και εγενετο εν τω απορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθητι αστραπτουση ⁵εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων τα προσωπα εις την γην ειπαν προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων ⁶[[ουκ εστιν ωδε αλλα ηγενηθη]] μνησθητε ως ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γαλιλαια ⁷λεγων τον υιον του ανθρωπου οτι δει παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ⁸και εμνησθησαν των ρηματων αυτου ⁹και υποστρεψασαι [απο του μνημειου] απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις ¹⁰ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια η ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις ελεγον προς τους αποστολους ταυτα ¹¹και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα ταυτα και ηπιστουν αυταις ¹²[[ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος]] ¹³και ιδου δυο εξ αυτων εν αυτη τη ημερα ησαν πορευομενοι εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους ¹⁴και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων ¹⁵και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν [και] αυτος ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις ¹⁶οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωαι αυτον ¹⁷ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εσταθησαν σκυθρωποι ¹⁸αποκριθεις δε εις ονοματι κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις ¹⁹και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπαν αυτω τα περι ιησου του ναζαρηνου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου ²⁰οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον ²¹ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος

εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε και συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει αφ ου ταυτα εγενετο ²²αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριναι επι το μνημειον ²³και μη ευρουσαι το σωμα αυτου πληθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην ²⁴και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον ²⁵και αυτος ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησαν οι προφηται ²⁶ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου ²⁷και αρξαμενος απο μωυσεως και απο παντων των προφητων διερμηνευσεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου ²⁸και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποησατο πορρωτερον πορευεσθαι ²⁹και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν ηδη η ημερα και εισηλθεν του μιναι συν αυτοις ³⁰και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις ³¹αυτων δε διπνοιχησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων ³²και ειπαν προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην ως ελαλει ημιν εν τη οδω ως διπνοιγεν ημιν τας γραφας ³³και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον ηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις ³⁴λεγοντας οτι οντως ηγεθη ο κυριος και ωφθη σιμωνι ³⁵και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ως εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου ³⁶ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος εστη εν μεσω αυτων [[και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν]] ³⁷πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν ³⁸και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν τη καρδια υμων ³⁹ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι εγω ειμι αυτος ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα ⁴⁰[[και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας]] ⁴¹ετι δε απιστωντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε ⁴²οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οππου μερος ⁴³και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν ⁴⁴ειπεν δε προς αυτους ουτοι οι λογοι μου ους ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωυσεως και τοις προφηταις και ψαλμοις περι εμου ⁴⁵τοτε διπνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας ⁴⁶και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα ⁴⁷και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν εις αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενοι απο ιερουσαλημ ⁴⁸υμεις μαρτυρες τουτων ⁴⁹και ιδου εγω εξαπο-

στελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν τη πολει εως ου ενδυσησθε εξ υφους δυναμιν ⁵⁰εξηγαγεν δε αυτους εως προς βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους ⁵¹και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων [[και ανεφερετο εις τον ουρανον]] ⁵²και αυτοι [[προσκυνησαντες αυτον]] υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης ⁵³και ησαν δια παντος εν τω ιερω ευλογουντες τον θεον

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

1 *Εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος ουτος ην εν αρχη προς τον θεον παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρησεν περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρησεν περι του φωτος ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον εις τον κοσμον εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω ει τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ως μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ο ειπων ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην οτι εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος οτι ο νομος δια μωυσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο θεον ουδεις εωρακεν πωποτε μονογενης θεος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο και αυτη εστι η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν προς αυτον οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει και ωμολογησεν ινα ουκ ηρησατο και ωμολογησεν οτι εγω ουκ ειμι ο χριστος και ηρωτησαν αυτον τι ουν [συ] ηλιας ει και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου ειπαν ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθως ειπεν ησαιας ο προφητης και απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων και ηρωτησαν αυτον και ειπαν αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει*

ο χριστος ουδε ηλιας ουδε ο προφητης απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος υμων στηκει ον υμεις ουκ οιδατε οπισω μου ερχομενος ου ουκ ειμι [εγω] αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ο ιωαννης βαπτιζων τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου ουτος εστιν υπερ ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην καγω ουκ ηδην αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν υδατι βαπτιζων και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ως περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον καγω ουκ ηδην αυτον αλλ ο πεμψας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδης το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω και καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου τη επαυριον παλιν ειστηκει ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου και ηκουσαν οι δυο μαθηται αυτου λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπαν αυτω ραββι ο λεγεται μεθερμνευομενον διδασκαλε που μενεις λεγει αυτοις ερχεσθε και οψεσθε ηλθαν ουν και ειδαν που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ως δεκατη ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω ευρισκει ουτος πρωτον τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσσιαν ο εστιν μεθερμνευομενον χριστος ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωαννου συ κληθησιν κηφας ο ερμνευεται πετρος τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου ευρισκει φιλιππον τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωυσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιη-

σουν υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ ⁴και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω ο φιλιππος ερχου και ιδε ⁵ειδεν ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν ⁶λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γνωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε ⁷απεκριθη αυτω ναθαναηλ ραββι συ ει ο υιος του θεου συ βασιλευς ει του ισραηλ ⁸απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι οτι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων οψη ⁹και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει ¹εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον ²και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν ³και λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου ⁴λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε ⁵ησαν δε εκει λιθινη υδριαι εξ κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων κειμεναι χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις ⁶λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω ⁷και λεγει αυτοις αντηλασατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλω οι δε ηνεγκαν ⁸ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλιος το υδωρ οινον γεγεννημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλιος ⁹και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι ¹⁰ταυτην εποιησεν αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου ¹¹μετα τουτο κατεβη εις καφαρναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας ¹²και εγγυς ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους ¹³και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους ¹⁴και ποιησας φραγελλιον εκ σχοινηων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τους βοας και των κολλυβιστων εξεχεεν τα κερματα και τας τραπεζας ανετρεψεν ¹⁵και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν ρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου ¹⁶εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου σου καταφαγεται με ¹⁷απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπαν αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν

οτι ταυτα ποιεις ¹⁸απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και [εν] τρισιν ημεραις εγερω αυτον ¹⁹ειπαν ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν οικοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον ²⁰εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου ²¹οτε ουν ηγεθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ον ειπεν ο ιησους ²²ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωροντες αυτου τα σημεια α εποιει ²³αυτος δε ιησους ουκ επιστευεν αυτον αυτοις δια το αυτον γνωσκειν παντας ²⁴και οτι ου χριαν ειχεν ινα τις μαρτυρησεν περι του ανθρωπου αυτος γαρ εγνωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων ¹ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οίδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ δυναται ταυτα τα σημεια ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου ²απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου ³λεγει προς αυτον [ο] νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι ⁴απεκριθη [ο] ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ⁵το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν ⁶μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν ⁷το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος ⁸απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι ⁹απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γνωσκεις ¹⁰αμην αμην λεγω σοι οτι ο οίδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε ¹¹ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε ¹²και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ¹³και καθως μωυσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου ¹⁴ινα πας ο πιστευων εν αυτω εχη ζωην αιωνιον ¹⁵ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον ¹⁶ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου ¹⁷ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο μη πιστευων ηδη κερται

οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενουσ υιου του θεου ¹αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ αυτων πονηρα τα εργα ²πας γαρ ο φαυλα πρασων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου ³ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα ⁴μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν ⁵ην δε και [ο] ιωαννης βαπτιζων εν αιωνι εγγυς του σαλειμ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο ⁶ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ιωαννης ⁷εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου ⁸και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπαν αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον ⁹απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου ¹⁰αυτοι υμεις μοι μαρτυρειτε οτι ειπον [εγω] ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου ¹¹ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκως και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμπεπληρωται ¹²εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι ¹³ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν ¹⁴ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει ¹⁵ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν ¹⁶ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν το πνευμα ¹⁷ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου ¹⁸ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οφεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

4ως ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει [η] ιωαννης ¹καιτοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου ²αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν παλιν εις την γαλιλαιαν ³εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας ⁴ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ [τω] ιωσηφ τω υιω αυτου ⁵ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοιποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ως εκτη ⁶ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν ⁷οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πο-

λιν ινα τροφας αγορασωσιν ⁸λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαριτις πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεις γυναικος σαμαριτιδος ουσης [ου γαρ συγχρονται ιουδαιοι σαμαριταις] ⁹απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τις εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ ανηπυσας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων ¹⁰λεγει αυτω κυριε ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων ¹¹μη συ μειζων ει του πατρος ημων ιακωβ ος εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου ¹²απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν ¹³ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω ου μη διψησει εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζωνν αιωνιον ¹⁴λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε διερχομαι ενθαδε αντλειν ¹⁵λεγει αυτη υπαγε φωνησον σου τον ανδρα και ελθε ενθαδε ¹⁶απεκριθη η γυνη και ειπεν [αυτω] ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλως ειπας οτι ανδρα ουκ εχω ¹⁷πεντε γαρ ανδρας εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθης ειρηκας ¹⁸λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητης ει συ ¹⁹οι πατερες ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου προσκυνειν δει ²⁰λεγει αυτη ο ιησους πιστευε μοι γυναι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι ²¹υμεις προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεις προσκυνουμεν ο οίδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν ²²αλλα ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον ²³πνευμα ο θεος και τους προσκυνουντας αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν ²⁴λεγει αυτω η γυνη οίδα οτι μεσσίας ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελοι ημιν απαντα ²⁵λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι ²⁶και επι τουτω ηλθαν οι μαθηται αυτου και εθαυμαζον οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης ²⁷αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις ανθρωποις ²⁸δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι παντα α εποιησα μητι ουτος εστιν ο χριστος ²⁹εξηλθον εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον ³⁰εν τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε ³¹ο δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε ³²ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν ³³λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιησω το θελημα του πεμψαντος με και τελειωσω αυτου το εργον ³⁴ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμη-

νος εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη ³ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζων αιωνιον ινα ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων ³⁷εν γαρ τουτω ο λογος εστιν αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων ³⁸εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισελπηλυθατε ³⁹εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαριτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα α εποιεσα ⁴⁰ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαριται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας ⁴¹και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου ⁴²τη τε γυναικι ελεγον [οτι] ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οίδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ⁴³μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν εις την γαλιλαιαν ⁴⁴αυτος γαρ ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει ⁴⁵οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες οσα εποιεσεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην ⁴⁶ηλθεν ουν παλιν εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιεσεν το υδωρ οινον και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καφαρναουμ ⁴⁷ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα ινα καταβη και ιασπται αυτου τον υιον ημελλον γαρ αποθνησκειν ⁴⁸ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε ⁴⁹λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου ⁵⁰λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ην επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ον ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο ⁵¹ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου υπηνητησαν αυτω λεγοντες οτι ο παις αυτου ην ⁵²επυθετο ουν την ωραν παρ αυτων εν η κομψοτερον εσχεν ειπαν ουν αυτω οτι εχθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος ⁵³εγνω ουν ο πατηρ οτι εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους ο υιος σου ην και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη ⁵⁴τουτο [δε] παλιν δευτερον σημειον εποιεσεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

5μετα ταυτα ην εορτη των ιουδαιων και ανεβη ιησους εις ιεροσολυμα ²εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιοι βηθζαθα πεντε στοας εχουσα ³εν ταυταις κατεκειτο πληθος των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων ⁴ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα [και] οκτω ετη εχων εν τη ασθενεια αυτου ⁵τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυν

ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις υγιης γενεσθαι ⁶απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει ⁷λεγει αυτω ο ιησους εγειρε αρων τον κραβαττον σου και περιπατει ⁸και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρην τον κραβαττον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα ⁹ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν και ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραβαττον ¹⁰ος δε απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρων τον κραβαττον σου και περιπατει ¹¹ηρωτησαν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρων και περιπατει ¹²ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω ¹³μετα ταυτα ευρισκει αυτον [ο] ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον σοι τι γενηται ¹⁴απηλθεν ο ανθρωπος και ειπεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη ¹⁵και δια τουτο εδιωκον οι ιουδαιοι τον ιησουν οτι ταυτα εποιει εν σαββατω ¹⁶ο δε απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι ¹⁷δια τουτο ουν μαλλον εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω ¹⁸απεκρινατο ουν [ο ιησους] και ελεγεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεψη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει ¹⁹ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε ²⁰ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει ²¹ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω ²²ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθως τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον ²³αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με εχει ζων αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβηκεν εκ του θανατου εις την ζων ²⁴αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσουσιν της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ησουσιν ²⁵ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζων εν εαυτω ουτως και τω υιω εδωκεν ζων εχειν εν εαυτω ²⁶και εξουσιαν εδωκεν αυτω κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν ²⁷μη θαυμαζητε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσουσιν της φωνης αυτου ²⁸και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως ²⁹ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα

το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με ³¹εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης ³²αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οίδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου ³³υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια ³⁴εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε ³⁵εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου ³⁶εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α δεδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν ³⁷και ο πεμφας με πατηρ εκεινος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου πωποτε ακηκοατε ουτε ειδος αυτου εωρακατε ³⁸και τον λογον αυτου ουκ εχετε εν υμιν μενοντα οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε ³⁹εραυνατε τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζων αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου ⁴⁰και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζων εχητε ⁴¹δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω ⁴²αλλα εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις ⁴³εγω εηλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον λημψεσθε ⁴⁴πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου [θεου] ου ζητειτε ⁴⁵μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωυσης εις ον υμεις ηλπικατε ⁴⁶ει γαρ επιστευετε μωυσει επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν ⁴⁷ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις ρημασιν πιστευσετε

6μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος ²ηκολουθει δε αυτω οχλος πολυς οτι εθεωρουν τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων ³απηλθεν δε εις το ορος ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου ⁴ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων ⁵επαρας ουν τους οφθαλμους ο ιησους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς φιλιππον ποθεν αγορασωμεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι ⁶τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν ⁷απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναρων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος βραχυ λαβη ⁸λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδreas ο αδελφος σιμωνος πετρου ⁹εστιν παιδαριον ωδε ος εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους ¹⁰ειπεν ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσαν ουν οι ανδρες τον αριθμον ως πεντακισχιλιοι ¹¹ελαβεν ουν

τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον ¹²ως δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται ¹³συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισσευσαν τοις βεβρωκοσιν ¹⁴οι ουν ανθρωποι ιδοντες α εποιησεν σημεια ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον ¹⁵ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν βασιλεια ανεχωρησεν παλιν εις το ορος αυτος μονος ¹⁶ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν ¹⁷και εμβαντες εις πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καφαρναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουπω εηλυθει προς αυτους ο ιησους ¹⁸η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διεγειρετο ¹⁹εηληκακοτες ουν ως σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν ²⁰ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε ²¹ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεως εγενετο το πλοιον επι της γης εις ην υπηγον ²²τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ειδον οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν και οτι ου συνεισπληθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον ²³αλλα πληθεν πλοια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου ²⁴οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοιαρια και ηλθον εις καφαρναουμ ζητουντες τον ιησουν ²⁵και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονας ²⁶απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειdete σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε ²⁷εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζων αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος ²⁸ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζομεθα τα εργα του θεου ²⁹απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευητε εις ον απεστειλεν εκεινος ³⁰ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη ³¹οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν ³²ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωυσης εδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον ³³ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζων διδους τω κοσμω ³⁴ειπον ουν προς αυτον

κυριε παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον ³⁵ειπεν αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς εμε ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψησει πωποτε ³⁶αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε [με] και ου πιστευετε ³⁷παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω ³⁸οτι καταβεβηκα απο του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με ³⁹τουτο δε εστιν το θελημα του πεμφαντος με ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα ⁴⁰τουτο γαρ εστιν το θελημα του πατρος μου ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζων αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα ⁴¹εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου ⁴²και ελεγον ουχι ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οίδαμεν τον πατερα και την μητερα πως νυν λεγει οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα ⁴³απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων ⁴⁴ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμφας με ελκυση αυτον καγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁵εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ο ακουσας παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς εμε ⁴⁶ουχ οτι τον πατερα εωρακεν τις ει μη ο ων παρα [του] θεου ουτος εωρακεν τον πατερα ⁴⁷αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εχει ζων αιωνιον ⁴⁸εγω ειμι ο αρτος της ζωης ⁴⁹οι πατερες υμων εφαγον εν τη ερημω το μαννα και απεθανον ⁵⁰ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τις εξ αυτου φαγη και μη αποθανη ⁵¹εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησει εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρχ μου εστιν υπερ της του κοσμου ζωης ⁵²εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα [αυτου] φαγειν ⁵³ειπεν ουν αυτοις [ο] ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζων εν εαυτοις ⁵⁴ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζων αιωνιον καγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα ⁵⁵η γαρ σαρχ μου αληθης εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθης εστιν ποσις ⁵⁶ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω ⁵⁷καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησει δι εμε ⁵⁸ουτος εστιν ο αρτος ο εξ ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησει εις τον αιωνα ⁵⁹ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καφαρναουμ ⁶⁰πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπαν σκληρος εστιν ο λογος ουτος τις δυναται αυτου ακουειν ⁶¹ειδως δε

ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει ⁶²εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον ⁶³το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρχ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λελαληκα υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν ⁶⁴αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τις εστιν ο παραδωσων αυτον ⁶⁵και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος ⁶⁶εκ τουτου πολλοι εκ των μαθητων αυτου απηλθον εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατην ⁶⁷ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν ⁶⁸απεκριθη αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις ⁶⁹και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο αγιος του θεου ⁷⁰απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν ⁷¹ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτου ουτος γαρ εμελλεν παραδιδουαι αυτον εις εκ των δωδεκα

7 και μετα ταυτα περιεπατει [ο] ιησους εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι ²ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια ³ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησουσιν [σου] τα εργα α ποιεις ⁴ουδεις γαρ τι εν κρυπτω ποιει και ζητει αυτος εν παρηρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω ⁵ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον ⁶λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος ⁷ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν ⁸υμεις αναβητε εις την εορτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο εμος καιρος ουπω πεπληρωται ⁹ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια ¹⁰ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου εις την εορτην τοτε και αυτος ανεβη ου φανερωσ αλλα ως εν κρυπτω ¹¹οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος ¹²και γογγυσμος περι αυτου ην πολλος εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι [δε] ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον ¹³ουδεις μεντοι παρηρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων ¹⁴ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν ¹⁵εθαυμαζον ουν οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως ¹⁶απεκριθη ουν αυτοις ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμφαντος με ¹⁷εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι

της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω ¹ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμφαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν ²ου μωυσης εδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι ³απεκριθη ο οχλος δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι ⁴απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον επουσα και παντες θαυμαζετε ⁵δια τουτο μωυσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωυσεως εστιν αλλ εκ των πατερων και [εν] σαββατω περιτεμνεται ανθρωπον ⁶ει περιτομην λαμβανει [ο] ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωυσεως εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη επουσα εν σαββατω ⁷μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινετε ⁸ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι ⁹και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν ο χριστος ¹⁰αλλα τουτον οίδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν ¹¹εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων [ο] ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμφας με ον υμεις ουκ οιδατε ¹²εγω οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν ¹³εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ¹⁴εκ του οχλου δε πολλοι επιστευσαν εις αυτον και ελεγον ο χριστος οταν ελθη μη πλειονα σημεια ποιησει ων ουτος επουσεν ¹⁵ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι υπηρητας ινα πιασωσιν αυτον ¹⁶ειπεν ουν ο ιησους ετι χρονον μικρον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμφαντα με ¹⁷ζητησετε με και ουχ ευρησετε με και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ¹⁸ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας ¹⁹τις εστιν ο λογος ουτος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε με και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²⁰εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω ²¹ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος ²²τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευσαντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα οτι ιησους ουπω εδοξασθη ²³εκ του οχλου ουν ακουσαντες των λογων τουτων ελεγον [οτι] ουτος εστιν αληθως ο προφητης ²⁴αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος οι δε ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται ²⁵ουχ η γραφη ειπεν οτι εκ

του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαυιδ ερχεται ο χριστος ²⁶σχισμα ουν εγενετο εν τω οχλω δι αυτον ²⁷τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις εβαλεν επ αυτον τας χειρας ²⁸ηλθον ουν οι υπηρηται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον ²⁹απεκριθησαν οι υπηρηται ουδεποτε ελαλησεν ουτως ανθρωπος ³⁰απεκριθησαν ουν [αυτοις] οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε ³¹μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων ³²αλλα ο οχλος ουτος ο μη γνωσκων τον νομον επαρατοι εισιν ³³λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων προς αυτον προτερον εις ων εξ αυτων ³⁴μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση πρωτον παρ αυτου και γνω τι ποιει ³⁵απεκριθησαν και ειπαν αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει εραυνησον και ιδε οτι εκ της γαλιλαιας προφητης ουκ εγειρεται ³⁶[και επορευθησαν εκαστος εις τον οικον αυτου

8ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων ¹ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερων [και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους] ²αγουσιν δε οι γραμματαις και οι φαρισαιοι γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και σπησαντες αυτην εν μεσω ³λεγουσιν αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη κατειλιπται επ αυτοφωρω μοιχευομενη ⁴εν δε τω νομω [ημιν] μωυσης ενετειλατο τας τοιαυτας λιθαζειν συ ουν τι λεγεις ⁵[τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου] ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω κατεγραφεν εις την γην ⁶ως δε επεμενον ερωτωντες [αυτον] ανεκυψεν και ειπεν [αυτοις] ο αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτην βαλετω λιθον ⁷και παλιν κατακυψας εγραφεν εις την γην ⁸οι δε ακουσαντες εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατειληφθη μονος και η γυνη εν μεσω ουσα ⁹ανακυψας δε ο ιησους ειπεν αυτη γυναι που εισιν ουδεις σε κατεκρινεν ¹⁰η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου απο του νυν μηκετι αμαρτανε]] ¹¹παλιν ουν αυτοις ελαλησεν [ο] ιησους λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων μοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης ¹²ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης ¹³απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι η που υπαγω ¹⁴υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδεν ¹⁵και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθινη εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμφας με [πατηρ] ¹⁶και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν ¹⁷εγω

εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πεμψάς με πατήρ ¹ἔλεγον οὖν αὐτῷ που ἐστὶν ὁ πατήρ σου ἀπεκριθῆ ἰησοῦς οὔτε ἐμε οἰδατε οὔτε τὸν πατέρα μου εἰ ἐμε ἴδείτε καὶ τὸν πατέρα μου ἀν ἴδείτε ²ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδασκῶν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐδεις ἐπιάσεν αὐτὸν ὅτι οὐπῶ ἐληλυθῆ ἢ ὥρα αὐτοῦ ³εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ἐγὼ ὑπαγῶ καὶ ζητήσατε με καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθάνεισθε ὅπου ἐγὼ ὑπαγῶ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν ⁴ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι ἵνα ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν ὅτι λέγει ὅπου ἐγὼ ὑπαγῶ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν ⁵καὶ ἐλέγεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἐκ τῶν κατῶ ἐστε ἐγὼ ἐκ τῶν ἀνω εἰμι ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστε ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ⁶εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθάνεισθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν εἰ ἂν γὰρ μὴ πιστεύσατε ὅτι ἐγὼ εἰμι ἀποθάνεισθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν ⁷ἔλεγον οὖν αὐτῷ σὺ τίς εἰ εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] ἰησοῦς τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν ⁸πολλὰ ἐχῶ περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρινεῖν ἀλλ' ὁ πεμψάς με ἀληθῆς ἐστὶν καὶ γὰρ ἂ ἠκούσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον ⁹οὐκ ἐγνώσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἐλέγεν ¹⁰εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς ὅταν ὑψώσῃτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξεν με ὁ πατήρ ταῦτα λαλῶ ¹¹καὶ ὁ πεμψάς με μετ' ἐμοῦ ἐστὶν οὐκ ἀφηκεν με μόνον ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε ¹²ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ¹³ἔλεγεν οὖν ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ ἰουδαίους εἰ ἂν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστε ¹⁴καὶ γνώσεσθε τὴν ἀληθειᾶν καὶ ἡ ἀληθεῖα ἐλευθερώσει ὑμᾶς ¹⁵ἀπεκριθῆσαν πρὸς αὐτὸν σπερμα ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ δεδουλευκαμέν πώποτε πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλευθεροὶ γενήσεσθε ¹⁶ἀπεκριθῆ αὐτοῖς [ὁ] ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν δούλος ἐστὶν [τῆς ἀμαρτίας] ¹⁷ὁ δὲ δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα ὁ υἱὸς δὲ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ¹⁸εἰ ἂν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ ὡς ἐλευθεροὶ ἐσεσθε ¹⁹οἶδα ὅτι σπερμα ἀβραάμ ἐστε ἀλλὰ ζητεῖτε με ἀποκτενεῖν ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν ²⁰ἀ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρὶ λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν ἂ ἠκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε ²¹ἀπεκριθῆσαν καὶ εἶπαν αὐτῷ ὁ πατήρ ἡμῶν ἀβραάμ ἐστὶν λέγει αὐτοῖς [ὁ] ἰησοῦς εἰ τέκνα τοῦ ἀβραάμ ἐστε τὰ ἔργα τοῦ ἀβραάμ ποιεῖτε ²²ἄν δε ζητεῖτε με ἀποκτενεῖν ἀνθρώπου ὅς τὴν ἀληθειᾶν ὑμῖν λέλαλκα ἢ ἠκούσα παρὰ τοῦ θεοῦ τούτου ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν ²³ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν εἶπαν αὐτῷ ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐκ ἐγεννηθῆμεν ἐν ἑνὶ πατρὶ ἔχομεν τὸν θεόν ²⁴εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] ἰησοῦς εἰ ὁ θεὸς πατήρ ὑμῶν ἢ ἠγάπατε ἂν ἐμε ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ πῶ οὐδε γὰρ ἀπ' ἑμαυτοῦ ἐληλυθα ἀλλ' ἐκεῖνος με

ἀπεστειλὲν ²⁵διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμὸν ²⁶ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστε καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἢ ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἐστῆκεν ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀληθεῖα ἐν αὐτῷ ὅταν λαλήσῃ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ ὅτι ψευστῆς ἐστὶν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ²⁷ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀληθειᾶν λέγω οὐ πιστεύετε μοι ²⁸τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας εἰ ἀληθειᾶν λέγω διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι ²⁹ὅ ὡν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει διὰ τούτου ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστε ³⁰ἀπεκριθῆσαν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ καλῶς λεγομέν ἡμεῖς ὅτι σαμαριτῆς εἰ σὺ καὶ δαιμονιον ἐχεις ³¹ἀπεκριθῆ ἰησοῦς ἐγὼ δαιμονιον οὐκ ἐχῶ ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με ³²ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρινῶν ³³ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰ ἂν τίς τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα ³⁴εἶπον αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμονιον ἐχεις ἀβραάμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται καὶ σὺ λέγεις εἰ ἂν τίς τὸν λόγον μου τηρήσῃ οὐ μὴ γενέσθαι θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα ³⁵μὴ σὺ μείζων εἰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραάμ ὅστις ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον τίνα σεαυτὸν ποιεῖς ³⁶ἀπεκριθῆ ἰησοῦς εἰ ἂν ἐγὼ δόξασω ἑμαυτὸν ἢ δόξα μου οὐδὲν ἐστὶν ἐστὶν ὁ πατήρ μου ὁ δόξάζων με ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν ἐστὶν ³⁷καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτὸν ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν καὶ εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν ἐσομαι ὁμοῖος ὑμῖν ψευστῆς ἀλλὰ οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ ³⁸ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλίασατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν καὶ εἶδεν καὶ ἐχαρή ³⁹εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν πεντηκοντὰ ἔτη οὐπῶ ἐχεις καὶ ἀβραάμ ἐώρακας ⁴⁰εἶπεν αὐτοῖς ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν πρὶν ἀβραάμ γενεσθῆ ἐγὼ εἰμι ⁴¹ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτὸν ἰησοῦς δὲ ἐκρυβῆ καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ

9 καὶ παραγῶν εἶδεν ἀνθρώπου τυφλὸν ἐκ γενετῆς ²καὶ ῥώτησεν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λεγόντες ῥαββὶ τίς ἡμαρτεν οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ ³ἀπεκριθῆ ἰησοῦς οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἡμᾶς δεῖ ἐργαζέσθαι τὰ ἔργα τοῦ πεμψάντος με ἕως ἡμερᾶ ἐστὶν ἐρχεται νύξ ὅτε οὐδεις δύναται ἐργαζέσθαι ⁴ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ φῶς εἰμι τοῦ κόσμου ⁵ταῦτα εἰπὼν ἐπτύσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πῆλον ἐκ τοῦ πτύσματος καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τὸν πῆλον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς ⁶καὶ εἶπεν αὐτῷ ὑπάγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλῶαμ ὁ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο καὶ ἦλθεν βλέπων ⁷οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι

προσαίτης ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων ἄλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν ἄλλοι ελεγον ουχι ἀλλὰ ὁμοιος αὐτῷ εστιν ἐκεῖνος ελεγεν οτι ἐγὼ εἰμι ¹ἔλεγον οὖν αὐτῷ πῶς [οὖν] πνεωχθῆσαν σου οἱ ὀφθαλμοὶ ²ἀπεκριθῆ ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπος ὁ λεγομενος ἰησοῦς πηλον ἐποίησεν και ἐπεχρῖσεν μου τοὺς ὀφθαλμοὺς και εἶπεν μοι οτι ὑπαγε εἰς τὸν σιλωὰμ και νίψαι ἀπελθὼν οὖν και νιψαμενος ἀνεβλεψα ³και εἶπαν αὐτῷ που εστιν ἐκεῖνος λέγει οὐκ οἶδα ⁴ἀγούσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαιοὺς τὸν ποτε τυφλὸν ⁵ἦν δὲ σαββατὸν ἐν ἡμερᾷ τὸν πηλον ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς και ἀνεώξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ⁶παλιν οὖν ῥητῶν αὐτοῦ και οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνεβλεψεν ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς πηλον ἐπέθηκεν μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς και ἐνίψαμην και βλέπω ⁷ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινες οὐκ εστιν οὗτος παρὰ θεοῦ ὁ ἀνθρώπος οτι τὸ σαββατὸν οὐ τηρεῖ ἄλλοι [δὲ] ελεγον πῶς δυνατὰ ἀνθρώπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν και σχίσμα ἡν ἐν αὐτοῖς ⁸λέγουσιν οὖν τῷ τυφλῷ παλιν τι σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ οτι πνεώξεν σου τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ δὲ εἶπεν οτι προφητὴς εστιν ⁹οὐκ ἐπιστεύσαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ οτι ἡν τυφλὸς και ἀνεβλεψεν ἕως οτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλεψαντος ¹⁰και ῥητῶσαν αὐτοὺς λέγοντες οὗτος εστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν ὃν ὑμεῖς λέγετε οτι τυφλὸς ἐγεννήθη πῶς οὖν βλέπει ἄρτι ¹¹ἀπεκριθῆσαν οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ και εἶπαν οἶδαμεν οτι οὗτος εστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν και οτι τυφλὸς ἐγεννήθη ¹²πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν ἡ τις ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν αὐτὸν ἐρωτήσατε ἡλικίαν ἔχει αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει ¹³ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ οτι ἐφοβοντο τοὺς ἰουδαίους ἡδὴ γὰρ συντεθειντο οἱ ἰουδαῖοι ἵνα ἐὰν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ χριστὸν ἀποσυναγωγὸς γενῆται ¹⁴διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν οτι ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐπερωτήσατε ¹⁵ἐφώνησαν οὖν τὸν ἀνθρώπον ἐκ δευτέρου ὃς ἡν τυφλὸς και εἶπαν αὐτῷ δὸς δόξαν τῷ θεῷ ἡμεῖς οἶδαμεν οτι οὗτος ὁ ἀνθρώπος ἀμαρτωλὸς εστιν ¹⁶ἀπεκριθῆ οὖν ἐκεῖνος εἰ ἀμαρτωλὸς εστιν οὐκ οἶδα ἐν οἶδα οτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω ¹⁷εἶπον οὖν αὐτῷ τι ἐποίησεν σοὶ πῶς ἠνοιξεν σου τοὺς ὀφθαλμοὺς ¹⁸ἀπεκριθῆ αὐτοῖς εἶπον ὑμῖν ἡδὴ και οὐκ ἠκούσατε τι παλιν θέλετε ἀκοῦειν ἡ και ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενεσθῆαι ¹⁹και ἐλοιδόρησαν αὐτὸν και εἶπον σὺ μαθητὴς εἰ ἐκεῖνου ἡμεῖς δὲ τοῦ μωυσεως ἐσμεν μαθηταὶ ²⁰ἡμεῖς οἶδαμεν οτι μωυσεὺς λέλαληκεν ὁ θεὸς τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν ποθεν εστιν ²¹ἀπεκριθῆ ὁ ἀνθρώπος και εἶπεν αὐτοῖς ἐν τούτῳ γὰρ τὸ θαύμαστον εστιν οτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε ποθεν εστιν και ἠνοιξεν μου τοὺς ὀφθαλμοὺς ²²οἶδαμεν οτι ὁ θεὸς ἀμαρτωλῶν οὐκ ἀκοῦει ἀλλὰ ἐὰν τις θεοσεβῆς ἡ και τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ τούτου ἀκοῦει ²³ἐκ τοῦ αἰῶ-

νος οὐκ ἠκούσθη οτι πνεώξεν τὶς ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου ²⁴εἰ ἡν ἡν οὗτος παρὰ θεοῦ οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδὲν ²⁵ἀπεκριθῆσαν και εἶπαν αὐτῷ ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος και σὺ διδάσκεις ἡμᾶς και ἐξεβαλον αὐτὸν ἔξω ²⁶ἠκούσεν ἰησοῦς οτι ἐξεβαλον αὐτὸν ἔξω και ἔυρων αὐτὸν εἶπεν σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ²⁷ἀπεκριθῆ ἐκεῖνος [και εἶπεν] και τὶς εστιν κυριε ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτὸν ²⁸εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς και ἐώρακας αὐτὸν και ὁ λαλῶν μετὰ σου ἐκεῖνος εστιν ²⁹ὁ δὲ ἐφη πιστεύω κυριε και προσεκύνησεν αὐτῷ ³⁰και εἶπεν ὁ ἰησοῦς εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τούτον ἡλθὼν ἵνα οἱ ἡν βλέποντες βλέπωσιν και οἱ βλέποντες τυφλοὶ γενῶνται ³¹ἠκούσαν ἐκ τῶν φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες και εἶπον αὐτῷ ἡν και ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν ³²εἶπεν αὐτοῖς [ο] ἰησοῦς εἰ τυφλοὶ ἡντε οὐκ ἂν εἶχετε ἀμαρτίαν νῦν δὲ λέγετε οτι βλέπομεν ἡ ἀμαρτία ὑμῶν μὲναι

10 ἀμην ἀμην λέγω ὑμῖν ὁ ἡν εἰσερχόμενος δια τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλεπτὴς εστιν και ληστής ²ὁ δὲ εἰσερχόμενος δια τῆς θύρας ποιμὴν εστιν τῶν προβάτων ³τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει και τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκοῦει και τὰ ἰδία πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα και ἐξαγεῖ αὐτὰ ὅταν τὰ ἰδία πάντα ἐκβαλῆ ἐμπροσθεν αὐτῶν πορευεταὶ και τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ οτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ ⁴ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ ἡν ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φευξονται ἀπ' αὐτοῦ οτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνὴν ⁵ταυτὴν τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἐγνώσαν τίνα ἡν ἂ ἐλάλει αὐτοῖς ⁶εἶπεν οὖν παλιν [ο] ἰησοῦς ἀμην ἀμην λέγω ὑμῖν ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων ⁷πάντες ὅσοι ἡλθον πρὸ ἐμοῦ κλεπταὶ εἰσὶν και λησταὶ ἀλλὰ οὐκ ἠκούσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα ⁸ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα δι' ἐμοῦ ἐὰν τις εἰσελθῆ σωθήσεται και εἰσελευσεται και ἐξελευσεται και νομὴν εὐρησεῖ ⁹ὁ κλεπτὴς οὐκ ἐρχεται εἰ ἡν ἵνα κλεψῆ και θύσῃ και ἀπολεσῆ ἐγὼ ἡλθὼν ἵνα ζῶν ἐχῶσιν και περισσὸν ἐχῶσιν ¹⁰ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων ¹¹ὁ μισθωτὸς και οὐκ ὢν ποιμὴν οὐ οὐκ εστιν τὰ πρόβατα ἰδία θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον και ἀφίσιν τὰ πρόβατα και φευγεῖ και ὁ λύκος ἀρπαξεῖ αὐτὰ και σκορπιζει ¹²οτι μισθωτὸς εστιν και οὐ μελεῖ αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων ¹³ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς και γινώσκω τὰ ἐμα και γινώσκουσιν με τὰ ἐμα ¹⁴καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καγὼ γινώσκω τὸν πατέρα και τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων ¹⁵και ἀλλὰ πρόβατα ἐχῶ ἂ οὐκ εστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταυτῆς κακείνα δει με ἀγαγεῖν και τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν και γενήσονται ἡμᾶ ποιμνὴ εἰς ποιμνὴ ¹⁶διὰ τοῦτο με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ οτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν

μου ινα παλιν λαβω αυτην ¹⁸ουδεις ηρεν αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου ¹⁹σχισμα παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους ²⁰ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε ²¹αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιξει ²²εγενετο τοτε τα εγκαινια εν τοις ιεροσολυμοις χειμων ην ²³και περιεπατει [ο] ιησους εν τω ιερω εν τη στοα του σολομωνος ²⁴εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εως ποτε την ψυχην ημων αιρεις ει συ ει ο χριστος ειπον ημιν παρηρησια ²⁵απεκριθη αυτοις [ο] ιησους ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω νοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι εμου ²⁶αλλα υμεις ου πιστευετε οτι ουκ εστε εκ των προβατων των εμων ²⁷τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουουσιν καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι ²⁸καγω διδωμι αυτοις ζωην αιωνιον και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της χειρος μου ²⁹ο πατηρ μου ο δεδωκεν μοι παντων μειζον εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος ³⁰εγω και ο πατηρ εν εσμεν ³¹εβαστασαν παλιν λιθους οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον ³²απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα εργα εδειξα υμιν καλα εκ του πατρος δια ποιον αυτων εργων εμε λιθαζετε ³³απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον θεον ³⁴απεκριθη αυτοις [ο] ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων οτι εγω ειπα θεοι εστε ³⁵ει εκεινους ειπεν θεους προς ους ο λογος του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη ³⁶ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεις λεγετε οτι βλασφημεις οτι ειπον υιοσ του θεου ειμι ³⁷ει ου ποιω τα εργα του πατρος μου μη πιστευετε μοι ³⁸ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοις εργοις πιστευετε ινα γνωτε και γινωσκητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν τω πατρι ³⁹εζητουν [ουν] αυτον παλιν πιασαι και εξηληθεν εκ της χειρος αυτων ⁴⁰και απηληθεν παλιν περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμενεν εκει ⁴¹και πολλοι ηλθον προς αυτον και ελεγον οτι ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην ⁴²και πολλοι επιστευσαν εις αυτον εκει

11 ην δε τις ασθενων λαζαρος απο βηθανιας εκ της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης αυτης ²ην δε μαριαμ η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει ³απεστειλαν ουν αι αδελ-

φαι προς αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεις ασθενει ⁴ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προς θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου ινα δοξασθη ο υιος του θεου δι αυτης ⁵ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον ⁶ως ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερας ⁷επειτα μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν ⁸λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεις εκει ⁹απεκριθη ιησους ουχι δωδεκα ωραι εισιν της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπται οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει ¹⁰εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι προσκοπται οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω ¹¹ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοις λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον ¹²ειπαν ουν οι μαθηται αυτω κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται ¹³ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του υπνου λεγει ¹⁴τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρηρησια λαζαρος απεθανεν ¹⁵και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προς αυτον ¹⁶ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου ¹⁷ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ηδη ημερας εχοντα εν τω μνημειω ¹⁸ην δε βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε ¹⁹πολλοι δε εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς την μαρθαν και μαριαμ ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου ²⁰η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηνητησεν αυτω μαριαμ δε εν τω οικω εκαθεζετο ²¹ειπεν ουν η μαρθα προς ιησουν κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν ο αδελφος μου ²²και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος ²³λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου ²⁴λεγει αυτω η μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα ²⁵ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται ²⁶και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο ²⁷λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος ²⁸και τουτο ειπουσα απηληθεν και εφωνησεν μαριαμ την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε ²⁹εκεινη δε ως ηκουσεν ηγεθη ταχυ και ηρχετο προς αυτον ³⁰ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην ετι εν τω τοπω οπου υπηνητησεν αυτω η μαρθα ³¹οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαμ οτι ταχεως ανεστη και εξηληθεν ηκολουθησαν αυτη δοξαντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει ³²η ουν μαριαμ ως ηληθεν οπου ην ιησους ιδουσα αυτον επε-

σεν αυτου προς τους ποδας λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν μου απεθανεν ο αδελφος ³³ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμψατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον ³⁴και ειπεν που θεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε ³⁵εδακρυσεν ο ιησους ³⁶ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφίλει αυτον ³⁷τινες δε εξ αυτων ειπαν ουκ εδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη ³⁸ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω ³⁹λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τετελευτηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν ⁴⁰λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψη την δοξαν του θεου ⁴¹ηραν ουν τον λιθον ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου ⁴²εγω δε ηδην οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας ⁴³και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω ⁴⁴εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριας και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει [ο] ιησους αυτοις λυσατε αυτον και αφετε αυτον υπαγειν ⁴⁵πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαμ και θεασαμενοι ο εποιπσεν επιστευσαν εις αυτον ⁴⁶τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπαν αυτοις α εποιπσεν ιησους ⁴⁷συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα ποιει σημεια ⁴⁸εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος ⁴⁹εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν ⁵⁰ουδε λογιζεσθε οτι συμφερει υμιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται ⁵¹τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου επροφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους ⁵²και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν ⁵³απ εκεινης ουν της ημερας εβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον ⁵⁴ο ουν ιησους ουκετι παρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει εμεινεν μετα των μαθητων ⁵⁵ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους ⁵⁶εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην ⁵⁷δεδωκεισαν δε οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντο-

λας ινα εαν τις γνω που εστιν μνηυση οπως πιασωσιν αυτον

12ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ον ηγειρεν εκ νεκρων ιησους ²εποιπσεν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην εκ των ανακειμενων ουν αυτω ³η ουν μαριαμ λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας [του] ιησου και εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου ⁴λεγει [δε] ιουδας ο ισκαριωτης εις των μαθητων αυτου ο μελλων αυτον παραδιδουαι ⁵δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναρων και εδοθη πτωχοις ⁶ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον εχων τα βαλλομενα εβασταζεν ⁷ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην ινα εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τηρηση αυτο ⁸τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ⁹εγνω ουν ο οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων ¹⁰εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν ¹¹οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν ¹²τη επαυριον ο οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα ¹³ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραυγαζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου και ο βασιλευς του ισραηλ ¹⁴ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτω καθως εστιν γεγραμμενον ¹⁵μη φοβου θυγατηρ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου ¹⁶ταυτα ουκ εγνωσαν αυτου οι μαθηται το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιπσεν αυτω ¹⁷εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ¹⁸δια τουτο και υπηνητησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσαν τουτο αυτον πεποιθηκεναι το σημειον ¹⁹οι ουν φαρισαιοι ειπαν προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν ²⁰ησαν δε ελληνες τινες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη ²¹ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν ²²ερχεται ο φιλιππος και λεγει τω ανδρεα ερχεται ανδρεας και φιλιππος και λεγουσιν τω ιησου ²³ο δε ιησους αποκρινεται αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτος μονος μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον

φέρει ²⁵ο φίλων την ψυχήν αυτού απολλύει αυτήν και ο μίσων την ψυχήν αυτού εν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζῶντων αἰώνιον φυλάξει αὐτήν ²⁶εάν ἐμοὶ τις διακονῇ ἐμοὶ ἀκολουθῆτω καὶ ὅπου ἐγὼ εἶμι ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διακονῶν ὁ ἐμὸς ἐστὶν εἰάν τις ἐμοὶ διακονῇ τιμῆσει αὐτὸν ὁ πατήρ ²⁷νῦν ἡ ψυχή μου τεταρακταὶ καὶ τί εἶπω πατέρ ἴσῳσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην ²⁸πατέρ δοξάσον σου τὸ ὄνομα ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδοξάσα καὶ πάλιν δοξάσω ²⁹ὁ [οὖν] ὄχλος ὁ ἐστῶς καὶ ἀκουσάς ἐλέγεν βροντῆν γεγενῆσθαι ἀλλοὶ ἐλέγον ἀγγέλους αὐτῷ λέλαληκεν ³⁰ἀπεκριθὴ καὶ εἶπεν ἰησοῦς οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γεγενῆσθαι ἀλλὰ δι' ὑμᾶς ³¹νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου νῦν ὁ ἀρχῶν τοῦ κόσμου τούτου ἐκβλήθησεται ἐξ ὧ ³²καγὼ εἰάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἐλκυσῶ πρὸς ἑμαυτὸν ³³τούτο δὲ ἐλέγεν σημαίνων ποῖω θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν ³⁴ἀπεκριθὴ οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ πῶς λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ³⁵εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστὶν περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν πού ὑπάγει ³⁶ὡς τὸ φῶς ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτός γεννησθε ταῦτα ἐλάλησεν ἰησοῦς καὶ ἀπελθὼν ἐκρυβῆ ἀπ' αὐτῶν ³⁷τόσαυτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποικῶτος ἐμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτὸν ³⁸ἵνα ὁ λόγος ἡσῆαιου τοῦ προφήτου πληρωθῆ ὃν εἶπεν κυριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλυφθῆ ³⁹διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύνατο πιστεῦναι ὅτι πάλιν εἶπεν ἡσῆαιος ⁴⁰τέτυφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώρρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοησῶσιν τὴν καρδίαν καὶ στραφῶσιν καὶ ἰασομαὶ αὐτοὺς ⁴¹ταῦτα εἶπεν ἡσῆαιος ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ ⁴²ὁμῶς μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαιοὺς οὐχ ὠμολογοῦν ἵνα μὴ ἀποσυναγωγοὶ γενῶνται ⁴³ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ πρὸς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ ⁴⁴ἰησοῦς δὲ ἐκράξεν καὶ εἶπεν ὁ πιστευῶν εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν πεμψάντα με ⁴⁵καὶ ὁ θεὸς ὁ θεὸς θεωρεῖ τὸν πεμψάντα με ⁴⁶ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλάληθα ἵνα πᾶς ὁ πιστευῶν εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ ⁴⁷καὶ εἰάν τις μου ἀκουσῇ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτὸν οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον ⁴⁸ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματα μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτὸν ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρίνει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ ⁴⁹ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἶπω καὶ τί λαλήσω ⁵⁰καὶ οἶδα ὅτι

ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζῶν αἰῶνος ἐστὶν ἅ ὃν ἐγὼ λαλῶ καθὼς εἰρῆκεν μοι ὁ πατήρ οὕτως λαλῶ

13 πρὸ δὲ τῆς εορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα ἀγάπησας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτοὺς ²καὶ δειπνῶν γινόμενου τοῦ διαβόλου ἠδὲ βεβληκτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτὸν ἰουδᾶς σιμωνος ἰσκαριώτης ³εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξηλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει ⁴ἐγείρεται ἐκ τοῦ δειπνῶν καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια καὶ λαβὼν λεντιὸν διεξῶσεν ἑαυτὸν ⁵εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα καὶ ἠρξάτο νιπτῆν τοὺς ποδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμασσεῖν τὸν λεντιῶ ⁶ὃν διεξῶσμενος ⁷ἔρχεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον λέγει αὐτῷ κυριε σὺ μου νιπτῆς τοὺς ποδας ⁸ἀπεκριθὴ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἐγὼ ποῖω σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι γνῶσθαι δὲ μετὰ ταῦτα ⁹λέγει αὐτῷ πέτρος οὐ μὴ νιψῆς μου τοὺς ποδας εἰς τὸν αἰῶνα ἀπεκριθὴ ἰησοῦς αὐτῷ εἰάν μὴ νιψῶ σε οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ ¹⁰λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος κυριε μὴ τοὺς ποδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν ¹¹λέγει αὐτῷ ἰησοῦς ὁ λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν [εἰ μὴ τοὺς ποδας] νιπασθῆ ἀλλ' ἐστὶν καθάρος ὅλος καὶ ὑμεῖς καθάροι ἐστε ἀλλ' οὐχὶ πάντες ¹²ἠδὲ γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτὸν διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐχὶ πάντες καθάροι ἐστε ¹³ὅτε οὖν ἐνιψῆν τοὺς ποδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀνέπεσεν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς γινώσκετε τί πεποικῆκα ὑμῖν ¹⁴ὑμεῖς φωνεῖτε με ὁ διδασκαλὸς καὶ ὁ κύριος καὶ καλῶς λέγετε ἐγὼ γὰρ ¹⁵εἰ οὖν ἐγὼ ἐνιψῶ ὑμῶν τοὺς ποδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδασκαλὸς καὶ ὑμεῖς οφείλετε ἀλλήλων νιπτῆν τοὺς ποδας ¹⁶ὑποδείγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε ¹⁷ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ ἐστὶν δουλὸς μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀποστόλος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτὸν ¹⁸εἰ ταῦτα οἴδατε μακάριοι ἐστε εἰάν ποιετε αὐτὰ ¹⁹οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω ἐγὼ οἶδα τινὰς ἐξελεξαμὴν ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ὁ τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτερνάν αὐτοῦ ²⁰ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενεσθῆναι ἵνα πιστεύετε ὅταν γενῆται ὅτι ἐγὼ εἶμι ²¹ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ λαμβάνων ἀν' τινὰ πέμψω ἐμὲ λαμβάνει ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντα με ²²ταῦτα εἰπὼν ἰησοῦς ἐταραχθὴ τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ²³ἐβλεπόντων εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει ²⁴ὃν ἀνακειμένος εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κολπῷ τοῦ ἰησοῦ ὃν ἠγάπα [ὁ] ἰησοῦς ²⁵ἔνευε οὖν τούτῳ σίμων πέτρος καὶ λέγει αὐτῷ εἶπε τίς ἐστὶν περὶ οὗ λέγει ²⁶ἀναπέσων ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ ἰησοῦ λέγει αὐτῷ κυριε τίς ἐστὶν

²⁶αποκρίνεται ουν [ο] ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψω το ψωμιον και δωσω αυτω βαψας ουν [το] ψωμιον λαμβανει και διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ²⁷και μετα το ψωμιον τοτε εισπληθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον ²⁸τουτο [δε] ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω ²⁹τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ιουδας οτι λεγει αυτω ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω ³⁰λαβων ουν το ψωμιον εκεινος εξηληθεν ευθυς ην δε νυξ ³¹οτε ουν εξηληθεν λεγει ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω ³²και ο θεος δοξασει αυτον εν αυτω και ευθυς δοξασει αυτον ³³τεκνια ετι μικρον μεθ υμων εμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι ³⁴εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους ³⁵εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις ³⁶λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι ακολουθησεις δε υστερον ³⁷λεγει αυτω [ο] πετρος κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθειν αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω ³⁸αποκρίνεται ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εως ου αρνηση με τρις

14μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε ²εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν οτι πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν ³και εαν πορευθω και ετοιμασω τοπον υμιν παλιν ερχομαι και παραλημφομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου εμι εγω και υμεις ητε ⁴και οπου εγω υπαγω οιδατε την οδον ⁵λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οίδαμεν που υπαγεις πως οίδαμεν την οδον ⁶λεγει αυτω ιησους εγω εμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου ⁷ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου αν ηδειτε απ αρτι γνωσκετε αυτον και εωρακατε ⁸λεγει αυτω φιλιππος κυριε δεixon ημιν τον πατερα και αρκει ημιν ⁹λεγει αυτω [ο] ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων εμι και ουκ εγνωκας με φιλιππε ο εωρακως εμε εωρακεν τον πατερα πως συ λεγεις δεixon ημιν τον πατερα ¹⁰ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λεγω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ εν εμοι μενων ποιει τα εργα αυτου ¹¹πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε ¹²αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα πορευομαι ¹³και

ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω ¹⁴εαν τι αιτησητε [με] εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ¹⁵εαν αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησετε ¹⁶καγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα η μεθ υμων εις τον αιωνα ¹⁷το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει υμεις γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εστιν ¹⁸ουκ αφησω υμας ορφανους ερχομαι προς υμας ¹⁹ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησετε ²⁰εν εκεινη τη ημερα υμεις γνωσεσθε οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι καγω εν υμιν ²¹ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου καγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον ²²λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω ²³απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεθα ²⁴ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμφαντος με πατρος ²⁵ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων ²⁶ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμφει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν εγω ²⁷ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω ²⁸ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μειζων μου εστιν ²⁹και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γεννηται πιστευσητε ³⁰ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν ³¹αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως εντολην εδωκεν μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15εγω εμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν ²παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερων καθαيري αυτο ινα καρπον πλειονα φερη ³ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν ⁴μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μενη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μενητε ⁵εγω εμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν ⁶εαν μη τις μενη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται ⁷εαν

μειντε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησασθε και γεννησεται υμιν εν τούτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γεννησθε εμοι μαθηται καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω υμας ηγαπησα μεινατε εν τη αγαπη τη εμη εν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω του πατρος τας εντολας τηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν η και η χαρα υμων πληρωθη αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις εχει ινα τις την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε ο εγω εντελλομαι υμιν ουκετι λεγω υμας δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα ακουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν ουχ υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος μηνμονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου επηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν εις υμας δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με ει μη πληθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχουσαν νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις ουδεις αλλος εποιησεν αμαρτιαν ουκ ειχουσαν νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο εν τω νομω αυτων γεγραμμενος οτι εμισησαν με δωρεαν οταν ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατρος το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου και υμεις δε μαρτυρειτε οτι απ αρχης μετ εμου εστε

16 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας [υμας] δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα αυτων μηνμονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην νυν δε υπαγω προς τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπα-

γεις αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ μη απελθω ο παρακλητος ου μη ελθη προς υμας εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προς υμας και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα υπαγω και ουκετι θεωρειτε με περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται ετι πολλα εχω υμιν λεγειν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις την αληθειαν πασαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα ακουει λαλησει και τα ερχομενα αναγγελοι υμιν εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου λημψεται και αναγγελοι υμιν παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελοι υμιν μικρον και ουκετι θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με ειπαν ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι υπαγω προς τον πατερα ελεγον ουν τι εστιν τουτο ο λεγει μικρον ουκ οίδαμεν [τι λαλει] εγνω ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις λυπηθησθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γεννησεται η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι πληθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννησθω το παιδιον ουκετι μηνμονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον και υμεις ουν νυν μεν λυπην εχετε παλιν δε οφομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αρει αφ υμων και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν αν τι αιτησητε τον πατερα δωσει υμιν εν τω ονοματι μου εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και λημψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη ταυτα εν παροιμiais λελαληκα υμιν ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμiais λαλησω υμιν αλλα παρηρησια περι του πατρος απαγγελω υμιν εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του πατρος εξηλθον εξηλθον εκ του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα λεγουσιν οι μαθηται αυτου ιδε νυν εν παρηρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρειαν εχεις ινα τις σε ερωτα εν τούτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες

³¹απεκριθη αυτοις ιησους αρτι πιστευετε ³²ιδου ερχεται ωρα και εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια καμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν ³³ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17 ταυτα ελαλησεν ιησους και επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα ο υιος δοξαση σε ²καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωσει αυτοις ζωην αιωνιον ³αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον ⁴εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον τελειωσας ο δεδωκας μοι ινα ποιησω ⁵και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον εινα παρα σοι ⁶εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους εδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν καμοι αυτοους εδωκας και τον λογον σου τηρησαν ⁷νυν εγνωκαν οτι παντα οσα εδωκας μοι παρα σου εισιν ⁸οτι τα ρηματα α εδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας ⁹εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν ¹⁰και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις ¹¹και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και αυτοι εν τω κοσμω εισιν καγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτοους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις ¹²οτε ημην μετ αυτων εγω επηρουν αυτοους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι και εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη ¹³νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν εαυτοις ¹⁴εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτοους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου ¹⁵ουκ ερωτω ινα αρης αυτοους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησης αυτοους εκ του πονηρου ¹⁶εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου ¹⁷αγιασον αυτοους εν τη αληθεια ο λογος ο σος αληθεια εστιν ¹⁸καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτοους εις τον κοσμον ¹⁹και υπερ αυτων [εγω] αγιαζω εμαυτον ινα ωσιν και αυτοι ηγιασμενοι εν αληθεια ²⁰ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε ²¹ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατηρ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευη οτι συ με απεστειλας ²²καγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν ²³εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και

ηγαπησας αυτοους καθως εμε ηγαπησας ²⁴πατηρ ο δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην δεδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου ²⁵πατηρ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας ²⁶και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18 ταυτα ειπων ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου ²ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου ³ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερεων και [εκ] των φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων ⁴ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξηλθεν και λεγει αυτοις τινα ζητειτε ⁵απεκριθησαν αυτω ιησους τον ναζωραιον λεγει αυτοις εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων ⁶ως ουν ειπεν αυτοις εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσαν χαμαι ⁷παλιν ουν επηρωτησεν αυτοους τινα ζητειτε οι δε ειπαν ιησους τον ναζωραιον ⁸απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν ⁹ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα ¹⁰σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν αυτου το ωταριον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος ¹¹ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο ¹²η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον ¹³και ηγαγον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου ¹⁴ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον αποθανειν υπερ του λαου ¹⁵ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεως ¹⁶ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ο γνωστος του αρχιερεως και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον ¹⁷λεγει ουν τω πετρω η παιδισκη η θυρωρος μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι ¹⁸ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποικωτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε και ο πετρος μετ αυτων εστως και θερμαινομενος ¹⁹ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου ²⁰απεκριθη αυτω ιησους εγω παρηρσια λελαληκα τω κοσμω εγω παντοτε

εδίδαξα εν συναγωγή και εν τῷ ἱερῷ οὐ πάντες οἱ ἰουδαῖοι συνέρχονται και εν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδεν²¹ τι με ἐρωτᾶς ἐρωτήσον τοὺς ἀκκοῦτας τι ἐλάλησα αὐτοῖς ἰδε οὗτοι οἰδασιν α εἶπον ἐγώ²² ταῦτα δε αὐτοῦ εἰπόντος εἰς παρεστῆκως τῶν ὑπηρετῶν ἐδῶκεν ῥαπισμα τῷ ἰησοῦ εἰπὼν οὕτως ἀποκριθὲν τῷ ἀρχιερεὶ²³ ἀπεκριθὲν αὐτῷ ἰησοῦς εἰ κακῶς ἐλάλησα μαρτυρήσον περὶ τοῦ κακοῦ εἰ δε καλῶς τι με δερεῖς²⁴ ἀπεστείλεν οὖν αὐτον ὁ ἀννας δεδεμενον πρὸς καιαφαν τὸν ἀρχιερεᾶ²⁵ ἦν δε σιμων πέτρος ἐστὼς και θερμαινομενος εἶπον οὖν αὐτῷ μη και συ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰ ἤρηνσατο ἐκεῖνος και εἶπεν οὐκ εἰμι²⁶ λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερεως συγγενῆς ὧν οὐ ἀπέκοψεν πέτρος τὸ ὠτίον οὐκ ἐγώ σε εἶδον εν τῷ κηπῷ μετ αὐτοῦ²⁷ παλιν οὖν ἤρηνσατο πέτρος και εὐθεῶς ἀλεκτωρ ἐφώνησεν²⁸ ἀγούσιν οὖν τὸν ἰησοῦν ἀπο τοῦ καιαφα εἰς τὸ πραιτωριον ἦν δε πρῶι και αὐτοὶ οὐκ εἰσπλῆθον εἰς τὸ πραιτωριον ἵνα μη μιανθῶσιν ἀλλὰ φαγῶσιν τὸ πασχα²⁹ ἐξήλθεν οὖν ὁ πιλάτος ἐξῶ πρὸς αὐτοὺς και φησιν τίνα κατηγορίαν φερετε τοῦ ἀνθρώπου τούτου³⁰ ἀπεκριθῆσαν και εἶπαν αὐτῷ εἰ μη ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν οὐκ ἀν σοὶ παρεδῶκαμεν αὐτον³¹ εἶπεν οὖν αὐτοῖς πιλάτος λαβετε αὐτον ὑμεῖς και κατα τὸν νομὸν ὑμῶν κρίνατε αὐτον εἶπον αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι ἡμῖν οὐκ ἐξεστὶν ἀποκτεῖναι οὐδενα³² ἵνα ὁ λόγος τοῦ ἰησοῦ πληρωθῆ ὃν εἶπεν σημαίνων ποιῶ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν³³ εἰσπλῆθεν οὖν παλιν εἰς τὸ πραιτωριον ὁ πιλάτος και ἐφώνησεν τὸν ἰησοῦν και εἶπεν αὐτῷ συ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων³⁴ ἀπεκριθὲν ἰησοῦς ἀπο σεαυτοῦ συ τούτο λέγεις ἢ ἄλλοι εἶπον σοὶ περὶ ἐμοῦ³⁵ ἀπεκριθὲν ὁ πιλάτος ἡπτι ἐγώ ἰουδαῖος εἰμι τὸ ἔθνος τὸ σὸν και οἱ ἀρχιερεῖς παρεδῶκαν σε ἐμοὶ τι ἐποίησας³⁶ ἀπεκριθὲν ἰησοῦς ἢ βασιλεῖα ἢ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἢ βασιλεῖα ἢ ἐμὴ οἱ ὑπηρεταὶ οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μη παραδοθῶ τοῖς ἰουδαίοις νῦν δε ἢ βασιλεῖα ἢ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντευθεν³⁷ εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος οὐκ οὖν βασιλεὺς εἰ συ ἀπεκριθὲν [ὁ] ἰησοῦς συ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ εἰς τούτο γεγεννημαι και εἰς τούτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρῶ τῇ ἀληθείᾳ πᾶς ὁ ὧν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς³⁸ λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος τί ἐστὶν ἀληθεια και τούτο εἰπὼν παλιν ἐξήλθεν πρὸς τοὺς ἰουδαίους και λέγει αὐτοῖς ἐγώ οὐδεμίαν εὐρισκῶ εν αὐτῷ αἰτιαν³⁹ ἐστὶν δε συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἐνα ἀπολύσω ὑμῖν [εν] τῷ πασχα βουλευσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλεᾶ τῶν ἰουδαίων⁴⁰ ἐκραυγασαν οὖν παλιν λέγοντες μη τούτον ἀλλὰ τὸν βαρᾶββαν ἦν δε ὁ βαρᾶββας ληστής

19 τότε οὖν ἐλάβεν ὁ πιλάτος τὸν ἰησοῦν και ἐμαστιγῶσεν¹ και οἱ στρατιῶται πλέξαντες στεφα-

νον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τὴ κεφαλὴν και ἱματιον πορφύρου περιεβάλον αὐτον² και ἤρχοντο πρὸς αὐτον και ἐλεγον χαιρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων και ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπισματα³ και ἐξήλθεν παλιν ἐξῶ ὁ πιλάτος και λέγει αὐτοῖς ἰδε ἀγῶ ὑμῖν αὐτον ἐξῶ ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτιαν εὐρισκῶ εν αὐτῷ⁴ ἐξήλθεν οὖν [ὁ] ἰησοῦς ἐξῶ φορῶν τὸν ἀκανθῖνον στεφανον και τὸ πορφύρου ἱματιον και λέγει αὐτοῖς ἰδοὺ ὁ ἀνθρώπος ὅτε οὖν εἶδον αὐτον οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ ὑπηρεταὶ ἐκραυγασαν λέγοντες σταυρῶσον σταυρῶσον λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος λαβετε αὐτον ὑμεῖς και σταυρῶσατε ἐγώ γὰρ οὐχ εὐρισκῶ εν αὐτῷ αἰτιαν⁵ ἀπεκριθῆσαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι ἡμεῖς νομὸν ἐχομεν και κατα τὸν νομὸν ὀφείλει ἀποθάνειν ὅτι υἱὸν θεοῦ ἐαυτον ἐποίησεν ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλάτος τούτον τὸν λόγον μάλλον ἐφοβήθη⁶ και εἰσπλῆθεν εἰς τὸ πραιτωριον παλιν και λέγει τῷ ἰησοῦ ποθεν εἰ συ ὁ δε ἰησοῦς ἀποκρίσιν οὐκ ἐδῶκεν αὐτῷ⁷ λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος ἐμοὶ οὐ λαλεῖς οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἐχῶ ἀπολύσαι σε και ἐξουσίαν ἐχῶ σταυρῶσαι σε⁸ ἀπεκριθὲν αὐτῷ ἰησοῦς οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μη ἦν δεδομενον σοὶ ἀνωθεν δια τούτου ὁ παράδους με σοὶ μείζονα ἀμαρτιαν ἐχει⁹ ἐκ τούτου ὁ πιλάτος ἐξῆτει ἀπολύσαι αὐτον οἱ δε ἰουδαῖοι ἐκραυγασαν λέγοντες ἐὰν τούτον ἀπολύσης οὐκ εἰ φίλος τοῦ καισαροῦ πᾶς ὁ βασιλεᾶ ἐαυτον ποιῶν ἀντιλέγει τῷ καισαρὶ¹⁰ ὁ οὖν πιλάτος ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἠγάγεν ἐξῶ τὸν ἰησοῦν και ἐκαθίσεν ἐπὶ βήματος εἰς τοπὸν λεγομενον λιθόστρωτον ἐβραϊστί δε γαββαθα¹¹ ἦν δε παρασκευὴ τοῦ πασχα ὥρα ἦν ὡς ἕκτη και λέγει τοῖς ἰουδαίοις ἰδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν¹² ἐκραυγασαν οὖν ἐκεῖνοι ἄρον ἄρον σταυρῶσον αὐτον λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος τὸν βασιλεᾶ ὑμῶν σταυρῶσω ἀπεκριθῆσαν οἱ ἀρχιερεῖς οὐκ ἐχομεν βασιλεᾶ εἰ μη καισαρᾶ¹³ τότε οὖν παρεδῶκεν αὐτον αὐτοῖς ἵνα σταυρῶθῃ παρελάβον οὖν τὸν ἰησοῦν¹⁴ και βασταζῶν ἐαυτῷ τὸν σταυρον ἐξήλθεν εἰς τὸν λεγομενον κρανίου τοπὸν ὁ λεγεται ἐβραϊστί γολγοθα¹⁵ ὅπου αὐτον ἐσταυρῶσαν και μετ αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντευθεν και ἐντευθεν μέσον δε τὸν ἰησοῦν¹⁶ ἐγράψεν δε και τίτλον ὁ πιλάτος και ἐθήκεν ἐπὶ τοῦ σταυρου ἦν δε γεγραμμενον ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων¹⁷ τούτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνεγνώσαν τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρῶθῃ ὁ ἰησοῦς και ἦν γεγραμμενον ἐβραϊστί ῥωμαϊστί ἐλληνιστί¹⁸ ἐλεγον οὖν τῷ πιλατῷ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἰουδαίων μη γράφει ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων ἀλλ ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων εἰμι¹⁹ ἀπεκριθὲν ὁ πιλάτος ὁ γεγραφα γεγραφα²⁰ οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταυρῶσαν τὸν ἰησοῦν ἐλάβον τὰ ἱματῖα αὐτοῦ και ἐποίησαν τέσσαρα μέρη ἐκαστῷ στρατιῶτῃ μέρους και τὸν χιτῶνα ἦν δε ὁ χιτῶν ἀραφός ἐκ τῶν

ανωθεν υφαντος δι ολου ²⁴ειπαν ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη διμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν ²⁵ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαλινη ²⁶ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι γυναι ιδε ο υιος σου ²⁷ειτα λεγει τω μαθητη ιδε η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια ²⁸μετα τουτο ειδως ο ιησους οτι ηδη παντα τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διω ²⁹σκευος εκειτο οξους μεστον σπογγον ουν μεστον του οξους υσσωπω περιθεντες προσπνεγκαν αυτου τω στοματι ³⁰οτε ουν ελαβεν το οξος [ο] ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα ³¹οι ουν ιουδαιοι επει παρασκευη ην ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα καταγαωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν ³²ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω ³³επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον ηδη αυτον τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη ³⁴αλλ εις των στρατιωτων λοχην αυτου την πλευραν ενυξεν και εξηλθεν ευθυς αιμα και υδωρ ³⁵και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινη αυτου εστιν η μαρτυρια και εκεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα και υμεις πιστευητε ³⁶εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστουν ου συντριβησεται αυτου ³⁷και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν ³⁸μετα δε ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ απο αριμαθαιας ων μαθητης [του] ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επιτρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα αυτου ³⁹ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς αυτον νυκτος το πρωτον φερων ελιγμα συμρνης και αλοης ως λιτρας εκατον ⁴⁰ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν ⁴¹ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ην τεθειμενος ⁴²εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυς ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαλινη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου ¹τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οίδαμεν

που εθηκαν αυτον ²εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον ³ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον ⁴και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν ⁵ερχεται ουν και σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα ⁶και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον ⁷οτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν ⁸ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι ⁹απηλθον ουν παλιν προς αυτους οι μαθηται ¹⁰μαρια δε ειστηκει προς τω μνημειω εξω κλαιουσα ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον ¹¹και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθηζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου ¹²και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον ¹³ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν ¹⁴λεγει αυτη ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που εθηκαν αυτον καγω αυτον αρω ¹⁵λεγει αυτη ιησους μαριαμ στραφεισα εκεινη λεγει αυτω εβραϊστι ραββουνη ο λεγεται διδασκαλε ¹⁶λεγει αυτη ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων ¹⁷ερχεται μαριαμ η μαγδαλινη αγγελουσα τοις μαθηταις οτι εωρακα τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη ¹⁸ουσης ουν οφιας τη ημερα εκεινη τη μια σαββατων και των θυρων κλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν ¹⁹και τουτο ειπων εδειξεν και τας χειρας και την πλευραν αυτοις εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον ²⁰ειπεν ουν αυτοις [ο ιησους] παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας ²¹και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον ²²αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφεωνται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται ²³θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ιησους ²⁴ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χειρσιν αυτου τον τυπον των πλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των πλων και βαλω μου την χειρα εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω ²⁵και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων

ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν ²⁷εϊτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος ²⁸απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου ²⁹λεγει αυτω [ο] ιησους οτι εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες ³⁰πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω ³¹ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζων ηχητε εν τω ονοματι αυτου

21μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως ¹ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο ²λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν ³πρωιας δε ηδη γινομενης εστη ιησους εις τον αιγαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν ⁴λεγει ουν αυτοις ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου ⁵ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυον απο του πληθους των ιχθυων ⁶λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν ⁷οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλα ως απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων ⁸ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον ⁹λεγει αυτοις [ο] ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν ¹⁰ανεβη ουν σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον εις την γην μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον ¹¹λεγει αυτοις [ο] ιησους δευτε αριστησατε ουδεις ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν ¹²ερχεται ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως ¹³τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ιησους τοις μαθηταις εγερθεις εκ νεκρων ¹⁴οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωαννου αγαπας με πλεον τουτων λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου ¹⁵λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωαννου αγαπας με λε-

γει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατια μου ¹⁶λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωαννου φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεις με και ειπεν αυτω κυριε παντα συ οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ιησους βοσκε τα προβατια μου ¹⁷αμην αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εξωννυες σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες οταν δε ηγησθης εκτενεις τας χειρας σου και αλλος ζωσει σε και οισει οπου ου θελεις ¹⁸τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι ¹⁹επιστραφεις ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδους σε ²⁰τουτον ουν ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτος δε τι ²¹λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε συ μοι ακολουθει ²²εξηλθεν ουν ουτος ο λογος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει ουκ ειπεν δε αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε ²³ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και ο γραφας ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης αυτου η μαρτυρια εστιν ²⁴εστιν δε και αλλα πολλα α εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδ αυτον οϊμαι τον κοσμον χωρησειν τα γραφομενα βιβλια

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1 τον μεν πρωτον λογον εποισαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ιησους ποιειν τε και διδασκειν ²αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανελημφθη ³οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσερακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου ⁴και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου ⁵οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε εν πνευματι βαπτισθησεσθε αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας ⁶οι μεν ουν συνελθοντες ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ ⁷ειπεν προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωμαι χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια ⁸αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μου μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και [εν] παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης ⁹και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων ¹⁰και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθησει λευκαις ¹¹οι και ειπαν ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε βλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναλημφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον ¹²τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον ¹³και οτε εισηλθον εις το υπερων ανεβησαν ου ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιωαννης και ιακωβος και ανδρεας φιλιππος και θωμας βαρθολομαιος και μαθηταιος ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου ¹⁴ουτοι παντες ησαν προσκαρτερουντες ομοθυμαδον τη προσευχη συν γυναιξιν και μαριαμ τη μητρι [του] ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου ¹⁵και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των αδελφων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσι ¹⁶ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι

την γραφην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαβιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν ιησουν ¹⁷οτι κατηριθμημενος ην εν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης ¹⁸ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιας και ηρηνης γενομενος ελακπσεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου ¹⁹και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη διαλεκτω αυτων ακελεδαμαχ τουτ εστιν χωριον αιματος ²⁰γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γεννηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβετω ετερος ²¹δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους ²²αρξαμενος απο του βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ης ανελημφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου συν ημιν γενεσθαι ενα τουτων ²³και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαββαν ος επεκληθη ιουστος και μαθηται ²⁴και προσευξαμενοι ειπαν συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα ²⁵λαβειν τον τοπον της διακονιας ταυτης και αποστολης αφ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον ²⁶και εδωκαν κληρους αυτοις και επεσεν ο κληρος επι μαθηται και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν παντες ομου επι το αυτο ²και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι ³και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος και εκαθισεν εφ ενα εκαστον αυτων ⁴και επλησθησαν παντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αποφθεγγεσθαι αυτοις ⁵ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον ⁶γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουσεν εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλούντων αυτων ⁷εξισταντο δε και εθαυμαζον λεγοντες ουχι ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι ⁸και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια

διαλεκτῶ ἡμῶν ἐν ἡ ἐγεννηθῆμεν ἄπαρθοι καὶ μηδοὶ καὶ ἐλαμίται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν μεσοποταμίαν ἰουδαίαν τε καὶ καππαδοκίαν πόντον καὶ τὴν ἄσιαν ἰοφρυγίαν τε καὶ παμφυλίαν αἰγύπτον καὶ τὰ μέρη τῆς λίβυης τῆς κατὰ κυρηνὴν καὶ οἱ ἐπιδημῶντες ῥωμαῖοι ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι ἠκρῆτες καὶ ἀραβες ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ ἔξιςταντο δὲ πάντες καὶ διηποροῦντο ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες τί θέλει τοῦτο εἶναι ἵετέροι δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι γλευκοὺς μεμεστῶμενοι εἰσὶν ἵσταθῆεις δὲ ὁ πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκά ἐπήρην τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς ἄνδρες ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλὴμ πάντες τοῦτο ὑμῖν γνωστόν ἐστὶν καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα μου ἵου γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν ἐστὶν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας ἵἀλλὰ τοῦτο ἐστὶν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου ἰωηλ ἵκαὶ ἐστὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις λέγει ὁ θεὸς ἐκχέω ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σὰρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁρασεῖς ὄψονται καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίους ἐνυπνιασθήσονται ἵκαὶ γὰρ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐκχέω ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου καὶ προφητεύσουσιν ἵκαὶ δώσω τεράτα ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κατῶ αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ ἵὸ ἡλίος μεταστραφησεται εἰς σκοτὸς καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἔλθῃ ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ ἵκαὶ ἐστὶ πᾶς ὅς ἐάν ἐπικαλεσθῆται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται ἵἀνδρες ἰσραηλίται ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους ἵἰσους τὸν ναζωραῖον ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυναμέσιν καὶ τεράσιν καὶ σημεῖοις οἷς ἐποίησεν διὰ αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν καθὼς αὐτοὶ οἰδατε ἵτούτον τὴν ὠρισμένην βούλην καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἐκδοτὸν διὰ χειρὸς ἀνομῶν προσπῆξαντες ἀνείλατε ἵὸν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λυσᾶς τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ αὐτοῦ ἵδαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτὸν προορωμῆν τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ πάντος ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ ἵδιὰ τοῦτο νυφρανθῆ μου ἡ καρδία καὶ ἡγαλλίασατο ἡ γλῶσσα μου ἐτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπὶ ἐλπίδι ἵὸτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου εἰδὲν διαφθορὰν ἵἐγνώρισας μοὶ ὁδοὺς ζωῆς πληρῶσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου ἵἀνδρες ἀδελφοὶ ἔξοι εἰπὲν μετὰ παρηρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου δαυὶδ ὅτι καὶ ἐτελευτήσεν καὶ ἐταφῆ καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἀχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἵπροφήτης οὖν ὑπαρχῶν καὶ εἰδὼς ὅτι ὀρκωμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὄσφυος αὐτοῦ καθῆσαι ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ἵπριοιδῶν ἐλάλησεν

περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὐτε ἐγκατελείφθη εἰς ἄδην οὐτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἰδὲν διαφθορὰν ἵτούτον τὸν ἵἰσους ἀνέστησεν ὁ θεὸς οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μαρτυρῆς ἵτὴ δεξιά οὖν τοῦ θεοῦ ὑψῶθῆεις τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὁ ὑμεῖς [καὶ] βλέπετε καὶ ἀκούετε ἵὸ γὰρ δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς λέγει δὲ αὐτὸς εἰπὲν κύριος τῷ κυρίῳ μου καθοῦ ἐκ δεξιῶν μου ἵἔως ἀνθῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποποδίον τῶν ποδῶν σου ἵἀσφαλῶς οὖν γινώσκειτῶ πᾶς οἶκος ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεὸς τοῦτον τὸν ἵἰσους ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε ἵἀκούσαντες δὲ κατενυγησαν τὴν καρδίαν εἰπὸν τε πρὸς τὸν πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους τί ποιήσωμεν ἄνδρες ἀδελφοὶ ἵπέτρος δὲ πρὸς αὐτοὺς μετανόησατε καὶ βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ ὀνοματὶ ἵἰσου χριστοῦ εἰς ἀφεσὶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν καὶ λημψέσθε τὴν δῶρεαν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἵὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσιν τοῖς εἰς μακρὰν ὄσους ἀν προσκαλεσθῆται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἵἔτεροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτυράτο καὶ παρεκαλεῖ αὐτοὺς λέγων σωθήτε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολίας ταύτης ἵοἱ μὲν οὖν ἀποδέξαμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτισθῆσαν καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχιλία ἵἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδασκῆ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινῶν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς ἵἐγένετο δὲ πᾶσι ψυχῆ φόβος πολλὰ δὲ τεράτα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο ἵπάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἶχον ἁπάντα κοῖνα ἵκαὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπαρξῆεις ἐπιπράσκον καὶ διεμερίζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἀν τις χρεῖαν εἶχεν ἵκαθ ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὀμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ κλώντες τε κατ ὀκὸν ἄρτον μετελαμβάνον τροφῆς ἐν ἀγαλλίασει καὶ ἀφελότητι καρδίας ἵαἰνουντες τὸν θεὸν καὶ ἐχοντες χάριν πρὸς ὄλον τὸν λαόν ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζόμενους καθ ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτὸ

3πέτρος δὲ καὶ ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην ἵκαὶ τις ἀνὴρ χῶλος ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπαρχῶν ἐβαστάζετο ὃν ἐτίθουν καθ ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραῖαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν ἵὸς ἰδὼν πέτρον καὶ ἰωάννην μελλοντάς εἰσεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν ἵατενίσας δὲ πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ ἰωάννῃ εἰπὲν βλέψον εἰς ἡμᾶς ἵὸ δὲ ἐπειχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τί παρ αὐτῶν λαβεῖν ἵεἰπεν δὲ πέτρος ἀργυρίον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπαρχει μοὶ ὁ δὲ ἐχῶ τοῦτο σοὶ δίδωμι ἐν τῷ ὀνοματὶ ἵἰσου χριστοῦ τοῦ ναζωραίου περιπατεῖ ἵκαὶ πῖσας αὐτὸν τῆς δεξιάς χειρὸς ἡγεί-

ρεν αυτον παραχρημα δε εστερεωθησαν αι βασεις
 αυτου και τα σφυδρα ¹και εξαλλομενος εστη και
 περιεπατει και εισπληθεν συν αυτοις εις το ιερον
 περιπατων και αλλομενος και αιωνων τον θεον ²και
 ειδεν πας ο λαος αυτον περιπατουντα και αινου-
 ντα τον θεον ³επεγινωσκον δε αυτον οτι ουτος ην
 ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια
 πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκ-
 στασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω ⁴κρατουντος δε
 αυτου τον πετρον και τον ιωαννην συνεδραμεν πας
 ο λαος προς αυτους επι τη στοα τη καλουμενη σο-
 λομωντος εκθαμβοι ⁵ιδων δε ο πετρος απεκρινατο
 προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι
 τουτω η ημιν τι ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσε-
 βεια πεποικησιν του περιπατειν αυτον ⁶ο θεος
 αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεος των πατερων
 ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις
 μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε κατα προσωπον
 πιλατου κριναντος εκεινου απολυειν ⁷υμεις δε τον
 αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα
 φονεα χαρισθηναι υμιν ⁸τον δε αρχηγον της ζωης
 απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις
 μαρτυρες εσμεν ⁹και τη πιστει του ονοματος αυ-
 του τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το
 ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω
 την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων ¹⁰και
 νυν αδελφοι οίδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωστερ
 και οι αρχοντες υμων ¹¹ο δε θεος α προκατηγγειλεν
 δια στοματος παντων των προφητων παθειν τον
 χριστον αυτου επληρωσεν ουτως ¹²μετανοησατε ουν
 και επιστρεψατε προς το εξαλειφθηναι υμων τας
 αμαρτιας [3 20] οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυ-
 ξεως απο προσωπου του κυριου ¹³και αποστειλη
 τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν ¹⁴ον δει
 ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστα-
 σεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος
 των αγιων απ αιωνος αυτου προφητων ¹⁵μωυσης
 μεν ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο
 θεος εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσε-
 σθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας ¹⁶εσται
 δε πασα ψυχη ητις εαν μη ακουση του προφητου
 εκεινου εξολεθρευθησεται εκ του λαου ¹⁷και παντες
 δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι
 ελαλησαν και κατηγγειλαν τας ημερας ταυτας ¹⁸υμεις
 εστε οι υιοι των προφητων και της διαθηκης ης ο
 θεος διεθετο προς τους πατερας υμων λεγων προς
 αβρααμ και εν τω σπερματι σου ευλογηθησονται
 πασαι αι πατριαι της γης ¹⁹υμιν πρωτον αναστησας
 ο θεος τον παιδα αυτου απεστειλεν αυτον ευλο-
 γουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των
 πονηριων [υμων]

4 λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστη-
 σαν αυτοις οι αρχιερεις και ο στρατηγος του ιε-

ρου και οι σαδδουκαιοι ²⁰διαπονουμενοι δια το δι-
 δασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω
 ιησου την αναστασιν την εκ νεκρων ²¹και επεβαλον
 αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την
 αυριον ην γαρ εσπερα ηδη ²²πολλοι δε των ακουσα-
 ντων τον λογον επιστευσαν και εγεννηθη αριθμος
 των ανδρων ως χιλιαδες πεντε ²³εγενετο δε επι την
 αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και τους
 πρεσβυτερους και τους γραμματεις εν ιερουσαλημ
²⁴και αννας ο αρχιερευς και καιαφας και ιωαννης
 και αλεξανδρος και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερα-
 τικου ²⁵και στησαντες αυτους εν τω μεσω επυνθα-
 νοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποι-
 σατε τουτο υμεις ²⁶τοτε πετρος πλησθεις πνευμα-
 τος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου
 και πρεσβυτεροι ²⁷ει ημεις σημερον ανακρινομεθα
 επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι ουτος
 σεσωσται ²⁸γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω
 λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του να-
 ζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν
 εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον
 υμων υγιης ²⁹ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεις
 υφ υμων των οικοδομων ο γενομενος εις κεφαλην
 γωνιας ³⁰και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια
 ουδε γαρ ονομα εστιν ετερον υπο τον ουρανον το
 δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας
³¹θεωρουντες δε την του πετρου παρηρησιαν και ιω-
 αννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμμα-
 τοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυ-
 τους οτι συν τω ιησου ησαν ³²τον τε ανθρωπον βλε-
 ποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ου-
 δεν ειχον αντειπειν ³³κελευσαντες δε αυτους εξω
 του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλλη-
 λους ³⁴λεγοντες τι ποιησωμεν τοις ανθρωποις του-
 τοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυ-
 των πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον
 και ου δυναμεθα αρνεισθαι ³⁵αλλ ινα μη επι πλειον
 διανεμηθη εις τον λαον απειλησωμεθα αυτοις μη-
 κετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρω-
 πων ³⁶και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν καθο-
 λου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι
 [του] ιησου ³⁷ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθε-
 ντες ειπον προς αυτους ει δικαιον εστιν ενωπιον
 του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε
³⁸ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδαμεν και ηκουσαμεν
 μη λαλειν ³⁹οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυ-
 τους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασωνται αυτους
 δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω
 γεγονοτι ⁴⁰ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο
 ανθρωπος εφ ον γεγονει το σημειον τουτο της ια-
 σεως ⁴¹απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και
 απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι
 πρεσβυτεροι ειπαν ⁴²οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον
 ηραν φωνην προς τον θεον και ειπαν δεσποτα συ

ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ²⁵ο του πατρος ημων δια πνευματος αγιου στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινατι εφρναξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα ²⁶παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχηθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου ²⁷συνηχηθησαν γαρ επι αληθειας εν τη πολει ταυτη επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλatos συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ ²⁸ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη προωρισεν γενεσθαι ²⁹και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα παρηρσιας πασης λαλειν τον λογον σου ³⁰εν τω την χειρα εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου ³¹και δεπθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγημενοι και επλησθησαν απαντες του αγιου πνευματος και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρηρσιας ³²του δε πληθους των πιστευσαντων ην καρδια και ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτω ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις παντα κοινα ³³και δυναμει μεγαλη απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι του κυριου ιησου της αναστασεως χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους ³⁴ουδε γαρ ενδεης τις ην εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων ³⁵και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδετο δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν ³⁶ιωσηφ δε ο επικληθεις βαρναβας απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος παρακλησεως λευιτης κυπριος τω γενει ³⁷υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφιρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα ¹και ενοσφισατο απο της τιμης συνειδυιης και της γυναικος και ενεγκας μερος τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν ²ειπεν δε ο πετρος ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι απο της τιμης του χωριου ³ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποις αλλα τω θεω ⁴ακουων δε ο ανανιας τους λογους τουτους πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβος μεγας επι παντας τους ακουοντας ⁵ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν ⁶εγενετο δε ως ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν ⁷απεκριθη δε προς αυτην πετρος ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου ⁸ο δε πετρος προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου

οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε ⁹επεσεν δε παραχημα προς τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης ¹⁰και εγενετο φοβος μεγας εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα ¹¹δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα πολλα εν τω λαω και ησαν ομοθυμαδον παντες εν τη στοα σολομωντος ¹²των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος ¹³μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων ¹⁴ωστε και εις τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλιναριων και κρβατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιασει τινι αυτων ¹⁵συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ πολεων ιερουσαλημ φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες ¹⁶αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου ¹⁷και επεβαλον τας χειρας επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια ¹⁸αγγελος δε κυριου δια νυκτος ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν ¹⁹πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης ²⁰ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερων και εδιδασκον παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εις το δεσμοτηριον αχθηναι αυτους ²¹οι δε παραγενομενοι υπηρεται ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν ²²λεγοντες οτι το δεσμοτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας επι των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν ²³ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο ²⁴παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον ²⁵τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον μη λιθασθωσιν ²⁶αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς ²⁷λεγων παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου ²⁸αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπαν πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις ²⁹ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου ³⁰τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου [του] δου-

να μετανοίαν τῷ ἰσραὴλ καὶ ἀφεσὶν ἁμαρτιῶν³² καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μαρτυρεῖς τῶν ῥημάτων τούτων καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ ἐδῶκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ³³ οἱ δὲ ἀκουσάντες διεπρίοντο καὶ ἐβουλόnton ἀνελεῖν αὐτούς³⁴ ἀνάστας δὲ τίς ἐν τῷ συνέδριῳ φαρισαῖος ὀνοματὶ γαμαλιὴλ νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ ἐκέλευσεν ἐξῶ βραχὺ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι³⁵ εἶπεν τε πρὸς αὐτούς ἄνδρες ἰσραηλίται προσεχετέ εαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν³⁶ πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνεστῆ θεῦδας λέγων εἶναι τίνα εαυτὸν ὃ προσεκλήθη ἀνδρῶν ἀριθμὸς ὡς τετρακοσίων ὅς ἀνηρέθη καὶ πάντες ὅσοι ἐπειθόντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδὲν³⁷ μετὰ τούτον ἀνεστῆ ἰουδᾶς ὁ γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἀπεστῆσεν λαὸν ὀπίσω αὐτοῦ κακείνος ἀπώλετο καὶ πάντες ὅσοι ἐπειθόντο αὐτῷ διέσκορπισθῆσαν³⁸ καὶ [τα] νῦν λέγω ὑμῖν ἀποστήτε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἀφετέ αὐτούς ὅτι εἰ ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βουλὴ αὐτῆ ἢ τὸ ἔργον τούτου καταλυθῆσεται³⁹ εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστὶν οὐ δύνησεσθε καταλῦσαι αὐτούς ἔμποτε καὶ θεομαχοὶ εὐρεθῆτε⁴⁰ ἐπεισθῆσαν δὲ αὐτῷ καὶ προσκαλεσαμένοι τοὺς ἀποστόλους δειράντες παρηγγείλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ καὶ ἀπελύσαν⁴¹ οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνέδριου ὅτι κατηξιώθησαν ὑπερ τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι⁴² πᾶσαν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελίζοντο τὸν χριστὸν ἰησοῦν

6 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθύνοντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γόγγυσμος τῶν ἐλληνιστῶν πρὸς τοὺς ἐβραίους ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθῆμερινῇ αἱ χηραὶ αὐτῶν¹ προσκαλεσαμένοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις² ἐπισκεψασθε δὲ ἀδελφοὶ ἄνδρες ἐξ ὑμῶν μαρτυρούμενους ἑπτὰ πληρεῖς πνεύματος καὶ σοφίας οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν ἔτι καὶ ᾤρησεν ὁ λόγος ἐνώπιον πάντος τοῦ πλῆθους καὶ ἐξελέξαντο στεφάνον ἄνδρα πληρὸν πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου καὶ φιλιππον καὶ προχορὸν καὶ νικανόρα καὶ τιμόνα καὶ παρμενᾶν καὶ νικολαὸν προσκλυτὸν ἀντιόχεια³ οὓς ἐστῆσαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἔτι καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ νύξανεν καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν ἱερουσαλὴμ σφοδρὰ πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπηκούουν τῇ πίστει⁴ στεφάνος δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει τεράτα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ⁵ ἀνεστήσασα τὴν συγγενεῖαν ἐν ψυχαῖς ἑβδομηκοντα πέντε⁶ κατεβῆ δὲ ἰακώβ [εἰς αἰγύπτον] καὶ ἐτελευτή-

βερτινῶν καὶ κυρηναίων καὶ ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ κιλικίας καὶ ἀσίας συζητούντες τῷ στεφάνῳ⁷ καὶ οὐκ ἰσχυρὸν ἀντιστηναὶ τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ὃ ἐλάλει⁸ τότε ὑπεβάλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκπκοᾶμεν αὐτοῦ λαλούντος ῥήματα βλασφημία εἰς μωϋσῆν καὶ τὸν θεόν⁹ συνεκίνησαν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ σινεδριον¹⁰ ἐστῆσαν τε μαρτυρᾶς ψευδεῖς λέγοντας ὁ ἀνθρώπος οὗτος οὐ παύεται λαλῶν ῥήματα κατὰ τὸ τοπὸν τοῦ ἁγίου [τούτου] καὶ τοῦ νομοῦ¹¹ ἀκπκοᾶμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τούτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἀπαρεδώκεν ἡμῖν μωϋσῆς¹² καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν πάντες οἱ καθηζόμενοι ἐν τῷ συνέδριῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου

7 εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει¹ ὁ δὲ ἐφῆ ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατε ὁ θεὸς τῆς δοξῆς ὠφθῆ τῷ πατρὶ ἡμῶν ἀβραάμ ὅντι ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν χαρραν² καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ τῆς συγγενείας σου καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἀν σοὶ δεῖξω³ τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς χαλδαιῶν κατῴκησεν ἐν χαρραν κακείθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετῴκησεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταυτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε⁴ καὶ οὐκ ἐδῶκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός καὶ ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτῷ εἰς κατασχέσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου⁵ ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ θεὸς ὅτι ἐστὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ παροικὸν ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἐπὶ τετρακοσίᾳ⁶ καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐάν δουλεύσουσιν κρινῶ ἐγὼ ὁ θεὸς εἶπεν καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ λατρεύσουσιν μοι ἐν τῷ τοπῷ τούτῳ⁷ καὶ ἐδῶκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν ἰσαὰκ καὶ περιετέμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῆς οὐδοῦ καὶ ἰσαὰκ τὸν ἰακώβ καὶ ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριαρχᾶς⁸ καὶ οἱ πατριαρχαὶ ζῆλωσαντες τὸν ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς αἰγύπτον καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ⁹ καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλιψέων αὐτοῦ καὶ ἐδῶκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον φαράω βασιλεῶς αἰγύπτου καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' αἰγύπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ¹⁰ ἠλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν αἰγύπτον καὶ χαναὰν καὶ θλίψις μεγάλη καὶ οὐχ ὑπορίσκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν¹¹ ἀκούσας δὲ ἰακώβ ὄντα σῖτια εἰς αἰγύπτον ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον¹² καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐγνωρίσθη ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ φαράω τὸ γένος ἰωσήφ¹³ ἀποστείλας δὲ ἰωσήφ μετεκαλέσατο ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπεν¹⁴ κατεβῆ δὲ ἰακώβ [εἰς αἰγύπτον] καὶ ἐτελευτή-

σεν αυτος και οι πατερες ημων ¹και μετετεθησαν εις συχημ και ετεθησαν εν τω μνηματι ω ωνησατο αβρααμ τιμης αργυριου παρα των υιων εμμωρ εν συχημ ¹καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμολογησεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω ¹αχρις ου ανεστη βασιλευς ετερος επ αιγυπτον ος ουκ ηδει τον ιωσηφ ¹ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας του ποιειν τα βρεφη εκθητα αυτων εις το μη ζωογονεισθαι ²εν ω καιρω εγεννηθη μωυσης και ην αστειος τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατρος ²εκτεθεντος δε αυτου ανελατο αυτον η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον ²και επαιδευθη μωυσης παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εργοις αυτου ²ως δε επληρουτο αυτω τεσσερακονταετης χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ ²και ιδων τινα αδικουμενον ημνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον αιγυπτιον ²ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν σωτηριαν αυτοις οι δε ου συνηκαν ²τη τε επιουση ημερα ωφηη αυτοις μαχομενοις και συνηλασσαν αυτους εις ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε ινατι αδικειτε αλληλους ²ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημων ²μη ανελειν με συ θελεις ον τροπον ανειλεις εχθες τον αιγυπτιον ²εφυγεν δε μωυσης εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιους δυο ³και πληρωθεντων ετων τεσσερακοντα ωφηη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος εν φλογι πυρος βατου ³ο δε μωυσης ιδων εθαυμασεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου ³εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωυσης ουκ ετολμα κατανοησαι ³ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εφ ω εστηκας γη αγια εστιν ³ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτου ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε εις αιγυπτον ³τουτον τον μωυσην ον ηρηνησαντο ειποντες τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος και αρχοντα και λυτρωτην απεσταλκεν συν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω ³ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν τη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω επη τεσσερακοντα ³ουτος εστιν ο μωυσης ο ειπας τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει ο θεος εκ των αδελφων υμων ως εμε ³ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων ος εδεξατο λογια ζωντα δου-

ναι υμιν ³ω ουκ ηθελσαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλα απωσαντο και εστραφησαν εν ταις καρδιαις αυτων εις αιγυπτον ⁴ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι εγενετο αυτω ⁴και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων ⁴εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιας προσπνεγκατε μοι επη τεσσερακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ ⁴και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου ρομφα τους τυπους ους εποησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος ⁴η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο λαλων τω μωυση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει ⁴ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαυιδ ⁴ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ ⁴στολομων δε οικοδομησεν αυτω οικον ⁴αλλ ουχ ο υπιστος εν χειροποιητοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει ⁴ο ουρανος μοι θρονος και η γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριος η τις τοπος της καταπαυσεως μου ⁴ουχι η χειρ μου εποησεν ταυτα παντα ⁴σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι καρδιαις και τοις ωσιν υμεις αιει τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ως οι πατερες υμων και υμεις ⁴τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεις εγενεσθε ⁴οιτινες ελαβετε τον νομον εις διαταγας αγγελων και ουκ εφυλαξατε ⁴ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταις καρδιαις αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον ⁴υπαρχων δε πληρης πνευματος αγιου ατενισας εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου ⁴και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανους διπνοιγμενους και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου ⁴κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον ⁴και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια αυτων παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου ⁴και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου ⁴θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις ταυτην την αμαρτιαν και τουτο ειπων εκοιμηθη

δσαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου

εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες [δε] διεσπαρθησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων ²συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιψαν κοπετον ³μεγαν επ αυτω ⁴σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην ⁵οι μεν ουν διασπαρηντες διπληθον ευαγγελιζομενοι τον λογον ⁶φιλιππος δε κατελθων εις την πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον ⁷προσειχον δε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποiei ⁸πολλοι γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βοωντα φωνη μεγαλη εξηρχοντο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν ⁹εγενετο δε πολλη χαρα εν τη πολει εκεινη ¹⁰ανηρ δε τις ονοματι σιμων προσηγορευεν εν τη πολει μαγευων και εξιστανων το εθνος της σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον ¹¹μεγαν ¹²ω προσειχον παντες απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η καλουμενη μεγαλη ¹³προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους ¹⁴οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες ¹⁵ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε σημεια και δυναμεις ¹⁶μεγαλας γινομενας εξιστατο ¹⁷ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους πετρον και ιωαννην ¹⁸οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον ¹⁹ουδεπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος ²⁰μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του κυριου ιησου ²¹τοτε επετιθεσαν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον ²²ιδων δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα προσπνευγκεν αυτοις χρηματα ²³λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον ²⁴πετρος δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειπεις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι ²⁵ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια εναντι του θεου ²⁶μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του κυριου ειρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου ²⁷εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα ²⁸αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελεθη επ εμε ²⁹ων ειρηκατε ³⁰οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεφον εις ιεροσολυμα πολλας τε κωμας των σαμαριτων

ευαγγελιζοντο ³¹αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος ³²και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης [ος] εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ ³³ην δε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν ³⁴ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω ³⁵προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος ησαιαν τον προφητην και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις ³⁶ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγησει με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω ³⁷η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχηθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου ³⁸εν τη ταπεινωσει η κρισις αυτου ηρθη την γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου ³⁹αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος ⁴⁰ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν ⁴¹ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι ⁴²και εκελευσεν σπηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον ⁴³οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων ⁴⁴φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει ²ητνησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαπη εις ιερουσαλημ ³εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω εξαιφνης τε αυτον περιστραψεν φως εκ του ουρανου ⁴και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις ⁵ειπεν δε τις ει κυριε ο δε εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις ⁶αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι ο τι σε δει ποιειν ⁷οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω εισηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδεν δε θεωρουντες ⁸ηγεθη δε σαυλος απο της γης ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ουδεν εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον ⁹και ην

ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν ¹ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον εν οραματι ο κυριος ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε ²ο δε κυριος προς αυτον αναστα πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται ³και ειδεν ανδρα [εν οραματι] ανανιαν ονοματι εισελθοντα και επιθεντα αυτω [τας] χειρας οπως αναβλεψη ⁴απεκριθη δε ανανιας κυριε πκουσα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα τοις αγιοις σου εποιησεν εν ιερουσαλημ ⁵και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου ⁶ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογης εστιν μοι ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον [των] εθνων τε και βασιλεων υιων τε ισραηλ ⁷εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν ⁸απληθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ιησους ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πλησθης πνευματος αγιου ⁹και ευθεως απεπεσαν αυτου απο των οφθαλμων ως λεπιδες ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη ¹⁰και λαβων τροφην ενισχυθη εγενετο δε μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας ¹¹και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον ιησουν οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου ¹²εξιستانτο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορηπισας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτου και ωδε εις τουτο εληλυθει ινα δεδεμενους αυτους αγαπη επι τους αρχιερεις ¹³σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος ¹⁴ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν αυτον ¹⁵εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουντο δε και τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν ¹⁶λαβοντες δε οι μαθηται αυτου νυκτος δια του τειχους καθικαν αυτον χαλασαντες εν σπυριδι ¹⁷παραγενομενος δε εις ιερουσαλημ επειραζεν κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης ¹⁸βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρηρσιασατο εν τω ονοματι ιησου ¹⁹και ην μετ αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος εις ιερουσαλημ παρηρσιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ²⁰ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν ανελιν αυτον ²¹επιγνοντες δε οι αδελφοι καταγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον ²²η μεν ουν εκκλησια καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σα-

μαρειας ειχεν ειρηνην οικοδομουμενη και πορευομενη τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνετο ²³εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδα ²⁴ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα ονοματι αινεαν εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραβαττου ος ην παραλελυμενος ²⁵και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη ²⁶και ειδαν αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδα και τον σαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον ²⁷εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης εργων αγαθων και ελεημοσυνων ων εποιει ²⁸εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε εθηκαν εν υπερω ²⁹εγγυς δε ουσης λυδδας τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησης διελθειν εως ημων ³⁰αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιει μετ αυτων οσα η δορκας ³¹εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος και θεις τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβιθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν ³²δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν ³³γνωστον δε εγενετο καθ ολης ιοπησ και επιστευσαν πολλοι επι τον κυριον ³⁴εγενετο δε ημερας ικανας μειναι εν ιοπη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10 ανηρ δε τις εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια παντος ²ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει περι ωραν ενατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε ³ο δε ατενισας αυτω και εμβοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυнай σου ανεβησαν εις μνημοσυνον εμπροσθεν του θεου ⁴και νυν πεμψον ανδρας εις ιοπητην και μεταπεμψαι σιμωνα τινα ος επικαλειται πετρος ⁵ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ⁶ως δε απληθεν ο αγγελος ο λαλων αυτω φωνησας δυο των οικετων και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουνητων αυτω ⁷και εξηγησαμενος απαντα αυτοις απεστειλεν αυτους εις την ιοπητην ⁸τη δε επαυριον οδοιπορουνητων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι

περι ωραν εκτην ¹⁰εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε αυτων εγενετο επ αυτον εκστασις ¹¹και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενον επι της γης ¹²εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα και ερπετα της γης και πετεινα του ουρανου ¹³και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε ¹⁴ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον και ακαθαρτον ¹⁵και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁶τουτο δε εγενετο επι τρις και ευθυς ανελημφθη το σκευος εις τον ουρανον ¹⁷ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειπ το οραμα ο ειδεν ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι υπο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν του σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα ¹⁸και φωνησαντες επυθοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται ¹⁹του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν το πνευμα ιδου ανδρες δυο ζητουντες σε ²⁰αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος οτι εγω απεσταλκα αυτους ²¹καταβας δε πετρος προς τους ανδρας ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε ²²οι δε ειπαν κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου ²³εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον αναστας εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο ιοππης συνηλθον αυτω ²⁴τη δε επαυριον εισηλθεν εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους ²⁵ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν ²⁶ο δε πετρος ηγειρεν αυτον λεγων αναστηθι και εγω αντος ανθρωπος ειμι ²⁷και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνελληλυθотας πολλους ²⁸εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω καμοι ο θεος εδειξεν μηδεν κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον ²⁹διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με ³⁰και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην την ενατην προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα ³¹και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυνα σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου ³²πεμψον ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ³³εξαυτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλως εποιπσας παρα-

γενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του κυριου ³⁴ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωπολημπτης ο θεος ³⁵αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν ³⁶τον λογον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος ³⁷υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρχαμενος απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης ³⁸ηπισουν τον απο ναζαρεθ ως εχηρσεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου ³⁹και ημεις μαρτυρες παντων ων εποιπσεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και ιερουσαλημ ον και ανειλαν κρεμασαντες επι ξυλου ⁴⁰τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι ⁴¹ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων ⁴²και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι ουτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων ⁴³τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουνσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον ⁴⁴ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον ⁴⁵και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του πνευματος του αγιου εκκεχυται ⁴⁶ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη πετρος ⁴⁷μητι το υδωρ δυναται κωλυσαι τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον ως και ημεις ⁴⁸προσεταξεν δε αυτους εν τω ονοματι ιησου χριστου βαπτισθηναι τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

11 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου ²οτε δε ανεβη πετρος εις ιερουσαλημ διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης ³λεγοντες οτι εισηλθεν προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας και συνεφαγεν αυτοις ⁴αρχαμενος δε πετρος εξετιθετο αυτοις καθηξης λεγων ⁵εγω ημην εν πολει ιοππη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρις εμου ⁶εις ην ατενισας κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ⁷ηκουσα δε και φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και

φαγε ¹εἶπον δὲ μὴδαμῶς κυριε ὅτι κοινὸν ἢ ἀκαθάρτον οὐδέποτε εἰσπλῆθεν εἰς τὸ στόμα μου ²ἀπεκριθῆ δὲ ἐκ δευτέρου φωνῆ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοινου ³ἴουτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς καὶ ἀνεσπασθῆ παλιν ἀπαντὰ εἰς τὸν οὐρανὸν ⁴καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπεστήσαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἧ ἤμεν ἀπεσταλμένοι ἀπο καίσαρειας πρὸς με ⁵εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα μοι συνελθῆναι αὐτοῖς μὴδὲν διακρινάντα πλῆθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοὶ οὗτοι καὶ εἰσπλῆθοντες εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρὸς ⁶ἀπὸγγεῖλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἀγγέλῳ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα ἀποστεῖλον εἰς ἰοππὴν καὶ μεταπέμψαι σίμωνά τὸν ἐπικαλούμενον πέτρον ⁷ὅς λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθῆσιν σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος σου ⁸ἐν δὲ τῷ ἀρξασθῆαι με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ὥστερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ ⁹ἐμνησθῆναι δὲ τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς ἐλεγεν ἰωάννης μὲν ἐβαπτίσεν ὕδατι ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ ¹⁰εἰ οὖν τὴν ἰσὴν δῶρεαν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασι ἐπὶ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστόν ἐγὼ τίς ἡμῖν δύνατος κωλύσαι τὸν θεόν ¹¹ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ψυχάσαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν λεγόντες ἀρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετανόειαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν ¹²οἱ μὲν οὖν διασπαρῆντες ἀπο τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ στεφάνῳ διπλῆθον ἕως φοινίκης καὶ κυπρίου καὶ ἀντιοχείας μὴδὲν λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον ἰουδαίους ¹³ἦσαν δὲ τινεὶ ἐξ αὐτῶν ἄνδρες κυπριοὶ καὶ κερνήσιοι οἵτινες ἐλθόντες εἰς ἀντιοχείαν ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς ἐλληνιστὰς εὐαγγελίζομενοι τὸν κύριον ἰησοῦν ¹⁴καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον ¹⁵ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὐσῆς ἐν ἱερουσαλὴμ περὶ αὐτῶν καὶ ἐξάπεστειλαν βαρναβᾶν ἕως ἀντιοχείας ¹⁶ὅς παραγενομένος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἐχαρή καὶ παρεκάλει πάντας τὴν προθεσθεῖ τῆς καρδίας προσμένειν [ἐν] τῷ κυρίῳ ¹⁷ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ κυρίῳ ¹⁸ἐξῆλθεν δὲ εἰς τάρσον ἀναζητῆσαι σαῦλον ¹⁹καὶ εὐρών ἠγάγεν εἰς ἀντιοχείαν ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανὸν χρηματῆσαι τε πρῶτως ἐν ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς χριστιανούς ²⁰ἐν ταῦταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ ἱεροσολυμῶν προφῆται εἰς ἀντιοχείαν ²¹ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι ἀγαβὸς ἐσημαίνεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μεγάλῃν μέλλειν ἐσεσθῆαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἠτις ἐγένετο ἐπὶ κλαυδίου ²²τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτο τίς ὠρίσαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς ²³ὁ καὶ ἐποίησαν ἀποστειλάντες πρὸς τοὺς πρεσβυτε-

ροὺς διὰ χειρὸς βαρναβᾶ καὶ σαῦλου

12 κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν ἠρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ²ἀνείλεν δὲ ἰακώβον τὸν ἀδελφὸν ἰωάννου μαχαιρῇ ³ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστὸν ἐστὶν τοῖς ἰουδαίοις προσεθέτο συλλαβεῖν καὶ πέτρον ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων ⁴ὅν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν παρὰ τοὺς τεσσαρεσὶν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν βουλομένος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ ⁵ὁ μὲν οὖν πέτρος ἐτήρειτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχῇ δὲ ἦν ἐκτενωσ γινόμενῃ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεόν περὶ αὐτοῦ ⁶ὅτε δὲ ἡμέλλεν προσαγαγεῖν αὐτὸν ὁ ἠρώδης τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ πέτρος κοιμώμενος μετὰξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλυσέσιν δύοσιν φυλάκες τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν ⁷καὶ ἰδοὺ ἀγγέλος κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἐλάμψεν ἐν τῷ οἰκῆματι πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ πέτρου ἠγείρεν αὐτὸν λέγων ἀναστὰ ἐν τάχει καὶ ἐξεπέσαν αὐτοῦ αἱ ἀλυσεῖς ἐκ τῶν χειρῶν ⁸εἶπεν δὲ ὁ ἀγγέλος πρὸς αὐτὸν ζῶσαι καὶ ὑποδῆσαι τὰ σάνδαλα σου ἐποίησεν δὲ οὕτως καὶ λέγει αὐτῷ περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολουθεῖ μοι ⁹καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει καὶ οὐκ ἦδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου ἔδοκει δὲ ὄραμα βλέπειν ¹⁰διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθαν ἐπὶ τὴν πυλὴν τὴν σιδηρὰν τὴν φερούσαν εἰς τὴν πόλιν ἠτις αὐτομάτῃ ἠνοιγῆ αὐτοῖς καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥυμνὴν μίαν καὶ εὐθεὶς ἀπέστη ὁ ἀγγέλος ἀπ' αὐτοῦ ¹¹καὶ ὁ πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενομένος εἶπεν νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξάπεστειλεν ὁ κύριος τὸν ἀγγέλῳ αὐτοῦ καὶ ἐξείλατο με ἐκ χειρὸς ἠρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων ¹²συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς μαρίας τῆς μητρὸς ἰωάννου τοῦ ἐπικαλούμενου μαρκου οὗ ἦσαν ἰκανοὶ συνθηροῖσμενοι καὶ προσευχομενοὶ ¹³κρουσάντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακούσαι ὀνόματι ῥοδῆ ¹⁴καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ πέτρου ἀπὸ τῆς χάρας οὐκ ἠνοιξεν τὸν πυλῶνα εἰσδραμούσα δὲ ἀπὸγγεῖλεν ἕσταναι τὸν πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος ¹⁵οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν μαινῆ ἢ δὲ δυσχυρίζετο οὕτως ἔχειν οἱ δὲ ἔλεγον ὁ ἀγγέλος ἐστὶν αὐτοῦ ¹⁶ὁ δὲ πέτρος ἐπέμενε κρουῶν ἀνοιξάντες δὲ εἶδαν αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν ¹⁷κατασεισας δὲ αὐτοῖς τὴν χεῖρὶ σίγα μὴ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξῆγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς εἶπεν τε ἀπαγγεῖλατε ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον ¹⁸γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν ταραχὸς οὐκ ὀλίγη ἐν τοῖς στρατιωταῖς τί ἀρα ὁ πέτρος ἐγένετο ¹⁹ἠρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρών ἀνακρίνας τοὺς φυλάκας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς ἰουδαίας εἰς καίσαρειαν διέτριβεν ²⁰ἦν δὲ θυμομα-

χων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως πτουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης ²¹τακτη δε ημερα [ο] ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους ²²ο δε δημος επεφωνει θεου φωνη και ουκ ανθρωπου ²³παραχημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθων ουκ εδωκεν την δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν ²⁴ο δε λογος του κυριου πυξανεν και επληθυνετο ²⁵βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13ησαν δε εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετρααρχου συντροφος και σαυλος ²λειτουρουντων δε αυτων τω κυρω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους ³τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελευσαν ⁴αυτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του αγιου πνευματος κατηλθον εις σελευκειαν εκειθεν τε απεπλευσαν εις κυπρον ⁵και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαίς των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην ⁶διελθοντες δε ολην την νησον αχρι παφου ευρον ανδρα τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαρισηους ⁷ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου ⁸ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως ⁹σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου ατενισας εις αυτον ¹⁰ειπεν ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου πανοσι διαστρεφων τας οδους του κυριου τας ευθειας ¹¹και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον πλιον αχρι καιρου παραχημα δε επεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτος και περιαγων εξητει χειραγωγους ¹²τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονός επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη του κυριου ¹³αναχθεντες δε απο της παφου οι περι παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα ¹⁴αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν την πσιδιαν και ελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν ¹⁵μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες

αδελφοι ει τις εστιν εν υμιν λογος παρακλησεως προς τον λαον λεγετε ¹⁶αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε ¹⁷ο θεος του λαου τουτου ισραηλ εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτου και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης ¹⁸και ως τεσσερακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω ¹⁹καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν την γην αυτων ²⁰ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα και μετα ταυτα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ προφητου ²¹κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλης βενιαμιν επη τεσσερακοντα ²²και μεταστησας αυτον ηγειρεν τον δαυιδ αυτοις εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσσα [ανδρα] κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου ²³τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηρα ιησουν ²⁴προκρηξαντος ιωαννου προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας παντι τω λαω ισραηλ ²⁵ως δε επληρου ιωαννης τον δρομον ελεγεν τι εμε υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι ²⁶ανδρες αδελφοι υιοι γενοους αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον ημιν ο λογος της σωτηριας ταυτης εξαπεσταλη ²⁷οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγνωσκομενας κριναντες επληρωσαν ²⁸και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον ²⁹ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον ³⁰ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ³¹ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες [νυν] εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον ³²και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην [13 33] οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις ημων αναστησας ιησουν ³³ως και εν τω ψαλμω γεγραπται τω δευτερω υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ³⁴οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα ³⁵διοτι και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ³⁶δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν ³⁷ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν ³⁸γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται ³⁹και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν νομω μουσεως δικαιοθηναι [13 39] εν τουτω πας

ο πιστευων δικαιουται ⁴βλεπετε ουν μη επελθη το ειρημενον εν τοις προφηταις ⁴ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εργαζομαι εγω εν ταις ημεραις υμων εργον ο ου μη πιστευσητε εαν τις εκδινηγεται υμιν ⁵εξιοντων δε αυτων παρεκαλουν εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ταυτα ⁶λυθεις δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσπλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες αυτοις επειθον αυτους προσμενειν τη χαριτι του θεου ⁷τω δε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχη ακουσαι τον λογον του θεου ⁸ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο παυλου λαλουμενοις βλασφημουντες ⁹παρηρσιασασαμπαυλοτα τα εν αυτοις ¹⁰ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις εισεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις απωθεισθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη ¹¹ουτω γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης ¹²ακουοντα δε τα εθνη εχαιρον και εδοξαζον τον λογον του θεου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωνη αιωνιον ¹³διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολης της χωρας ¹⁴οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας τας ευσημονας και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων ¹⁵οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων επ αυτους ηλθον εις ικονιον ¹⁶οι τε μαθηται επληρουντο χαρας και πνευματος αγιου

14 εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλσαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος ²οι δε απειθησαντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων ³ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρηρσιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων ⁴εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις ⁵ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους ⁶συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και δερβην και την περιχωρον ⁷κακει ευαγγελιζομενοι ησαν ⁸και τις ανηρ αδυνατος εν λυστροις τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου ος ουδεποτε περιεπατησεν ⁹ουτος ηκουεν του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι εχει πιστιν του σωθηναι ¹⁰ειπεν μεγαλη φωνη αναστηθι επι τους ποδας σου ορθος και ηλατο και περιεπα-

τει ¹¹οι τε οχλοι ιδοντες ο εποισεν παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας ¹²εκαλουν τε τον βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου ¹³ο τε ιερεις του διος του οντος προ της πολεως ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν ¹⁴ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια εαυτων εξεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες ¹⁵και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι θεον ζωντα ος εποισεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ¹⁶ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις εισεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις θουργων ουρανοθεν υμιν υετους διδους και καιθουρους καρποφορους επιπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας υμων ¹⁷και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις ¹⁸επληθαν δε απο αντιοχειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως νομιζοντες αυτον τεθνηκεναι ¹⁹κυκλωσαντων δε των μαθητων αυτον αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην ²⁰ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και εις ικονιον και [εις] αντιοχειαν ²¹επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ²²χειροτονησαντες δε αυτοις κατα εκκλησιαν πρεσβυτερους προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν ²³και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις την παμφυλιαν ²⁴και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν ²⁵κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν ²⁶παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγελλον οσα εποισεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεως ²⁷διετριβον δε χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

15 και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτμηθητε τω εθει τω μουσεως ου δυνασθε σωθηναι ²γενομενης δε στασεως και ζητησεως ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου ³οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την

τε φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επι-
 στροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην
 πασιν τοις αδελφοις ' παραγενομενοι δε εις ιεροσο-
 λυμα παρεδεχθησαν απο της εκκλησιας και των
 αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε
 οσα ο θεος εποισεν μετ αυτων ⁵εξανεστησαν δε
 τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπι-
 στευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους πα-
 ραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεως ⁶συνηχθησα-
 τε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του
 λογου τουτου πολλης δε ζητησεως γενομενης ανα-
 στας πετρος ειπεν προς αυτους ανδρες αδελφοι
 υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων εν υμιν
 εξελεξατο ο θεος δια του στοματος μου ακουσαι τα
 εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι ⁷και
 ο καρδιογνωστης θεος εμαρτυρησεν αυτοις δους
 το πνευμα το αγιον καθως και ημιν ⁸και ουθεν διε-
 κρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρι-
 σασ τας καρδιας αυτων ⁹νυν ουν τι πειραζετε τον
 θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθη-
 των ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσα-
 μεν βαστασαι ¹⁰αλλα δια της χαριτος του κυριου ιη-
 σου πιστευομεν σωθηναι καθ' ον τροπον κακεινοι
¹¹εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα
 και παυλου εξηγουμενων οσα εποισεν ο θεος ση-
 μεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων ¹²μετα
 δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων αν-
 δρες αδελφοι ακουσατε μου ¹³συμεων εξηγησατο
 καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων
 λαον τω ονοματι αυτου ¹⁴και τουτω συμφωνουσιν
 οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται ¹⁵μετα
 ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην
 δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεστραμμενα αυ-
 της ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην ¹⁶οπως αν
 εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυ-
 ριον και παντα τα εθνη εφ' ους επικεκληται το ονομα
 μου επ αυτους λεγει κυριος ποιων ταυτα ¹⁷γνωστα
 απ αιωνος ¹⁸διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο
 των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον ¹⁹αλλα επι-
 στειλαι αυτοις του απεχεσθαι των αλισγηματων
 των ειδωλων και της πορνειας και πνικτου και του
 αιματος ²⁰μωυσης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πο-
 λιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγω-
 γαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος ²¹τοτε
 εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν-
 ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων
 πεμψαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω και βαρναβα
 ιουδαν τον καλουμενον βαρσαββαν και σιλαν αν-
 δρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις ²²γραψαντες δια
 χειρος αυτων οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι αδελ-
 φοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλι-
 κιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν ²³επειδη ηκου-
 σαμεν οτι τινες εξ ημων εταραξαν υμας λογοις ανα-
 σκευαζοντες τας ψυχας υμων οις ου διεστειλαμεθα

²⁴εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενοις
 ανδρας πεμψαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων
 βαρναβα και παυλω ²⁵ανθρωποις παραδεδωκοσιν
 τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου
 ημου ιησου χριστου ²⁶απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και
 σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντας τα αυτα
²⁷εδοξεν γαρ τω πνευματι τω αγιω και ημιν μηδεν
 πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην τουτων των
 απαναγκες ²⁸απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος
 και πνικτων και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυ-
 τους εν πραξετε ερρωσθε ²⁹οι μεν ουν απολυθεντες
 κατηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πλη-
 θος επεδωκαν την επιστολην ³⁰αναγνοντες δε εχα-
 ρησαν επι τη παρακλησει ³¹ιουδας τε και σιλας και
 αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκα-
 λεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν ³²ποιησαντες
 δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελ-
 φων προς τους αποστειλαντας αυτους ³³παυλος
 δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκο-
 ντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων
 τον λογον του κυριου ³⁴μετα δε τινας ημερας ειπεν
 προς βαρναβαν παυλος επιστρεψαντες δη επισκε-
 ψωμεθα τους αδελφους κατα πολιν πασαν εν αις
 κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν
³⁵βαρναβας δε εβουλετο συμπαραλαβειν και τον ιω-
 αννην τον καλουμενον μαρκον ³⁶παυλος δε ηξιο
 τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη
 συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαμ-
 βανειν τουτον ³⁷εγενετο δε παροξυσμος ωστε απο-
 χωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν
 παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον
³⁸παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδο-
 θεις τη χαριτι του κυριου υπο των αδελφων ³⁹διηρχετο
 δε την συριαν και [την] κιλικιαν επιστηριζων τας
 εκκλησιας

16κατηντησεν δε και εις δερβην και εις λυστραν
 και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος
 γυναικος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος ²ος
 εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελ-
 φων ³τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελ-
 θειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους
 τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απα-
 ντες οτι ελληνην ο πατηρ αυτου υπηρχεν ⁴ως δε διε-
 πορευοντο τας πολεις παρεδιδοσαν αυτοις φυλασ-
 σειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων
 και πρεσβυτερων των εν ιεροσολυμοις ⁵αι μεν ουν
 εκκλησιαι εστερεουντο τη πιστει και επερισσευον
 τω αριθμω καθ' ημεραν ⁶διηλθον δε την φρυγιαν
 και γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου
 πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια ⁷ελθοντες
 δε κατα την μυσιαν επειραζον εις την βιθυνιαν πο-
 ρευθηναι και ουκ ειασαν αυτους το πνευμα ιησου
⁸παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρω-

αδα ἔκαι ὄραμα δια νυκτος τῷ παυλῷ ὡφθη ἀνηρ μακεδῶν τις ἦν ἐστὼς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λεγῶν διαβάς εἰς μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν εὐθεῶς ἐζήτησαμεν ἐξελθεῖν εἰς μακεδονίαν συμβιβαζόντες ὅτι προσκεκλήται ἡμᾶς ὁ θεὸς εὐαγγελισασθαι αὐτοὺς ἠναχθέντες οὖν ἀπο τρωάδος εὐθυδρομησάμεν εἰς σαμοθρακὴν τῆ δε ἐπιούσῃ εἰς νεαν πόλιν ἠκακειθεν εἰς φιλιππούς ἡ τις ἐστὶν πρώτη τῆς μεριδος μακεδονίας πόλις κολωνία ἡμεν δὲ ἐν ταυτῇ τῇ πόλει διατριβόντες ἡμερας τινὰς ἡ τῆ τε ἡμερᾶ των σαββάτων ἐξηλθόμεν ἐξω τῆς πυλῆς παρὰ ποταμὸν οὐ ἐνομιζόμεν προσευχῆν εἶναι καὶ καθίσαντες ἐλαλούμεν ταῖς συνελθούσαις γυναῖξιν ἔκαι τις γυνὴ ὀνοματι λυδία πορφυροπώλις πολεῶς θυατειρῶν σεβομένη τὸν θεὸν ἡκουεν ἡς ὁ κυριὸς διπνοῖξεν τὴν καρδίαν προσεχειν τοῖς λαλούμενοις ὑπο παυλοῦ ὡς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς παρεκαλεσεν λεγούσα εἰ κερικατε με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον μου μένετε καὶ παρεβίασατο ἡμᾶς ἔγενετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς τὴν προσευχῆν παιδίσκην τινὰ ἐχούσαν πνεῦμα πυθῶνα ὑπαντησαί ἡμῖν ἡ τις ἐργασίαν πολλὴν παρείχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη ἠαυτὴ κατακολουθούσα [τῷ] παυλῷ καὶ ἡμῖν ἐκράξεν λεγούσα οὗτοι οἱ ἀνθρώποι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ υψιστοῦ εἰσὶν οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας ἠτοῦτο δὲ ἐποιεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡμερὰς διαπονηθεὶς δὲ παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν παραγγέλλω σοὶ ἐν ὀνοματι ἡσοῦ χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ αὐτῆς καὶ ἐξηλθεν αὐτὴ τῇ ὥρᾳ ἠιδόντες δὲ οἱ κυριοὶ αὐτῆς ὅτι ἐξηλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβομένοι τὸν παῦλον καὶ τὸν σίλαν ἐἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας ἔκαι προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγῶις εἶπαν οὗτοι οἱ ἀνθρώποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν ἡουδαῖοι ὑπαρχόντες ἔκαι καταγγέλλουσιν ἐθῆ α οὐκ ἐξεστὶν ἡμῖν παραδεχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν ῥωμαῖοις οὐσιν ἔκαι συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ αὐτῶν καὶ οἱ στρατηγῶι περιρηξάντες αὐτῶν τὰ ἡματῖα ἐκέλευον ῥαβδίζειν ἔπολλας δὲ ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἐβάλον εἰς φυλακὴν παραγγειλάντες τῷ δεσμοφυλακῇ ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτοὺς ἔὸς παραγγελίαν τοιαυτὴν λαβὼν ἐβάλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσῶτερὰν φυλακὴν καὶ τοὺς ποδὰς ἡσφαλίσσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον ἔκατα δὲ τὸ μεσονυκτίον παῦλος καὶ σίλας προσευχομένοι ὑμνοῦν τὸν θεὸν ἐπικροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δεσμοὶ ἔαφνω δὲ σεισμός ἐγενετο μέγας ὡστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου ἡνεωχθῆσαν δὲ [παραχρημα] αὶ θύραι πασαὶ καὶ παντῶν τὰ δεσμὰ ἀνεθῆ ἔξυπνος δὲ γενομένος ὁ δεσμοφυλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς σπασάμενος τὴν μαχαιρὰν ἡμέλθεν ἑαυτὸν ἀναῖρειν νομιζὼν ἐκπεφευγεναι τοὺς δεσμοὺς ἔεφῶνησεν δὲ παῦλος μέγαλη φωνῇ λε-

γῶν ἡμδεν πράξης σεαυτῷ κακὸν ἀπάντες γὰρ ἐσμεν ἐνθαδὲ ἔαιτησας δὲ φῶτα εἰσεπηδῆσεν καὶ ἐντρομὸς γενομένος προσεπέσεν τῷ παυλῷ καὶ σίλα ἔκαι προαγαγὼν αὐτοὺς ἐξω ἐφῆ κυριοὶ τί με δεῖ ποιεῖν ἡνα σωθῶ ἔοὶ δὲ εἶπαν πιστεύσον ἐπὶ τὸν κύριον ἡσοῦν καὶ σωθήσῃ συ καὶ ὁ οἶκος σου ἔκαι ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ συν πασὶν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἔκαι παραλάβων αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτος ἐλούσεν ἀπο τῶν πληγῶν καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ ἀπάντες παραχρημα ἔαναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον παρεθήκεν τραπεζὰν καὶ ἡγαλλίασατο πανοικεῖ πεπιστευκῶς τῷ θεῷ ἔἡμερας δὲ γενομένης ἀπεστείλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδουχοὺς λεγόντες ἀπολύσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ἔἀπῆγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφυλαξ τοὺς λόγους πρὸς τὸν παῦλον ὅτι ἀπεσταλκάν οἱ στρατηγοὶ ἡνα ἀπολυθῆτε νῦν οὖν ἐξελθόντες πορευεσθε ἐν εἰρῆνῃ ἔὸ δὲ παῦλος ἐφῆ πρὸς αὐτοὺς δεῖραντες ἡμᾶς δημοσία ἀκατακρίτους ἀνθρώπους ῥωμαῖοις ὑπαρχόντας ἐβάλαν εἰς φυλακὴν καὶ νῦν λαθρὰ ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν οὐ γὰρ ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγετῶσαν ἔἀπῆγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγῶις οἱ ῥαβδουχοὶ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι ῥωμαῖοι εἰσὶν ἔκαι ἐλθόντες παρεκαλεσάν αὐτοὺς καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἀπελθεῖν ἀπο τῆς πολεῶς ἔἐξελθόντες δὲ ἀπο τῆς φυλακῆς εἰσπλθὸν πρὸς τὴν λυδίαν καὶ ἰδόντες παρεκαλεσάν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐξηλθάν

17διοδευσάντες δὲ τὴν ἀμφίπολιν καὶ τὴν ἀπολλωνίαν ἡλθὸν εἰς θεσσαλονικὴν ὀπου ἦν συναγωγὴ των ἡουδαῖων ἔκατα δὲ τὸ εἰῶθος τῷ παυλῷ εἰσπλθὸν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ σαββάτα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπο τῶν γραφῶν ἔδιανοιγῶν καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν χριστὸν ἐδεῖ παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν καὶ ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ ἡσοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν ἔκαι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπεισθήσαν καὶ προσεκληρῶθησαν τῷ παυλῷ καὶ [τῷ] σίλα των τε σεβομένων ἐλλήνων πληθὸς πολὺ γυναικῶν τε των πρώτων οὐκ ὀλιγα ἔζηλωσαντες δὲ οἱ ἡουδαῖοι καὶ προσλαβομένοι των ἀγοραῖων ἀνδρῶν τινὰς πονηροὺς καὶ ὄχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ ἡασονος ἐζήτησαν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον ἔἡν ἐντροντες δὲ αὐτοὺς ἐσύρον ἡασονα καὶ τινὰς ἀδελφούς ἐπὶ τοὺς πολιταρχὰς βῶωντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατῶσαντες οὗτοι καὶ ἐνθαδὲ παρρεῖσιν ἔους ὑποδεδεκταὶ ἡασῶν καὶ οὗτοι πάντες ἀπεναντι των δογματῶν καῖσαρος πράσσουσιν βασιλεα ἑτερον λεγόντες εἶναι ἡσοῦν ἔεταράξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιταρχὰς ἀκουόντας ταῦτα ἔκαι λαβόντες τὸ ἡκανὸν παρὰ του ἡασονος καὶ των λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτοὺς ἔὸ δὲ ἀδελφοὶ εὐθεῶς δια νυκτος ἐξέπεμψαν τὸν τε παῦλον καὶ τὸν σίλαν

εις βεροϊαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην των ιουδαιων απησαν "ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας [το] καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχοι ταυτα ουτως "πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημονων και ανδρων ουκ ολιγοι ¹³ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου πληθον κακει σαλευοντες και ταρασσοντες τους οχλους ¹⁴ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι εως επι την θαλασσαν υπεμειναν τε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει ¹⁵οι δε καθιστανοντες τον παυλον ηγαγον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τον τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξηεσαν ¹⁶εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντος κατειδωλον ουσαν την πολιν ¹⁷διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας ¹⁸τινες δε και των επικουρειων και στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευς ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο ¹⁹επιλαβομενοι δε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωαι τις η καινη αυτη [η] υπο σου λαλουμενη διδαχη ²⁰ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωαι τινα θελει ταυτα ειναι ²¹αθηναίοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον πυκαιρουν η λεγειν τι η ακουειν τι καινοτερον ²²σταθεις δε παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναίοι κατα παντα ως δεισδαιμονεστερους υμας θεωρω ²³διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ο ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτο εγω καταγγελλω υμιν ²⁴ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης υπαρχων κυριος ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει ²⁵ουδε υπο χειρων ανθρωπινων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδους πασιν ζων και πνοην και τα παντα ²⁶εποιησεν τε εξ ενος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παντος προσωπου της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων ²⁷ζητειν τον θεον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα ²⁸εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενος εσμεν ²⁹γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμψεως ανθρωπου το θειον ει-

ναι ομοιον ³⁰τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν απαγγελλει τοις ανθρωποις παντας πανταχου μετανοειν ³¹καθ οτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων ³²ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπαν ακουσομεθα σου περι τουτου και παλιν ³³ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων ³⁴τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οις και διονυσιος [ο] αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι ουν αυτοις

18μετα ταυτα χωρισθεις εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον ²και ευρον τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως ελληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το διατεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους απο της ρωμης προσηλθεν αυτοις ³και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ηργαζοντο ησαν γαρ σκηνοποιοι τη τεχνη ⁴διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας ⁵ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω λογω ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις ειναι τον χριστον ιησουν ⁶αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρος εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι ⁷και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι τιτιου ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη ⁸κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευουν και εβαπτιζοντο ⁹ειπεν δε ο κυριος εν νυκτι δι οραματος τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης ¹⁰οτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε δι οτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη ¹¹εκαθισεν δε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου ¹²γαλλιωνος δε ανθυπατου οντος της αχαιας κατεπεστησαν οι ιουδαιοι ομοθυμαδον τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα ¹³λεγοντες οτι παρα τον νομον αναπειθει ουτος τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον ¹⁴μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους ει μεν ην αδικημα τι η ραδιουρηγμα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ανεσχομην υμων ¹⁵ει δε ζητηματα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης εγω τουτων ου βουλομαι ειναι ¹⁶και απηλασεν αυτους απο του βηματος ¹⁷επιλαβομενοι δε παντες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωني εμελεν ¹⁸ο δε παυλος ετι προ-

σμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας κειραμενος εν κεγχραις την κεφαλην ειχεν γαρ ευχην ¹κατηντησαν δε εις εφεσον κακεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεξατο τοις ιουδαιοις ²ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι ουκ επενευσεν ³αλλα αποταξαμενος και ειπων παλιν ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου ⁴και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν ⁵και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν στηριζων παντας τους μαθητας ⁶ιουδαιος δε τις απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογιος κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις ⁷ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του ιησου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου ⁸ουτος τε ηρξατο παρηρσιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου πρισκιλλα και ακυλας προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την οδον του θεου ⁹βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αιχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος ¹⁰ευντως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηπλεγχετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρειν τινας μαθητας ²ειπεν τε προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε προς αυτον αλλ ουδ ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν ³ειπεν τε εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπαν εις το ιωαννου βαπτισμα ⁴ειπεν δε παυλος ιωαννης εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον ιησουν ⁵ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου ⁶και επιθεντος αυτοις του παυλου χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και επροφητευον ⁷ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δωδεκα ⁸εισελθων δε εις την συναγωγην επαρηρσιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων περι της βασιλειας του θεου ⁹ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου ¹⁰τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιουδαιους τε και ελληνας ¹¹δυναμεις τε ου τας τυχουσας ο θεος εποιει δια των χειρων παυλου ¹²ωστε και

επι τους ασθενουντας αποφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εκπορευεσθαι ¹³επεχειρησαν δε τινες και των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζω υμας τον ιησουν ον παυλος κηρυσσει ¹⁴ησαν δε τινος σκευα ιουδαιου αρχιερεως επτα υιοι τουτο ποιουντες ¹⁵αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν αυτοις τον [μεν] ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες εστε ¹⁶και εφαλομενος ο ανθρωπος επ αυτους εν ω ην το πνευμα το πονηρον κατακυριευσας αμφοτερων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου ¹⁷τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου ¹⁸πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων ¹⁹ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε ²⁰ουτως κατα κρατος του κυριου ο λογος ηυξανεν και ισχυεν ²¹ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αιχαιαν πορευεσθαι εις ιεροσολυμα ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν ²²αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν ²³εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου ²⁴δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους [αργυρους] αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις ουκ ολιγην εργασιαν ²⁵ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημιν εστιν ²⁶και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι ²⁷ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας αρτεμιδος ιερον εις ουθεν λογισθηναι μελλειν τε και καθαιρεσθαι της μεγαλειοτητος αυτης ην ολη [η] ασια και [η] οικουμενη σεβεται ²⁸ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ²⁹και επλησθη η πολις της συγχυσεως ωρηψαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους παυλου ³⁰παυλου δε βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται ³¹τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω φιλοι πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον

εις το θεατρον ³²αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον νν γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκα συνεληλυθεισαν ³³εκ δε του οχλου συνεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω ³⁴επιγνοντες δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσει επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ³⁵καταστειλας δε τον οχλον ο γραμματευσ φησιν ανδρες εφεσιοι τις γαρ εστιν ανθρωπων ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης αρτεμιδος και του διοπετους ³⁶αναντιρρουν οντων τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασσειν ³⁷ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την θεον ημων ³⁸ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται εχουσιν προς τινα λογον αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειωσαν αλληλοις ³⁹ει δε τι περαιτερω επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται ⁴⁰και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου ου δυνησομεθα αποδουναι λογον περι της συστροφης ταυτης ⁴¹και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον μεταπεμφαμενος ο παυλος τους μαθητας και παρακαλεσας ασπασαμενος εξηλθεν πορευεσθαι εις μακεδονιαν ²διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω πληθεν εις την ελλαδα ³ποιησας τε μνηνας τρεις γενομενης επιβουλης αυτω υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμης του υποστρεφειν δια μακεδονιας ⁴συνειπετο δε αυτω σωπατρος πυρρου βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιος και τιμοθεος ασιανοι δε τυχικος και τροφιμος ⁵ουτοι δε προσελθοντες εμενον ημας εν τρωαδι ⁶ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και πληθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρις ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερας επτα ⁷εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων ημων κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου ⁸ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερωω ου ημεν συνηγμενοι ⁹καθεζομενος δε τις νεανιας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος ¹⁰καταβας δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν ¹¹αναβας δε [και] κλασας τον αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρις αυγης ουτως εξηλθεν ¹²ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου

μετριως ¹³ημεις δε προελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν επι την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβάνειν τον παυλον ουτως γαρ διατεταγμενος νν μελλων αυτος πεξευειν ¹⁴ως δε συνεβαλλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον πληθομεν εις μυτιλην ¹⁵κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηντησαμεν αντικρυς χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον τη δε εχομενη πληθομεν εις μιλητον ¹⁶κεκρικει γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ειπ αυτω την ημεραν της επωνηκοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα ¹⁷απο δε της μιλητου πεμφας εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερους της εκκλησιας ¹⁸ως δε παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοις υμεις επιστασθε απο πρωτης ημερας αφ ης επεβην εις την ασιαν πως μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην ¹⁹δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταις επιβουλαις των ιουδαιων ²⁰ως ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατ οικους ²¹διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν την εις θεον μετανοιαν και πιστιν εις τον κυριον ημων ιησουν ²²και νυν ιδου δεδεμενος εγω τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα εμοι μη ειδως ²³πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται μοι λεγον οτι δεσμα και θλιψεις με μενουσιν ²⁴αλλ ουδενος λογου ποιουμαι την ψυχην τιμιαν εμαυτω ως τελειωσω τον δρομον μου και την διακονιαν νν ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου ²⁵και νυν ιδου εγω οίδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οις διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν ²⁶διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρος ειμι απο του αιματος παντων ²⁷ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι πασαν την βουλην του θεου υμιν ²⁸προσεχετε εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινειν την εκκλησιαν του θεου νν περιεποιησατο δια του αιματος του ιδιου ²⁹εγω οίδα οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου ³⁰και εξ υμων [αυτων] αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω εαυτων ³¹διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον ³²και τα νυν παρατιθεμαι υμας τω κυριω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμεινω οικοδομησαι και δουναι την κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν ³³αργυριου η χρυσιου η ματισμου ουδενος επεθυμησα ³⁴αυτοι γινωσκετε οτι ταις χρειαις μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται ³⁵παντα υπεδειξα υμιν οτι ου

τως κοπιώντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενούντων μνημονεύειν τε των λόγων του κυρίου ιησού ότι αυτός ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν ³και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσπυξατο ⁷ικανος δε κλαυθμος εγενετο παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλον αυτον ⁸οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει ότι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

21ως δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες πληθομεν εις την κω τη δε εξης εις την ροδον κακειθεν εις παταρα ²και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν ³αναφαναντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και καταπληθομεν εις τυρον εκεισε γαρ το πλοιον ην αποφορτιζομενον τον γομον ⁴ανευροντες δε τους μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη επιβαινειν εις ιεροσολυμα ⁵οτε δε εγενετο εξαρτισαι ημας τας ημερας εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξιν και τεκνοις εως εξω της πολεως και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσευξαμενοι ⁶απσπασαμεθα αλληλους και ανεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια ⁷ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηνησαμεν εις πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μian παρ αυτοις ⁸τη δε επαυριον εξελθοντες πληθομεν εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω ⁹τουτω δε ησαν θυγατερες τεσσαρες παρθενιοι προφητευουσαι ¹⁰επιμενοντων δε ημερας πλειους κατηλθεν τις απο της ιουδαιας προφητης ονοματι αγαθος ¹¹και ελθων προς ημας και αρρας την ζωνην του παυλου ησασ εαυτου τους ποδας και τας χειρας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως ησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων ¹²ως δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ ¹³τοτε απεκριθη [ο] παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμως εχω υπερ του ονοματος του κυρίου ιησού ¹⁴μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες του κυρίου το θελημα γινεσθω ¹⁵μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιεροσολυμα ¹⁶συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη ¹⁷γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενωσ απε-

δεξαντο ημας οι αδελφοι ¹⁸τη δε επιουση εισει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι ¹⁹και ασπασαμενος αυτους εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεος εν τοις εθνεσιν δια της διακονιας αυτου ²⁰οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον θεον ειπον τε αυτω θεωρεις αδελφε ποσαι μυριαδες εισιν εν τοις ιουδαιοις των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν ²¹κατηχηθησαν δε περι σου ότι αποστασιαν διδασκεις απο μωυσεως τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιους λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθνεσιν περιπατειν ²²τι ουν εστιν παντως ακουσσονται ότι εληλυθας ²³τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες αφ εαυτων ²⁴τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησονται την κεφαλην και γνωσονται παντες ότι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεις και αυτος φυλασσων τον νομον ²⁵περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεις απεστειλαμεν κριναντες φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και αιμα και πνικτον και πορνειαν ²⁶τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις ειδηει εις το ιερων διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εως ου προσπνεχηθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα ²⁷ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον επ αυτον τας χειρας ²⁸κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχη διδασκων ετι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερων και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον ²⁹ησαν γαρ προεωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον ότι εις το ιερων εισηγαγεν ο παυλος ³⁰εκινηθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλον αυτον εξω του ιερου και ευθεως εκλεισθησαν αι θυραι ³¹ζητούντων τε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρης ότι ολη συγχυννεται ιερουσαλημ ³²ος εξ αυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχας κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον ³³τοτε εγγισας ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τις ειη και τι εστιν πεποικως ³⁴αλλοι δε αλλο τι επεφωνουν εν τω οχλω μη δυναμενου δε αυτου γνωμαι το ασφαλές δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην ³⁵οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου ³⁶ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζοντες αιρε αυτον ³⁷μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην

ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν τι προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις ³ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστα- τωσας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακι- σχιλιους ανδρας των σικαριων ³ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευς της κι- λικιας ουκ ασημου πολεως πολιτης δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον ⁴επιτρεψαντο δε αυτου ο παυλος εστωσ επι των αναβαθμων κατε- σεισεν τη χειρι τω λαω πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνησεν τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22 ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου της προς υμας νυνη απολογιας ²ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ψυχιαν και φησιν ³εγω ειμι ανηρ ιου- δαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιας ανατε- θραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πα- τρωου νομου ζηλωτης υπαρχων του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον ⁴ος ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και γυναικας ⁵ως και ο αρχιε- ρευς μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολας δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν ⁶εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι- μεσημβριαν εξαιφνης εκ του ουρανου περιεστρα- φαι φως ικανον περι εμε ⁷επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεις ⁸εγω δε απεκριθην τις ει κυριε ειπεν τε προς εμε εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεις ⁹οι δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι ¹⁰ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριος ειπεν προς με ανα- στας πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησε- ται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι ¹¹ως δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον ¹²ανανιας δε τις ανηρ ευλαβης κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικου- ντων ιουδαιων ¹³ελθων προς εμε και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον ¹⁴ο δε ειπεν ο θεος των πα- τερων ημων προεχειρισατο σε γνωνα το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου ¹⁵οτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακας και ηκουσας ¹⁶και νυν τι μελλεις αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα αυτου ¹⁷εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκ- στασει ¹⁸και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και

εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξο- νται σου μαρτυριαν περι εμου ¹⁹καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δε- ρων κατα τας συναγωγας τους πιστευοντας επι σε ²⁰και οτε εξεχυννετο το αιμα στεφανου του μαρτυ- ρος σου και αυτος ημην εφεστωσ και συνευδοκων και φυλασσων τα ματια των αναιρωντων αυτον ²¹και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μα- κραν εξαποστελω σε ²²ηκουον δε αυτου αχρι του- του του λογου και επηραν την φωνην αυτων λε- γοντες αιρε απο της γης τον τοιουτον ου γαρ κα- θηκεν αυτον ζην ²³κραυγαζοντων τε αυτων και ρι- πτουντων τα ματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα ²⁴εκελευσεν ο χιλιαρχος εισαγεσθαι αυ- τον εις την παρεμβολην ειπας μαστιξιν ανεταξε- σθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν οντως επεφω- νουν αυτω ²⁵ως δε προστειναν αυτον τοις μασι ει- πεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλος ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιξιν ²⁶ακουσας δε ο εκατονταρχης προσελθων τω χιλιαρχω απηγγειλεν λεγων τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος οντος ρωμαιος εστιν ²⁷προσελθων δε ο χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι συ ρωμαιος ει ο δε εφη ναι ²⁸απεκριθη δε ο χιλιαρχος εγω πολ- λου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι ²⁹ευθεως ον απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανε- ταξιν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρω- μαιος εστιν και οτι αυτον ην δεδεκως ³⁰τη δε επαυ- ριον βουλομενος γνωνα το ασφαλές το τι κατηγο- ρειται υπο των ιουδαιων ελυσεν αυτον και εκελευ- σεν συνελθειν τους αρχιερεις και παν το συνεδριον και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους

23 ατενισας δε παυλος τω συνεδριω ειπεν αν- δρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολι- τευμαι τω θεω αχρι ταυτης της ημερας ²ο δε αρχιε- ρευς ανανιας επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυ- πτειν αυτου το στομα ³τοτε ο παυλος προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεος τοιχε κεκονιαμενη και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρα- νομων κελευεις με τυπτεσθαι ⁴οι δε παρεστωτες ειπαν τον αρχιερεα του θεου λαιδορεις ⁵εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γε- γραπται γαρ οτι αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως ⁶γνους δε ο παυλος οτι το εν μερος εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραζεν εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος ειμι υιος φαρισαιων περι ελπιδος και αναστασεως νε- κρων κρινομαι ⁷τουτο δε αυτου λαλουντος εγενετο στασις των φαρισαιων και σαδδουκαιων και εσχι- σθη το πληθος ⁸σαδδουκαιοι γαρ λεγουσιν μη εινα αναστασιν μητε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα ⁹εγενετο δε κραυγη

μεγαλη και ανασταντες τινες των γραμματεων του μερους των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευματο ελαλησεν αυτω η αγγελος ¹πολλης δε γινομενης στασεως φοβηθεις ο χιλιαρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβαν αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν εις την παρεμβολην ²τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει ως γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτως σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι ³γενομενης δε ημερας ποιησαντες συστροφην οι ιουδαιοι ανεθεματισαν εαυτους λεγοντες μπε φαγειν μπε πιειν εως ου αποκτεινωσιν τον παυλον ⁴ησαν δε πλειους τεσσερακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν ποιησαμενοι ⁵οιτινες προσελθοντες τοις αρχιερευσι και τοις πρεσβυτεροις ειπαν αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον ⁶νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπως καταγαγη αυτον εις υμας ως μελλοντας διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον ⁷ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου την ενεδραν παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω ⁸προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ απαγγειλαι τι αυτω ⁹ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι ¹⁰επιλαβόμενος δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι ¹¹ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον τον παυλον καταγαγης εις το συνεδριον ως μελλων τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου ¹²συ ουν μη πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσερακοντα οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μπε φαγειν μπε πιειν εως ου ανελωσιν αυτον και νυν εισιν ετοιμοι προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν ¹³ο μεν ουν χιλιαρχος απελυσεν τον νεανισκον παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισας προς εμε ¹⁴και προσκαλεσαμενος τινας δυο των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εως καισαρειας και ιππεις εβδομηκοντα και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος ¹⁵κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς φηλικα τον ηγεμονα ¹⁶γραψας επιστολην εχουσαν τον τυπον τουτον ¹⁷κλαυδιος λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν ¹⁸τον ανδρα τουτον συλλημφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλαμην μα-

θων οτι ρωμαιος εστιν ¹⁹βουλομενος τε επιγνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω [κατηγαγον εις συναεδριον αυτων] ²⁰ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν δε αξιον θανατου η δεσμων εχοντα εγκλημα ²¹μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα εσεσθαι εξαυτης επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις κατηγοροις λεγειν προς αυτον επι σου ²²οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια νυκτος εις την αντιπατριδα ²³τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις απερχεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην ²⁴οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω ²⁵αναγνους δε και επερωτησας εκ ποιας επαρχειας εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιας ²⁶διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται κελυεσας εν τω πραιτωριω του ηρωδου φυλασσεσθαι αυτον

24μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς αναβιας μετα πρεσβυτερων τινων και ρητορος τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου κληθεντος δε [αυτου] ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλος λεγων [24 3] πολλης ειρηνης τυγχανοντες δια σου και διορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιας ¹παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασης ευχαριστιας ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομως τη ση επιεικεια ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιπον και κινουντα στασεις πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεως ²ος και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν ³παρ ου δυναση αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου ⁴συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν ⁵απεκριθη τε ο παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονος λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενος ευθυμως τα περι εμαυτου απολογουμαι ⁶δυναμενου σου επιγνωναι οτι ου πλειους εισιν μοι ημεραι δωδεκα αφ ης ανεβην προσκυνησων εις ιερουσαλημ ⁷και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγόμενον η επιστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν ⁸ουδε παραστησαι δυνανται σοι περι ων νυνι κατηγορουσιν μου ⁹ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοις κατα τον νομον και τοις εν τοις προφηταις γεγραμμενοις ¹⁰ελπιδα εχω εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι δικαιων τε και αδικων ¹¹εν τουτω και αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχειν προς τον

θεον και τους ανθρωπους δια παντος ¹δι ετων δε πλειονων ελεμουςνας ποιησων εις το εθνος μου παρεγενομην και προσφορας ²εν αις ευρον με ηντισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινες δε απο της ασιας ιουδαιοι ³ους εδει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς εμε ⁴η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον αδικημα σταντος μου επι του συνεδριου ⁵η περι μιας ταυτης φωνης ης εκεκραξα εν αυτοις εστως οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον εφ υμων ⁶ανεβαλετο δε αυτους ο φηλιξ ακριβεστερον ειδως τα περι της οδου ειπας οταν λυσιας ο χιλιαρχος καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμας ⁷διαταξαμενος τω εκατονταρχη τηρεισθαι αυτον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν αυτω ⁸μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο φηλιξ συνδρουσιλλη τη ιδια γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον ιησουν πιστεως ⁹διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε ¹⁰αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται [αυτω] υπο του παυλου διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω ¹¹διετιας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτα καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25 φηστος ουν επιβας τη επαρχεια μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας ²ενεφανισαν αυτω οι αρχιερεις και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον ³αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελειν αυτον κατα την οδον ⁴ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εις καισαρειαν εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι ⁵οι ουν εν υμιν φησιν δυνατοι συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι ατοπον κατηγορειτωσαν αυτου ⁶διατριψας δε εν αυτοις ημερας ου πλειους οκτω η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι ⁷παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν αυτον οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεια αιτιωματα καταφεροντες ⁸α ουκ ισχυον αποδειξειν ⁹του παυλου απολογουμενου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερων ουτε εις καισαρα τι ημαρτον ¹⁰ο φηστος δε θελων τοις ιουδαιοις χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κριθηναι επι εμου ¹¹ειπεν δε ο παυλος εστως επι του βηματος καισαρος ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιους ουδεν ηδικηκα ως και συ καλλιον επιγινωσκεις ¹²ει μεν ουν αδικω και

αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι ¹³τοτε ο φηστος συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση ¹⁴ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον ¹⁵ως δε πλειους ημερας διετριβον εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος ¹⁶περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου καταδικην ¹⁷προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος ¹⁸συνελθοντων ουν ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα ¹⁹περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν εφερον ων εγω υπενουν πονηρων ²⁰ζητηματα δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην ²¹απορουμενος δε εγω την περι τουτων ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιεροσολυμα κακει κρινεσθαι περι τουτων ²²του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου αναπεμψω αυτον προς καισαρα ²³αгриππας δε προς τον φηστον εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι αυριον φησιν ακουσαι αυτου ²⁴τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχηθη ο παυλος ²⁵και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου απαντο πληθος των ιουδαιων ενετυχεν μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε βοωντες μη δειν αυτον ζην μηκετι ²⁶εγω δε καταλαβομην μηδεν αξιον αυτον θανατου πεπραχεναι αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν ²⁷περι ου ασφαλεις τι γραφαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραφω ²⁸αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι

26 αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος εκτεινας την χειρα απελογειτο ²περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων σημερον απολογει-

σθαι ³μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους εθων τε και ζητηματων διο δεομαι μακροθυμως ακουσαι μου ⁴την μεν ουν βιωσιν μου εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνη μου εν τε ιεροσολυμοις ισασι παντες ιουδαιοι ⁵προγινωσκοντες ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εξησα φαρισαιος ⁶και νυν επ ελπιδι της εις τους πατερας ημων επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος ⁷εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ ⁸τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει ⁹εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι ¹⁰ο και εποιεσα εν ιεροσολυμοις και πολλους των αγιων εγω εν φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερεων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον ¹¹και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις ¹²εν οις πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της των αρχιερεων ¹³ημερας μεσης κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους ¹⁴παντων τε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λεγουσαν προς με τη εβραϊδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν ¹⁵εγω δε ειπα τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις ¹⁶αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες με ων τε οφθησομαι σοι ¹⁷εξαιρουμενος σε εκ του λαου και εκ των εθνων εις ους εγω αποστελλω σε ¹⁸ανοιξαι οφθαλμους αυτων του επιστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε ¹⁹οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθης τη ουρανω οπτασια ²⁰αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον τε και ιεροσολυμοις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απηγγελλον μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας ²¹ενεκα τουτων με ιουδαιοι συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι ²²επικουριας ουν τυχων της απο του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσης ²³ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω τε λαω και τοις εθνεσιν ²⁴ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη φησιν μαινη παυλε τα

πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει ²⁵ο δε παυλος ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι ²⁶επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς οντα φησιν ²⁷επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς οντων ου πειθομαι ουθεν ου γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο ²⁸πιστευεις βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οίδα οτι πιστευεις ²⁹ο δε αγριππας προς τον παυλον εν ολιγω με πειθεις χριστιανον ποιησαι ³⁰ο δε παυλος ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν μεγαλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος και εγω ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων ³¹ανεστη τε ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις ³²και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου η δεσμων αξιον πρασσει ο ανθρωπος ουτος ³³αγριππας δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα

27ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρης σεβαστης ²επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντι πλειν εις τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως ³τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω χρησημενος επετρεψεν προς τους φιλους πορευθεντι επιμελειας τυχειν ⁴κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τους ανεμους ειναι εναντιους ⁵το τε πελαγος το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιας ⁶κακει ευρων ο εκατονταρχης πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημας εις αυτο ⁷εν ικαναις δε ημεραις βραδυπλουουντες και μολις γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντος ημας του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλιμωνην ⁸μολις τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους λιμενας ω εγγυς ην πολις λασσα ⁹ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους του πλους δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλος ¹⁰λεγων αυτοις ανδρες θεωρω οτι μετα υβρεως και πολλης ζημιας ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλει εσεσθαι τον πλουν ¹¹ο δε εκατονταρχης τω κυβερνητη και τω ναυκληρω μαλλον επειθετο η τοις υπο παυλου λεγομενοις ¹²ανευθετου δε του λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειονες εθεντο βουλην αναχθηναι εκειθεν ειπως δυναιντο καταντησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον ¹³υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι αραντες ασ-

σον παρελεγοντο την κρητην ¹⁴μετ ου πολυ δε εβα-
 λεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ο καλουμενος ευ-
 ρακυλων ¹⁵συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη
 δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφε-
 ρομεθα ¹⁶νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον
 καυδα ισχυσαμεν μολις περικρατεις γενεσθαι της
 σκαφης ¹⁷ην αραντες βοθηθαις εχρωντο υποζωννυ-
 ντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτιν
 εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο
¹⁸σφοδρως δε χειμαζομενων ημων τη εξης εκβολην
 εποιουντο ¹⁹και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του
 πλοιου ερριψαν ²⁰μπε δε ηλιου μπε αστρων επι-
 φαινοντων επι πλειονας ημερας χειμωνος τε ουκ
 ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο ελπις πασα
 του σωζεσθαι ημας ²¹πολλης τε ασιτιας υπαρχου-
 σης τοτε σταθεις ο παυλος εν μεσω αυτων ειπεν
 εδει μεν ω ανδρες πειθαρχησαντας μοι μη αναγε-
 σθαι απο της κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην
 και την ζημιαν ²²και τα νυν παραινω υμας ευθυμειν
 αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων πλην
 του πλοιου ²³παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι του
 θεου ου ειμι ω και λατρευω αγγελος ²⁴λεγων μη φο-
 βου παυλε καισαρι σε δει παραστνηναι και ιδου κε-
 χαρισται σοι ο θεος παντας τους πλεοντας μετα
 σου ²⁵διο ευθυμειτε ανδρες πιστευω γαρ τω θεω
 οτι ουτως εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι ²⁶εις
 νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν ²⁷ως δε τεσσαρε-
 σκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημων εν τω
 αδρια κατα μεσον της νυκτος υπνεοουν οι ναυται
 προσαγειν τινα αυτοις χωραν ²⁸και βολισαντες ευ-
 ρον οργυιας εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και πα-
 λιν βολισαντες ευρον οργυιας δεκαπεντε ²⁹φοβουμενοι
 τε μη που κατα τραχεις τοπους εκπεσωμεν εκ πρυ-
 μνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας νυχοντο ημεραν
 γενεσθαι ³⁰των δε ναυτων ζητούντων φυγειν εκ του
 πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θα-
 λασσαν προφασει ως εκ πρωρης αγκυρας μελλο-
 ντων εκτεινειν ³¹ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη
 και τοις στρατιωταις εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω
 πλοιω υμεις σωθηναι ου δυνασθε ³²τοτε απεκοψαν
 οι στρατιωται τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυ-
 την εκπεσειν ³³αχρι δε ου ημερα ημελλεν γινεσθαι
 παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης
 λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσ-
 δοκωντες ασιτοι διατελειτε μηθεν προσλαβομενοι
³⁴διο παρακαλω υμας μεταλαβειν τροφης τουτο γαρ
 προς της υμετερης σωτηριας υπαρχει ουδενος γαρ
 υμων θριξ απο της κεφαλης απολειται ³⁵ειπας δε
 ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενω-
 πιον παντων και κλασας ηρξατο εσθιειν ³⁶ευθυμοι
 δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τρο-
 φης ³⁷ημεθα δε αι πασαι ψυχαι εν τω πλοιω ως
 εβδομηκοντα εξ ³⁸κορεσθεντες δε τροφης εκουφι-
 ζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θα-

λασαν ³⁹οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγι-
 νωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον
 εις ον εβουλευοντο ει δυναιτο εκσωσαι το πλοιον
⁴⁰και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασ-
 σαν αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και
 επαραντες τον αρτεμωνα τη πνεουση κατειχον εις
 τον αιγιαλον ⁴¹περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασ-
 σον επεκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα
 εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της
 βιας ⁴²των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους
 δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τις εκκολυμβησας δια-
 φυγη ⁴³ο δε εκατονταρχης βουλομενος διασωσαι τον
 παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευ-
 σεν τε τους δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας
 πρωτους επι την γην εξιεναι ⁴⁴και τους λοιπους
 ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του
 πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι
 την γην

28 και διασωθεντες τοτε επεγνωμεν οτι μελιτηνη
 η νησος καλειται ²οι τε βαρβαροι παρειχον ου την
 τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αφαντες γαρ πυραν
 προσελαβοντο παντας ημας δια τον νετον τον εφε-
 στωτα και δια το ψυχος ³συστρεφαντος δε του παυ-
 λου φρυγανων τι πληθος και επιθεντος επι την
 πυραν εχιδνα απο της θερμης εξελθουσα καθηπεν
 της χειρος αυτου ⁴ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμε-
 νον το θηριον εκ της χειρος αυτου προς αλληλους
 ελεγον παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον
 διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν
⁵ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν
 ουδεν κακον ⁶οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πι-
 μπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ
 δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν
 ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλομενοι ελεγον
 αυτον ειναι θεον ⁷εν δε τοις περι τον τοπον εκει-
 νον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι
 ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας ημερας τρεις φιλο-
 φρονως εξενισεν ⁸εγενετο δε τον πατερα του πο-
 πλιου πυρετοις και δυσεντεριω συνεχομενον κατα-
 κεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξα-
 μενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον ⁹τουτου
 δε γενομενου [και] οι λοιποι οι εν τη νησω εχοντες
 ασθενειας προσπηρχοντο και εθεραπευοντο ¹⁰οι και
 πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επε-
 θεντο τα προς τας χρειας ¹¹μετα δε τρεις μηνας
 ανηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω
 αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις ¹²και καταχθε-
 ντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις ¹³οθεν
 περιελοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν
 ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις
 ποτιολους ¹⁴ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν
 παρ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις
 την ρωμην ηλθαμεν ¹⁵κακειθεν οι αδελφοι ακουσα-

ντες τα περι ημων ηλθαν εις απαντησιν ημιν αχρις αππιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος ¹⁶οτε δε εισηλθομεν εις ρωμην επιτραπη τω παυλω μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη ¹⁷εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι αυτον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους εγω ανδρες αδελφοι ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθουσιν τοις πατρωοις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων ¹⁸οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι ¹⁹αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορειν ²⁰δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι ²¹οι δε προς αυτον ειπαν ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον ²²αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον ημιν εστιν οτι πανταχου αντιλεγεται ²³ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηλθον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους περι του ιησου απο τε του νομου μουσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας ²⁴και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν ²⁵ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας υμων ²⁶λεγων πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ²⁷επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους ²⁸γνωστον ουν υμιν εστω οτι τοις εθνεσιν απεσταλη τουτο το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται ²⁹ενεμεινεν δε διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον ³⁰κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρηρησιας ακωλυτως

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

1 παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου ²ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις ³περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα ⁴του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων ⁵δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου ⁶εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου ⁷πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁸πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου περι παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω ⁹μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ¹⁰ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως αδιαλειπτως μνηναι υμων ποιουμαι ¹¹παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας ¹²επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας ¹³τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου ¹⁴ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν ¹⁵ελληνισιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι ¹⁶ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι ¹⁷ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε [πρωτον] και ελληνι ¹⁸δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πιστιν καθως γεγραπται ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται ¹⁹αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων ²⁰διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο θεος γαρ αυτοις εφανερωσεν ²¹τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτης εις το ειναι αυτους αναπολο-

γητους ²²διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η νυχαραιστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια ²³φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν ²⁴και πλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων ²⁵διο παρεδωκεν αυτους ο θεος εν ταις επιθυμιας των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν αυτοις ²⁶οιτινες μετπλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα ος εστιν ευλογητος εις τους αιωνας αμην ²⁷δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμιας αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετπλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν ²⁸ομοιως τε και οι αρσενες αφεντες την φυσικην χρησιν της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους αρσενες εν αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες ²⁹και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα ³⁰πεπληρωμενους παση αδικια πονηρια πλεονεξια κακια μεστους φθονου φονου εριδος δολου κακοθειας ψιθυριστας ³¹καταλαλους θεοστυγεις υβριστας υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεις ³²ασυνετους ασυνθετους αστοργους ανελεημονας ³³οιτινες το δικαιομα του θεου επιγοντες οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσοουσιν

2 διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις ³κατα αυτα πρασσεις ο κρινων ⁴οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας ⁵λογιση δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου ⁶η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχης και της μακροθυμιας καταφρονεις αγνων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει ⁷κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις

σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκαλυψεως δικαιοκρισιας του θεου ὅς αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου ἵτοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζων αιωνιον ἵτοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν τη αληθεια πειθόμενοις δε τη αδικια οργη και θυμος ἵθλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζόμενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ ἵδοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζόμενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ἵου γαρ εστιν προσωπολημψια παρα τω θεω ἵοσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται ἵου γαρ οι ακροαται νομου δικαιοι παρα [τω] θεω αλλ οι ποιπται νομου δικαιοθησονται ἵοταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιωσιν ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος ἵοιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαις αυτων συμμαρτυρουσης αυτων της συνειδησεως και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμένων ἵεν η ημερα κρινει ο θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια χριστου ιησου ἵει δε συ ιουδαιος επονομαζη και επαναπαυη νομω και καυχασαι εν θεω ἵκαι γινωσκεις το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηχουμενος εκ του νομου ἵπεποιθας τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φως των εν σκοτει ἵο παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεως και της αληθειας εν τω νομω ἵο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεις ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις ἵο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις ο βδελυσσομενος τα ειδωλα ιεροσυλεις ἵος εν νομω καυχασαι δια της παραβασεως του νομου τον θεον ατιμαζεις ἵτο γαρ ονομα του θεου δι υμας βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθως γεγραπται ἵπεριτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσης εαν δε παραβατης νομου ης η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν ἵεαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχ η ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογισθησεται ἵκαι κρινει η εκ φυσεως ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματος και περιτομης παραβατην νομου ἵου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιος εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη ἵαλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιος και περιτομη καρδιας εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαινος ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τις η ωφελεια της περιτομης ἵπολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν [γαρ] οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου ἵτι γαρ ει ηπιστησαν τινες μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει ἵμη γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πας δε ανθρωπος ψευστης καθα-

περ γεγραπται οπως αν δικαιοθης εν τοις λογοις σου και νικησεις εν τω κρινεσθαι σε ἵει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω ἵμη γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον ἵει δε η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου τι επι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι ἵκαι μη καθως βλασφημουμεθα [και] καθως φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιπσωμεν τα κακα ινα εληη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν ἵτι ουν προεχομεθα ου παντως προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνας παντας υφ αμαρτιαν ειναι ἵκαθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εις ἵουκ εστιν συνιων ουκ εστιν εκζητων τον θεον ἵπαντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος ἵταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταισ γλωσσαισ αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ἵων το στομα αρας και πικριασ γεμει ἵοξεις οι ποδες αυτων εκχει αιμα ἵσυντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοις αυτων ἵκαι οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν ἵουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων ἵοιδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πας ο κοσμος τω θεω ἵοιοτι εξ εργων νομου ου δικαιοθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιασ ἵνυνη δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων ἵδικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ [ιησου] χριστου εις παντας τουσ πιστευοντασ ου γαρ εστιν διαστολη ἵπαντες γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξης του θεου ἵδικαιομενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεωσ της εν χριστω ιησου ἵον προεθετο ο θεος ιλαστηριον δια πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων ἵεν τη ανοχη του θεου προς την ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον δικαιοσ και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου ἵπου ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ ἵλογιζομεθα γαρ δικαιουσθαι πιστει ανθρωπον χωρις εργων νομου ἵη ιουδαιων ο θεος μονον ουχι και εθνων ναι και εθνων ἵειπερ εις ο θεος ος δικαιοσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια της πιστεωσ ἵνομον ουν καταργουμεν δια της πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον ιστανομεν

4τι ουν ερουμεν αβρααμ τον προπατορα ημων κατα σαρκα ἵει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιοθη εχει καυχημα αλλ ου προς θεον ἵτι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ἵτω δε εργαζόμενω ο μισθος ου λο-

δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγεθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν ¹ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα ²τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκει δουλευειν ημας τη αμαρτια ³ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας ⁴ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω ⁵ειδοτες οτι χριστος εγερθεις εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει ⁶ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφ'απαξ ο δε ζη ζη τω θεω ⁷ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους ειναι νεκρους μεν τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου ⁸μη ουν βασιλευτω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν ταις επιθυμαις αυτου ⁹μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ωσει εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω ¹⁰αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλα υπο χαριν ¹¹τι ουν αμαρτησωμεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλα υπο χαριν μη γενοιτο ¹²ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην ¹³χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδασχης ¹⁴ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη ¹⁵ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια [εις την ανομιαν] ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον ¹⁶οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη ¹⁷τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ' οις νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος ¹⁸νυν δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον το δε τελος ζωνν αιωνιον ¹⁹τα γαρ οφωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ' οσον χρονον ζη ¹η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ καταργηται απο του νομου του ανδρος ²αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω ³ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εις

το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω ⁴οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω ⁵νυν δε καταργηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν [ημας] εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος ⁶τι ουν ερουομεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμηςεις ⁷αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα ⁸εγω δε εξων χωρις νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον ⁹και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωνν αυτη εις θανατον ¹⁰η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι' αυτης απεκτεινεν ¹¹ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη ¹²το ουν αγαθον εμοι εγενετο θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ' υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης ¹³οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκινος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν ¹⁴ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ' ο μισω τουτο ποιω ¹⁵ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος ¹⁶νυν δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλα η ενοικουσα εν εμοι αμαρτια ¹⁷οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ' εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ου ¹⁸ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλα ο ου θελω κακον τουτο πρασσω ¹⁹ει δε ο ου θελω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλα η οικουσα εν εμοι αμαρτια ²⁰ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται ²¹συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον ²²βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με [εν] τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου ²³ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου ²⁴χαρις [δε] τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτος εγω τω μεν νομω δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου ¹ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου πλευνθηρωσεν σε απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου ²το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμφας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι ³ινα

το δικαίωμα του νομου πληρώθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκά περιπατούσιν αλλά κατά πνεύμα ¹οι γαρ κατά σαρκά οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατά πνεύμα τα του πνευματος ²το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη ³διότι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται ⁴οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυναται ⁵υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλά εν πνευματι ⁶ειπερ πνεύμα θεου οικει εν υμιν ⁷ει δε τις πνεύμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου ⁸ει δε χριστος εν υμιν το μεν σώμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνεύμα ζωη δια δικαιοσυνην ⁹ει δε το πνεύμα του χειραντος τον ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο χειρας εκ νεκρων χριστον ιησουν ζωοποιπει [και] τα θνητα σώματα υμων δια του ενοικουντος αυτου πνευματος εν υμιν ¹⁰αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκά ζην ¹¹ει γαρ κατά σαρκά ζητε μελλετε αποθνησκειν ¹²ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε ¹³οσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι υιοι θεου εισιν ¹⁴ου γαρ ελαβετε πνεύμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλά ελαβετε πνεύμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ ¹⁵αυτο το πνεύμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου ¹⁶ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ¹⁷ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν ¹⁸λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας ¹⁹η γαρ αποκαρδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται ²⁰τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλά δια τον υποταξαντα εφ ελπιδι ²¹οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου ²²οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν ²³ου μονον δε αλλά και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες [ημεις] και αυτοι εν εαντοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων ²⁴τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπις δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπις ο γαρ βλεπει τις ελπίζει ²⁵ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα ²⁶ωσαυτως δε και το πνεύμα συναντιλαμβανεται τη ασθενεια ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οίδαμεν αλλά αυτο το πνεύμα υπερεντυγχανει στεναγμοις αλαλπτοις ²⁷ο δε εραντων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατά θεον εντυγχανει υπερ αγιων ²⁸οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα συνεργει [ο θεος] εις αγαθον τοις κατά προθεσιν κλητοις ουσιν ²⁹οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις ³⁰ους δε προωρισεν του-

τους και εκαλεσεν και ους εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν ³¹τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τις καθ ημων ³²ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλά υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται ³³τις εγκαλεσει κατά εκλεκτων θεου θεος ο δικαιων ³⁴τις ο κατακρινων χριστος [ιησους] ο αποθανων μαλλον δε εγερθεις [εκ νεκρων] ος εστιν εν δεξια του θεου ος και εντυγχανει υπερ ημων ³⁵τις ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η κινδυνος η μαχαιρα ³⁶καθως γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης ³⁷αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημας ³⁸πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα ουτε δυναμεις ³⁹ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τις κτισις ετερα δυνασεται ημας χωρισαι απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω ²οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου ³νυχομην γαρ αναθεμα ειναι αυτος εγω απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατά σαρκά ⁴οιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρευια και αι επαγγελια ⁵ων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατά σαρκά ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας αμην ⁶ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ ⁷ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ⁸τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλά τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα ⁹επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατά τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος ¹⁰ου μονον δε αλλά και ρεβεκκα εξ ενος κοιτην εχουσα ισαακ του πατρος ημων ¹¹μπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η φαυλον ινα η κατ εκλογην προθεσις του θεου μενη [9 12] ουκ εξ εργαων αλλ εκ του καλουντος ¹²ερρεθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι ¹³καθαπερ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα ¹⁴τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο ¹⁵τω μουσει γαρ λεγει ελεψω ον αν ελεω και οικτηρησω ον αν οικτηρω ¹⁶αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλά του ελεωντος θεου ¹⁷λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη ¹⁸αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει

σκληρυνει ¹ερεις μοι ουν τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν ²ω ανθρωπε μενουνγε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτως ³η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευς του πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος ο δε εις ατιμιαν ⁴ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης κατηρητισμενα εις απωλειαν ⁵ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεους α προποτοιμασεν εις δοξαν ⁶ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων ⁷ως και εν τω ωσπε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην ⁸και εσται εν τω τοπω ου ερρεθη [αυτοις] ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος ⁹ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το υπολειμμα σωθησεται ¹⁰λογον γαρ συντελων και συντεμνων ποιησει κυριος επι της γης ¹¹και καθως προειρηκεν ησαιας ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγεννηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν ¹²τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως ¹³ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον ουκ εφθασεν ¹⁴δια τι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργων προσεκοψαν τω λιθω του προσκομματος ¹⁵καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10 αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεσις προς τον θεον υπερ αυτων εις σωτηριαν ¹μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν ²αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν ³τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι ⁴μουσης γαρ γραφει οτι την δικαιοσυνην την εκ νομου ο ποιησας ανθρωπος ζησεται εν αυτη ⁵η δε εκ πιστεως δικαιοσυνη οντως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τις αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν ⁶η τις καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν ⁷αλλα τι λεγει εγγυς σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεως ο κηρυσσομεν ⁸οτι εαν ομολογησης το ρημα εν τω στοματι σου οτι κυριος ησους και πιστευσης εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθησιν ⁹καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν ¹⁰λεγει γαρ η γραφη πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται ¹¹ου γαρ εστιν διαστολη ιου-

δαιου τε και ελληνος ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εις παντας τους επικαλουμενους αυτον ¹²πας γαρ ος αν επικαλεσται το ονομα κυριου σωθησεται ¹³πως ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πως δε πιστευσωσιν ου ουκ ηκουσαν πως δε ακουσωσιν χωρις κηρυσσοντος ¹⁴πως δε κηρυξωσιν εαν μη αποσταλωσιν καθαπερ γεγραπται ως ωραιοι οι ποδες των ευαγγελιζομενων αγαθα ¹⁵αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιας γαρ λεγει κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων ¹⁶αρα η πιστις εξ ακοης η δε ακοη δια ρηματος χριστου ¹⁷αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουνγε εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων ¹⁸αλλα λεγω μη ισραηλ ουκ εγνω πρωτος μουσης λεγει εγω παραζηλωσω υμας επ ουκ εθνει επ εθνει ασυνετω παραοργιω υμας ¹⁹ησαιας δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοις εμε μη ζητουσιν εμφανης εγενομην τοις εμε μη επερωτωσιν ²⁰προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τας χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11 λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλης βενιαμιν ²ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ ³κυριε τους προφetas σου απεκτειναν τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονος και ζητουσιν την ψυχην μου ⁴αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιους ανδρας οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ ⁵ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτος γεγονεν ⁶ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρις ουκετι γινεται χαρις ⁷τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν ⁸καθαπερ γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανυξεως οφθαλμους του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εως της σημερον ημερας ⁹και δαυιδ λεγει γεννηθητω η τραπεζα αυτων εις παγίδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις ¹⁰σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντος συγκαμψον ¹¹λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτους ¹²ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος κοσμου και το πτημα αυτων πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων ¹³υμιν δε λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ουν ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν μου δοξαζω ¹⁴ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινας εξ αυτων ¹⁵ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τις η προσλημψις ει μη ζωη εκ νεκρων ¹⁶ει δε η απαρχη

αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι ¹ει δε τινες των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθης εν αυτοις και συγκοινωνος της ριζης της πιστοτος της ελαιας εγενου ¹μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταξεις αλλα η ριζα σε ¹ερεις ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω ²καλως τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκας μη υψηλα φρονει αλλα φοβου ²ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο ουδε σου φεισεται ²ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τους πεσοντας αποτομια επι δε σε χρηστοτης θεου εαν επιμενης τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση ²κακεινοι δε εαν μη επιμενωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατος γαρ εστιν ο θεος παλιν εγκεντρισαι αυτους ²ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπης αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθης εις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια ²ου γαρ θελω υμας αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη πτε εν εαυτοις φρονημοι οτι πωρωσις απο μερους τω ισραηλ γεγονεν αχρις ου το πληρωμα των εθνων εισελθη ²και ουτως πας ισραηλ σωθησεται καθως γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενος αποστρεφει ασεβειας απο ιακωβ ²και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιας αυτων ²κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τους πατερας ²αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου ³ωσπερ γαρ υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηλεθητε τη τουτων απειθεια ³ουτως και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι νυν ελεθησιν ³συνεκλεισεν γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα τους παντας ελεψη ³ω βαθος πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου ως ανεξεραυνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου ³τις γαρ εγνω νουν κυριου η τις συμβουλος αυτου εγενετο ³η τις προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω ³οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους αιωνας αμην

12 παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν τω θεω ευαρεστον την λογικην λατρειαν υμων ²και μη συσχηματιζεσθε τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσεθε τη ανακαινωσει του νοου εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον ³λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ως ο θεος εμερισεν μετρον πιστεως ⁴καθαπερ γαρ εν ενι σωματι πολλα μελη εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν

⁵ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω το δε καθ εις αλληλων μελη ⁶εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως ⁷ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια ⁸ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδους εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι η αγαπη ανυποκριτος αποστυγοντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω ⁹τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι ¹⁰τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζοντες τω κυριω δουλευοντες ¹¹τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες ¹²ταις χρεiais των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες ¹³ευλογειτε τους διωκοντας ευλογειτε και μη καταρασθε ¹⁴χαιρειν μετα χαιροντων κλαιειν μετα κλαιοντων ¹⁵το αυτο εις αλληλους φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονημοι παρ εαυτοις ¹⁶μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων ¹⁷ει δυνατόν το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες ¹⁸μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος ¹⁹αλλα εαν πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρυσσεις επι την κεφαλην αυτου ²⁰μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13 πασα ψυχη εξουσιαις υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι υπο θεου τεταγμεναι εισιν ²ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα λημψονται ³οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος τω αγαθω εργω αλλα τω κακω θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτης ⁴θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιης φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσοντι ⁵διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν ⁶δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες ⁷αποδοτε πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φορον τον φορον τω την τιμην την τιμην ⁸μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αλληλους αγαπαν ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν ⁹το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τω λογω τουτω ανακεφαλαιουται [εν τω] αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ¹⁰η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου

η αγαπη "και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ηδη υμας εξ υπνου εγερθηναι νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν "η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους ενδυσωμεθα [δε] τα οπλα του φωτος "ως εν ημερα ευσημονως περιπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαυς μη εριδι και ζηλω "αλλα ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας

14 τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεις διαλογισμων 'ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει 'ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω ο δε μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο 'συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικητην τω ιδιω κυριω σπηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατει γαρ ο κυριος σπησαι αυτον 'ος μεν [γαρ] κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω 'ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστηει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστηει τω θεω 'ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει 'εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν 'εις τουτο γαρ χριστος απεθανεν και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση 'ο συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του θεου "γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω "αρα [ουν] εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει [τω θεω] "μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθηναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον "οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι εαυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον "ει γαρ δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεις μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν "μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον "ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω "ο γαρ εν τουτω δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις "αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους "μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι "καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πιειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει "συ πιστιν ην εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει "ο δε διακρινομενος εαν φαγη

κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ εκ πιστεως αμαρτια εστιν

15 οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν 'εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην "και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσαν επ εμε 'οσα γαρ προεγραφη [παντα] εις την ημετεραν διδασκαλιαν εγραφη ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν "ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν 'ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου "διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο ημας εις δοξαν του θεου "λεγω γαρ χριστον διακονον γενενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων "τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον καθως γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω "και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου "και παλιν αινειτε παντα τα εθνη τον κυριον και επαινεσατωσαν αυτον παντες οι λαοι "και παλιν ησαιας λεγει εσται η ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενος αρχην εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν "ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου "πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτος εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης της γνωσεως δυναμενοι και αλληλους νουθετειν "τολμηροτερως δε εγραφα υμιν απο μερους ως επαναμιμησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι απο του θεου "εις το ειναι με λειτουργον χριστου ιησου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμενη εν πνευματι αγιω "εχω ουν [την] καυχην εν χριστω ιησω τα προς τον θεον "ου γαρ τολμησω τι λαλειν ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω "εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος [αγιου] ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου "ουτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω "αλλα καθως γεγραπται οφονται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν "διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμας "νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοις κλιμασιν τουτοις επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμας απο ικανων ετων "ως αν πορευωμαι εις την

σπανιαν ελπιζω γαρ διαπορευομενος θεασασθαι υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερους εμπλησθω ²³νυι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακωνων τοις αγιοις ²⁴ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ ²⁷ευδοκησαν γαρ και οφειλεται εισιν αυτων ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις ²⁸τουτο ουν επιτελεσας και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις σπανιαν ²⁹οιδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας χριστου ελευσομαι ³⁰παρακαλω δε υμας [αδελφοι] δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον ³¹ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος τοις αγιοις γενηται ³²ινα εν χαρα ελθων προς υμας δια θεληματος θεου συναναπαυσωμαι υμιν ³³ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν [και] διακονον της εκκλησιας της εν κεγχραις ¹ινα προσδεξησθε αυτην εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτην εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και εμου αυτου ²ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου ³οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οις ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιαι των εθνων ⁴και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της ασιας εις χριστον ⁵ασπασασθε μαριαν πτις πολλα εκοπιασεν εις υμας ⁶ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγοναν εν χριστω ⁷ασπασασθε αμπλιατον τον αγαπητον μου εν κυριω ⁸ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου ⁹ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου ¹⁰ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω ¹²ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην πτις πολλα εκοπιασεν εν κυριω ¹³ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου ¹⁴ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμην πατροβαν ερμαν και τους συν αυτοις αδελφους ¹⁵ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους ¹⁶ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι πασαι

του χριστου ¹⁷παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινετε απ αυτων ¹⁸οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων ¹⁹η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο εφ υμιν ουν χαιρω θελω δε υμας σοφους [μεν] εινα εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον ²⁰ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου μεθ υμων ²¹ασπαζεται υμας τιμοθεος ο συνεργος [μου] και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου ²²ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραφας την επιστολην εν κυριω ²³ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και ολης της εκκλησιας ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος ²⁴τω δε δυναμενω υμας στηριζει κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονους αιωνιους σεσιγημενου ²⁶φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος ²⁷μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου [ω] η δοξα εις τους αιωνας αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

1 Παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος ²τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων και ημων ³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ευχαριστω τω θεω παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου ⁵οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει ⁶καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν ⁷ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου ⁸ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου [χριστου] ⁹πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων ¹⁰παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρητισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη ¹¹εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν ¹²λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου ¹³μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε ¹⁴ευχαριστω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον ¹⁵ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισθητε ¹⁶εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οίδα ει τινα αλλον εβαπτισα ¹⁷ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλα ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου ¹⁸ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν ¹⁹γεγραπται γαρ απολω την σοφian των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω ²⁰που σοφος που γραμματευς που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφian του κοσμου ²¹επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφias του θεου ουκ εδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυ-

ματος σωσαι τους πιστευοντας ²²επειδη και ιουδαιοι σημεια αιτουσιν και ελληνες σοφian ζητουσιν ²³ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον εθνεσιν δε μωριαν ²⁴αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφian ²⁵οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων ²⁶βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις ²⁷αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τους σοφους και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα ²⁸και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος [και] τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση ²⁹οπως μη καυχησται πασα σαρξ ενωπιον του θεου ³⁰εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγεννηθη σοφια ημιν απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις ³¹ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2 Καγω ελθων προς υμας αδελφοι πληθον ου καθυπεροχην λογου η σοφias καταγγελλων υμιν το μυστηριον του θεου ²ου γαρ εκρινα τι ειδεναι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον ³καγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας ⁴και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις σοφias λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως ⁵ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου ⁶σοφian δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφian δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων ⁷αλλα λαλουμεν θεου σοφian εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων ⁸ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν ⁹αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη οσα πτοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον ¹⁰ημιν γαρ απεκαλυψεν ο θεος δια του πνευματος το γαρ πνευμα παντα εραυνα και τα βαθη του θεου ¹¹τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του

ανθρώπου ει μη το πνευμα του ανθρώπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις εγνωκεν ει μη το πνευμα του θεου ¹²ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδομεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν ¹³α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογιοις αλλ εν διδακτοις πνευματος πνευματικοις πνευματικα συγκρινοντες ¹⁴ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωαι οτι πνευματικως ανακρινεται ¹⁵ο δε πνευματικος ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται ¹⁶τις γαρ εγνωουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3καγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην λαλησαι υμιν ως πνευματικοις αλλ ως σαρκινοις ως νηπιοις εν χριστω ²γαλα υμας εποτισα ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουδε [ετι] νυν δυνασθε ³ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε ⁴οταν γαρ λεγη τις εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουκ ανθρωποι εστε ⁵τι ουν εστιν απολλως τι δε εστιν παυλος διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν ⁶εγω εφυτευσα απολλως εποτισεν αλλα ο θεος πυξανεν ⁷ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος ⁸ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον λημψεται κατα τον ιδιον κοπον ⁹θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε ¹⁰κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον εθηκα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει ¹¹θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους χριστος ¹²ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον χρυσιον αργυριον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην ¹³εκαστου το εργον φανερον γεννησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ αυτο δοκιμασει ¹⁴ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον λημψεται ¹⁵ει τινος το εργον κατακαπσεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος ¹⁶ουκ οιδατε οτι ναος θεου εστε και το πνευμα του θεου εν υμιν οικει ¹⁷ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθειρει τουτον ο θεος ο γαρ ναος του θεου αγιος εστιν οιτινες εστε υμεις ¹⁸μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γεννηται σοφος ¹⁹η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων ²⁰και παλιν κυριος γνωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι ²¹ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν ²²ειτε παυλος ειτε απολλως

ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων ²³υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

4ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου ²ωδε λοιπον ζητειται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη ³εμοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω ⁴ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος εστιν ⁵ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο κυριος ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων και τοτε ο επαινος γεννησεται εκαστω απο του θεου ⁶ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και απολλων δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ α γεγραπται ινα μη εις υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου ⁷τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεις ο ουκ ελαβες ει δε και ελαβες τι καυχασαι ως μη λαβων ⁸ηδη κεκορησμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρις ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν ⁹δοκω γαρ ο θεος ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιους οτι θεατρον εγεννηθημεν τω κοσμω και αγγελιοις και ανθρωποις ¹⁰ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις ασθενεις υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε ατιμοι ¹¹αχρι της αρτιωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνιτευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν ¹²και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα ¹³δυσφημουμενοι παρακαλουμεν ως περικαθαρματα του κοσμου εγεννηθημεν παντων περιψημα εως αρτι ¹⁴ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ ως τεκνα μου αγαπητα νουθετων ¹⁵εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε εν χριστω αλλ ου πολλους πατερας εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα ¹⁶παρακαλω ουν υμας μημται μου γινεσθε ¹⁷δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον ος εστιν μου τεκνον αγαπητον και πιστον εν κυριω ος υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν χριστω [ιησου] καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω ¹⁸ως μη ερχομενου δε μου προς υμας εφυσιωθησαν τινες ¹⁹ελευσομαι δε ταχεως προς υμας εαν ο κυριος θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν ²⁰ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει ²¹τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη πνευματι τε πραυτητος

5ολως ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν ωστε γυναικα τινα του πατρος εχειν ²και υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα αρθη εκ μεσου υμων

ο το εργον τουτο πραξας ³εγω μεν γαρ απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον ⁴εν τω ονοματι του κυριου [ημων] ιησου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματος συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου ⁵παραδουνα τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον της σαρκος ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ⁶ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ⁷εκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθως εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων ετυθη χριστος ⁸ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας αλλ εν αζυμοις ειλικρινειας και αληθειας ⁹εγραφα υμιν εν τη επιστολη μη συναμιγνυσθαι πορνοις ¹⁰ου παντως τοις πορνοις του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις και αρπαξιν η ειδωλολατραις επει ωφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν ¹¹νυν δε εγραφα υμιν μη συναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιεν ¹²τι γαρ μοι τους εξω κρινειν ουχι τους εσω υμεις κρινετε ¹³τους δε εξω ο θεος κρινει εξαρτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων ¹η ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων ²ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα ³βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχπτε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε ⁴προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν ουδεις σοφος ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου ⁵αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων ⁶ηδη μεν ουν ολωσ ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε ⁷αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και τουτο αδελφους ⁸η ουκ οιδατε οτι αδικοι θεου βασιλειαν ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ⁹ουτε κλεπται ουτε πλεονεκται ου μεθυσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν θεου κληρονομησουσιν ¹⁰και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλα εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου [ημων] ιησου χριστου και εν τω πνευματι του θεου ημων ¹¹παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος ¹²τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι ¹³ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας

εξεγερει δια της δυναμεως αυτου ¹⁴ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο ¹⁵η ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν ¹⁶ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν ¹⁷φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει ¹⁸η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων ¹⁹ηγορασθητε γαρ τιμης δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων

7περι δε ων εγραφατε καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι ²δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω ³τη γυναικι ο ανηρ την οφειλην αποδιδωτω ομοιως δε και η γυνη τω ανδρι ⁴η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα ο ανηρ ομοιως δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα η γυνη ⁵μη αποστερειτε αλληλους ει μητι [αν] εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολασπτε τη προσευχη και παλιν επι το αυτο ητε ινα μη πειραζη υμας ο σατανας δια την ακρασιαν [υμων] ⁶τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην ⁷ηελω δε παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον αλλα εκαστος ιδιον εχει χαρισμα εκ θεου ο μεν ουτως ο δε ουτως ⁸λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εαν μεινωσιν ως καγω ⁹ει δε ουκ εγκρατευονται γαμψατωσαν κρειττον γαρ εστιν γαμειν η πυρρουσθαι ¹⁰τοις δε γεγαμψοσιν παραγγελω ουκ εγω αλλα ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι ¹¹εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι ¹²τοις δε λοιποις λεγω εγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην ¹³και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και ουτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω τον ανδρα ¹⁴ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω αδελφω επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν ¹⁵ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν υμας ο θεος ¹⁶τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις ¹⁷ει μη εκαστω ως μεμερικεν ο κυριος εκαστον ως κεκληκεν ο θεος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι ¹⁸περιτετμημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια κεκληται τις μη περιτεμεσθω ¹⁹η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου ²⁰εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω ²¹δουλος εκληθης μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος

γενεσθαι μαλλον χρησαι ²²ο γαρ εν κυριω κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιως ο ελευθερος κληθεις δουλος εστιν χριστου ²³τιμης ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων ²⁴εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα θεω ²⁵περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως πλημενος υπο κυριου πιστος ειναι ²⁶νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι ²⁷δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα ²⁸εαν δε και γαμπσης ουχ ημαρτες και εαν γημη [η] παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιοιτοι εγω δε υμων φειδομαι ²⁹τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος εστιν το λοιπον ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν ³⁰και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες ³¹και οι χρωμενοι τον κοσμον ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου ³²θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεση τω κυριω ³³ο δε γαμπσας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεση τη γυναικι ³⁴και μεμερισται και η γυνη η αγαμος και η παρθενος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια [και] τω σωματι και τω πνευματι η δε γαμπσασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεση τω ανδρι ³⁵τουτο δε προς το υμων αυτων συμφορον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσημον και ευπαρεδρον τω κυριω απερισπαστως ³⁶ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν ³⁷ος δε εστηκεν εν τη καρδια αυτου εδραιος μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κερικεν εν τη ιδια καρδια τηρειν την εαυτου παρθενον καλως ποιησει ³⁸ωστε και ο γαμιζων την εαυτου παρθενον καλως ποιει και ο μη γαμιζων κρεισσον ποιησει ³⁹γυνη δεδεταται εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης εαν δε κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω ⁴⁰μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω γαρ καγω πνευμα θεου εχειν

8περι δε των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει ²ει τις δοκει εγνωκεναι τι ουπω εγνω καθως δει γνωμαι ³ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου ⁴περι της βρωσεως ουν των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος ει μη εις ⁵και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γης ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι [αλλ] ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους χριστος δι ου τα παντα και

ημεις δι αυτου ⁶αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες δε τη συνηθεια εως αρτι του ειδωλου ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενησ ουσα μολυνεται ⁷βρωμα δε ημας ου παραστησει τω θεω ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα ουτε εαν φαγωμεν περισσευομεν ⁸βλεπετε δε μη πως η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενεσιν ⁹εαν γαρ τις ιδη [σε] τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν ¹⁰απολλυται γαρ ο ασθενων εν τη ση γνωσει ο αδελφος δι ον χριστος απεθανεν ¹¹ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εις χριστον αμαρτανετε ¹²διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9ουκ ειμι ελευθερος ουκ ειμι αποστολος ουχι ιησους τον κυριον ημων εορακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω ²ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ μου της αποστολης υμεις εστε εν κυριω ³η εμη απολογία τοις εμε ανακρινουσιν εστιν αυτη ⁴μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειν ⁵μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαιγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας ⁶η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν μη εργαζεσθαι ⁷τις στρατευεται ιδιοις οφωνιοις ποτε τις φυτευει αμπελωνα και τον καρπον αυτου ουκ εσθιει [η] τις ποιμηνει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει ⁸μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η και ο νομος ταυτα ου λεγει ⁹εν γαρ τω μουσεως νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλωοντα μη των βοων μελει τω θεω ¹⁰η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγγραφη οτι οφειλει επ ελπιδι ο αροτριων αροτριαν και ο αλωων επ ελπιδι του μετεχειν ¹¹ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν ¹²ει αλλοι της υμων εξουσιας μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη τινα εγκοπην δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου ¹³ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι τα εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω παρεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμμεριζονται ¹⁴ουτως και ο κυριος διαταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην ¹⁵εγω δε ου κεχρημαι ουδενι τουτων ουκ εγγραφα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ουδεις κενωσει ¹⁶εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι γαρ μοι εστιν εαν μη ευαγγελισωμαι ¹⁷ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι ¹⁸τις ουν μου εστιν ο μισθος ινα

ευαγγελιζόμενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω ¹ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω ²και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον μη ων αυτος υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω ³τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεου αλλ εννομος χριστου ινα κερδανω τους ανομους ⁴εγενομην τοις ασθενεσιν ασθενης ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγωνα παντα ινα παντως τινας σωσω ⁵παντα δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι ⁶ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε ⁷πας δε ο αγωνιζόμενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον ⁸εγω τονν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλως ουτως πυκτευω ως ουκ αερα δερων ⁹αλλα υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μη πως αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι

10ου θελω γαρ υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διπληθον ¹και παντες εις τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση ²και παντες [το αυτο] πνευματικον βρωμα εφαγον ³και παντες το αυτο πνευματικον επιον πομα επινον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η πετρα δε ην ο χριστος ⁴αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω ⁵ταυτα δε τυποι ημων εγεννηθησαν εις το μη ειναι ημας επιθυμητας κακων καθως κακεινοι επεθυμησαν ⁶ημδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και πειν και ανεστησαν παιζειν ⁷ημδε πορνευομεν καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσαν μια ημερα εικοσι τρεις χιλιαδες ⁸ημδε εκπειραζωμεν τον κυριον καθως τινες αυτων επειρασαν και υπο των οφεων απωλλυντο ⁹ημδε γογγυζετε καθαπερ τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου ¹⁰ταυτα δε τυπικως συνεβαινεν εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατηντηκεν ¹¹ωστε ο δοκων εσταναι βλεπτεω μη πεσπ ¹²πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπιнос πιστος δε ο θεος ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υπενεγκειν ¹³διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατριας ¹⁴ως φρονιμοις λεγω κρινατε υμεις ο φημι ¹⁵το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια εστιν του αιματος του χριστου τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν ¹⁶οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ πα-

ντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν ¹⁷βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν ¹⁸τι ουν φημι οτι ειδωλοθυτον τι εστιν η οτι ειδωλον τι εστιν ¹⁹αλλ οτι α θυουσιν [τα εθνη] δαιμονιοις και ου θεω θυουσιν ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι ²⁰ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζης κυριου μετεχειν και τραπεζης δαιμονιων ²¹η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν ²²παντα εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει ²³ημδεις το εαυτου ζητειω αλλα το του ετερου ²⁴παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν ²⁵του κυριου γαρ η γη και το πληρωμα αυτης ²⁶ει τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν ²⁷εαν δε τις υμιν ειπη τουτο ιεροθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν ²⁸συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως ²⁹ει εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω ³⁰ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε ³¹απροσκοποι και ιουδαιοις γινεσθε και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου ³²καθως καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφορον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11μιμνται μου γινεσθε καθως καγω χριστου ¹επαινω δε υμας οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε ²θελω δε υμας ειδειν οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε του χριστου ο θεος ³πας ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου ⁴πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην αυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη ⁵ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω ⁶ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων η γυνη δε δοξα ανδρος εστιν ⁷ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος ⁸και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα ⁹δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους ¹⁰πλην ουτε γυνη χωρις ανδρος ουτε ανηρ χωρις γυναικος εν κυριω ¹¹ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου ¹²εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτου τω θεω προσευχεσθαι ¹³ουδε

η φυσικὴ αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶν ¹⁵ἡ γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ δοξα αὐτῇ ἐστὶν ὅτι ἡ κομὴ ἀντιπεριβολαίου δέδοται αὐτῇ ¹⁶εἰ δὲ τίς δοκεῖ φιλονεικῶς εἶναι ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἐχομένους οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ ¹⁷τούτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαίνω ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρείσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἧσσον συνερχεσθε ¹⁸πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπαρχειν καὶ μέρος τι πιστεύω ¹⁹ὄνει γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι ἵνα [καὶ] οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γενῶνται ἐν ὑμῖν ²⁰συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἐστὶν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν ²¹ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν καὶ ὅς μὲν πείνα ὅς δὲ μεθύει ²²μη γὰρ οἰκίας οὐκ ἐχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε καὶ κατασχύνετε τοὺς μη ἔχοντας τί εἶπω ὑμῖν ἐπαίνεσθε ὑμᾶς ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαίνω ²³ἐγὼ γὰρ παρελάβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὁ καὶ παρέδωκα ὑμῖν ὅτι ὁ κύριος ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον ²⁴καὶ εὐχαριστήσας ἐκλάσεν καὶ εἶπεν τούτῳ μου ἐστὶν τὸ σῶμα τὸ ὑπερῶν ὑμῶν τούτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀναμνησιν ²⁵ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι λέγων τούτῳ τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι τούτο ποιεῖτε ὅσακις ἐὰν πίνετε εἰς τὴν ἐμὴν ἀναμνησιν ²⁶ὅσακις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τούτον καὶ τὸ ποτήριον πίνετε τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἀχρὶς οὐ ἐλθῆ ²⁷ὥστε ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως ἐνοχὸς ἐστὶ τὸ σῶμα καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου ²⁸δοκιμάζετω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω ²⁹ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρινῶν τὸ σῶμα ³⁰διὰ τούτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρώστοι καὶ κοιμῶνται ἰκανοὶ ³¹εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρινόμενοι οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα ³²κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδευόμεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν ³³ὥστε ἀδελφοί μου συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε ³⁴εἰ τίς πείνα ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνερχῆσθε τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἐλθῶ διατάξομαι

12 περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν ἀδελφοί οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ²οἴδατε ὅτι ὅτε ἐθνή πτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἀφῶνα ὡς ἂν ἠγεσθε ἀπαγομένοι ³ἴδιο γνώριζόν ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα ἰησοῦς καὶ οὐδεὶς δυνατὸς εἶπεν κύριος ἰησοῦς εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ ⁴διαίρεσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα ⁵καὶ διαίρεσεις διακονιῶν εἰσὶν καὶ ὁ αὐτὸς κύριος ⁶καὶ διαίρεσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν καὶ ὁ αὐτὸς θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πασίν ⁷ἕκαστῳ δὲ δίδεται ἡ φανερώσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον ⁸ὡ μὲν

γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας ἀλλῶ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ⁹ἕτερόν τι στίς ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ἀλλῶ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ πνεύματι ¹⁰ἀλλῶ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων ἀλλῶ [δὲ] προφητεῖα ἀλλῶ [δὲ] διακρίσεις πνευμάτων ἕτερόν τι γέννη γλωσσῶν ἀλλῶ δὲ ἐρμηνεία γλωσσῶν ¹¹πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα διαίρουν ἴδια ἕκαστῳ καθὼς βούλεται ¹²καθὰπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶν καὶ μέλη πολλὰ ἐχει πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα ἐν ἐστὶν σῶμα οὕτως καὶ ὁ χριστὸς ¹³καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτισθῆμεν εἴτε ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες εἴτε δούλοι εἴτε ἐλευθῆροι καὶ πάντες ἐν πνεύματι ἐποτισθῆμεν ¹⁴καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἐστὶν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλὰ ¹⁵ἐὰν εἶπῃ ὁ πούς ὅτι οὐκ εἰμι χεὶρ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος οὐ παρα τούτου οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος ¹⁶καὶ ἐὰν εἶπῃ τὸ οὖς ὅτι οὐκ εἰμι ὀφθαλμὸς οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος οὐ παρα τούτου οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος ¹⁷εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμὸς πού ἢ ἀκοὴ εἰ ὅλον ἀκοὴ πού ἢ ὀσφρησις ¹⁸ἡν δὲ ὁ θεὸς ἐθέτο τὰ μέλη ἐν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν ¹⁹εἰ δὲ ἢν [τὰ] πάντα ἐν μέλος πού τὸ σῶμα ²⁰ἡν δὲ πολλὰ μέλη ἐν δὲ σῶμα ²¹οὐ δυνατὸν [δὲ] ὁ ὀφθαλμὸς εἶπεν τῇ χεὶρι χρεῖαν σου οὐκ ἐχῶ ἢ πάλιν ἢ κεφαλὴ τοῖς ποσίν χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἐχῶ ²²ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰ δοκούντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπαρχειν ἀναγκαῖα ἐστὶν ²³καὶ ἂ δοκούμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτιθέμεν καὶ τὰ ἀσχημονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἐχει ²⁴τὰ δὲ εὐσχημονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἐχει ἀλλὰ ὁ θεὸς συνεκράσεν τὸ σῶμα τῷ ὑστερουμένῳ περισσοτέραν δούς τιμὴν ²⁵ἵνα μὴ ἢ σχίσμα ἐν τῷ σώματι ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπερῶν ἀλλήλων μεριμνήσῃν τὰ μέλη ²⁶καὶ εἴτε πασχέι ἐν μέλος συμπασχέι πάντα τὰ μέλη εἴτε δοξάζεται μέλος συγχαίρει πάντα τὰ μέλη ²⁷ἡμεῖς δὲ ἐστε σῶμα χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μερῶν ²⁸καὶ οὐς μὲν ἐθέτο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους δευτέρου προφῆτας τρίτου διδασκαλοὺς ἐπειτὰ δὲ ἡμεῖς ἐπειτὰ χαρίσματα ἰαμάτων ἀντιλημψίς κυβερνήσεις γέννη γλωσσῶν ²⁹μη πάντες ἀποστολοὶ μη πάντες προφῆται μη πάντες διδασκαλοὶ μη πάντες δυνάμεις ³⁰μη πάντες χαρίσματα ἐχούσιν ἰαμάτων μη πάντες γλωσσῶν λαλοῦσιν μη πάντες διερμηνεύουσιν ³¹ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα καὶ ἐτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι

13 ἐὰν τὰς γλωσσῶν τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγαπῆν δὲ μὴ ἐχῶ γεγονός χαλκὸς ἢ ἰχθὺς ἢ κὺμβαλὸν ἀλαλάζον ²κἂν ἐχῶ προφητείαν καὶ εἶδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πάσαν τὴν γνῶσιν κἂν ἐχῶ πάσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθίστανεῖν ἀγαπῆν δὲ μὴ ἐχῶ οὐθέν εἰμι ³κἂν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπαρ-

χοντα μου καν παραδω το σωμα μου ινα καυχησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι η αγαπη μακροθυμει χρυστευεται η αγαπη ου ζηλοι ου περιερευεται ου φυσιουται ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον ου χαιρει επι τη αδικια συχαιρει δε τη αληθεια παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει η αγαπη ουδεποτε πιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται εκ μερους γαρ γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν οταν δε ελθη το τελειον το εκ μερους καταργηθησεται οτε ημην νηπιος ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομην ως νηπιος οτε γενονα ανηρ καταργηκα τα του νηπιου βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αιγιματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσμαι καθως και επεγνωσθην νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14διδωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευπε ο γαρ λαλων γλωσσαι ουκ ανθρωποις λαλει αλλα θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευπε μειζων δε ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευη ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη νυν δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυπει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη ομως τα αυψα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογοις μη δω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον και γαρ εαν αδηλον σαλπιγξ φωνην δω τις παρασκευασεται εις πολεμον ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες οσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εισιν εν κοσμω και ουδεν αφωνον εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευπε διο ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη εαν [γαρ] προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω [δε] και τω νοι επει εαν ευλογης [εν] πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστηια επειδη τι

λεγεις ουκ οιδεν ου μεν γαρ καλως ευχαριστηεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται ευχαριστω τω θεω παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλω αλλα εν εκκλησια θελω πεντε λογους τω νοι μου λαλησαι ινα και αλλους κατηχησω η μυριους λογους εν γλωσση αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετερων λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες λαλωσιν γλωσσαις εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε εαν δε παντες προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι οντως ο θεος εν υμιν εστιν τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος ψαλμον εχει διδαχην εχει αποκαλυψιν εχει γλωσσαν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μερος και εις διερμηνευετω εαν δε μη η διερμηνευτης σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται και πνευματα προφητων προφηταις υποτασσεται ου γαρ εστιν ακαταστασιας ο θεος αλλα ειρηνης ως εν πασαις ταις εκκλησαις των αγιων αι γυναικες εν ταις εκκλησαις σιγατωσαν ου γαρ επιτρεπεται αυταις λαλειν αλλα υποτασσεσθωσαν καθως και ο νομος λεγει ει δε τι μανθανειν θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναικι λαλειν εν εκκλησια η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις υμας μονους κατηνησεν ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγνωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εστιν εντολη ει δε τις αγνοει αγνοειται ωστε αδελφοι μου ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν μη κωλυετε γλωσσαις παντα δε ευσημονως και κατα ταξιν γινεσθω

15γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευαγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευαγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας και οτι εταφη και οτι εγνηγερται τη ημερα τη

τριτη κατα τας γραφας ⁵και οτι ωφθη κηφα ειτα
 τοις δωδεκα ⁶επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελ-
 φοις εφαπαξ εξ ων οι πλειονες μενουσιν εως αρτι-
 τινες δε εκοιμηθησαν ⁷επειτα ωφθη ιακωβω ειτα
 τοις αποστολοις πασιν ⁸εσχατον δε παντων ωσπε-
 ρει τω εκτρωματι ωφθη καμοι ⁹εγω γαρ ειμι ο ελα-
 χιστος των αποστολων ος ουκ ειμι ικανος καλει-
 σθαι αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του
 θεου ¹⁰χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυ-
 του η εις εμε ου κενη εγεννηθη αλλα περισσοτερον
 αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλα η χα-
 ρις του θεου συν εμοι ¹¹ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι
 ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε ¹²ει δε
 χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγνηγερται πως
 λεγουσιν εν υμιν τινες οτι αναστασις νεκρων ουκ
 εστιν ¹³ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χρι-
 στος εγνηγερται ¹⁴ει δε χριστος ουκ εγνηγερται κε-
 νον αρα το κηρυγμα ημων κενη και η πιστις ημων
¹⁵ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι
 εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χρι-
 στον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρο-
 νται ¹⁶ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος
 εγνηγερται ¹⁷ει δε χριστος ουκ εγνηγερται ματαια η πι-
 στις υμων [εστιν] ετι εστε εν ταις αμαρτιαις υμων
¹⁸αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο ¹⁹ει
 εν τη ζωη ταυτη εν χριστω ηλπιτικοτες εσμεν μονον
 ελεεινότεροι παντων ανθρωπων εσμεν ²⁰νυνη δε χρι-
 στος εγνηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημε-
 νων ²¹επειδη γαρ δι ανθρωπου θανατος και δι αν-
 θρωπου αναστασις νεκρων ²²ωσπερ γαρ εν τω αδαμ
 παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω χριστω παν-
 τες ζωοποιηθησονται ²³εκαστος δε εν τω ιδιω ταγ-
 ματι απαρχη χριστος επειτα οι του χριστου εν τη
 παρουσια αυτου ²⁴ειτα το τελος οταν παραδιδω την
 βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πα-
 σαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν ²⁵δει
 γαρ αυτον βασιλευειν αχρις ου θη παντας τους
 εχθρους υπο τους ποδας αυτου ²⁶εσχατος εχθρος
 καταργειται ο θανατος ²⁷παντα γαρ υπεταξεν υπο
 τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτε-
 τακται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα
 παντα ²⁸οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε [και]
 αυτος ο υιος υποταγνησεται τω υποταξαντι αυτω
 τα παντα ινα η ο θεος παντα εν πασιν ²⁹επει τι ποι-
 ησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ
 νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ αυ-
 των ³⁰τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν ³¹καθ
 ημεραν αποθνησκω ην την υμετεραν καυχησιν αδελ-
 φοι ην εχω εν χριστω ησου τω κυριω ημων ³²ει κατα
 ανθρωπον εθνηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφε-
 λος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν
 αυριον γαρ αποθνησκομεν ³³μη πλανασθε φθειρου-
 σιν ηδη χρηστα ομιλια κακα ³⁴εκηνησατε δικαιως
 και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχου-

σιν προς εντροπην υμιν λαλω ³⁵αλλα ερει τις πως
 εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται ³⁶αφρων
 ου ο σπειρεις ου ζωοποιεται εαν μη αποθανη ³⁷και
 ο σπειρεις ου το σωμα το γεννησομενον σπειρεις
 αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοι-
 πων ³⁸ο δε θεος διδωσιν αυτω σωμα καθως ηθε-
 λησεν και εκαστω των σπερματων ιδιον σωμα ³⁹ου
 πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων
 αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε σαρξ πτηνων αλλη
 δε ιχθυων ⁴⁰και σωματα επουρανια και σωματα επι-
 γεια αλλα ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα
 δε η των επιγειων ⁴¹αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα
 σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστε-
 ρος διαφερει εν δοξη ⁴²ουτως και η αναστασις των
 νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια
⁴³σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται
 εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει ⁴⁴σπειρεται σωμα
 ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον ει εστιν σωμα
 ψυχικον εστιν και πνευματικον ⁴⁵ουτως και γεγρα-
 πται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην
 ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν ⁴⁶αλλ
 ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα
 το πνευματικον ⁴⁷ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοι-
 κος ο δευτερος ανθρωπος εξ ουρανου ⁴⁸οιος ο χοι-
 κος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος
 τοιουτοι και οι επουρανιοι ⁴⁹και καθως εφορεσαμεν
 την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα
 του επουρανιου ⁵⁰τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ
 και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυναται
 ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει ⁵¹ιδου μυ-
 στηριον υμιν λεγω παντες ου κοιμηθησομεθα πα-
 ντες δε αλλαγησομεθα ⁵²εν ατομω εν ριπη οφθαλ-
 μου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νε-
 κροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησο-
 μεθα ⁵³δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρ-
 σιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν
⁵⁴οταν δε το θνητον τουτο ενδυσηται [την] αθανα-
 σιαν τοτε γεννησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατε-
 ποθη ο θανατος εις νικος ⁵⁵που σου θανατε το νι-
 κος που σου θανατε το κεντρον ⁵⁶το δε κεντρον του
 θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νο-
 μος ⁵⁷τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια
 του κυριου ημων ησου χριστου ⁵⁸ωστε αδελφοι μου
 αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευο-
 ντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο
 κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16περι δε της λογειας της εις τους αγιους ωσπερ
 διαταξα ταις εκκλησιαις της γαλατιας ουτως και
 υμεις ποιησατε ²κατα μιαν σαββατου εκαστος υμων
 παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι εαν ευοδωται
 ινα μη οταν ελθω τοτε λογειαι γινωνται ³οταν δε
 παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων του-
 τους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερου-

σαλημ ⁴εαν δε αξιον η του καμε πορευεσθαι συν
 εμοι πορευονται ⁵ελευσομαι δε προς υμας οταν
 μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι ⁶προς
 υμας δε τυχον καταμενω η παραχειμασω ινα υμεις
 με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι ⁷ου θελω γαρ
 υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω γαρ χρονον τινα
 επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεψη ⁸επιμεινω
 δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης ⁹θυρα γαρ μοι
 ανεωγεν μεγαλη και ενεργης και αντικειμενοι πολ-
 λοι ¹⁰εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γε-
 νηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως
 εγω ¹¹μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε
 δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι
 γαρ αυτον μετα των αδελφων ¹²περι δε απολλω
 του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη
 προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην
 θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση
¹³γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κρα-
 ταιουσθε ¹⁴παντα υμων εν αγαπη γινεσθω ¹⁵παρακαλω
 δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι
 εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις
 αγιοις εταξαν εαυτους ¹⁶ινα και υμεις υποτασσησθε
 τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιω-
 ντι ¹⁷χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φορ-
 τουνατου και αχαικου οτι το υμετερον υστερημα
 ουτοι ανεπληρωσαν ¹⁸ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα
 και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους ¹⁹ασπαζονται
 υμας αι εκκλησiai της ασιας ασπαζεται υμας εν κυ-
 ριω πολλα ακυλας και πρισκα συν τη κατ οικον
 αυτων εκκλησια ²⁰ασπαζονται υμας οι αδελφοι πα-
 ντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ²¹ο ασπα-
 σμος τη εμπ χειρι παυλου ²²ει τις ου φιλει τον κυ-
 ριον ηνω αναθεμα μαρانا θα ²³η χαρις του κυριου
 ιησου μεθ υμων ²⁴η αγαπη μου μετα παντων υμων
 εν χριστω ιησου

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

1 Παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρων και θεος πασης παρακλησεως ⁴ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου ⁵οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων ⁶ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων ⁷ειδοτες οτι ως κωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως ⁸ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης εν τη ασια οτι καθ υπερβολην υπερ δυναμιν εβαρηθημεν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην ⁹αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθητες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω εγειροντι τους νεκρους ¹⁰ος εκ τπλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυσεται εις ον ηλπικαμεν [οτι] και ετι ρυσεται ¹¹συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεψει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ημων ¹²η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν αγιοτητι και ειλικρινεια του θεου [και] ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προς υμας ¹³ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπιζω δε οτι εως τελους επιγινωσεσθε ¹⁴καθως και επεγνωτε ημας απο μερους οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου ¹⁵και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προτερον προς υμας ελθειν ινα δευτεραν χαραν σχητε ¹⁶και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και πα-

λιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαιαν ¹⁷τουτο ουν βουλομενος μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου ¹⁸πιστος δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εστιν ναι και ου ¹⁹ο του θεου γαρ υιος χριστος ιησους ο εν υμιν δι ημων κρηυθησθε δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν ²⁰οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι διο και δι αυτου το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων ²¹ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εις χριστον και χριστας ημας θεος ²²[ο] και σφραγισαμενος ημας και δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις καρδιαις ημων ²³εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι πληθον εις κορινθον ²⁴ουχ οτι κυριενομεν υμων της πιστεως αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2 Εκρινα γαρ εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμας ελθειν ²ει γαρ εγω λυπω υμας και τις ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου ³και εγραφα τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην σχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμνη χαρα παντων υμων εστιν ⁴εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχης καρδιας εγραφα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις υμας ⁵ει δε τις λελυτηκεν ουκ εμε λελυτηκεν αλλα απο μερους ινα μη επιβαρω παντας υμας ⁶ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων ⁷ωστε τουναντιον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μη πως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος ⁸διο παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον αγαπην ⁹εις τουτο γαρ και εγραφα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε ¹⁰ω δε τι χαριζεσθε καγω και γαρ εγω ο κεχαρισμαι ει τι κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου ¹¹ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν ¹²ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω ¹³ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τι τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοις

ἐξηλθον εἰς μακεδονίαν ἴτω δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τοπῷ ἵνα ἡμεῖς εὐδοκίᾳ ἐσμεν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σώζομενοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἵνα ἡμεῖς ὁσμὴν ἐκ θανάτου εἰς θάνατον οἷς δὲ ὁσμὴν ἐκ ζωῆς εἰς ζῶντα καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἰκανὸς ἵνα γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπνίζοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλ' ὡς ἐξ εὐκρίνειας ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατεναντι θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν

3 Ἄρχομεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν ἢ μὴ χρῆζομεν ὡς τινεὶ συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν ἢ ἐπιστολῆς ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν γινώσκουμένη καὶ ἀναγινώσκουμένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἵνα φανερούμενοι ὅτι ἐστε ἐπιστολὴ χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν ἐγγεγραμμένη οὐ μελανὶ ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος οὐκ ἐν πλαστῶν λίθιναις ἀλλ' ἐν πλαστῶν καρδίαις σαρκίνοις ἵνα πεποιθῆσιν δε τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν ἵνα οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἰκανοὶ ἐσμεν λογισασθαι τί ὡς ἐξ ἑαυτῶν ἀλλ' ἢ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ὅς καὶ ἰκανώσεν ἡμᾶς διακονοῦς καινῆς διαθήκης οὐ γραμμάτος ἀλλὰ πνεύματος τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ ἵνα δὲ ἢ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γραμμασὶν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ ὥστε μὴ δυνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ προσώπον μωσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην ἵνα ὡς οὐχὶ μᾶλλον ἢ διακονία τοῦ πνεύματος ἐστὶ ἐν δόξῃ ἵνα γὰρ ἢ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἢ διακονία τῆς δικαιοσύνης δόξα ἵνα γὰρ οὐ δεδοξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει εἰνεκεν τῆς υπερβαλλούσης δόξης ἵνα γὰρ τὸ καταργουμένον διὰ δόξης πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ ἵνα ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλὴν παρηρῆσθα ἡμεῖς ἵνα καὶ οὐ καθάπερ μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου ἵνα ἀλλὰ ἐπώρθη τα νοήματα αὐτῶν ἀχρὶ γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τὴν ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον ὅτι ἐν χριστῷ καταργεῖται ἵνα ἀλλ' ἕως σήμερον ἡμεῖς ἀναγινώσκονται μωσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κείται ἵνα ἡμεῖς δὲ εἰς ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα ἵνα δὲ κύριος τὸ πνεῦμα ἐστὶν οὐ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου ἐλευθερία ἵνα ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυπόμενοι πρὸς ἑαυτὸν τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος

4 διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς

πλεθθόμενοι οὐκ ἐγκακοῦμεν ἵνα ἀπειταμέθετα τα κρυπτά τῆς αἰσχυνῆς μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μὴ δὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὴ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάνοντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνειδήσιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἵνα δὲ καὶ ἐστὶν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον ἵνα οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτυφλώσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγασαί τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ ὅς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ ἵνα γὰρ ἑαυτοὺς κηρυσσομεν ἀλλὰ χριστὸν ἴσμεν κύριον ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ ἴσμεν ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦς φῶς λαμπρῶς ὡς ἐλαμπρῶν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ χριστοῦ ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τούτον ἐν ὀστροκίνοις σκευῆσιν ἵνα ἢ ὑπερβολὴ τῆς δυναμῆος ἢ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν ἵνα παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι ἵνα δὲ ἡμεῖς οὐκ ἐγκαταλείπομενοι καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλυόμενοι ἵνα πάντοτε τὴν νεκρῶσιν τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες ἵνα καὶ ἢ ἡ ζωὴ τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ ἵνα αἰ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ ἴσμεν ἵνα καὶ ἢ ἡ ζωὴ τοῦ ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν ἵνα ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται ἢ δὲ ἡ ζωὴ ἐν ἡμῖν ἵνα ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐπίστευσθε διὸ ἐλάλησα καὶ ἡμεῖς πιστευόμενοι διὸ καὶ λαλοῦμεν ἵνα εἰδοτες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν [κύριον] ἴσμεν καὶ ἡμᾶς σὺν ἰησοῦ ἐγερθεῖ καὶ παραστήσει σὺν ἡμῖν ἵνα γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς ἵνα ἢ χάρις πλεονασσῶσα διὰ τῶν πλειονῶν τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ ἵνα διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἐξὼ ἡμῶν ἀνθρώπος διαφθειρεται ἀλλ' ὁ ἐσὼ ἡμῶν ἀνακαίνονται ἡμέρα καὶ ἡμέρα ἵνα γὰρ παραυτῆκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρους δόξης κατεργάζεται ἡμῖν ἵνα μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα τὰ γὰρ βλεπόμενα προσκαιρὰ τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια

5 οἶδαμεν γὰρ ὅτι εἰ ἢ ἡ ἐπιγείως ἡμῶν οἰκία τοῦ σκηνοῦ καταλυθῆ οἰκοδομηθῆ ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἵνα γὰρ ἐν τούτῳ στεναζόμεν τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδυσασθαι ἐπιποθῶντες ἵνα γὰρ καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ ευρεθῆσομεθα ἵνα γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνεὶ στεναζόμεν βαρούμενοι ἐφ' ὃ οὐ θελομεν ἐκδυσασθαι ἀλλ' ἐπενδυσασθαι ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς ἵνα δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τούτο θεὸς ὁ δὸς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἵνα θάρρουντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδοτες ὅτι ἐνδημῶντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημῶμεν

απο του κυριου ἵδια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους ἵθαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον ἵδιο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι ἵτους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κομισθαι εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε φαυλον ἵειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπουσ πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν ταισ συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι ἵου παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και μη εν καρδια ἵειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν ἵη γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον ἵκαι υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκετι εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι ἵωστε ημεις απο του νυν ουδενα οίδαμεν κατα σαρκα ει και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν ἵωστε ει τις εν χριστω καινη κτισις τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα ἵτα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια χριστου και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης ἵως οτι θεος ην εν χριστω κοσμον καταλασσωσων εαυτω μη λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων και θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης ἵυπερ χριστου ουν πρεσβενομεν ως του θεου παρακαλουντος δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω ἵτον μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω

6συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας ἵλεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας ἵμηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια ἵαλλ εν παντι συνιστανοντες εαυτους ως θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαισ εν στενοχωριασ ἵεν πληγαισ εν φυλακαισ εν ακαταστασαισ εν κοποισ εν αγρυπνιαισ εν νηστειαισ ἵεν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω ἵεν λογω αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων ἵδια δοξης και ατιμιασ δια δυσφημιασ και ευφημιασ ως πλανοι και αληθεις ἵως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι ἵως λυπουμενοι αι δε χαιροντες ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες ἵτο στομα ημων ανε-

ωγεν προς υμασ κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται ἵου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοισ υμων ἵτην δε αυτην αντιμισθιαν ως τεκνοισ λεγω πλατυνθητε και υμεις ἵμη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοισ τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια η τις κοινωνια φωτι προς σκοτος ἵτις δε συμφωνησισ χριστου προς βελιαρ η τις μερισ πιστω μετα απιστου ἵτις δε συγκαταθεσισ ναω θεου μετα ειδωλων ημεις γαρ ναοσ θεου εσμεν ζωντοσ καθωσ ειπεν ο θεοσ οτι ενοικησω εν αυτοισ και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεοσ και αυτοι εσονται μου λαοσ ἵδιο εξελθατε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριοσ και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμασ ἵκαι εσομαι υμιν εισ πατερα και υμεις εσεσθε μοι εισ υιοσ και θυγατερασ λεγει κυριοσ παντοκρατωρ

7ταυτασ ουν εχοντες τασ επαγγελιασ αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτοσ απο παντοσ μολυσμου σαρκοσ και πνευματοσ επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου ἵχωρησατε ημασ ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν ἵπρος κατακρισιν ου λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταισ καρδιασ ημων εστε εισ το συναποθανειν και συζην ἵπολλη μοι παρηρσια προς υμασ πολλη μοι καυχησισ υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσενομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων ἵκαι γαρ ελθοντων ημων εισ μακεδονιαν ουδεμιαν εσχκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι ἵαλλ ο παρακαλων τουσ ταπεινοσ παρεκαλεσεν ημασ ο θεοσ εν τη παρουσια τιτου ἵου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηναι ἵοτι ει και ελυπησα υμασ εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμασ ἵνυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εισ μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων ἵη γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εισ σωτηριαν αμεταμελητον εργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται ἵιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτοσ αγνοουσ ειναι τω πραγματι ἵαρα ει και εγραφα υμιν ουχ ενεκεν του αδικησαντοσ [αλλ] ουδε ενεκεν του αδικηθεντοσ αλλ ενεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμασ ενωπιον του θεου ἵδια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει ημων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα

αυτου απο παντων υμων ¹⁴οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνηθην αλλ ως παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η καυχησις ημων επι τιτου αληθεια εγεννηθη ¹⁵και τα σπλαγγνα αυτου περισσοτερωσ εις υμασ εστιν αναμιμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον ¹⁶χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8 γγνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταισ εκκλησιαισ της μακεδονιασ ²οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεωσ η περισσεια της χαρασ αυτων και η κατα βαθουσ πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις το πλουτουσ της απλοτητουσ αυτων ³οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και παρα δυναμιν αυθαιρετοι μετα πολλησ παρακλησεωσ δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιασ της εις τουσ αγιουσ και ου καθωσ ηλπισαμεν αλλα εαυτουσ εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματου θεου ⁴εισ το παρακαλεσαι ημασ τιτον ινα καθωσ προενηρξατο ουτωσ και επιτελεση εις υμασ και την χαριν ταυτην ⁵αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ ημων εν υμιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε ⁶ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδησ και το της υμετερασ αγαπησ γνησιον δοκιμαζων ⁷γνωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου [χριστου] οτι δι υμασ επτωχευσεν πλουσιουσ ων ινα υμεισ τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε ⁸και γνωμην εν τω τω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οτινιησ ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι ⁹νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπωσ καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτωσ και το επιτελεσαι εκ του εχειν ¹⁰ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη ευπροσδεκτουσ ου καθο ουκ εχει ¹¹ου γαρ ινα αλλοισ ανεσισ υμιν θλιψισ αλλ εξ ισοτητουσ εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα ¹²ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπωσ γενηται ισοτησ ¹³καθωσ γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ πλαττονησεν ¹⁴χαρισ δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου ¹⁵οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτεροσ δε υπαρχων αυθαιρετουσ εξηλθεν προς υμασ ¹⁶συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαينوσ εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων ¹⁷ου μονον δε αλλα και χειροτονηθιησ υπο των εκκλησιων συνεκδημοσ ημων εν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων ¹⁸στελλομενοι τουτο μη τισ ημασ μωμνησται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων ¹⁹προνοουμιησ γαρ καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων ²⁰συνεπεμψαμεν δε αυτοισ τον αδελ-

φον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοισ πολλακισ σπουδαιοι οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμασ ²¹ειτε υπερ τιτου κοινωνουσ εμοσ και εις υμασ συνεργοσ ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου ²²την ουν ενδειξιν της αγαπησ ημων και ημων καυχησεωσ υπερ υμων εις αυτοουσ ενδειξασθε εις προσωπον των εκκλησιων

9 περρι μεν γαρ της διακονιασ της εις τουσ αγιουσ περισσοον μοι εστιν το γραφειν υμιν ²οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδονισ οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και το υμων ζηλοσ ηρεθισεν τουσ πλειονασ ³επεμψα δε τουσ αδελφουσ ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερρι τουτω ινα καθωσ ελεγον παρεσκευασμενοι ητε μη πως εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονησ και ευρωσιν υμασ απαρασκευαστουσ καταισχυνηθωμεν ημεισ ινα μη λεγωμεν υμεισ εν τη υποστασει ταυτη ⁴αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τουσ αδελφουσ ινα προελθωσιν εις υμασ και προκαταρτισωσιν την προεπηγγελμενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ιναι ουτωσ ωσ ευλογιαν και μη ωσ πλεονεξιαν ⁵τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαισ επ ευλογιαισ και θερισει ⁶εκαστουσ καθωσ προφηται τη καρδια μη εκ λυπησ η εξ αναγκησ ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεοσ ⁷δυναται δε ο θεοσ πασαν χαριν περισσευσαι εις υμασ ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντεσ περισσευητε εις παν εργον αγαθον ⁸καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοισ πενησι η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα ⁹ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησει και πληθυνει τον σπορον υμων και αυξησει τα γεννηματα της δικαιοσυνησ υμων ¹⁰εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητισ κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω ¹¹οτι η διακονια της λειτουργιασ ταυτησ ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω ¹²δια της δοκιμησ της διακονιασ ταυτησ δοξαζοντεσ τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιασ υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιασ εις αυτοουσ και εις παντα ¹³και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμασ δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν ¹⁴χαρισ τω θεω επι τη ανεκδινητω αυτου δωρεα

10 αυτουσ δε εγω παυλοσ παρακαλω υμασ δια της πραυτητουσ και επιεικειασ του χριστου οσ κατα προσωπον μεν ταπεινοσ εν υμιν απων δε θαρρω εις υμασ ²δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινασ τουσ λογι-

ζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας ³ εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα ⁴ τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προς καθαιρεσιν οχυρωματων ⁵ λογισμους καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου ⁶ και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη ⁷ τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν εφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις ⁸ εαν τε γαρ περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι ⁹ ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων ¹⁰ οτι αι επιστολαι μεν φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματος ασθενης και ο λογος εξουθενημενος ¹¹ τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω ¹² ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετροντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιασιν ¹³ ημεις δε ουκ εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρον εφικεσθαι αχρι και υμων ¹⁴ ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου ¹⁵ ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριαις κοποις ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν ¹⁶ εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι ¹⁷ ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω ¹⁸ ου γαρ ο εαυτον συνιστανων εκεινος εστιν δοκιμος αλλα ον ο κυριος συνιστησιν

11 οφελον ανειχεσθε μου μικρον τι αφροσυνης αλλα και ανεχεσθε μου ² ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παρασπσαι τω χριστω ³ φοβουμαι δε μη πως ως ο σοφισ εξηπατησεν ευαν εν τη πανουργια αυτου φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος [και της αγνοτητος] της εις τον χριστον ⁴ ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ανεχεσθε ⁵ λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερλιαν αποστολων ⁶ ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωσαντες εν πασιν εις υμας ⁷ η αμαρτιαν εποικισα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν ⁸ αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς θρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν

την υμων διακονιαν ⁹ και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουθενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη εμαυτον υμιν επηρησα και τηρησω ¹⁰ εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας ¹¹ δια τι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν ¹² ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις ¹³ οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου ¹⁴ και ου θαυμα αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος ¹⁵ ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων ¹⁶ παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μη γε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι ¹⁷ ο λαλω ου κατα κυριον λαλω αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεως ¹⁸ επει πολλοι καυχωνται κατα [την] σαρκα καγω καυχησομαι ¹⁹ ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονημοι οντες ²⁰ ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθιδει ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται ει τις εις προσωπον υμας δερει ²¹ κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθενηκαμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω ²² εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω ²³ διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερω εν φυλακαις περισσοτερω εν πληγαις υπερβαλλοντως εν θανατοις πολλακις ²⁴ υπο ιουδαιων πεντακις τεσσερακοντα παρα μιαν ελαβον ²⁵ τρις ερραβδισθην απαξ ελιθασθην τρις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποικηκα ²⁶ οδοιποριας πολλακις κινδυνοις ποταμων κινδυνοις ληστων κινδυνοις εκ γενους κινδυνοις εξ εθνων κινδυνοις εν πολει κινδυνοις εν ερημια κινδυνοις εν θαλασση κινδυνοις εν ψευδαδελφοις ²⁷ κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαις πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαις πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι ²⁸ χωρις των παρεκτος η επιστασις μοι η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων ²⁹ τις ασθενει και ουκ ασθενω τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι ³⁰ ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας [μου] καυχησομαι ³¹ ο θεος και πατηρ του κυριου ιησου οιδεν ο ων ευλογητος εις τους αιωνας οτι ου ψευδομαι ³² εν δαμασκω ο εθναρχης αρετα του βασιλεως εφρουρει την πολιν δαμασκων ην πιασαι με ³³ και δια θυριδος εν σαργανη εχασθην δια του τειχους και εξεφυγον τας χειρας αυτου

12 καυχασθαι δει ου συμφερον μεν ελευσομαι δε εις οπτασιας και αποκαλυψεις κυριου ² οίδα αν

σωματι ουκ οίδα ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα ο θεος οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εως τριτου ουρανου ³και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε χωρις του σωματος [ουκ οίδα] ο θεος οιδεν ⁴οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι ⁵υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταις ασθενειαις ⁶εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει εξ εμου ⁷και τη υπερβολη των αποκαλυψεων διο ινα μη υπεραιρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελος σατανα ινα με κολαφιζη ινα μη υπεραιρωμαι ⁸υπερ τουτου τρις τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου ⁹και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις εν ασθενεια τελειται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθενειαις ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμις του χριστου ¹⁰διο ευδοκω εν ασθενειαις εν υβρεσιν εν αναγκαις εν διωγμοις και στενοχωριας υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι ¹¹γεγονα αφρων υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι ¹²τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη σημειοις [τε] και τερασιν και δυναμεσιν ¹³τι γαρ εστιν ο ησσωθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην ¹⁴ιδου τριτον τουτο ετοιμως εχω ελθειν προς υμας και ου καταναρκησω ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμας ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν αλλα οι γονεις τοις τεκνοις ¹⁵εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει περισσοτερωσ υμας αγαπω ησσον αγαπωμαι ¹⁶εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλα υπαρχων πανουργος δολω υμας ελαβον ¹⁷μη τινα ων απεσταλκα προς υμας δι αυτου επλεονεκτησα υμας ¹⁸παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμας τιτος ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ιχνησιν ¹⁹παλαι δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατεναντι θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομης ²⁰φοβουμαι γαρ μη πως ελθων ουχ οιους θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μη πως ερις ζηλος θυμοι εριθειας καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακαταστασιαι ²¹μη παλιν ελθοντος μου ταπεινωση με ο θεος μου προς υμας και πενηθησω πολλους των προσημαρτηκωτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

απων νυν τοις προσημαρτηκωσιν και τοις λοιποις πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι ²επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν ³και γαρ εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεως θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ηησομεν συν αυτω εκ δυναμεως θεου [εις υμας] ⁴εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ησους χριστος εν υμιν ει μητι αδοκιμοι εστε ⁵ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι ⁶ευχομεθα δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν ⁷ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλα υπερ της αληθειας ⁸χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο και ευχομεθα την υμων καταρτισιν ⁹διο τουτου ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην ο κυριος εδωκεν μοι εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν ¹⁰λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων ¹¹ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι ¹²[13 12] ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες ¹³[13 13] η χαρις του κυριου ησους [χριστου] και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων

13 τριτον τουτο ερχομαι προς υμας επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα ²προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

1 Παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων ²και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της γαλατιας ³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴του δοντος εαυτον υπερ των αμαρτιων ημων οπως εξελπηται ημας εκ του αιωνος του ενεστωτος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων ⁵ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁶θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον ⁷ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου ⁸αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελισται [υμιν] παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ⁹ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω ¹⁰αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην ¹¹γνωριζω γαρ υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον ¹²ουδε εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου ¹³ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην ¹⁴και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερως ζηλωτης υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων ¹⁵οτε δε ευδοκησεν [ο θεος] ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου ¹⁶αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ¹⁷ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα εις προς τους προ εμου αποστολους αλλα απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον ¹⁸επειτα μετα τρια ετη ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι κηφαν και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε ¹⁹ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου ²⁰α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδο-

μαι ²¹επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και [της] κιλικιας ²²ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω ²³μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει ²⁴και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον ²ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μη πως εις κενον τρεχω η εδραμον ³αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι ⁴δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισπηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσουσιν ⁵οις ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας ⁶απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον [ο] θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο ⁷αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομης ⁸ο γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενεργησεν και εμοι εις τα εθνη ⁹και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην ¹⁰μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι ¹¹οτε δε ηλθεν κηφας εις αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην ¹²προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθην οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης ¹³και συνυπεκριθησαν αυτω [και] οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβας συναπηχη αυτων τη υποκρισει ¹⁴αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω κηφα εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικως και ουκ ιουδαικως ης πως τα εθνη ανακαζεις ιουδαιζειν ¹⁵ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι ¹⁶ειδοτες δε

οτι ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεως χριστου ιησου και ημεις εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεως χριστου και ουκ εξ εργων νομου οτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ¹⁷ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιας διακονος μη γενοιτο ¹⁸ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστανω ¹⁹εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω ²⁰χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου ²¹ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν

3ω ανοητοι γαλαται τις υμας εβασκανεν οισ κατα οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη εσταυρωμενος ²τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοης πιστεως ³ουτως ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε ⁴τοσαυτα επαθετε εικη ει γε και εικη ⁵ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεις εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοης πιστεως ⁶καθως αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ⁷γινωσκετε αρα οτι οι εκ πιστεως ουτοι υιοι εισιν αβρααμ ⁸προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεως δικαιοι τα εθνη ο θεος προεπηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη ⁹ωστε οι εκ πιστεως ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ ¹⁰οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ οτι επικαταρατος πας ος ουκ εμμενει πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα ¹¹οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιος εκ πιστεως ζησεται ¹²ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεως αλλ ο ποιησας αυτα ζησεται εν αυτοις ¹³χριστος ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα οτι γεγραπται επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου ¹⁴ινα εις τα εθνη η ευλογία του αβρααμ γενηται εν ιησου χριστω ινα την επαγγελιαν του πνευματος λαβωμεν δια της πιστεως ¹⁵αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσεται ¹⁶τω δε αβρααμ ερρεθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος και τω σπερματι σου ος εστιν χριστος ¹⁷τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου ο μετα τετρακοσια και τριακοντα ετη γεγονως νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν ¹⁸ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιας τω δε αβρααμ δι επαγγελιας κεχαρισται ο θεος ¹⁹τι ουν ο νομος των παραβασεων χαριν προσετεθη αχριστω χριστω εν υμιν ²⁰ηθελον δε παρειναι προς

αν ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεις δι αγγελων εν χειρι μεσιτου ²¹ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο δε θεος εις εστιν ²²ο ουν νομος κατα των επαγγελων [του θεου] μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως εν νομω αν ην η δικαιοσυνη ²³αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεως ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν ²⁴προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκλειομενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι ²⁵ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εις χριστον ινα εκ πιστεως δικαιωθωμεν ²⁶ελθουσας δε της πιστεως ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν ²⁷παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεως εν χριστω ιησου ²⁸οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε ²⁹ουκ ενι ιουδαιος ουδε ελλην ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν χριστω ιησου ³⁰ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε κατα επαγγελιαν κληρονομοι

4λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων ²αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του πατρος ³ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεθα δεδουλωμενοι ⁴οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον ⁵ινα τους υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν ⁶οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας ημων κραζον αββα ο πατηρ ⁷ωστε ουκετι ει δουλος αλλα υιος ει δε υιος και κληρονομος δια θεου ⁸αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις φυσει μη ουσιν θεοις ⁹νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευσαι θελετε ¹⁰ημερας παρατηρησθε και μνας και καιρους και ενιαυτους ¹¹φοβουμαι υμας μη πως εικη κεκοπιακα εις υμας ¹²γινεσθε ως εγω οτι καγω ως υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε ¹³οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον ¹⁴και τον πειρασμον υμων εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσσατε αλλα ως αγγελον θεου εδεξασθε με ως χριστον ιησουν ¹⁵που ουν ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατόν τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες εδωκατε μοι ¹⁶ωστε εχθρος υμων γενονα αληθειων υμιν ¹⁷ζηλουσιν υμας ου καλως αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε ¹⁸καλον δε ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας ¹⁹τεκνια μου ους παλιν ωδινω μεχρις ου μορ-

υμας αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν υμιν ²¹λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε ²²γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας ²³αλλ ο [μεν] εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δι επαγγελιας ²⁴ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους σινα εις δουλειαν γεννωσα πτις εστιν αγαρ ²⁵το δε αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει γαρ μετα των τεκνων αυτης ²⁶η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν πτις εστιν μητηρ ημων ²⁷γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοψον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ²⁸ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν ²⁹αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις εδωκεν τον κατα πνευμα ουτως και νυν ³⁰αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης ου γαρ μη κληρονομησει ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας ³¹διο αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας

5τη ελευθερια ημας χριστος πλενθερωσεν σπηκετε ουν και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε ²ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει ³μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι ⁴κατηργηθητε απο χριστου οτινες εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε ⁵ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα ⁶εν γαρ χριστω [ησου] ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη ⁷ετρεχετε καλως τις υμας ενεκοψεν αληθεια μη πειθεσθαι ⁸η πεισμονη ουκ εκ του καλοντος υμας ⁹μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ¹⁰εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμας βαστασει το κριμα οστις εαν η ¹¹εγω δε αδελφοι ει περιτομην επι κηρυσσω τι επι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου ¹²οφελον και αποκοφονται οι αναστατοντες υμας ¹³υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις ¹⁴ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πεπληρωται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ¹⁵ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπ αλληλων αναλωθητε ¹⁶λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε ¹⁷η γαρ σαρχ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα γαρ αλληλοις αντικειται ινα μη α εαν θελητε ταυτα ποιητε ¹⁸ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον ¹⁹φανερρα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν πορνεια ακαθαρσια

ασελγεια ²⁰ειδωλολατρια φαρμακεια εχθραι ερις ζηλος θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεις ²¹φθονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ²²ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις ²³πραυτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος ²⁴οι δε του χριστου ησου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παιθημασιν και ταις επιθυμιας ²⁵ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν ²⁶μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες

6αδελφοι εαν και προλημφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραυτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης ²αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου ³ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων φρεναπατα εαυτον ⁴το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω [εκαστος] και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον ⁵εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει ⁶κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις ⁷μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει ⁸οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζων αιωνιον ⁹το δε καλον ποιουντες μη εγκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι ¹⁰αρα ουν ως καιρον εχωμεν εργαζομεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως ¹¹ιδετε πληκοις υμιν γραμμασιν εγραφα τη εμη χειρι ¹²οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμνεσθαι μονον ινα τω σταυρω του χριστου [ησου] μη διωκωνται ¹³ουδε γαρ οι περιτεμνομενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχωνται ¹⁴εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω κοσμω ¹⁵ουτε γαρ περιτομη τι εστιν ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις ¹⁶και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου ¹⁷του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του ησου εν τω σωματι μου βασταζω ¹⁸η χαρις του κυριου [ημων] ησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

1 Παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν [εν εφεσω] και πιστοις εν χριστω ιησου ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω ⁴καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη ⁵προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου ⁶εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου ης εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω ⁷εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα το πλουτος της χαριτος αυτου ⁸ης επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει ⁹γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω ¹⁰εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης ¹¹εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου ¹²εις το ειναι ημας εις επαινον δοξης αυτου τους προηλπικοτας εν τω χριστω ¹³εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω ¹⁴ο εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποισεως εις επαινον της δοξης αυτου ¹⁵δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυρω ιησου και την εις παντας τους αγιους ¹⁶ου πανομαι ευχαριστων υπερ υμων μνησιαν ποιουμενος επι των προσευχων μου ¹⁷ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου ¹⁸πεφωτισμενους τους οφθαλμους της καρδιας [υμων] εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις ¹⁹και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν

του κρατους της ισχυος αυτου ²⁰ην ενηργηκεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ νεκρων και καθισας εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις ²¹υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμεως και κυριοτητας και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι ²²και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια ²³ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2 και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασι και ταις αμαρτιαις υμων ²εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας ³εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιαις της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεθα τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι ⁴ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας ⁵και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι ⁶και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου ⁷ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις το υπερβαλλον πλουτος της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου ⁸τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον ⁹ουκ εξ εργαων ινα μη τις καυχησται ¹⁰αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργασις αγαθις οις προηποιασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν ¹¹διο μνημονευετε οτι ποτε υμεις τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου ¹²οτι ηντε τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω ¹³νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγεννηθητε εγγυς εν τω αιματι του χριστου ¹⁴αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγματου λυσας ¹⁵την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νο-

μον των εντολών εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν αυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην ¹και αποκαταλλαξη τους αμφοτερους εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω ¹και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και ειρηνην τοις εγγυς ¹οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα ¹αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα εστε συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου ²εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου χριστου ιησου ²εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω ²εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων ²ει γε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας ³[οτι] κατα αποκαλυψιν εγνωρισθη μοι το μυστηριον καθως προεγραφα εν ολιγω ⁴προς ο δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου ⁵ο ετεραις γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι ⁶ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας εν χριστω ιησου δια του ευαγγελιου ⁷ου εγεννηθην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεως αυτου ⁸εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις αυτη τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι το ανεξιχνιαστον πλουτος του χριστου ⁹και φωτισαι τις η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι ¹⁰ινα γνωρισθη νυν ταις αρχαις και ταις εξουσιαις εν τοις επουρανοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου ¹¹κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν τω χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹²εν ω εχομεν την παρησιν και προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτου ¹³διο αιτουμαι μη εγκακειν εν ταις θλιψεσιν μου υπερ υμων ητις εστιν δοξα υμων ¹⁴τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα ¹⁵εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται ¹⁶ινα δω υμιν κατα το πλουτος της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον ¹⁷κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεως εν ταις καρδιαις υμων ¹⁸εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι [3 18] ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατος και ηκος και υψος και βαθος ¹⁹γνωναι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην του χριστου ιησου ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου ²⁰τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ

εκ περισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν ²¹αυτω η δοξα εν τη εκκλησια και εν χριστω ιησου εις πασας τας γενεας του αιωνος των αιωνων αμην

4αποκαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιως περιπατησαι της κλησεως ης εκληθητε ²μετα πασης ταπεινοφροσυνης και ηραυτητος μετα μακροθυμιας ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη ³σπουδαζοντες τηρειν την ενοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνης ⁴εν σωμα και εν πνευμα καθως [και] εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεως υμων ⁵εις κυριος μια πιστις εν βαπτισμα ⁶εις θεος και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν ⁷ενι δε εκαστω ημων εδοθη [η] χαρις κατα το μετρον της δωρεας του χριστου ⁸διο λεγει αναβας εις υψος ημαλωτευσεν αιχμαλωσιαν [και] εδωκεν δοματα τοις ανθρωποις ⁹το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη εις τα κατωτερα μερη της γης ¹⁰ο καταβας αυτος εστιν και ο αναβας υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα ¹¹και αυτος εδωκεν τους μεν αποστολους τους δε προφητας τους δε ευαγγελιστας τους δε ποιμενας και διδασκαλους ¹²προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακονιας εις οικοδομην του σωματος του χριστου ¹³μεχρι κατανηψωμεν οι παντες εις την ενοτητα της πιστεως και της επιγνωσεως του υιου του θεου εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικιας του πληρωματος του χριστου ¹⁴ινα μηκετι ωμεν νηπιιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανης ¹⁵αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα παντα ος εστιν η κεφαλη χριστος ¹⁶εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασης αφης της επιχορηγιας κατ ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου μερους την αυξησιν του σωματος ποιειται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη ¹⁷τουτου ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμας περιπατειν καθως και τα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοος αυτων ¹⁸εσκοτωμενοι τη διανοια οντες απηλλοτριωμενοι της ζωης του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοις δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων ¹⁹οιτινες απηληγκοτες εαυτους παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια ²⁰υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον χριστον ²¹ει γε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθως εστιν αληθεια εν τω ιησου ²²αποθεσθαι υμας κατα την προτερην αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης ²³ανανεουσθαι δε τω πνευματι του νοος υμων ²⁴και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειας ²⁵διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκα-

στος μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη ⁶οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο πλησιος μη επιδυετω επι παροργισμω υμων ⁷μηδε διδοτε τοπον τω διαβολω ⁸ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος ταις χερσιν το αγαθον ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι ⁹πας λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλα ει τις αγαθος προς οικοδομην της χρειας ινα δω χαριν τοις ακουουσιν ¹⁰και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεως ¹¹πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρητω αφ υμων συν παση κακια ¹²γινεσθε [δε] εις αλληλους χρηστοι ευσπλαγγνοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαρισατο υμιν

5 γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα αγαπτα ¹και περιπατειτε εν αγαπη καθως και ο χριστος ηγαπησεν υμας και παρεδωκεν εαυτον υπερ υμων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας ²πορνεια δε και ακαθαρσια πασα η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει αγιοις ³και αισχροτης και μωρολογια η εντραπelia α ουκ ανηκεν αλλα μαλλον ευχαριστια ⁴τουτο γαρ ιστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτης ο εστιν ειδωλολατρης ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου ⁵μηδεις υμας απατατω κενους λογους δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας ⁶μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων ⁷ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κυριω ως τεκνα φωτος περιπατειτε ⁸ο γαρ καρπος του φωτος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια ⁹δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κυριω ¹⁰και μη συγκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε και ελεγγετε ¹¹τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν ¹²τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτος φανερονται παν γαρ το φανερομενον φως εστιν ¹³διο λεγει εγειρε ο καθηυδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφανσει σοι ο χριστος ¹⁴βλεπετε ουν ακριβως πως περιπατειτε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι ¹⁵εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν ¹⁶δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιετε τι το θελημα του κυριου ¹⁷και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι ¹⁸λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες τη καρδια υμων τω κυριω ¹⁹ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι ²⁰υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω χριστου ²¹αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν ως τω κυριω ²²οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας αυτος σωτηρ του σωματος ²³αλλα ως η εκκλησια

υποτασεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ανδρασιν εν παντι ²⁴οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας καθως και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης ²⁵ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι ²⁶ινα παραστηση αυτος εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος ²⁷ουτως οφειλουσιν [και] οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα ²⁸ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισπσεν αλλα εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο χριστος την εκκλησιαν ²⁹οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου ³⁰αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος [τον] πατερα και [την] μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ³¹το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και [εις] την εκκλησιαν ³²πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων [εν κυριω] τουτο γαρ εστιν δικαιον ¹τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια ²ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχροنيος επι της γης ³και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλα εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου ⁴οι δουλοι υπακουετε τοις κατα σαρκα κυριοις μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ως τω χριστω ⁵μη κατ οφθαλμοδουλιαν ως ανθρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης ⁶μετ ευνοιας δουλευοντες ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις ⁷ειδοτες οτι εκαστος εαν τι ποιηση αγαθον τουτο κομισεται παρα κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος ⁸και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και αυτων και υμων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωπολημψια ουκ εστιν παρ αυτω ⁹του λοιπου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου ¹⁰ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμας σπηναι προς τας μεθοδειας του διαβολου ¹¹οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προς αιμα και σαρκα αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς τους κοσμοκρατορας του σκοτους τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανοις ¹²δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντισπηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι σπηναι ¹³στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσασαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης ¹⁴και υποδησασαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης ¹⁵εν πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως εν ω

δυνήσεσθε πάντα τα βελη του πονηρου [τα] πεπυρωμενα σβεσαι 'και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθε και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου 'αδια πασης προσευχης και δεπσεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεπσει περι παντων των αγιων 'και υπερ εμου ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρηρσια γνωρισαι το μυστηριον [του ευαγγελιου] ²υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρηρσιασωμαι ως δει με λαλησαι ³ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω ⁴ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων ⁵ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου ⁶η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

1 Παυλος και τιμοθεος δουλοι χριστου ιησου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων ⁴παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος ⁵επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο της πρωτης ημερας αχρι του νυν ⁶πεποιθως αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρις ημερας ιησου χριστου ⁷καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογία και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας ⁸μαρτυς γαρ μου ο θεος ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγχνοις χριστου ιησου ⁹και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσει εν επιγνωσει και παση αισθησει ¹⁰εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου ¹¹πεπληρωμενοι καρπον δικαιοσυνης τον δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου ¹²γινωσκειν δε υμας βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν ¹³ωστε τους δεσμους μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν ¹⁴και τους πλειονας των αδελφων εν κυριω πεποιθοντας τοις δεσμοις μου περισοτερωσ τολμαν αφοβως τον λογον του θεου λαλειν ¹⁵τινες μεν και δια φθονον και εριν τινες δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν ¹⁶οι μεν εξ αγαπης ειδοτες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι ¹⁷οι δε εξ εριθειας τον χριστον καταγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν εγειρειν τοις δεσμοις μου ¹⁸τι γαρ πλην οτι παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστος καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι ¹⁹οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεσσεως και επιχορηγιας του πνευματος ιησου χριστου ²⁰κατα την αποκαταδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρηρσια ως παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστος εν τω

σωματι μου ειτε δια ζωης ειτε δια θανατου ²¹εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδος ²²ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρπος εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω ²³συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εις το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω γαρ μαλλον κρεισσον ²⁴το δε επιμενειν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμας ²⁵και τουτο πεποιθως οιδα οτι μενω και παραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεως ²⁶ινα το καυχημα υμων περισσειη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας ²⁷μονον αξιως του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουω τα περι υμων οτι σπηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντες τη πιστει του ευαγγελιου ²⁸και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητις εστιν αυτοις ενδειξις απωλειας υμων δε σωτηριας και τουτο απο θεου ²⁹οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν ³⁰τον αυτον αγωνα εχοντες οιοι ενιδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2 ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπης ει τις κοινωνια πνευματος ει τις σπλαγχνα και οικτιρμοι ²πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες ³μηδεν κατ εριθειαν μηδε κατα κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντας εαυτων ⁴μη τα εαυτων εκαστοι σκοπουντες αλλα και τα ετερων εκαστοι ⁵τουτο φρονειτε εν υμιν ο και εν χριστω ιησου ⁶ος εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμα τον ηγησατο το ειναι ισα θεω ⁷αλλα εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος ⁸εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου ⁹διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω το ονομα το υπερ παν ονομα ¹⁰ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων ¹¹και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος ¹²ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε μη [ως] εν τη παρουσια μου

μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε ¹³θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκίας ¹⁴παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων ¹⁵ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμα μεσον γενεας σκολιας και διεστραμμενης εν οις φαινεσθε ως φωστηρες εν κοσμω ¹⁶λογον ζωης επεχοντες εις καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα ¹⁷αλλα ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεως υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν ¹⁸το δε αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι ¹⁹ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεως πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων ²⁰ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει ²¹οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου ²²την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον ²³τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ως αν αφιδω τα περι εμε εξ αυτης ²⁴πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτος ταχεως ελευσομαι ²⁵αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμψαι προς υμας ²⁶επειδη επιποθων ην παντας υμας [ιδειν] και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθενησεν ²⁷και γαρ ησθενησεν παραπλησιον θανατου αλλα ο θεος ηλεπσεν αυτον ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπην σχω ²⁸σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτερος ω ²⁹προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασης χαρας και τους τοιουτους εντιμους εχετε ³⁰οτι δια το εργον κυριου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβολευσαμενος τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προς με λειτουργιας

3το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ βλεπετε τους κυνασ βλεπετε τους κακους εργατας βλεπετε την κατατομην ³ημεις γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθοτες ⁴καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τις δοκει αλλος πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον ⁵περιτομη οκταημερος εκ γενους ισραηλ φυλης βενιαμιν εβραιος εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιος ⁶κατα ζηλος διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενος αμεμπτος ⁷αλλα ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν ⁸αλλα μενουγγε και ηγουμεναι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεως χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμεναι σκυβαλα ινα χριστον κερδησω ⁹και ευρεθω εν αυτω

μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεως χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει ¹⁰του γνωναι αυτον και την δυναμιν της αναστασεως αυτου και κοινωνιαν παθηματων αυτου συμμορφιζομενος τω θανατω αυτου ¹¹ει πως καταντησω εις την εξαναστασιν την εκ νεκρων ¹²ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατελημφθην υπο χριστου [ιησου] ¹³αδελφοι εγω εμαυτον ουπω λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενος τοις δε εμπροσθεν επεκτεινομενος ¹⁴κατα σκοπον διωκω εις το βραβειον της ανω κλησεως του θεου εν χριστω ιησου ¹⁵οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερως φρονειτε και τουτο ο θεος υμιν αποκαλυψει ¹⁶πλην εις ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν ¹⁷συμμιμνηται μοι γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τους ουτως περιπατουντας καθως εχετε τυπον ημας ¹⁸πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακις ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τους εχθρους του σταυρου του χριστου ¹⁹ων το τελος απωλεια ων ο θεος η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες ²⁰ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοις υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον ²¹ος μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεως ημων συμμορφον τω σωματι της δοξης αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι αυτω τα παντα

4ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανος μου ουτως σπηκετε εν κυριω αγαπητοι ²ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω ³ναι ερωτω και σε γνησιε συζυγε συλλαμβανου αυταισ αιτινες εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντος και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωης ⁴χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε ⁵το επιεικες υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριος εγγυσ ⁶μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προς τον θεον ⁷και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου ⁸το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τις αρετη και ει τις επαινος ταυτα λογιζεσθε ⁹α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδητε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεος της ειρηνης εσται μεθ υμων ¹⁰εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε ¹¹ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκης ειναι ¹²οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμνημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι

¹³παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με ¹⁴πλην κλωσ εποισατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει ¹⁵οιδατε δε και υμεις φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιας ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεως και λημψεως ει μη υμεις μονοι ¹⁶οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εις την χρειαν μοι επεμψατε ¹⁷ουχ οτι επιζητω το δομα αλλα επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων ¹⁸απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενος παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιας θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω ¹⁹ο δε θεος μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα το πλουτος αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου ²⁰τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ²¹ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμας οι συν εμοι αδελφοι ²²ασπαζονται υμας παντες οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαρος οικιας ²³η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

1 Παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θελημα-
τος θεου και τιμοθεος ο αδελφος ²τοις εν κολοσ-
σαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις
υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων ³ευχαριστουμε-
νω θεω πατρι του κυριου ημων ιησου [χριστου] παν-
τοτε περι υμων προσευχομενοι ⁴ακουσαντες την
πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην [ην
εχετε] εις παντας τους αγιους ⁵δια την ελπιδα την
αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε
εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου ⁶του πα-
ροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω εστιν
καρποφορουμενον και αυξανομενον καθως και εν
υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χα-
ριν του θεου εν αληθεια ⁷καθως εμαθετε απο επα-
φρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πι-
στος υπερ ημων διακονος του χριστου ⁸ο και δηλω-
σας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι ⁹δια τουτου
και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου πανομεθα
υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πλη-
ρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση
σοφια και συνεσει πνευματικη ¹⁰περιπατησαι αξιως
του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθη
καρποφορουντες και αυξανομενοι τη επιγνωσει του
θεου ¹¹εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρα-
τος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μα-
κροθυμιαν μετα χαρας ¹²ευχαριστουντες τω πατρι
τω ικανωσαντι υμας εις την μεριδα του κληρου των
αγιων εν τω φωτι ¹³ος ερρησατο ημας εκ της εξου-
σιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν
του υιου της αγαπης αυτου ¹⁴εν ω εχομεν την απο-
λυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων ¹⁵ος εστιν εικων
του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως
¹⁶οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα εν τοις ουρανοις και
επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θρονοι ειτε
κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυ-
του και εις αυτον εκτισται ¹⁷και αυτος εστιν προ-
παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν ¹⁸και αυ-
τος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος
εστιν [η] αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενη-
ται εν πασιν αυτος πρωτευων ¹⁹οτι εν αυτω ευδοκη-
σεν παν το πληρωμα κατοικησαι ²⁰και δι αυτου απο-
καταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια

του αιματος του σταυρου αυτου [δι αυτου] ειτε τα
επι της γης ειτε τα εν τοις ουρανοις ²¹και υμας ποτε
οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια
εν τοις εργοις τοις πονηροις νυν δε αποκατηλλα-
ξεν ²²εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θα-
νατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και
ανεγκλητους κατενωπιον αυτου ²³ει γε επιμενετε
τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακι-
νουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκου-
σατε του κηρυχθεντος εν παση κτισει τη υπο τον
ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος ²⁴νυν
χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων και αντανα-
πληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν
τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκ-
κλησια ²⁵ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονο-
μιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι
τον λογον του θεου ²⁶το μυστηριον το αποκεκρυμ-
μενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυν δε
εφανερωθη τοις αγιοις αυτου ²⁷οις ηθελησεν ο θεος
γνωρισαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου
τουτου εν τοις εθνεσιν ο εστιν χριστος εν υμιν η
ελπις της δοξης ²⁸ον ημεις καταγγελλομεν νουθε-
τουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα
ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παν-
τα ανθρωπον τελειον εν χριστω ²⁹εις ο και κοπιω
αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργ-
ουμενην εν εμοι εν δυναμει

2 θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω υπερ
υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εορακαν το
προσωπον μου εν σαρκι ²ινα παρακληθωσιν αι καρ-
δια αυτων συμβιβασθεντες εν αγαπη και εις παν
πλουτος της πληροφοριας της συνεσεως εις επι-
γνωσιν του μυστηριου του θεου χριστου ³εν ω εισιν
παντες οι θησαυροι της σοφιας και γνωσεως απο-
κρυφοι ⁴τουτου λεγω ινα μηδεις υμας παραλογιζηται
εν πιθανολογια ⁵ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω
πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων
την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεως
υμων ⁶ως ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον
κυριον εν αυτω περιπατειτε ⁷ερριζωμενοι και εποικ-
οδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι τη πιστει
καθως εδιδαχθητε περισσευοντες [εν αυτη] εν ευ-

χαριστια ἴβλεπετε μη τις υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον ὅτι εν αυτω κατοκει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικως ἴκαι εστε εν αυτω πεπληρωμενοι ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας ἴεν ω και περιετημηθητε περιτομη χειροποιτη εν τη απεκδυσει του σωματος της σαρκος εν τη περιτομη του χριστου ἴσυνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγεθητε δια της πιστεως της ενεργειας του θεου του εγειραντος αυτον εκ νεκρων ἴκαι υμας νεκρους οντας τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωοποιησεν υμας συν αυτω χαρισαμενος ημιν παντα τα παραπτώματα ἴεξαλειψας το καθ ημων χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσπλωσας αυτο τω σταυρω ἴαπεκδυσαμενος τας αρχας και τας εξουσιας εδειγματισεν εν παρηρσια θριαμβευσας αυτους εν αυτω ἴμη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει και εν ποσει η εν μερει εορτης η νεομνιας η σαββατων ἴα εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα του χριστου ἴμηδεις υμας καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α εορακεν εμβατευων εικη φυσιουμενος υπο του νοος της σαρκος αυτου ἴκαι ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου ἴει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε ἴμη απη μηδε γευση μηδε θιγης ἴα εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των ανθρωπων ἴατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εθελοθρησκια και ταπεινοφροσυνη [και] αφειδια σωματος ουκ εν τιμη τινη προς πλησμονην της σαρκος

3ει ουν συνηγεθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος ἴτα ανω φρονειτε μη τα επι της γης ἴαπεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω ὅταν ο χριστος φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη ἴνεκρωσατε ουν τα μελη τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παθος επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρια ἴδι α ερχεται η οργη του θεου ἴεν οις και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εξητε εν τουτοις ἴνυνη δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων ἴμη ψευδεσθε εις αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταις πραξεσιν αυτου ἴκαι ενδυσαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον ἴοπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος περιτομη

και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης δουλος ελευθερος αλλα παντα και εν πασιν χριστος ἴενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πρατητα μακροθυμιαν ἴανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην καθως και ο κυριος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις ἴεπι πασιν δε τουτοις την αγαπην ο εστιν συνδεσμος της τελειοτητος ἴκαι η ειρηνη του χριστου βραβευετω εν ταις καρδιαις υμων εις ην και εκληθητε εν [ενι] σωματι και ευχαριστοι γινεσθε ἴο λογος του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιως εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυτους ψαλμοις υμνοις ωδαις πνευματικαις εν χαριτι αδοντες εν ταις καρδιαις υμων τω θεω ἴκαι παν ο τι εαν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω πατρι δι αυτου ἴαι γυναικες υποτασσεσθε τοις ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω ἴοι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας ἴτα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ ευαρεστον εστιν εν κυριω ἴοι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν ἴοι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλαις ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον κυριον ἴο εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις ἴειδοτες οτι απο κυριου αποληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω κυριω χριστω δουλευετε ἴο γαρ αδικων κομιζεται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωπολημψια

4οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανω ἴτη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια ἴπροσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι ἴινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλησαι ἴεν σοφια περιπατειτε προς τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι ὅ ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι ἴτα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω ὅ ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων ὅ ουν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωρισουσιν τα ωδε ἴασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δεξασθε αυτον ἴκαι ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομης ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεου οιτινες εγεννηθησαν μοι παρηγορια

¹²ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμων δουλος χριστου ιησου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων ενταις προσευχαις ινα σταθητε τελειοι και πεπληροφορημενοι εν παντι θεληματι του θεου ¹³μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει πολυν πονον υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει ¹⁴ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητος και δημας ¹⁵ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτης εκκλησιαν ¹⁶και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικεων εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις αναγνωτε ¹⁷και ειπατε αρχιππω βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροις ¹⁸ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρις μεθ υμων

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη ²ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν ποιουμενοι επι των προσευχων ημων ³αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεως και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων ⁴ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο [του] θεου την εκλογην υμων ⁵οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγεννηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και πληροφωρια πολλη καθως οιδατε οιοι εγεννηθημεν υμιν δι υμας ⁶και υμεις μιμηται ημων εγεννηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρας πνευματος αγιου ⁷ωστε γενεσθαι υμας τυπον πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και εν τη αχαια ⁸αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και αχαια αλλ εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν εχειν ημας λαλειν τι ⁹αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω ¹⁰και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ [των] νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημας εκ της οργης της ερχομενης

2 αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμας οτι ου κενη γεγονεν ²αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθως οιδατε εν φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι ³η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανης ουδε εξ ακαθαρσιας ουδε εν δολω ⁴αλλα καθως δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν ουχ ως ανθρωποις αρεσκοντες αλλα θεω τω δοκιμαζοντι τας καρδιας ημων ⁵ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειας εγεννηθημεν καθως οιδατε ουτε προφασει πλεονεξιας θεος μαρτυς ⁶ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απ αλλων [2 7] δυναμενοι εν βαρει ειναι ως χριστου αποστο-

λοι ⁷αλλα εγεννηθημεν νηπιοι εν μεσω υμων ως εαν τροφος θαληη τα εαυτης τεκνα ⁸ουτως ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τας εαυτων ψυχας διοτι αγαπητοι ημιν εγεννηθητε ⁹μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτος και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμας το ευαγγελιον του θεου ¹⁰υμεις μαρτυρες και ο θεος ως οσιως και δικαιως και αμεμπτως υμιν τοις πιστευουσιν εγεννηθημεν ¹¹καθαπερ οιδατε ως ενα εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα εαυτου [2 12] παρακαλουντες υμας και παραμυθουμενοι ¹²και μαρτυρομενοι εις το περιπατειν υμας αξιως του θεου του καλουντος υμας εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν ¹³και δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντες λογον ακοης παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθως αληθως εστιν λογον θεου ος και ενεργειται εν υμιν τοις πιστευουσιν ¹⁴υμεις γαρ μιμηται εγεννηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεις υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και αυτοι υπο των ιουδαιων ¹⁵των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τους προφητας και ημας εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποις εναντιων ¹⁶κωλυοντες ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι αυτων τας αμαρτιας παντοτε εφθασεν δε επ αυτους η οργη εις τελος ¹⁷ημεις δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προς καιρον ωρας προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια ¹⁸διοτι ηθελησαμεν ελθειν προς υμας εγω μεν παυλος και απαξ και δις και ενεκοψεν ημας ο σατανας ¹⁹τις γαρ ημων ελπις η χαρα η στεφανος καυχησεως η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια ²⁰υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3 διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι ²και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμας και παρα-

καλεσαι υπερ της πιστεως υμων ³το μηδεναι σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα ⁴και γαρ οτε προς υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε ⁵δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εις το γνωναι την πιστιν υμων μη πως επειρασεν υμας ο πειραζων και εις κενον γεννηται ο κοπος ημων ⁶αρτι δε ελθοντος τιμοθεου προς ημας αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε επιποθουντες ημας ιδειν καθαπερ και ημεις υμας ⁷δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη αναγκη και θλιψει ημων δια της υμων πιστεως ⁸οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκετε εν κυριω ⁹τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν του θεου ημων ¹⁰νυκτος και ημερας υπερ εκπερισσου δεομενοι εις το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεως υμων ¹¹αυτος δε ο θεος και πατηρ ημων και ο κυριος ημων ιησους κατευθυναι την οδον ημων προς υμας ¹²υμας δε ο κυριος πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλους και εις παντας καθαπερ και ημεις εις υμας ¹³εις το στηριξαι υμων τας καρδιας αμεμπτους εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου μετα παντων των αγιων αυτου

4λοιπον αδελφοι ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου [ινα] καθως παρελαβετε παρ ημων το πως δει υμας περιπατειν και αρεσκειν θεω καθως και περιπατειτε ινα περισσευητε μαλλον ²οιδατε γαρ τινας παραγγελιας εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου ³τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμος υμων απεχεσθαι υμας απο της πορνειας ⁴ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και τιμη ⁵μη εν παθει επιθυμιας καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον ⁶το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικος κυριος περι παντων τουτων καθως και προειπαμεν υμιν και διεμαρτυραμεθα ⁷ου γαρ εκαλεσεν ημας ο θεος επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω ⁸τοιγαρων ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον διδοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις υμας ⁹περι δε της φιλαδελφιας ου χριαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι εστε εις το αγαπαν αλληλους ¹⁰και γαρ ποιειτε αυτο εις παντας τους αδελφους [τους] εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι περισσευειν μαλλον ¹¹και φιλοτιμεισθαι ησυχάζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταις χερσιν υμων καθως υμιν παρηγγειλαμεν ¹²ινα περιπατητε ευσημονως προς τους εξω και μηδενος χριαν εχητε ¹³ου θελομεν δε υμας αγνοειν αδελφοι περι των κοι-

μωμενων ινα μη λυπησθε καθως και οι λοιποι οι μη εχοντες ελπιδα ⁴ει γαρ πιστευομεν οτι ιησους απεθανεν και ανεστη ουτως και ο θεος τους κοιμηθεντας δια του ιησου αξει συν αυτω ⁵τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τους κοιμηθεντας ⁶οτι αυτος ο κυριος εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον ⁷επειτα ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοις αρπαγσομεθα εν νεφελαις εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ουτως παντοτε συν κυριω εσομεθα ⁸ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις τουτοις

5περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χριαν εχετε υμιν γραφεσθαι ²αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται ³οταν λεγωσιν ειρηνη και ασφαλια τοτε αιφνιδιος αυτοις επισταται ολεθρος ωσπερ η ωδινη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν ⁴ημεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμας ως κλεπτας καταλαβη ⁵παντες γαρ υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους ⁶αρα ουν μη καθευδωμεν ως οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν ⁷οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθουσιν ⁸ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριας ⁹οτι ουκ εθετο ημας ο θεος εις οργην αλλα εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου [χριστου] ¹⁰του αποθανοντος περι ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν ¹¹διο παρακαλειτε αλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα καθως και ποιειτε ¹²ερωτωμεν δε υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν και προισταμενους υμων εν κυριω και νουθετουντας υμας ¹³και ηγεισθαι αυτους υπερεκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοις ¹⁴παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε τους ολιγοψυχους αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προς παντας ¹⁵ορατε μη τις κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε εις αλληλους και εις παντας ¹⁶παντοτε χαιρετε ¹⁷αδιαλειπτως προσευχεσθε ¹⁸εν παντι ευχαριστητε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας ¹⁹το πνευμα μη σβεννυτε ²⁰προφητειας μη εξουθενειτε ²¹παντα [δε] δοκιμαζετε το καλον κατεχετε ²²απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε ²³αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειν ²⁴πιστος ο καλων υμας ος και ποιησει ²⁵αδελφοι προσευχεσθε

[και] περι ημων ²⁶ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω ²⁷ενορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αδελφοις ²⁸η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

1 Παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπερ αυξανει η πιστις υμων και πληοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους ωστε αυτους ημας εν υμιν εγκανχασθαι ενταις εκκλησιαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θεου εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου υπερ ης και πασχετε ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεως αυτου εν πυρι φλογος διδοτος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου οτινεις δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας εν τη ημερα εκεινη εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργων πιστεως εν δυναμει οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεις εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2 Ζηρωμεν δε υμας αδελφοι υπερ της παρουσιας του κυριου [ημων] ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοος μηδε θροισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων ως οτι ενεστηκεν η ημερα του κυριου μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωπος της ανομιας ο υιος της απωλειας ο αντικειμενος και υπεραιρομενος επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου καθισαι

αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω αυτου καιρω το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος ον ο κυριος [ιησους] ανελει τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου ου εστιν η παρουσία κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους και εν παση απατη αδικιας τοις απολλυμενοις ανθων την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους και δια τουτο πεμπει αυτοις ο θεος ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλα ευδοκησαντες τη αδικια ημεις δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλατο υμας ο θεος απ αρχης εις σωτηριαν εν αγιασμο πνευματος και πιστει αληθειας εις ο εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και [ο] θεος ο πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριξαι εν παντι εργω και λογω αγαθω

3 το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριξει υμας και φυλαξει απο του πονηρου πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν [και] ποιειτε και ποιησετε ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβετε παρ ημων αυτοι γαρ οι-

δατε πως δει μμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτος και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μμεισθαι ημας ¹και γαρ οτε ημεν προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω ²ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους ³τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλομεν εν κυριω ιησου χριστω ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν ⁴υμεις δε αδελφοι μη εγκακησητε καλοποιουντες ⁵ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτον σημειουσθε μη συναναμινυσθαι αυτω ινα εντραπη ⁶και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον ⁷αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων ⁸ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω ⁹η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

1 Παυλος αποστολος χριστου ιησου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και χριστου ιησου της ελπίδος ημων ²τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων ³καθως παρεκαλεσα σε προσμεναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλης τισιν μη ετεροδιδασκαλειν ⁴μηδε προσεχειν μυθους και γενεαλογιας απεραντοις αιτινες εκζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει ⁵το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρης καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου ⁶ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν ⁷θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται ⁸οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμως χρηται ⁹ειδως τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβεισιν και αμαρτωλοις ανοσιοις και βεβηλοις πατρολwaiς και μητρολwaiς ανδροφονοις ¹⁰πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευδισταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγιαίνουση διδασκαλια αντικειται ¹¹κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω ¹²χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν ¹³το προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα πληθην οτι αγνων εποισα εν απιστια ¹⁴υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου ¹⁵πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος οτι χριστος ιησους πληθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω ¹⁶αλλα δια τουτο πληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται χριστος ιησους την απασαν μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωνν αιωνιον ¹⁷τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω θεω τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹⁸ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν ¹⁹εχων πιστην και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστην εναυαγησαν ²⁰ων εστιν υμεναιος και αλε-

ξανδρος ους παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχας εντευξεις ευχαριστιας υπερ παντων ανθρωπων ²υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι ³τουτο καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου ⁴ος παντας ανθρωπους θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν ⁵εις γαρ θεος εις και μεσιτης θεου και ανθρωπων ανθρωπος χριστος ιησους ⁶ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροις ιδιοις ⁷εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος αληθειαν λεγω ου ψευδομαι διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια ⁸βουλομαι ουν προσευχεσθαι τους ανδρας εν παντι τοπω επαιροντας οσιους χειρας χωρις οργης και διαλογισμων ⁹ωσαντως γυναικας εν καταστολη κοσμιω μετα αιδους και σωφροσυνης κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν και χρυσιω η μαργαριταις η ματισμοω πολυτελει ¹⁰αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναις θεοσεβειαν δι εργων αγαθων ¹¹γυνη εν ησυχια μαθανετω εν παση υποταγη ¹²διδασκειν δε γυναικι ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος αλλ ειναι εν ησυχια ¹³αδαμ γαρ πρωτος επλασθη ειτα ευα ¹⁴και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη εξαπατηθη εισα εν παραβασει γεγονεν ¹⁵σωθησεται δε δια της τεκνογονιας εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμοω μετα σωφροσυνης

3 πιστος ο λογος ει τις επισκοπος ορεγεται καλου εργου επιθυμει ²δει ουν τον επισκοπον ανεπιλημπτον ειναι μιας γυναικος ανδρα ηνφαλιον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδασκτικον ³μη παροινον μη πληκτην αλλα επιεικη αμαχον αφιλαργυρον ⁴του ιδιου οικου καλως προϊσταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος ⁵ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιας θεου επιμελησεται ⁶μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου ⁷δει δε και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπεση

και παγίδα του διαβολου ¹διακονους ωσαντως σεμνους μη διλογους μη οινω πολλω προσεχοντας μη αισχροκερδεις ²εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρη συνειδησει ³και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες ⁴γυναικας ωσαντως σεμνας μη διαβολουσ νηφαλιους πιστας εν πασιν ⁵διακονοι εστωσαν μιας γυναικος ανδρες τεκνων καλως προισταμενοι και των ιδιων οικων ⁶οι γαρ καλως διακονησαντες βαθμον εαυτοις καλον περιποιουνται και πολλην παρηρσιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου ⁷ταυτα σοι γραφω ελπίζων ελθειν [προς σε] εν ταχει ⁸εαν δε βραδυνω ινα ειδης πως δει εν οικω θεου αναστρεφεισθαι ητις εστιν εκκλησια θεου ζωντος στυλος και εδραιωμα της αληθειας ⁹και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον ος εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοις εκρηχυθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανελημφθη εν δοξη

4το δε πνευμα ρητως λεγει οτι εν υστεροις καιροισ αποστησονται τινες της πιστεως προσεχοντες πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλαισ δαιμονιων ²εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυστηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν ³κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεος εκτισεν εις μεταλημψιν μετα ευχαριστιασ τοισ πιστοισ και επεγνωκοσιν την αληθειαν ⁴οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον ⁵αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ ⁶ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλοσ εση διακονοσ χριστου ιησου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και της καλης διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ ⁷τους δε βεβηλουσ και γραωδεισ μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν ⁸η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσησ ⁹πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ ¹⁰εισ τουτο γαρ κοπιωμεν και αγωνιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων ¹¹παραγγελλε ταυτα και διδασκε ¹²μηδεισ σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πιστει εν αγνεια ¹³εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια ¹⁴μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου ¹⁵ταυτα μελετα εν τουτοισ ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η πασιν ¹⁶επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοισ τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεισ και τουσ ακουοντασ σου

5πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ ²πρεσβυτερασ ωσ μπετρασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια ³χηραφοισ τοισ του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ

τιμα τασ οντωσ χηρασ ⁴ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδομαι τοισ προγονοισ τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου ⁵η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι [τον] θεον και προσμενει ταισ δεησεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ ⁶η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν ⁷και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιλημπτοι ωσιν ⁸ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα οικειων ου προνοιει την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων ⁹χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενος ανδρουσ γυνη ¹⁰εν εργοισ καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοισ επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν ¹¹νεωτερασ δε χηρασ παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν ¹²εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν ¹³αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τασ οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα ¹⁴βουλομαι ουν νεωτερασ γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδομαι τω αντικειμενω λοιδοριασ χαριν ¹⁵ηδη γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα ¹⁶ει τισ πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντωσ χηραισ επαρκεση ¹⁷οι καλωσ προσεστωτεσ πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια ¹⁸λεγει γαρ η γραφη βουν αλωωντα ου φιμωσεισ και αξιοσ ο εργατησ του μισθου αυτου ¹⁹κατα πρεσβυτερουσ κατατηγοριαν μη παραδεχου εκτοσ ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων ²⁰τουσ [δε] αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν ²¹διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και χριστου ιησου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξησ χωρισ προκριματοσ μηδεν ποιων κατα προσκλισην ²²χειρασ ταχεωσ μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιασ αλλοτριαισ σεαυτον αγνον τηρει ²³μηκετι υδροποτει αλλα οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον και τασ πυκνασ σου ασθενειασ ²⁴τινων ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθηουσιν ²⁵ωσαντωσ και τα εργα τα καλα προδηλα και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

6οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασησ τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται ²οι δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει ³ει τισ ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγαινουσιν λο-

ευσεβειαν διδασκαλια ἔτετυφωται μηδεν επισταμε-
 νος αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας εξ
 ων γινεται φθονος ερις βλασφημιαι υπονοιαι πονη-
 ραι ἕδιαπαρατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον
 νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων
 πορισμον ειναι την ευσεβειαν ἔστιν δε πορισμος
 μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας ὄυδεν γαρ ει-
 σπνεγκαμεν εις τον κοσμον οτι ουδε εξενεγκειν τι
 δυναμεθα ἔχοντες δε διατροφας και σκεπασματα
 τουτοις αρκεσθησομεθα ὅι δε βουλομενοι πλουτειν
 εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυ-
 μιας πολλας ανοπτους και βλαβερας αιτινες βυθι-
 ζουσιν τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν
 ἰριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια
 ης τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πι-
 στεως και εαυτους περιεπειραν οδυναις πολλαις
 ἴσυ δε ω ανθρωπε θεου ταυτα φευγε διωκε δε δι-
 καιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραυ-
 παθιαν ἴαγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως
 επιλαβου της αιωνιου ζωης εις ην εκληθης και ωμο-
 λογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρ-
 τυρων ἴα παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζω-
 ογονουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρ-
 τυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομο-
 λογιαν ἴα τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπι-
 λημπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιη-
 σου χριστου ἴην καιροις ιδιοις δειξει ο μακαριος
 και μονος δυναστης ο βασιλευς των βασιλευοντων
 και κυριος των κυριευοντων ἴο μονος εχων αθα-
 νασιαν φως οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεις αν-
 θρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατος αιω-
 νιον αμην ἴτοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγ-
 γελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλου-
 του αδηλοτητι αλλ επι θεω τω παρεχοντι ημιν πα-
 ντα πλουσιως εις απολαυσιν ἴαγαθοεργειν πλου-
 τειν εν εργοις καλοις ευμεταδοτους ειναι κοινωνι-
 κους ἴα αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον
 εις το μελλον ινα επιλαβωνται της οντως ζωης ἴω
 τιμοθεε την παραθηκην φυλαξον εκτρεπομενος τας
 βεβηλους κενοφωνιας και αντιθεσεις της ψευδωνυ-
 μου γνωσεως ἴην τινες επαγγελλομενοι περι την
 πιστιν ηστοχησαν η χαρις μεθ υμων

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

1 Παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θελημα-
τος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου
²τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο
θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων
³χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν
καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι-
σου μνειαν εν ταις δεπσεσιν μου νυκτος και ημερας
⁴επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων
ινα χαρας πληρωθω ⁵υπομνησιν λαβων της εν σοι
ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη
μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι
δε οτι και εν σοι ⁶δι ην αιτιαν αναμνησκω σε ανα-
ζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια
της επιθεσεως των χειρων μου ⁷ου γαρ εδωκεν ημιν
ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και αγαπης
και σωφρονισμου ⁸μη ουν επαισχυνθης το μαρτυ-
ριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου
αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυνα-
μιν θεου ⁹του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλη-
σει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατα ιδιαν
προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω
ιησου προ χρονων αιωνιων ¹⁰φανερωθεισαν δε νυν
δια της επιφανειας του σωτηρος ημων χριστου ιη-
σου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος
δε ζων και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου ¹¹εις ο
ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος
¹²δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνο-
μαι οιδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνα-
τος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην
την ημεραν ¹³υποτυπωσιν εχε υγιαινοντων λογων
ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν
χριστω ιησου ¹⁴την καλην παραθηκην φυλαξον δια
πνευματος αγιου του νοικουντος εν ημιν ¹⁵οιδας
τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια
ων εστιν φυγελος και ερμογενης ¹⁶δωη ελεος ο κυ-
ριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυ-
ξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη ¹⁷αλλα γε-
νομενος εν ρωμη σπουδαιως εξητησεν με και ευρεν
¹⁸δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν
εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελ-

τιον συ γινωσκεις

2 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν
χριστω ιησου ²και ακουσας παρ εμου δια πολλων
μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτι-
νες ικανοι εσονται και ετερους διδαξαι ³συγκακοπαθησον
ως καλος στρατιωτης χριστου ιησου ⁴ουδεις στρα-
τευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις
ινα τω στρατολογησαντι αρεση ⁵εαν δε και αθλη-
τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως αθληση ⁶τον
κοπιωντα γεωργον δει πρωτον των καρπων μετα-
λαμβανειν ⁷νοει ο λεγω δωσει γαρ σοι ο κυριος συ-
νεσιν εν πασιν ⁸μνημονευε ιησουν χριστον εγνηερ-
μενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαβιδ κατα το ευαγ-
γελιον μου ⁹εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κα-
κουργος αλλα ο λογος του θεου ου δεδεται ¹⁰δια
τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και
αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα
δοξης αιωνιου ¹¹πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθα-
νομεν και συζησομεν ¹²ει υπομενομεν και συμβασι-
λευσομεν ει αρνησομεθα κακεινος αρνησεται ημας
¹³ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι
γαρ εαυτον ου δυναται ¹⁴ταυτα υπομνησκω δια-
μαρτυρομενος ενωπιον του θεου μη λογομαχειν επ
ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων
¹⁵σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω
εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον
της αληθειας ¹⁶τας δε βεβηλους κενοφωνιας περι-
στασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειας ¹⁷και
ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων εστιν
υμεναιος και φιλητος ¹⁸οιτινες περι την αληθειαν
ηστοχησαν λεγοντες αναστασιν ηδη γεγονεναι και
ανατρεπουσιν την τινων πιστιν ¹⁹ο μεντοι στερεος
θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυ-
την εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω
απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα κυριου ²⁰εν
μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και
αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν
εις τιμην α δε εις ατιμιαν ²¹εαν ουν τις εκκαθαρη
εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγια-
σμενον ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγα-
θον ητοιμασμενον ²²τας δε νεωτερικας επιθυμιας
φευγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρην-

νὴν μετὰ τῶν επικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας ²³ τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδευτοὺς ζητήσεις παραιτοῦ εἰδὼς ὅτι γεννῶσιν μάχας ²⁴ δούλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μαχεσθῆαι ἀλλὰ ἢ πῖον εἶναι πρὸς πάντας διδασκαλικὸν ἀνεξικακὸν ²⁵ ἐν πρᾶντητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθέμενους μῆποτε δῶν αὐτοῖς ὁ θεὸς μετανόειαν εἰς ἐπιγνώσιν ἀληθείας ²⁶ καὶ ἀνανηψῶσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος ἐξωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκεῖνου θέλημα

3 τούτου δὲ γινώσκει ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποὶ ¹ ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φιλαυτοὶ φιλαργυροὶ ἀλαζόνες ὑπερηφανοὶ βλασφημοὶ γονευσὶν ἀπειθεῖς ἀχαριστοὶ ἀνοστοὶ ² ἀστρογαστρογαστροὶ διαβόλοι ἀκρατεῖς ἀνημεροὶ ἀφιλαγαθοὶ ³ ἄπροδοτοὶ προπετεῖς τετυφωμένοι φιληδονοὶ μάλλον ἢ φιλοθεοὶ ⁴ ἔχοντες μορφῶσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δυνάμιν αὐτῆς ῥηνημένοι καὶ τούτους ἀποτρέπου ⁵ ἐκ τούτων γὰρ εἰσὶν οἱ ἐνδυνόντες εἰς τὰς οικίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικαρῖα σεσωρευμένα ἀμαρτιῶν ἀγομένα ἐπιθυμίαις ποικίλαις ⁶ πάντοτε μανθάνοντα καὶ μῆδεποτε εἰς ἐπιγνώσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα ⁷ ὄν τροπὸν δὲ ἰαννῆς καὶ ἰαμβρῆς ἀντεστήσαν μουσεὶ οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδοκιμοὶ περὶ τὴν πίστιν ⁸ ἀλλ' οὐ προκοποῦσιν ἐπὶ πλείον ⁹ ἢ γὰρ ἀνοία αὐτῶν ἐκδηλὸς ἐστὶ πᾶσιν ὥς καὶ ἢ ἐκεῖνων ἐγένετο ¹⁰ ἵσ' ὅδε παρηκολούθησας μοι τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀγωγὴν τὴν προθεσθεὶ τὴν πίστει τὴν μακροθυμίᾳ τὴν ἀγάπῃ τὴν ὑπομονὴν ¹¹ τοῖς διωγμοῖς τοῖς παθήμασιν οἷα μοι ἐγένετο ἐν ἀντιόχειᾳ ἐν ἰκονίᾳ ἐν λυστροῖς οἰοὺς διωγμοὺς ὑπὸννεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐρρυσάτο ὁ κύριος ¹² καὶ πάντες δὲ οἱ θελόντες ζῆν εὐσεβῶς ἐν χριστῷ ἰησοῦ διωχθήσονται ¹³ πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γοῦπτες προκοποῦσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον πλανῶντες καὶ πλανώμενοι ¹⁴ ἵσ' ὅδε μένει ἐν οἷς ἐμάθης καὶ ἐπιστῶθῆς εἰδὼς παρὰ τινῶν ἐμάθης ¹⁵ καὶ ὅτι ἀπὸ βρεφῶν ἱερά γραμμάτια οἶδας τὰ δυνάμενα σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ ¹⁶ πᾶσα γραφὴ θεοπνευστος καὶ ὠφελίμος πρὸς διδασκαλίαν πρὸς ἐλεγμὸν πρὸς ἐπανορθῶσιν πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ ¹⁷ ἵνα ἀρτίος ἢ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος

4 διαμαρτυροῦμαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ μελλοντος κρινεῖν ζῶντας καὶ νεκρούς καὶ τὴν ἐπιφανείαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ¹ κηρύξον τὸν λόγον ἐπιστηθὶ εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς ἐλεγξὸν ἐπιτιμησὸν παρακαλεσὸν ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδασκῶν ² ἐστὶ γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς υἱαινουσῆς διδασκαλίας οὐκ ἀνεξόνται ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρευσοῦσιν διδασκαλοὺς κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν ³ καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀλη-

θείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρεφουσὶν ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπησόνται ⁴ ἵσ' ὅδε νῆφε ἐν πᾶσιν κακοπαθήσον ἔργον ποιῶσον εὐαγγελιστοῦ τὴν διακονίαν σου πληροφορησὸν ⁵ ἐγὼ γὰρ ἤδη σπενδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφῆστηκεν ⁶ τὸν καλὸν ἀγῶνα νῆγωνισμαί τὸν δρόμον τετελεκα τὴν πίστιν τετηρηκα ⁷ λοιπὸν ἀποκεῖται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στεφανὸς ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκεῖνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτῆς οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσιν τὴν ἐπιφανείαν αὐτοῦ ⁸ σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως ⁹ ὄδημας γὰρ με ἐγκατελείπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα καὶ ἐπορεύθη εἰς θεσσαλονικὴν κρησκήσ εἰς γαλατίαν ¹⁰ πῖτος εἰς δαλματίαν ¹¹ λουκάς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ μαρκὸν ἀναλαβὼν ἀγε μετὰ σεαυτοῦ ἐστὶν γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν ¹² τυχικὸν δὲ ἀπεστείλα εἰς ἐφεσον ¹³ τὸν φαίλωνν ὃν ἀπελείπον ἐν τρωαδί παρὰ καρπῷ ἐρχόμενος φερε καὶ τὰ βιβλία μάλιστα τὰς μεμβράνας ¹⁴ ἀλεξάνδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδειξάτο ἀποδώσει αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ¹⁵ ὄν καὶ σὺ φυλάσσου λίαν γὰρ ἀντεστή τοῖς ἡμετέροισι λόγοις ¹⁶ ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι παρεγένετο ἀλλὰ πάντες με ἐγκατελείπον μὴ αὐτοῖς λογισθῆναι ¹⁷ ὁ δὲ κύριος μοι παρεστή καὶ ἐνεδυναμώσεν με ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῆ καὶ ἀκουσῶσιν πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐρρυσθῆν ἐκ στόματος λεοντος ¹⁸ ῥυσεται με ὁ κύριος ἀπὸ πάντος ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουρανίαν ὣ ἢ δοξᾶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμὴν ¹⁹ ἀσπασαὶ πρισκαν καὶ ἀκυλᾶν καὶ τὸν ὀνησιφοροῦ οἶκον ²⁰ ἔραστος ἐμείνεν ἐν κορινθῷ τροφιμὸν δὲ ἀπελείπον ἐν μιλῆτῳ ἀσθενούντα ²¹ σπουδάσον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν ἀσπάζεται σε εὐβούλος καὶ πούδης καὶ λίνος καὶ κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ [πάντες] ²² ὁ κύριος μετὰ τοῦ πνεύματος σου ἢ χάρις μεθ' ὑμῶν

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

1 Παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνων εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις και ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του σωτηρος ημων τουτου χαριν απελειπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους ως εγω σοι διεταξαμην ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα ιδει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγιαίνουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν εις ιν γαρ πολλοι ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ της περιτομης ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αει ψευσται κακα θηρια γαστερες αργαι η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγγε αυτους αποτομωσ ινα υγιαίνωσιν εν τη πιστει μη προσεχοντες ιουδαικοις μυθοις και εντολαις ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν παντα καθαρα τοις καθαροις τοις δε μεμιαμενοις και απιστοις ουδεν καθαρων αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεις και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2 συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαίνουση διδασκαλια πρεσβυτας νηφαλιους ειναι σεμνους σωφρονας υγιαίνοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη πρεσβυτιδας ωσαντως εν καταστηματι ιεροπρεπεις μη διαβολους μηδε οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους ινα σωφρονιζωσιν τας νεας φιλαν-

δρους ειναι φιλοτεκνους σωφρονας αγνας οικουρους αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται τους νεωτερους ωσαντως παρακαλει σωφρονειν περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αφθοριαν σεμνοτητα λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων λεγειν περι ημων φαυλον δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας μη νοσφιζομενους αλλα πασαν πιστιν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν την του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν επεφανη γαρ η χαρις του θεου σωτηριος πασιν ανθρωποις παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονας και δικαιως και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωني προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων χριστου ιησου εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσται ημας απο πασης ανομιας και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγγε μετα πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονητω

3 υπομιμνησκε αυτους αρχαις εξουσιαις υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι μηδεν βλασφημειν αμαχους ειναι επιεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραυτητα προς παντας ανθρωπους ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιαις και ηδοναις ποικιλαις εν κακια και φθονω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη α εποισαμεν ημεις αλλα κατα το αυτου ελεος εσωσεν ημας δια λυτρου παλιγγενεσιας και ανακαινωσεως πνευματος αγιου ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιως δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γεννηθωμεν κατ ελπιδα ζωης αιωνιου πιστος ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω ταυτα εστιν καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις μωρας δε ζητησεις

και γενεαλογιας και εριν και μαχας νομικας περι-
στασο εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι ¹αιρετικον
ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν πα-
ραιτου ²ειδως οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρ-
τανει ων αυτοκατακριτος ³οταν πεμψω αρτεμαν
προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προς με εις
νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι ⁴ζηναν
τον νομικον και απολλων σπουδαιως προπεμψον
ινα μηδεν αυτοις λειπη ⁵μανθανετωσαν δε και οι
ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εις τας ανα-
γκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι ⁶ασπαζονται σε
οι μετ εμου παντες ασπασαι τους φιλουντας ημας
εν πιστει η χαρις μετα παντων υμων

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

1 παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων ²και απφια τη αδελφη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια ³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου ⁵ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις εις τον κυριον ιησουν και εις παντας τους αγιους ⁶οπως η κοινονια της πιστεως σου ενεργης γεννηται εν επιγνωσει παντος αγαθου [του] εν ημιν εις χριστον ⁷χαραν γαρ πολλην εσχον και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε ⁸διο πολλην εν χριστω παρηρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον ⁹δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης νυνη δε και δεσμιος χριστου ιησου ¹⁰παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις ονησιμον ¹¹τον ποτε σοι αχρηστον νυνη δε σοι και εμοι ευχρηστον ¹²ον ανεπεμψα σοι αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα ¹³ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου μοι διακονη εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου ¹⁴χωρις δε της σης γνωμης ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον ¹⁵ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης ¹⁶ουκετι ως δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω ¹⁷ει ουν με εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ως εμε ¹⁸ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογα ¹⁹εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις ²⁰ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν χριστω ²¹πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδως οτι και υπερ α λεγω ποιησεις ²²αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπίζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν ²³ασπαζεται σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου ²⁴μαρκος αρισταρχος δημας λουκας οι συνεργοι μου ²⁵η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

1 πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω ²ον εθικεν κληρονομον παντων δι ου και εποιησεν τους αιωνας ³ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρης υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου καθαρισμον των αμαρτιων ποιησαμενος εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις ⁴τοςουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα ⁵τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον ⁶οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου ⁷και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα ⁸προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα [του αιωνος] και η ραβδος της ευθυτητος ραβδος της βασιλειας αυτου ⁹ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου ¹⁰και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι ¹¹αυτοι απολούνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται ¹²και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους ως ιματιον και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν ¹³προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ¹⁴ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2 δια τουτο δει περισσοτερωσ προσεχειν ημασ τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρουμεν ²ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογοσ εγενετο βεβαιοσ και πασα παραβασισ και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν ³πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημασ εβε-

βαιωθη ⁴συνεπιμαρτυρουντοσ του θεου σημειοισ τε και τερασιν και ποικιλαισ δυναμεσιν και πνευματοσ αγιου μερισμοισ κατα την αυτου θελησιν ⁵ου γαρ αγγελοισ υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν ⁶διεμαρτυρατο δε που τις λεγων τι εστιν ανθρωποσ οτι μμνησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον ⁷ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον [και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου] ⁸παντα υπεταξασ υποκατω των ποδων αυτου εν τω γαρ υποταξαι [αυτω] τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμανα ⁹τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ πλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπωσ χαριτι θεου υπερ παντοσ γευσηται θανατου ¹⁰επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλουσ υιοσ εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι ¹¹ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενοσ παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφουσ αυτουσ καλειν ¹²λεγων απαγγελω το ονομα σου τοισ αδελφοισ μου εν μεσω εκκλησιασ υμνησω σε ¹³και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεοσ ¹⁴επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν αιματοσ και σαρκοσ και αυτοσ παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατοσ εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον ¹⁵και απαλλαξη τουτουσ οσοι φοβω θανατου δια παντοσ του ζην ενοχοι ησαν δουλειασ ¹⁶ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματοσ αβρααμ επιλαμβανεται ¹⁷οθεν ωφειλεν κατα παντα τοισ αδελφοισ ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστοσ αρχιερευσ τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τασ αμαρτιασ του λαου ¹⁸εν ω γαρ πεπονθεν αυτοσ πειρασθεισ δυναται τοισ πειραζομενοισ βοηθησαι

3 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιασ ημων ιησουν ²πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ και μουσησ εν [ολω] τω οικω αυτου ³πλειονοσ γαρ ουτοσ δοξησ παρα μουσην ηξιωται

καθ' ὅσον πλεονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευασίας αὐτὸν ἵπας γὰρ οἴκος κατασκευάζεται ὑπὸ τίνος ὁ δὲ πάντα κατασκευασίας θεὸς ἔχει μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θερατῶν εἰς μαρτυρίον τῶν λαληθησομένων ἡχριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ οἴκος ἐσμὲν ἡμεῖς εἰάν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καυχῆμα τῆς ἐλπίδος [μεχρὶ τελούς βεβαίαν] κατασχόμεν ὅτιο καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα καθαίρειν τὸ ἅγιον σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσῆτε ἵμῃ σκληρυνῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρημῷ ὅου ἐπειράσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασία καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαρεκοντα ἐτὴ ὅτιο προσωχθίσα τὴ γενεὰ ταυτὴ καὶ εἶπον αἰεὶ πλανῶνται τὴ καρδία αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγνώσαν τὰς ὁδοὺς μου ὅως ὡμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελευσονται εἰς τὴν καταπαυσίν μου ὅβλεπετε ἀδελφοὶ μὴ ποτε ἐστὶ ἐν τίνι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζώντος ὅἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἄχρις οὐ το σήμερον καλεῖται ἵνα μὴ σκληρυνθῆ τὴς ἐξ ὑμῶν ἀπατὴ τῆς ἀμαρτίας ὅμετοχοὶ γὰρ τοῦ χριστοῦ γενομένον εἰάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μεχρὶ τελούς βεβαίαν κατασχόμεν ὅἐν τῷ λεγέσθαι σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσῆτε μὴ σκληρυνῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ ὅτινες γὰρ ἀκουσάντες παρεπικράναν ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ αἰγυπτου δια μωσέως ὅτισιν δὲ προσωχθίσεν τεσσαρεκοντα ἐτὴ οὐχὶ τοὶς ἀμαρτησασίν ὡν τὰ κῶλα ἐπέσεν ἐν τῇ ἐρημῷ ὅτισιν δὲ ὡμοσεν μὴ εἰσελευσεσθῆ εἰς τὴν καταπαυσίν αὐτοῦ εἰ μὴ τοὶς ἀπειθήσασιν ὅκαὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθῆν δι ἀπιστίαν

4 φοβηθῶμεν οὐν μὴ ποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθῆν εἰς τὴν καταπαυσίν αὐτοῦ δοκῆ τὴς ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεναι ὅκαὶ γὰρ ἐσμὲν ἐνηγγελισμένοι καθάπερ κακεῖνοι ἀλλ' οὐκ ὠφελῆσεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους μὴ συγκεκριασμένους τὴ πιστεὶ τοὶς ἀκουσασίν ὅεἰσερχόμεθα γὰρ εἰς [τὴν] καταπαυσίν οἱ πιστεύσαντες καθὼς εἰρηκέν ὡς ὡμοσέν ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελευσονται εἰς τὴν καταπαυσίν μου καὶ τοὶ τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γεννηθέντων ὅεἰρηκέν γὰρ πού περὶ τῆς ἐβδομῆς οὕτως καὶ κατεπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδομῇ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὅκαὶ ἐν τούτῳ παλιν εἰ εἰσελευσονται εἰς τὴν καταπαυσίν μου ὅἐπει οὐν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθῆν εἰς αὐτὴν καὶ οἱ πρότερον ἐυαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι ἀπειθείαν ὅπαλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν σήμερον ἐν δαυὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον καθὼς προειρητῆται σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσῆτε μὴ σκληρυνῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν ὅεἰ γὰρ αὐτοὺς ἵπσους κατεπαυσεν οὐκ ἂν περὶ ἀλλῆς ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας ὅἀρα

ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ὅο γὰρ εἰσελθῶν εἰς τὴν καταπαυσίν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατεπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὡσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεὸς ὅσπουδασῶμεν οὐν εἰσελθῆν εἰς ἐκείνην τὴν καταπαυσίν ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τὴς ὑποδειγματὶ πέσῃ τῆς ἀπειθείας ὅζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομῶτερος ὑπερ πᾶσαν μάχαιραν διστομὸν καὶ δικνουμένον ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμῆσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας ὅκαὶ οὐκ ἐστὶν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ πάντα δὲ γύμνα καὶ τετραχηλισμένα τοὶς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὀν ἡμῖν ὁ λόγος ὅἐχόντες οὐν ἀρχιερεὰ μέγαν διελλυθῶτα τοὺς οὐρανούς ἵπσους τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κρατῶμεν τῆς ὀμολογίας ὅου γὰρ ἐχομεν ἀρχιερεὰ μὴ δυναμένον συμπαθῆσαι τὰς ἀσθενείαις ἡμῶν πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὀμοιοτῆτα χῶρις ἀμαρτίας ὅπροσερχόμεθα οὐν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος ἵνα λαβῶμεν ἐλεος καὶ χάριν ἐυρωμέν εἰς εὐκαιρὸν βοήθειαν

5 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπερ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεὸν ἵνα προσφέρῃ δῶρα [τε] καὶ θυσίας ὑπερ ἀμαρτιῶν ὅμετριοπαθεῖν δυναμένος τοὶς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις ἐπει καὶ αὐτὸς περικεῖται ἀσθενείαν ὅκαὶ δι αὐτὴν ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ ἀμαρτιῶν ὅκαὶ οὐχ ἑαυτῷ τὴς λαμβάνει τὴν τιμὴν ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθὼςπερ καὶ ἀαρῶν ὅουτῶς καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδοξάσεν γεννηθῆναι ἀρχιερεὰ ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν υἱὸς μου εἰ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγεννηκα σε ὅκαθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ ὅς ἐν τὰς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεψεῖς τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυναμένον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρυῶν προσενεγκᾶς καὶ εἰσακουσθεῖς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας ὅκαὶπερ ὡν υἱὸς ἐμαθεν ἀφ ὡν ἐπαθεν τὴν ὑπακομὴν ὅκαὶ τελειῶθεις ἐγενετο πᾶσιν τοὶς ὑπακουοῦσιν αὐτῷ αἰτίος σῶτηρίας αἰωνίου ὅπροσαγορευθεῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ ὅπερὶ οὐ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμηνευτὸς λέγειν ἐπει νῶθροι γεγονατε τὰς ἀκοαῖς ὅκαὶ γὰρ ὀφειλοντες εἶναι διδασκαλοὶ δια τὸν χρόνον παλιν χρείαν ἐχετε τοῦ διδασκεῖν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ καὶ γεγονατε χρείαν ἐχόντες γαλακτοῦ οὐ στερεᾶς τροφῆς ὅπᾶς γὰρ ὁ μετεχὼν γαλακτοῦ ἀπειρὸς λόγου δικαιοσύνης νηπίος γὰρ ἐστὶν ὅτελειῶν δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφὴ τῶν δια τὴν ἐξὶν τὰ αἰσθητηρῆτα γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διακρισίν καλοῦ τε καὶ κακοῦ

6 ὅτιο ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ λόγον

επι την τελειότητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργαων και πιστεως επι θεον βαπτισμων διδαχην επιθεσεως τε χειρων αναστασεως νεκρων και κριματος αιωνιου και τουτο ποιησομεν εανπερ επιτρεπη ο θεος αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας γευσαμενους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχους γενηθεντας πνευματος αγιου και καλον γευσαμενους θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος και παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντας εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντας ην γαρ η πiousα τον επ αυτης ερχομενον πολλακις υετον και τικτουςα βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιας απο του θεου εκφερουσα δε ακανθας και τριβολουσ αδοκιμος και καταρας εγγυς ης το τελος εις καυσιν επεισημεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριας ει και ουτως λαλουμεν ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεσθαι του εργου υμων και της αγαπης ης ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου λεγων ει μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε και ουτως μακροθυμιας επετυχεν της επαγγελιας ανθρωποι γαρ κατα του μειζονος ομνουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξει τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οις αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος ην ως ακυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος ουπου προδρομος υπερ ημων εισηληθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα

7 ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευς σαλημ ιερευς του θεου του υριστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης απατωρ αμπτωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερευς εις το διηνεκες θεωρειτε δε πληκικος ουτος ω δεκατην αβρααμ

εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφνος αβρααμ ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη και ως επος ειπειν δι αβρααμ και λευις ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται ετι γαρ εν τη οσφου του πατρος ην οτε συνηνητησεν αυτω μελχισεδεκ ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτης νενομοθετηται τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι μετατιθεμενην γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εις ην φυλην περι ιερεων ουδεν μωυσης ελαλησεν και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευς ετερος ος ου κατα νομον εντολης σαρκινης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου μαρτυρειται γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ αθητησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενες και ανωφελες ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγη δε κρειττονος ελπιδος δι ης εγγιζομεν τω θεω και καθ οσον ου χωρις ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα κατα τοσοουτο και κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαβατον εχει την ιερωσυνην οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων τοιουτος γαρ ημιν [και] επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμιαντος κεχωρισμενος απο των αμαρτων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφπαξ εαυτον ανενεγκας ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

8 κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχο-

μεν αρχιερεα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις ²των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος ουκ ανθρωπος ³πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη ⁴ει μεν ουν ην επι γης ουδ αν ην ιερευς οντων των προσφεροντων κατα νομον τα δωρα ⁵οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κεχηρηματισται μωυσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει ⁶νυν δε διαφορωτερως τετυχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται ⁷ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτος ουκ αν δευτερως εξητειτο τοπος ⁸μεμφομενος γαρ αυτους λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην ⁹ου κατα την διαθηκην ην εποισα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος ¹⁰οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον ¹¹και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου εως μεγαλου αυτων ¹²οτι ιλεως εσομαι ταις αδικιας αυτων και των αμαρτιων αυτων ου μη μνησθω επι ¹³εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμου

9 ρειχεν μεν ουν [και] η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον ²σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια ³μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων ⁴χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης ⁵υπερανω δε αυτης χειρουβιν δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος ⁶τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες ⁷εις δε την δευτερην απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρις αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων ⁸τουτο δηλοντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον

ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν ⁹ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ην δωρα τε και θυσιαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα ¹⁰μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις δικαιωματα σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα ¹¹χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των γενομενων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερης σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεως ¹²ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφαπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος ¹³ει γαρ το αιμα τραγων και ταυρων και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαρσην ¹⁴ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσπνευγκεν αμωμον τω θεω καθαρειν την συνειδησιν ημων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι ¹⁵και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας ¹⁶οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου ¹⁷διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια επει μη τοτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος ¹⁸οθεν ουδε η πρωτη χωρις αιματος εγκεκαινισται ¹⁹λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα τον νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και των τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν ²⁰λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος ²¹και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν ²²και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις ²³αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιας παρα ταυτας ²⁴ου γαρ εις χειροποιητα εισηλθεν αγια χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων ²⁵ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω ²⁶επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυνι δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθρησιν της αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται ²⁷και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις ²⁸ουτως και ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας εκ δευτερου χωρις αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν

10 σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυ-

τον ταις αυταις θυσιας ας προσφερουσιν εις το δι-
 νηκες ουδεποτε δυνανται τους προσερχομενους
 τελειωσαι ²επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι
 δια το μηδεμιαν εχειν ετι συνειδησιν αμαρτιων τους
 λατρευοντας απαξ κεκαθαρισμενους ³αλλ εν αυταις
 αναμνησις αμαρτιων κατ ενιαυτον ⁴αδυνατον γαρ
 αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιας ⁵διο
 εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προ-
 σφοραν ουκ ηθελσας σωμα δε κατηριτω μοι ⁶ολοκαυτωματα
 και περι αμαρτιας ουκ ευδοκσας ⁷τοτε ειπον ιδου
 ημεν εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του
 ποιησαι ο θεος το θελημα σου ⁸ανωτερον λεγων
 οτι θυσιας και προσφορας και ολοκαυτωματα και
 περι αμαρτιας ουκ ηθελσας ουδε ευδοκσας αι-
 τινες κατα νομον προσφερονται ⁹τοτε ειρηκεν ιδου
 ημεν του ποιησαι το θελημα σου αναιρει το πρω-
 τον ινα το δευτερον στηση ¹⁰εν ω θεληματι ηγιασμε-
 νοι εσμεν δια της προσφορας του σωματος ιησου
 χριστου εφαπαξ ¹¹και πας μεν ιερευς εστηκεν καθ
 ημεραν λειτουργων και τας αυτας πολλακις προ-
 σφερων θυσιας αιτινες ουδεποτε δυνανται περι-
 λειν αμαρτιας ¹²ουτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προ-
 σενεγκας θυσιαν εις το δινηκες εκαθισεν εν δεξια
 του θεου ¹³το λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι
 εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου ¹⁴μια
 γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το δινηκες τους
 αγιαζομενους ¹⁵μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το
 αγιον μετα γαρ το ειρηκεναι ¹⁶αυτη η διαθηκη ην
 διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας εκεινας
 λεγει κυριος διδους νομους μου επι καρδιας αυτων
 και επι την διανοιαν αυτων επιγραφω αυτους ¹⁷και
 των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου
 μη μνησθησομαι ετι ¹⁸οπου δε αφεσις τουτων ου-
 κετι προσφορα περι αμαρτιας ¹⁹εχοντες ουν αδελ-
 φοι παρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω
 αιματι ιησου ²⁰ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφα-
 τον και ζωσαν δια του καταπετασματος τουτ εστιν
 της σαρκος αυτου ²¹και ιερεια μεγαν επι τον οικον
 του θεου ²²προσερχομεθα μετα αληθινης καρδιας
 εν πληροφωρια πιστεως ρεραντισμενοι τας καρδιας
 απο συνειδησεως πονηρας και λελουσμενοι το σωμα
 υδατι καθαρω ²³κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπι-
 δος ακλινη πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος ²⁴και κα-
 τανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και
 καλων εργαων ²⁵μη εγκαταλειποντες την επισυνα-
 γωγην εαυτων καθως εθος τισιν αλλα παρακαλου-
 ντες και τοσοιτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσιν
 την ημεραν ²⁶εκουσιως γαρ αμαρτανοντων ημων μετα
 το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι
 αμαρτιων απολειπεται θυσια ²⁷φοβερα δε τις εκ-
 δοχη κρισεως και πυρος ζηλος εσθιειν μελλοντος
 τους υπεναντιους ²⁸αθετησας τις νομον μωυσεως
 χωρις οικτιρωμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν απο-
 θνησκει ²⁹ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμω-

ριας ο τον υιον του θεου καταπατησας και το αιμα
 της διαθηκης κοινον ηγησαμενος εν ω ηγιασθη και
 το πνευμα της χαριτος ενυβρισας ³⁰οιδαμεν γαρ τον
 ειποντα εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω και παλιν
 κρινει κυριος τον λαον αυτου ³¹φοβερον το εμπει-
 σειν εις χειρας θεου ζωντος ³²αναμνησθεσθε δε
 τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολλην
 αθλησιν υπεμεινατε παθηματων ³³τουτο μεν ονειδι-
 στωμεθα και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοι-
 νωνοι των ουτως αναστρεφομενων γεννηθεντες ³⁴και
 γαρ τοις δεσμοις συνεπαθησατε και την αρπαγην
 των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε
 γινωσκοντες εχειν εαυτους κρειττονα υπαρξιν και
 μενουσαν ³⁵μη αποβαλτε ουν την παρησιαν υμων
 ητις εχει μεγαλην μισθαποδοσιαν ³⁶υπομονης γαρ
 εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες
 κομισθησθε την επαγγελιαν ³⁷ετι γαρ μικρον οσον
 οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονισει ³⁸ο δε δικαιος
 [μου] εκ πιστεως ζησεται και εαν υποστειληται ουκ
 ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω ³⁹ημεις δε ουκ εσμεν
 υποστολης εις απωλειαν αλλα πιστεως εις περι-
 ποιησιν ψυχης

11 εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγ-
 ματων ελεγχος ου βλεπομενων ²εν ταυτη γαρ εμαρ-
 τυρηθησαν οι πρεσβυτεροι ³πιστει νοουμεν κατηρ-
 τισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαι-
 νομενων το βλεπομενον γεγονεναι ⁴πιστει πλειονα
 θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ης
 εμαρτυρηθη ειναι δικαιος μαρτυρουντος επι τοις
 δωροις αυτου του θεου και δι αυτης αποθανων ετι
 λαλει ⁵πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον
 και ουχ πυρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεος
 προ γαρ της μεταθεσεως μεμαρτυρηται ευαρεστη-
 κεναι τω θεω ⁶χωρις δε πιστεως αδυνατον ευαρε-
 στησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον [τω]
 θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαπο-
 δοτης γινεται ⁷πιστει χρηματισθεις νωε περι των
 μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κι-
 βωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ης κατεκρι-
 νεν τον κοσμον και της κατα πιστιν δικαιοσυνης
 εγενετο κληρονομος ⁸πιστει καλουμενος αβρααμ υπη-
 κουσεν εξελθειν εις τοπον ον ημελλεν λαμβανειν
 εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενος που
 ερχεται ⁹πιστει παρωκησεν εις γην της επαγγελιας
 ως αλλοτριαν εν σκηναις κατοικησας μετα ισαακ
 και ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιας της
 αυτης ¹⁰εξεδεχετο γαρ την τους θεμελιους εχουσαν
 πολιν ης τεχνητης και δημιουργος ο θεος ¹¹πιστει
 και αυτη σαρρα δυναμιν εις καταβολην σπερματος
 ελαβεν και παρα καιρον ηλικιας επει πιστον ηγη-
 σατο τον επαγγειλαμενον ¹²διο και αφ ενος εγεννη-
 θησαν και ταυτα νενεκρωμενου καθως τα αστρα
 του ουρανου τω πληθει και ως η αμμος η παρα το

χειλος της θαλάσσης η αναριθμητος ¹³κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη κομισαμενοι τας επαγγελιας αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης ¹⁴οι γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν ¹⁵και ει μεν εκεινης εμνημονεουν αφ ης εξεβησαν ειχον αν καιρον ανακαμψαι ¹⁶νυν δε κρειττονος ορεγονται τουτ εστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο θεος θεος επικαλεισθαι αυτων πτωμασεν γαρ αυτοις πολιν ¹⁷πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενος και τον μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελιας αναδεξαμενος ¹⁸προς ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ¹⁹λογισαμενος οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατος ο θεος οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο ²⁰πιστει και περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ ²¹πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου ²²πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστων αυτου εντειλατο ²³πιστει μωυσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως ²⁴πιστει μωυσης μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω ²⁵μαλλον ελομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν ²⁶μειζονα πλουτον ηγησαμενος των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν ²⁷πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεως τον γαρ αορατον ως ορων εκαρτερησεν ²⁸πιστει πεποικεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων ²⁹πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας γης ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν ³⁰πιστει τα τειχη ιερικω επεσαν κυκλωθεντα επι επτα ημερας ³¹πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνης ³²και τι ετι λεγω επιλειπει με γαρ διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ σαμψων ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων ³³οι δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων ³⁴εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον στοματα μαχαιρης εδυναμωθησαν απο ασθeneias εγεννηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων ³⁵ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονος αναστασεως τυχωσιν ³⁶ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακης ³⁷ελιθασθησαν επειρασθησαν επρισθησαν εν φονω μαχαιρης απεθανον περιπλ-

θον εν μπλωταις εν αιγειοις δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι ³⁸ων ουκ ην αξιος ο κοσμος επι ερημιας πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις της γης ³⁹και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν ⁴⁰του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρις ημων τελειωθωσιν

12 τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονης τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα ²αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και τελειωτην ιησουν ος αντι της προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν ³αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις εαυτους αντιλογιαν ινα μη καμπε ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι ⁴ουτω μεχρις αιματος αντικατεστητε προς την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι ⁵και εκλελησθε της παρακλησεως ητις υμιν ως υιοις διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος ⁶ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται ⁷εις παιδειαν υπομενετε ως υιοις υμιν προσφερεται ο θεος τις γαρ υιος ον ου παιδευει πατηρ ⁸ει δε χωρις εστε παιδειας ης μετοχοι γενοασιν παντες αρα νοθοι και ουχ υιοι εστε ⁹ειτα τους μεν της σαρκος ημων πατερας ειχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα ου πολυ μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν ¹⁰οι μεν γαρ προς ολιγας ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον ο δε επι το συμφερρον εις το μεταλαβειν της αγιοτητος αυτου ¹¹πασα μεν παιδεια προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης ¹²διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε ¹³και τροχιας ορθας ποιειτε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον ¹⁴ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρις ουδεις οψεται τον κυριον ¹⁵επισκοπουντες μη τις υστερων απο της χαριτος του θεου μη τις ριζα πικριας ανω φρουσα ενοχλη και δι αυτης μιανθωσιν οι πολλοι ¹⁶μη τις πορνος η βεβηλος ως ησαυ ος αντι βρωσεως μιας απεδετο τα πρωτοτοκια εαυτου ¹⁷ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην ¹⁸ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και ζοφω και θυελλη ¹⁹και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο προστεθηναι αυτοις λογον ²⁰ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορους λιθοβοληθησεται

²¹και ουτως φοβερων ην το φανταζομενον μωυσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος ²²αλλα προσελπιθηθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν αγγελων ²³πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων απογεγραμμενων εν ουρανοις και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων ²⁴και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ ²⁵βλεπετε μη παραιτησθητε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εξεφυγον επι γης παραιτησαμενοι τον χρηματιζοντα πολυ μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι ²⁶ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σεισω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον ²⁷το δε ετι απαξ δηλοι [την] των σαλευομενων μεταθεσιν ως πεποιμενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα ²⁸διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβάνοντες εχωμεν χαριν δι ης λατρευομεν ευαρεστος τω θεω μετα ευλαβειας και δεους ²⁹και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

σιν και μη στεναζοντες αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο ¹προσευχεσθε περι ημων πειθομεθα γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλως θελοντες αναστρεφεισθαι ²περισσοτερος δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν ³ο δε θεος της ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν ⁴καταρτισαι υμας εν παντι αγαθω εις το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν ημιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁵παρακαλω δε υμας αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν ⁶γινωσκετε τον αδελφον ημων τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οφουμαι υμας ⁷ασπασασθε παντας τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους ασπασονται υμας οι απο της ιταλιας ⁸η χαρις μετα παντων υμων

13η φιλαδελφια μενετω ¹της φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους ²μνησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των κακουχομενων ως και αυτοι οντες εν σωματι ³τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνους γαρ και μοιχους κρινει ο θεος ⁴αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτος γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλιπω ⁵ωστε θαρρουντας ημας λεγειν κυριος εμοι βοηθος ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος ⁶μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν ⁷ιησους χριστος εχθες και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας ⁸διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατουντες ⁹εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν [εξουσιαν] οι τη σκηνη λατρευοντες ¹⁰ων γαρ εισφερεται ζωων το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερεως τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης ¹¹διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλης επαθεν ¹²τοιουν εξερχομεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες ¹³ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν ¹⁴δι αυτου αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως δια παντος τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου ¹⁵της δε ευποιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσιαις ευαρεσταιται ο θεος ¹⁶πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιω-

ΙΑΚΩΒΟΥ

1 **Ι**ακώβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν ²πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσπτε ποικιλοις ³γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεως κατεργαζεται υπομονην ⁴η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα πτε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι ⁵ει δε τις υμων λειπεται σοφιας αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλως και μη ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω ⁶αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω ⁷μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι λημψεται τι παρα του κυριου ⁸ανηρ διφυχος ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου ⁹καυχασθω δε [ο] αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου ¹⁰ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος χορτου παρελευσεται ¹¹ανετειλεν γαρ ο πλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται ¹²μακαριος ανηρος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος λημψεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον ¹³μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα ¹⁴εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος ¹⁵ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτηι αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον ¹⁶μη πλαναςθε αδελφοι μου αγαπητοι ¹⁷πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατρος των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπης αποσκιασμα ¹⁸βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας εις το ειναι ημας απαρχην τινα των αντου κτισματων ¹⁹ιστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω δε πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυς εις το λαλησαι βραδυς εις οργην ²⁰οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ουκ εργαζεται ²¹διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας εν πρηντητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων ²²γινεσθε δε ποιπται λογου και μη ακροαται μονον παραλογιζο-

μενοι εαυτους ²³οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιπτης ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεως αυτου εν εσοπτρω ²⁴κατενοπσεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεως επελαθετο οποιοις ην ²⁵ο δε παρακυψας εις νομον τελειον της ελευθεριας και παραμεινας ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιπτης εργου ουτος μακαριος εν τη ποιπσει αυτου εσται ²⁶ει τις δοκει θρησκος ειναι μη χαλιναγωγων γλωσσαν εαυτου αλλα απατων καρδιαν εαυτου τουτου ματαιος η θρησκεια ²⁷θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα τω θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2 **Α**δελφοι μου μη εν προσωπολημψιας εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης ²εαν γαρ εισελθη εις συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι ³επιβλεψητε δε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε συ καθου ωδε καλως και τω πτωχω ειπητε συ στηθη η καθου εκει υπο το υποποδιον μου ⁴ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων ⁵ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους τω κοσμω πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον ⁶υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια ⁷ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας ⁸ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλως ποιειτε ⁹ει δε προσωπολημπτετε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται ¹⁰οστις γαρ ολον τον νομον τηρηση πταιση δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος ¹¹ο γαρ ειπων μη μοιχευσης ειπεν και μη φονευσης ει δε ου μοιχευεις φονευεις δε γεγονας παραβατης νομου ¹²ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι ¹³η γαρ κρισις ανελεος τω μη ποιπσαντι ελεος κατακαυχεται ελεος κρισεως ¹⁴τι οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις εχειν εργα

δε μη εχη μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον ¹⁵εαν αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι της εφημερου τροφης ¹⁶ειπη δε τις αυτοις εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι οφελος ¹⁷ουτως και η πιστις εαν μη εχη εργα νεκρα εστιν καθ εαυτην ¹⁸αλλ ερει τις συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου χωρις των εργαων καγω σοι δειξω εκ των εργαων μου την πιστιν ¹⁹συ πιστευεις οτι εις θεος εστιν καλως ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουν ²⁰θελεις δε γνωναι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρις των εργαων αρηνη εστιν ²¹αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκας ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον ²²βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη ²³και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη ²⁴ορατε οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεως μονον ²⁵ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελους και ετερα οδω εκβαλουσα ²⁶ωσπερ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις εργαων νεκρα εστιν

3μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτες οτι μειζον κριμα λημψομεθα ¹πολλα γαρ πταιομεν απαντες ει τις εν λογω ου πταιει ουτος τελειος ανηρ δυνατος χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα ²ει δε των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν εις το πειθεσθαι αυτους ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν ³ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο ανεμων σκληρων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου η ορημη του ευθυνοντος βουλεται ⁴ουτως και η γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλα αυχει ιδου ηλικον πυρ ηλικην υλην αναπτει ⁵και η γλωσσα πυρ ο κοσμος της αδικιας η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεως και φλογιζομενη υπο της γεννης ⁶πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη ⁷την δε γλωσσαν ουδεις δαμασαι δυναται ανθρωπων ακαταστατον κακον μεστη ιου θανατηφορου ⁸εν αυτη ευλογουμεν τον κυριον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας ⁹εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογία και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι ¹⁰μητι η πηγη εκ της αυτης οπησ βρχει το γλυκυ και το πικρον ¹¹μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτε αλυκον γλυκυ ποιησαι υδωρ ¹²τις σοφος και επιστημων εν υμιν δειξατω

εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτηπι σοφιας ¹³ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας ¹⁴ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλα επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης ¹⁵οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα ¹⁶η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων αδιακριτος ανυποκριτος ¹⁷καρπος δε δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4ποθεν πολεμοι και ποθεν μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων ¹επιθυμειτε και ουκ εχετε φρονεουτε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμας ²αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησθε ³μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος εαν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται ⁴η δοκειτε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατακισην εν ημιν ⁵μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν ⁶υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβολω και φευξεται αφ υμων ⁷εγγισατε τω θεω και εγγισει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι ⁸ταλαιπωρησατε και πενηθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εις πενηθος μετατραπητω και η χαρα εις κατηφειαν ⁹ταπεινωθητε ενωπιον κυριου και υψωσει υμας ¹⁰μη καταλαλεις αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου η κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης ¹¹εις εστιν νομοθετης και κριτης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε τις ει ο κρινων τον πλησιον ¹²αγε νυν οι λεγοντες σημερον η αυριον πορευσομεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησομεν εκει ενιαυτον και εμπορευσομεθα και κερδησομεν ¹³οιτινες ουκ επιστασθε της αυριον ποια η ζωη υμων ατμεις γαρ εστε προς ολιγον φαινομενη επειτα και αφανιζομενη ¹⁴αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θελη και ζησομεν και ποιησομεν τουτου η εκεινο ¹⁵νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν ¹⁶ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριας υμων ταις επερχομεναις ¹ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σπτοβρωτα γεγονεν ²ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων ως πυρ εθησαυρισατε εν

εσχάταις ημεραις ἴδου ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν
 ἀμπσαντῶν τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀφυστερημένος ἀφ
 ὑμῶν κρᾶζει καὶ αἱ βόαι τῶν θερισαντῶν εἰς τὰ ὦτα
 κυρίου σαβαὼθ εἰσεληλυθάν ἔτρυφῆσατε ἐπὶ τῆς
 γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν
 ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς ἕκατεδικάσατε ἐφρονέυσατε τὸν δι-
 καιὸν οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν ἕμακροθύμησατε οὐν
 ἀδελφοὶ ἐὼς τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἴδου ὁ γε-
 ωργὸς ἐκδέχεται τὸν τιμίον καρπὸν τῆς γῆς μακρο-
 θυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἐὼς λαβὴν προίμιον καὶ οψίμιον ἕμακροθύμησατε
 καὶ ὑμεῖς στηριζάτε τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι ἡ παρου-
 σία τοῦ κυρίου ἤγγικεν ἕμη στεναζέτε ἀδελφοὶ κατ
 ἀλλήλων ἵνα μὴ κριθῆτε ἴδου ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυ-
 ρῶν ἐστῆκεν ¹ὑποδειγμὰ λαβέτε ἀδελφοὶ τῆς κα-
 κοπαθίας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφῆτας οἱ
 ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου ἴδου μακαρίζομεν
 τοὺς ὑπομειναντάς τὴν ὑπομονὴν ἰωβ ἠκούσατε καὶ
 τὸ τέλος κυρίου εἶδετε ὅτι πολυσπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ
 κύριος καὶ οἰκτιρῶν ²πρὸ πάντων δε ἀδελφοὶ μου
 μὴ ὀμνυέτε μπετὸν οὐρανὸν μπετὴν γῆν μπε ἀλ-
 λων τινὰ ὄρκον ἢ τῷ δε ὑμῶν τὸ ναι ναι καὶ τὸ οὐ οὐ
 ἵνα μὴ ὑπο κρίσιν πέσῃτε ³κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν
 προσευχεσθῶ εὐθύμει τις ψάλλετω ⁴ἀσθενεῖ τις
 ἐν ὑμῖν προσκαλεσασθῶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς
 ἐκκλησίας καὶ προσευξασθῶσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλειψα-
 ντὲς ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι [τοῦ κυρίου] ⁵καὶ ἡ εὐχὴ
 τῆς πίστεως σώσει τὸν καμνοντὰ καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν
 ὁ κύριος καὶ ἀμαρτίας ἡ πεποικῶς ἀφεθήσεται
 αὐτῷ ⁶ἐξομολογείσθε οὐν ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας
 καὶ προσευχεσθε ὑπερ ἀλλήλων ὅπως ἰαθῆτε πολυ
 ἰσχυεῖ δεσὶς δικαίου ἐνεργουμένη ⁷ἡλίας ἀνθρώ-
 πος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν καὶ προσευχὴν προσπύξατο
 τοῦ μὴ βρεξάει καὶ οὐκ ἐβρέξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυ-
 τοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἐξ ⁸καὶ πάλιν προσπύξατο καὶ
 ὁ οὐρανὸς ὑέτον ἐδώκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν
 καρπὸν αὐτῆς ⁹ἀδελφοὶ μου ἐὰν τις ἐν ὑμῖν πλά-
 νηθῆ ἀπο τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν
²ἴγνωσκετε ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτῶλον ἐκ πλά-
 νης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου
 καὶ καλυψέει πληθὸς ἀμαρτιῶν

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

1 Πέτρος αποστολός ἰησοῦ χριστοῦ ἐκλεκτοῖς πα-
ρεπιδήμοις διασποράς ποντοῦ γαλατίας καππαδο-
κίας ασίας καὶ βιθυνίας ²κατὰ προγνώσιν θεοῦ πα-
τροῦ ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος εἰς ὑπακοήν καὶ ρα-
ντισμὸν αἵματος ἰησοῦ χριστοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰ-
ρηνὴ πληθυνθεῖτε ³εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ
ἐλεὸς ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζώσαν δι' ἀνα-
στάσεως ἰησοῦ χριστοῦ ἐκ νεκρῶν ⁴εἰς κληρονομίαν
ἀφθάρτου καὶ ἀμιαντοῦ καὶ ἀμάραντον τετηρημέ-
νην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς ⁵τούς ἐν δυνάμει θεοῦ
φρουρούμενους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν
ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ ⁶ἐν ᾧ ἀγαλλια-
σθε ὀλίγον ἄρτι εἰ δεὸν λυπηθέντες ἐν ποικίλοις
πειρασμοῖς ἵνα τὸ δοκιμῖον ὑμῶν τῆς πίστεως πο-
λυτιμότερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς
δὲ δοκιμαζομένου εὐρεθῆ εἰς ἐπαῖνον καὶ δόξαν καὶ
τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ ⁷ὃν οὐκ ἴδο-
ντες ἀγάπατε εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες
δὲ ἀγαλλιάτε χαρὰ ἀνεκλάλητῳ καὶ δεδοξασμένῳ
ἔκοιμίζομενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως σωτηρίαν ψυ-
χῶν ⁸περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζητήσαν καὶ ἐξηραυνή-
σαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προ-
φήτευσαντες ⁹ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν
ἐδηλοῦ το ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ προμαρτυρο-
μενόν τα εἰς χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ τὰτα
δόξας ¹⁰οἷς ἀπεκαλυφθῆ ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ δι-
γκοῦν αὐτὰ ἀ νῦν ἀνηγγέλῃ ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγ-
γελισαμένων ὑμᾶς πνευματικῶν ἀποσταλεντι ἀπὸ
οὐρανοῦ εἰς ἀ επιθυμοῦσιν ἀγγελοὶ παρακυφαί ¹¹διὸ
ἀναζώσαμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν νη-
φόντες τελειῶς ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν
χάριν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ ¹²ὡς τέκνα ὑπα-
κοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς προτερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ
ὑμῶν ἐπιθυμίαις ¹³ἀλλὰ κατὰ τὸν καλεσάντα ὑμᾶς
ἅγιον καὶ αὐτοῦ ἁγίου ἐν πάσῃ ἀναστροφή γενήθητε
¹⁴διὸτι γεγραπταί [ὅτι] ἅγιοι ἐσεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος
¹⁵καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσώπολημπτῶς
κρίνοντα κατὰ τὸ ἕκαστον ἐργὸν ἐν φόβῳ τὸν τῆς
παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστραφῆτε ¹⁶εἰδοτές ὅτι
οὐ φθαρτοὶ ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς
ματαιίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου ¹⁷ἀλλὰ

τιμῶν αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου χρι-
στοῦ ¹⁸προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου
φανερῶθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς
¹⁹τούς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν ἐγειραντα αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα ὥστε τὴν πι-
στὴν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεὸν ²⁰τὰς ψυχὰς
ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φι-
λαδελφίαν ἀνυποκρίτων ἐκ καρδίας ἀλλήλους ἀγα-
πήσατε ἐκτενῶς ²¹ἀναγεννημένοι οὐκ ἐκ σποράς
φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου διὰ λόγου ζώντος θεοῦ
καὶ μενοντος ²²διὸτι πᾶσα σὰρξ ὡς χορτὸς καὶ πᾶσα
δόξα αὐτῆς ὡς ἀνθὸς χορτοῦ ἐξηρανθῆ ὁ χορτὸς
καὶ τὸ ἀνθὸς ἐξεπέσεν ²³τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς
τὸν αἰῶνα τούτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθῆν
εἰς ὑμᾶς

2 ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ παντὰ δολ-
λὸν καὶ ὑποκρίσιν καὶ φθόνους καὶ πᾶσας κατα-
λαλίας ²ὡς ἄρτιγεννητὰ βρέφη τὸ λογικὸν ἀδολὸν
γάλα ἐπιποθήσατε ἵνα ἐν αὐτῷ ἀυξηθῆτε εἰς σω-
τηρίαν ³εἰ ἐγευσασθε ὅτι χρῆστος ὁ κύριος ἔπρος
ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν
ἀποδοδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεοῦ ἐκλεκτὸν ἐντίμον
⁴καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομείσθε οἶκος πνευ-
ματικὸς εἰς ἱεράτευμα ἅγιον ἀνενεγκὰ πνευματι-
κᾶς θύσιας εὐπροσδεκτοῦς θεῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ
⁵διὸτι περιεχεῖ ἐν γραφῇ ἴδου τιθῆμι ἐν σίων λίθον
ἐκλεκτὸν ἀκρογωνίαιον ἐντίμον καὶ ὁ πιστευῶν ἐπ'
αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυνθῆ ἔμιν οὖν ἢ τιμὴ τοῖς πι-
στευουσὶν ἀπιστοῦσιν δὲ λίθος ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομῶντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γω-
νίας ⁶καὶ λίθος προσκομματος καὶ πέτρα σκανδα-
λοῦ οἱ προσκοπτοῦσιν τῷ λόγῳ ἀπειθῶντες εἰς ὃ
καὶ ἐτεθῆσαν ⁷ὑμεῖς δὲ γενὸς ἐκλεκτὸν βασιλεῖον
ἱεράτευμα ἐθνος ἅγιον λαὸς εἰς περιποίησιν ὅπως
τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκοτοῦ ὑμᾶς κα-
λεσαντος εἰς τὸ θαῦμαστον αὐτοῦ φῶς ⁸οἱ ποτε
οὐ λαὸς νῦν δὲ λαὸς θεοῦ οἱ οὐκ πλεμμενοὶ νῦν
δὲ ἐλεήθεντες ⁹ἀγαπῆτοι παρακαλῶ ὡς παροίκους
καὶ παρεπιδήμους ἀπεχεσθῆ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυ-
μιῶν αὐτὴς στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς ¹⁰τὴν
ἀναστροφήν ὑμῶν ἐν τοῖς ἐθνεσὶν ἐχόντες καλὴν
ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν ἐκ τῶν

καλων εργαων εποπτευοντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπης ¹³υποταγητε παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι ¹⁴ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπτομενοις εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων ¹⁵οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρονων ανθρωπων αγνωσιαν ¹⁶ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ως θεου δουλοι ¹⁷παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε ¹⁸οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσιν αλλα και τοις σκολιοις ¹⁹τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπας πασχων αδικως ²⁰ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω ²¹εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ υμων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου ²²ος αμαρτιαν ουκ εποισεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου ²³ος λοιδορουμενος ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιως ²⁴ος τας αμαρτιας ημων αυτος ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταις αμαρτιας απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι ιαθητε ²⁵ητε γαρ ως προβατα πλανωμενοι αλλα επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3ομοιως γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται ²εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων ³ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκης τριχων και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσεως ματιων κοσμος ⁴αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του ησυχιου και πραεως πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες ⁵ουτως γαρ ποτε και αι αγiai γυναικες αι ελπιζουσαι εις θεον εκοσμου εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ⁶ως σαρρα υπηκουεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ης εγεννηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν ⁷οι ανδρες ομοιως συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωης εις το μη εγκοπτεσθαι τας προσευχας υμων ⁸το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαθεις φιλαδελφοι ευσπλαγχοι ταπεινοφρονες ⁹μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριας τουναντιον δε ευλογουντες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε ¹⁰ο γαρ θελων ζων αγαπαν και ιδειν ημερας αγαθας παυσατω την γλωσσαν απο κακου και χειλη

του μη λαλσαι δολον ¹¹εκκλινατω δε απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην ¹²οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα ¹³και τις ο κακωσων υμας εαν του αγαθου ζηλωται γενησθε ¹⁴αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε ¹⁵κυριον δε τον χριστον αγασατε εν ταις καρδιαις υμων ετοιμοι αιει προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος αλλα μετα πραυτητος και φοβου ¹⁶συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαλειςθε κατασχυνθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην ¹⁷κρειττον γαρ αγαθοποιουντας ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντας ¹⁸οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων απεθανεν δικαιος υπερ αδικων ινα υμας προσαγαγη τω θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε πνευματι ¹⁹εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν ²⁰απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχето η του θεου μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγοι τουτ εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατος ²¹ο και υμας αντιτυπον νυν σωζει βαπτισμα ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεως αγαθης επερωτημα εις θεον δι αναστασεως ησου χριστου ²²ος εστιν εν δεξια θεου πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4χριστου ουν παθοντος σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων σαρκι πεπαυται αμαρτιας ²εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιας αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον ³αρκετος γαρ ο παρεληλυθως χρονος το βουλημα των εθνων κατειργασθαι πεπορευμενους εν ασελγειας επιθυμιας οινοφλυγιας κωμοις ποτοις και αθεμτοις ειδωλολατριας ⁴εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ασωτιας αναχυσιν βλασφημουντες ⁵οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμως κρινοντι ζωντας και νεκρους ⁶εις τουτο γαρ και νεκροις ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπους σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι ⁷παντων δε το τελος ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις προσευχας ⁸προ παντων την εις εαυτους αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη καλυπτει πληθος αμαρτιων ⁹φιλοξενοι εις αλληλους ανευ γογγυσμου ¹⁰εκαστος καθως ελαβεν χαρισμα εις εαυτους αυτο διακονουντες ως καλοι οικονομοι ποικιλης χαριτος θεου ¹¹ει τις λαλει ως λογια θεου ει τις διακονει ως εξ ισχυος ης χορηγει ο θεος ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεος δια ησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹²αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν συμβαινο-

ντος ¹³ αλλά καθο κοινωνείτε τοις του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξης αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι ¹⁴ ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξης και το του θεου πνευμα εφ υμας αναπαινεται ¹⁵ μη γαρ τις υμων πασχετω ως φονευς η κλεπτης η κακοποιος η ως αλλοτριεπισκοπος ¹⁶ ει δε ως χριστιανος μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω ονοματι τουτω ¹⁷ οτι [ο] καιρος του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελος των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω ¹⁸ και ει ο δικαιος μολις σωζεται ο [δε] ασεβης και αμαρτωλος που φανεται ¹⁹ ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τας ψυχας εν αγαθοποια

5 Πρεσβυτερους ουν εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτερος και μαρτυς των του χριστου παθηματων ο και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δοξης κοινωνος ² ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου μη αναγκαστως αλλα εκουσιως μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως ³ μηδ ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυπτοι γινομενοι του ποιμνιου ⁴ και φανερωθεντος του αρχιποιμενος κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον ⁵ ομοιως νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροις παντες δε αλληλοις την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι [ο] θεος υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν ⁶ ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμας υψωση εν καιρω ⁷ πασαν την μεριμναν υμων επιριφαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων ⁸ ηνπατε γρηγορησατε ο αντιδικος υμων διαβολος ως λεων ωρουμενος περιπατει ζητων καταπιειν ⁹ ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν τω κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι ¹⁰ ο δε θεος πασης χαριτος ο καλεσας υμας εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ολιγον παθοντας αυτος καταρτισει στηριξει σθενωσει ¹¹ αυτω το κρατος εις τους αιωνας αμην ¹² δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην εινα αληθη χαριν του θεου εις ην στητε ¹³ ασπάζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου ¹⁴ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης ειρηνη υμιν πασιν τοις εν χριστω

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

1 Σίμων πέτρος δούλος και αποστολος ιησού χριστού τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησού χριστού ἡ χάρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησού του κυριου ημων ὡς παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζων και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης ἡ δι ὧν τα τιμια και μεγαιστα ημιν επαγγέλματα δεδωρηται ινα δια τούτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν τῷ κόσμῳ εν επιθυμια φθορας ἡ και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν ἡ εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν ἡ εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην ἡ ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησού χριστού επιγνωσιν ἡ γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων ἡ διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε ἡ ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησού χριστού ἡ διο μελλησω αιε υμας υπομιμησκειν περι τούτων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρυσση αληθεια ἡ δικαιον δε ηγουμαι εφ ὅσον ειμι εν τούτῳ τῷ σκηνώματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει ἡ ειδως οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνώματος μου καθως και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι ἡ σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τούτων μνημην ποιεισθαι ἡ ου γαρ σεσοφισμενοις μυθοις εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησού χριστού δυναμιν και παρυσσαν αλλ εποπται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος ἡ λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ενεχθεισης αυτῷ τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξης ο υιος μου ο αγαππητος μου ουτος εστιν εις ον εγω

ευδοκησα ἡ και ταυτην την φωνην ημεις ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτῷ οντες εν τῷ αγιω ορει ἡ και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ὡ καλως ποιειτε προσεχοντες ως λυχνῳ φαινοντι εν αυχηρω τοπῳ εως ου ημερα διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν ταις καρδιαις υμων ἡ τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφης ιδιας επιλυσεως ου γινεται ἡ ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη προφητεια ποτε αλλα υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν απο θεου ανθρωποι

2 Εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τῷ λαῳ ὡς και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινες παρεισαξουσιν αιρεσεις απωλειας και τον αγορασαντα αυτους δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοις ταχινην απωλειαν ἡ και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταις ασελγειαις δι ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται ἡ και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευσονται οις το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταζει ἡ ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειρις ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενους ἡ και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμῳ ασεβων επαξας ἡ και πολεις σοδομων και γομορρας τεφρωσας κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικως ἡ και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρυσατο ἡ βλεμματι γαρ και ακοη δικαιος εγκατοικων εν αυτοις ημεραν εξ ημερας ψυχην δικαιαν ανομοις εργοις εβασανιζεν ἡ οιδεν κυριος ευσεβεις εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικους δε εις ημεραν κρισεως κολαζομενους τηρειν ἡ μαλιστα δε τους οπισω σαρκος εν επιθυμια μiasμου πορευομενους και κυριοτητα καταφρονουντας τολμηται αυθαδεις δοξας ου τρεμουσιν βλασφημουντες ἡ οπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονες οντες ου φερουσιν κατ αυτων [παρα κυριῳ] βλασφημιον κρισιν ἡ ουτοι δε ως αλογα ζωα γεγεννημενα φυσικα εις αλωσιν και φθοραν εν οις αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων και φθαρησονται ἡ αδικουμενοι μισθον αδικιας ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυ-

φην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες εν ταις απαιταις αυτων συνευωχουμενοι υμιν ⁴οφθαλμους εχοντες μεστους μοιχαλιδος και ακαταπαστους αμαρτιας δελεαζοντες ψυχας αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιας εχοντες καταρας τεκνα ⁵καταλειποντες ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες τη οδω του βαλααμ του βεωρ ος μισθον αδικιας ηγαπησεν ⁶ελεγξιν δε εσχεν ιδιας παρανομιας υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν ⁷ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι και ομιχλαι υπολαιλαπος ελαυνομεναι οισ ο ζοφος του σκοτους τετηρηται ⁸υπερογκα γαρ ματαιοτητα φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιας σαρκος ασελγειας τους ολιγως αποφευγοντας τους εν πλανη αναστρεφουμενους ⁹ελευθεριαν αυτοις επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορας ω γαρ τις πτηται τουτω δεδουλωται ¹⁰ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηρος ησου χριστου τουτοις δε παλιν εμπλακεντες πττωνται γεγονεν αυτοις τα εσχατα χειρονα των πρωτων ¹¹κρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνης η επιγνουσιν υποστρεψαι εκ της παραδοθεισης αυτοις αγιας εντολης ¹²συμβεβηκεν αυτοις το της αληθους παροιμιας κυωω επιστρεψας επι το ιδιον εξεραμα και υς λουσαμενη εις κυλισμον βορβορου

3 ταυτην ηδη αγαπητοι δευτερην υμιν γραφω επιστολην εν αις διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν ¹μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων εντολης του κυριου και σωτηρος ²τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατων των ημερων εν εμπαιγμονη εμπαικται κατα τας ιδιας επιθυμιας αυτων πορευομενοι και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης κτισεως ³λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και η γη εξ υδατος και δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω ⁴δι ων ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο ⁵οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτω λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εις ημεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων ⁶εν δε τουτο μη λανθανετω υμας αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ως χιλια ετη και χιλια ετη ως ημερα μια ⁷ου βραδυνει κυριος της επαγγελιας ως τινες βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εις υμας μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα παντας εις μετανοιαν χωρησαι ⁸ηξει δε ημερα κυριου ως κλεπτης εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησεται και η γη και τα εν αυτη εργα ευρεθησεται ⁹τουτων ουτως παντων λυομενων ποταπους

δει υπαρχειν [υμας] εν αγιας αναστροφαις και ευσεβειας ¹⁰προσδοκωντας και σπευδοντας την παρουσιαν της του θεου ημερας δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τικεται ¹¹καινους δε ουρανους και ην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ δικαιοσυνη κατοικει ¹²διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμτοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη ¹³και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπητος ημων αδελφος παυλος κατα την δοθεισαν αυτω σοφιαν εγραψεν υμιν ¹⁴ως και εν πασαις επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν αις εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν ¹⁵υμεις ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσπετε του ιδιου στηριγμου ¹⁶αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εις ημεραν αιωνος

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

1 ο νν απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης ²και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωνν την αιωνιον ητις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ημιν ³ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν και υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου ⁴και ταυτα γραφομεν ημεις ινα η χαρη ημων η πεπληρωμενη ⁵και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια ουκ εστιν εν αυτω ουδε μια ⁶εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν ⁷εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας ⁸εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν ⁹εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας ¹⁰εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2 τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τις αμαρτη παρακλητον εχομεν προς τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον ²και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου ³και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν ⁴ο λεγων οτι εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν ⁵ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τουτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν ⁶ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος περιπατειν ⁷αγαπητοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν

ο λογος ον ηκουσατε ⁸παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθης εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει ⁹ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν ¹⁰ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου ¹¹γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου ¹²γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον εγραφα υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα ¹³εγραφα υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραφα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος [του θεου] εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον ¹⁴μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω ¹⁵οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν ¹⁶και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια [αυτου] ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα ¹⁷παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν ¹⁸εξ ημων εξηλθαν αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ εξ ημων ησαν μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων ¹⁹και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου οιδατε παντες ²⁰ουκ εγραφα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν ²¹τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον ²²πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει ο ομολογων τον υιον και τον πατερα εχει ²³υμεις ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και [εν] τω πατρι μενειτε ²⁴και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωνν την αιωνιον ²⁵ταυτα εγραφα υμιν περι των πλανω-

ντων υμας ²και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου μενει εν υμιν και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ως το αυτου χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν υμας μενετε εν αυτω ³και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα εαν φανερωθη σχωμεν παρηρσιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου ²εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε οτι πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3ιδετε ποταπνη αγαπνη δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνια θεου κληθωμεν και εσμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει ημας οτι ουκ εγνω αυτον ²αγαπητοι νυν τεκνια θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οφομεθα αυτον καθως εστιν ³και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν ⁴πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια ⁵και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιας αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν ⁶πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον ⁷τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν καθως εκεινος δικαιος εστιν ⁸ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου ⁹πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται ¹⁰εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνια του θεου και τα τεκνια του διαβολου πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου ¹¹οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ¹²ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια ¹³μη θαυμαζετε αδελφοι ει μισει υμας ο κοσμος ¹⁴ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωνην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων μενει εν τω θανατω ¹⁵πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωνην αιωνιον εν αυτω μενουσαν ¹⁶εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπνην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας θειναι ¹⁷ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπνη του θεου μενει εν αυτω ¹⁸τεκνια μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλα εν εργω και αληθεια ¹⁹εν τουτω γνωσομεθα οτι εκ

της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν την καρδιαν ημων ²⁰οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα ²¹αγαπητοι εαν η καρδια μη καταγινωσκη παρηρσιαν εχομεν προς τον θεον ²²και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν απ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν ²³και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην ημιν ²⁴και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον ²εν τουτω γινωσκετε το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθота εκ του θεου εστιν ³και παν πνευμα ο μη ομολογει τον ιησουν εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη ⁴υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω ⁵αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει ⁶ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανεης ⁷αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπνη εκ του θεου εστιν και πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον ⁸ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπνη εστιν ⁹εν τουτω εφανερωθη η αγαπνη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου ¹⁰εν τουτω εστιν η αγαπνη ουχ οτι ημεις ηγαπηκαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων ¹¹αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν ¹²θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπνη αυτου τετελειωμενη εν ημιν εστιν ¹³εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν ¹⁴και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρομεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου ¹⁵ος εαν ομολογηση οτι ιησους [χριστος] εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω ¹⁶και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπνην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπνη εστιν και ο μενων εν τη αγαπνη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω [μενει] ¹⁷εν τουτω τετελειωται η αγαπνη μεθ ημων ινα παρηρσιαν εχωμεν

εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω ¹φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη ²ημεις αγαπωμεν οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας ³εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν ου δυναται αγαπαν ⁴και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

ται αυτου ⁵οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται ⁶οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκομεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος ⁷τεκνια φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων

5πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα τον γεγεννημενον εξ αυτου ²εν τουτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνια του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου ποιωμεν ³αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν ⁴οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων ⁵τις εστιν [δε] ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ⁶ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και εν τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια ⁷οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες ⁸το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν ⁹ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου οτι μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου ¹⁰ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποικεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου ¹¹και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζων αιωνιον εδωκεν ο θεος ημιν και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν ¹²ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει ¹³ταυτα εγραφα υμιν ινα ειδητε οτι ζωνν εχετε αιωνιον τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου ¹⁴και αυτη εστιν η παρηρσια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων ¹⁵και εαν οίδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οίδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν απ αυτου ¹⁶εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση ¹⁷πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον ¹⁸οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει αυτον και ο πονηρος ουχ απτε-

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

1ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν ²δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα ³εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος και παρα ιησου χριστου του υιου του πατρος εν αληθεια και αγαπη ⁴εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια καθως εντολην ελαβομεν παρα του πατρος ⁵και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ως εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ⁶και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου αυτη η εντολη εστιν καθως ηκουσατε απ αρχης ινα εν αυτη περιπατητε ⁷οτι πολλοι πλανοι εξηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος ⁸βλεπετε εαυτους ινα μη απολεσητε α εργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβητε ⁹πας ο προαγων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεου ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη ουτος και τον πατερα και τον υιον εχει ¹⁰ει τις ερχεται προς υμας και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε ¹¹ο λεγων γαρ αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις ¹²πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανος αλλα ελπιζω γενεσθαι προς υμας και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα υμων πεπληρωμενη η ¹³ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

1 ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσαι και υγιαειν καθως ευοδουται σου η ψυχη εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρωντων σου τη αληθεια καθως συ εν αληθεια περιπαταις μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαριν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν τη αληθεια περιπατουντα αγαπητε πιστον ποιεις ο εαν εργαση εις τους αδελφους και τουτο ξενους οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιας ους καλως ποιησεις προπεμψας αξιως του θεου υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν λαμβανοντες απο των εθνικων ημεις ουν οφειλομεν υπολαμβανειν τους τοιουτους ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια εγραφα τι τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ημας δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοις πονηροις φλυαρων ημας και μη ακουμενος επι τουτοις ουτε αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους βουλομενους κωλυει και εκ της εκκλησιας εκβαλλει αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπο αυτης της αληθειας και ημεις δε μαρτυρουμεν και οιδας οτι η μαρτυρια ημων αληθης εστιν πολλα ειχον γραφαι σοι αλλ ου θελω δια μελανος και καλαμου σοι γραφειν ελπιζω δε ευθεως σε ιδειν και στομα προς στομα λαλησομεν [1 15] ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τους φιλους κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

1 **Ι**ουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγαπημενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις ²ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη ³αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης ημων σωτηριας αναγκην εσχον γραφαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει ⁴παρεισεδυησαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριτα μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι ⁵υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας απαξ παντα οτι κυριος λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν ⁶αγγελους τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν ⁷ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεις τον ομοιον τροπον τουτοις εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερας προκεινται ⁸δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσαι ⁹ομοιως μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι ¹⁰σαρκω μεν μαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν ¹¹δοξας δε βλασφημουσιν ¹²ο δε **μιχαηλ** ο αρχαγγελος οτε τω διαβολω διακρινομενος διελεγετο περι του μωυσεως σωματος ουκ ετολημψεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιας αλλα ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος ¹³ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικως ως τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται ¹⁴ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο ¹⁵ουτοι εισιν οι εν ταις αγαπαις υμων σπιλαδες συννεωχουμενοι αφοβως εαυτους ποιμαινοντες νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι ¹⁶δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθανοντα εκριζωθεντα ¹⁷κυματα αγρια θαλασσης επαφριζοντα τας εαυτων αισχυνας αστερες πλανηται οις ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται ¹⁸επροφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριος εν αγιαις μυριασιν αυτου ¹⁹ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι παντας τους ασεβεις περι παντων

των εργαων ασεβειας αυτων ων ψεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατα αυτου αμαρτωλοι ασεβεις ²⁰ουτοι εισιν γογγυσται μεμφιμοιροι κατα τας επιθυμιας αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν ²¹υμεις δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου ²²οτι ελεγον υμιν επεσχατου χρονου εσονται εμπαικται κατα τας εαυτων επιθυμιας πορευομενοι των ασεβειων ²³ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες ψυχικοι πνευμα μη εχοντες ²⁴υμεις δε αγαπητοι εποικοδομουντες εαυτους τη αγιωτατη υμων πιστει εν πνευματι αγιω προσευχομενοι ²⁵εαυτους εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεος του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωνν αιωνιον ²⁶και ους μεν ελεατε διακρινομενους σωζετε εκ πυρος αρπαζοντες ²⁷ους δε ελεατε εν φοβω μισουντες και τον απο της σαρκος εσπιλωμενον χιτωνα ²⁸τω δε δυναμενω φυλαξαι υμας απταιστους και στησαι κατενωπιον της δοξης αυτου αμωμους εν αγαλλιασει ²⁹μονω θεω σωτηρι ημων **δ**ια ιησου χριστου του κυριου ημων δοξα μεγαλωσσην κρατος και εξουσια προ παντος του αιωνος και νυν και εις παντας τους αιωνας αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

1 Αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δεικαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη ²ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν ³μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς ⁴ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου ⁵και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλεων της γης τω αγαπωντι ημας και λυσαντι ημας εκ των αμαρτιων [ημων] εν τω αιματι αυτου ⁶και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας αμην ⁷ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οφεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην ⁸εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ ⁹εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και συγκοινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν ιησου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου ¹⁰εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα οπισω μου φωνην μεγαλην ως σαλπιγγος ¹¹λεγουσης ο βλεπεις γραφον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιαις εις εφεσον και εις συμυρην και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν ¹²και επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας ¹³και εν μεσω των λυχνιων ομοιον υιον ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσαν ¹⁴η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον ως χιον και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος ¹⁵και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενης και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων ¹⁶και εχων εν τη δεξια χειρι αυτου αστερας επτα και εκ του στοματος

αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου ¹⁷και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος ¹⁸και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων και εχω τας κλεις του θανατου και του αδου ¹⁹γραφον ουν α ειδες και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα ²⁰το μυστηριον των επτα αστερων ους ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2 τω αγγελω τω εν εφεσω εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων ²οιδα τα εργα σου και τον κοπον και την υπομονην σου και οτι ου δυνα βαστασαι κακους και επειρασας τους λεγοντας εαυτους αποστολους και ουκ εισιν και ευρες αυτους ψευδεις ³και υπομονην εχεις και εβαστασας δια το ονομα μου και ου κεκοπιακες ⁴αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκες ⁵μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης ⁶αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω ⁷ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου ⁸και τω αγγελω τω εν συμυρην εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εξησεν ⁹οιδα σου την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιους ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα ¹⁰μη φοβου α μελλεις πασχειν ιδου μελλει βαλλειν ο διαβολος εξ υμων εις φυλακην ινα πειρασθητε και εχητε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης ¹¹ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου ¹²και τω αγγελω της εν

περγαμω εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν ¹⁵οιδα που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρνησω την πιστιν μου και εν ταις ημεραις αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος [μου] ως απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει ¹⁴αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδασκεν τω βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι ¹⁵ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην νικολαιτων ομοιως ¹⁶μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου ¹⁷ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων ¹⁸και τω αγγελω τω εν θυατειροις εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο εχων τους οφθαλμους [αυτου] ως φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ¹⁹οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων ²⁰αλλα εχω κατα σου οτι αφεις την γυναικα ιεζαβελ η λεγουσα εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα ²¹και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοησιν και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης ²²ιδου βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησουσιν εκ των εργαων αυτης ²³και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησαι οτι εγω ειμι ο εραυτων νεφρους και καρδιας και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων ²⁴υμιν δε λεγω τοις λοιποις τοις εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ως λεγουσιν ου βαλλω εφ υμας αλλο βαρος ²⁵πλην ο εχετε κρατησατε αχρις ου αν ηξω ²⁶και ο νικων και ο τηρων αχρι τελους τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων ²⁷και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβεται [2 28] ως καγω ειληφα παρα του πατρος μου ²⁸και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον ²⁹ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις

3 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τους επτα αστερας οιδα σου τα εργα οτι ονομα εχεις οτι ζης και νεκρος ει ²γινου γρηγορων και σπηρισον τα λοιπα α εμελλον αποθανειν ου γαρ ευρηκα σου εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου ³μνημονευε ουν πως ειληφας και ηκουσας και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησης ηξω

ως κλεπτης και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε ⁴αλλα εχεις ολιγα ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν ⁵ο νικων ουτως περιβαλειται εν ματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου ⁶ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις ⁷και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειν δαυιδ ο ανοιγων και ουδεις κλεισει και κλειων και ουδεις ανοιγει ⁸οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν πνεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ονομα μου ⁹ιδου διδω εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιους εινα και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι εγω ηγαπησα σε ¹⁰οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης ¹¹ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου ¹²ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη επι και γραψω επι αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινουσα εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον ¹³ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις ¹⁴και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και [ο] αληθινος η αρχη της κτισσεως του θεου ¹⁵οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος ¹⁶ουτως οτι χλιαρος ει και ουτε ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου ¹⁷οτι λεγεις οτι πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδεν χρεια εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος ¹⁸συμβουλευω σοι αγορασαι παρα εμου χρυσιον πεπτρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλουριον εγχρισαι τους οφθαλμους σου ινα βλεπης ¹⁹εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλευε ουν και μετανοησον ²⁰ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου ²¹ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου ²²ο εχων ους ακουσατω τι το

πνευμα λεγει ταις εκκλησαις

4μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα πνεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουςης μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα ²ευθεως εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενος ³και ο καθημενος ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιος ορασει σμαραγδινω ⁴και κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι τεσσαρες και επι τους θρονους εικοσι τεσσαρας πρεσβυτερους καθημενους περιβεβλημενους ιματιοις λευκοις και επι τας κεφαλαις αυτων στεφανους χρυσους ⁵και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναι και βρονται και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου α εισιν τα επτα πνευματα του θεου ⁶και ενωπιον του θρονου ως θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν ⁷και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχων το προσωπον ως ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω ⁸και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν αυτων εχων ανα πτερυγας εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπασιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντες αγιος αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος ⁹και οταν δωσουσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ¹⁰πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες ¹¹αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισας τα παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

5και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και οπισθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα ²και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τις αξιος ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδαις αυτου ³και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ουδε επι της γης ουδε υποκατω της γης ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁴και [εγω] εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁵και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ανοιξαι το βιβλιον και τας επτα σφραγιδαις αυτου ⁶και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωνων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστη-

κος ως εσφαγμενον εχων κερата επτα και οφθαλμους επτα οι εισιν τα [επτα] πνευματα του θεου απεσταλμενοι εις πασαν την γην ⁷και πληθεν και ειλπηφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου ⁸και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσαν ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων αι εισιν αι προσευχαι των αγιων ⁹και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξαι τας σφραγιδαις αυτου οτι εσφαγης και ηγορασας τω θεω εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους ¹⁰και εποιησας αυτους τω θεω ημων βασιλειαν και ιερεις και βασιλευουσιν επι της γης ¹¹και ειδον και ηκουσα φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζωνων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων ¹²λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και πλουτον και σοφian και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογian ¹³και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης [εστιν] και τα εν αυτοις παντα ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογία και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων ¹⁴και τα τεσσαρα ζωα ελεγον αμην και οι πρεσβυτεροι επεσαν και προσεκυνησαν

6και ειδον οτε ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζωνων λεγοντος ως φωνη βροντης ερχου ²και ειδον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικησιν ³και οτε ηνοιξεν την σφραγίδα την δευτερην ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου ⁴και εξηλθεν αλλος ιππος πυρρος και τω καθημενω επ αυτον εδοθη [αυτω] λαβειν την ειρηνην [εκ] της γης και ινα αλληλους σφραξουσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη ⁵και οτε ηνοιξεν την σφραγίδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου και ειδον και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου ⁶και ηκουσα ως φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωνων λεγουσαν χοινηξ σιτου δηναριου και τρεις χοιδικες κριθων δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης ⁷και οτε ηνοιξεν την σφραγίδα την τεταρτην ηκουσα φωνην του τεταρτου ζωου λεγοντος ερχου ⁸και ειδον και ιδου ιππος χλωρος και ο καθημενος επ αυτου ονομα αυτω [ο] θανατος και ο αδης ηκολουθει μετ αυτου και εδοθη αυτοις εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι εν ρομφαia και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης ⁹και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγίδα ειδον υπο-

κατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ην ειχον ¹και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης ²και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη και ερρηθη αυτοις ινα αναπαυσονται ετι χρονον μικρον εως πληρωθωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων οι μελλοντες αποκτεννεσθαι ως και αυτοι ³και ειδον οτε ννοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο πλιος εγενετο μελας ως σακκος τριχινος και η σελινη ολη εγενετο ως αιμα ⁴και οι αστερες του ουρανου επεσαν εις την γην ως συκη βαλλει τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη ⁵και ο ουρανος απεχωρισθη ως βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν ⁶και οι βασιλεις της γης και οι μεγιστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πας δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορεων ⁷και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραις πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου ⁸οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτων και τις δυναται σταθηναι

7μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουοντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι παν δενδρον ²και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν ³λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων ⁴και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ ⁵εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ρουβην δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες ⁶εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδες ⁷εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ισσαχαρ δωδεκα χιλιαδες ⁸εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι ⁹μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτες ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοινικες εν

ταις χερσιν αυτων ¹⁰και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω ¹¹και παντες οι αγγελοι εισηστησαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζωνων και επεσαν ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹²λεγοντες αμην η ευλογία και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων [αμην] ¹³και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον ¹⁴και ειρηκα αυτω κυριε μου συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν αυτας εν τω αιματι του αρνιου ¹⁵δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι του θρονου σκηνωσει επ αυτους ¹⁶ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδε μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα ¹⁷οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι ζωης πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8και οταν ννοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημωριον ²και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες ³και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσειον και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωσει ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσειον το ενωπιον του θρονου ⁴και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θεου ⁵και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο βρονται και φωναι και αστραπαι και σεισμος ⁶και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν αυτους ινα σαλπισωσιν ⁷και ο πρωτος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον της γης κατεκαπ και το τριτον των δενδρων κατεκαπ και πας χορτος χλωρος κατεκαπ ⁸και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα πυρι καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα ⁹και απεθανεν το τριτον των κτισματων των εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρσαν ¹⁰και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των υδατων ¹¹και το ονομα του αστερος λεγεται ο αφινθος και εγε-

νετο το τρίτον των υδάτων εις αφινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδάτων οτι επικρανθησαν ²και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τρίτον του πλιου και το τρίτον της σεληνης και το τρίτον των αστερων ινα σκοτισθη το τρίτον αυτων και η ημερα μη φανη το τρίτον αυτης και η νυξ ομοιως ³και ειδον και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τους κατοικουντας επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπίζειν

9 και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου ²και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου μεγαλης και εσκοτωθη ο πλιος και ο απρ εκ του καπνου του φρεατος ³και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης ⁴και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησουσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων ⁵και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθησονται μνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον ⁶και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμουςιν αποθανειν και φευγει ο θανατος απ αυτων ⁷και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις πτοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλας αυτων ως στεφανοι ομοιοι χρυσω και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων ⁸και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν ⁹και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον ¹⁰και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα και εν ταις ουραις αυτων η εξουσια αυτων αδικησαι τους ανθρωπους μνας πεντε ¹¹εχουσιν επ αυτων βασιλεα τον αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αβαδδων και εν τη ελληνικη ονομα εχει απολλων ¹²η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα ¹³και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιου του θεου ¹⁴λεγοντα τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη ¹⁵και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι πτοιμασμενοι εις την ωραν και ημεραν και μνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τρίτον των ανθρωπων ¹⁶και ο αριθμος των στρατευματων του ιππικου δισμυριαδες μυριαδων

ηκουσα τον αριθμον αυτων ¹⁷και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον ¹⁸απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τρίτον των ανθρωπων εκ του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων ¹⁹η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφεισιν εχουσαι κεφαλας και εν αυταις αδικουσιν ²⁰και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ου μετενοησαν εκ των εργατων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησουσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυνανται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν ²¹και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματος αυτων

10 και ειδον αλλον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι την κεφαλην αυτου και το προσωπον αυτου ως ο πλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος ²και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλαριδιον πνεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης ³και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας ⁴και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται ημελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα γραψης ⁵και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον ουρανον ⁶και ωμοσεν εν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη [και την θαλασσαν και τα εν αυτη] οτι χρονος ουκετι εσται ⁷αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπίζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τους εαυτου δουλους τους προφητας ⁸και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσαν μετ εμου και λεγουσαν υπαγε λαβε το βιβλιον το πνεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης ⁹και απηλθα προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλαριδιον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι ¹⁰και ελαβον το βιβλαριδιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη

η κοιλία μου "και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

11 και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων εγειρε και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω ²και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξωθεν και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μινας τεσσερακοντα [και] δυο ³και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητευσουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενους σακκουσ ⁴ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι [αι] ενωπιον του κυριου της γης εστωτες ⁵και ει τις αυτους θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους αυτων και ει τις θεληση αυτους αδικησαι ουτως δει αυτον αποκτανθηναι ⁶ουτοι εχουσιν την εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον ινα μη υετος βρεχη τας ημερας της προφητειας αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξει την γην εν παση πληγη οσακις εαν θελησωσιν ⁷και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους ⁸και το πτωμα αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη ⁹και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερας τρεις και ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφιουσιν τεθνηαι εις μνημα ¹⁰και οι κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν επ αυτοις και ευφραινονται και δωρα πεμπουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης ¹¹και μετα [τας] τρεις ημερας και ημισυ πνευμα ζωης εκ του θεου εισπληθεν [εν] αυτοις και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγας επεπεσεν επι τους θεωρουντας αυτους ¹²και ηκουσαν φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης αυτοις αναβατε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων ¹³και εν εκεινη τη ωρα εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου ¹⁴η ουαι η δευτερα απηληθεν ιδου η ουαι η τριτη ερχεται ταχυ ¹⁵και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγοντες εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων ¹⁶και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι [οι] ενωπιον του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσαν επι τα προσωπα

αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹⁷λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο νν οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας ¹⁸και τα εθνη ωργισθησαν και πληθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τους μικρους και τους μεγαλους και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην ¹⁹και ννοιγη ο ναος του θεου ο εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης αυτου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και σεισμος και χαλαζα μεγαλη

12 και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον πλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα ²και εν γαστρι εχουσα και κραζει ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν ³και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων μεγας πυρρος εχων κεφαλας επτα και κερата δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα ⁴και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη ⁵και ετεκεν υιον αρσεν ος μελλει ποιμαινει παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου ⁶και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον πτοιμασμενον απο του θεου ινα εκει τρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα ⁷και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου του πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου ⁸και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτων ετι εν τω ουρανω ⁹και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφιος ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν ¹⁰και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο καταγωγρ των αδελφων ημων ο καταγορων αυτους ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος ¹¹και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου ¹²δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι την γην και την θαλασσαν οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδως οτι ολιγον καιρον εχει ¹³και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρσενα ¹⁴και εδοθησαν τη γυναικι αι δυο πτερυγες του αετου

του μεγαλου ινα πετπται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπου τρεφεται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως ¹και εβαλεν ο οφης εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιησῃ ¹και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου ¹και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13[12 18] και εσταθη επι την αμμον της θαλασσης [13 1] και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερата δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας ²και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην ³και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθανμασθη ολη η γη οπισω του θηριου ⁴και προσεκυνησαν τω δρακοντι οτι εδωκεν την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τις ομοιος τω θηριω και τις δυναται πολεμησαι μετ αυτου ⁵και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιας και εδοθη αυτω εξουσια ποιησαι μιν τας τεσσερακοντα [και] δυο ⁶και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιας προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τους εν τω ουρανω σκηνουντας ⁷[και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους] και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος ⁸και προσεκυνησουσιν αυτον παντες οι κατοικουντες επι της γης ου ου γεγραπται το ονομα αυτου εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου ⁹ει τις εχει ους ακουσατω ¹⁰ει τις εις αιχμαλωσιαν εις αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρη αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρη αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων ¹¹και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερата δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων ¹²και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και ποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσεκυνησουσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου ¹³και ποιει σημεια μεγαλα ινα και πυρ ποιη εκ του ουρανου καταβαινεν εις την γην ενωπιον των ανθρωπων ¹⁴και πλανα τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων

τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ος εχει την πληγην της μαχαιρης και εξησεν ¹⁵και εδοθη αυτη δουναι πνευμα τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιησῃ [ινα] οσοι εαν μη προσεκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν ¹⁶και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσιν αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι το μετωπον αυτων ¹⁷[και] ινα μη τις δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου ¹⁸ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εξακοσιοι εξηκοντα εξ

14και ειδον και ιδου το αρνιον εστος επι το ορος σιων και μετ αυτου εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων ²και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων κιθαρριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων ³και αδουσιν ως ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης ⁴ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγει ουτοι ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω ⁵και εν τω στοματι αυτων ουχ ευρεθη ψευδος αμωμοι εισιν ⁶και ειδον αλλον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι επι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον ⁷λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον θεον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσεκυνησατε τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην και θαλασσαν και πηγας υδατων ⁸και αλλος δευτερος [αγγελος] ηκολουθησεν λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη η εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη ⁹και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνη το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου ¹⁰και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον αγγελων αγιων και ενωπιον του αρνιου ¹¹και ο καπνος του βασανισμού αυτων εις αιωνας αιωνων αναβαι-

νει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου ¹²ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου ¹³και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης γραφον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απαρτι ναι λεγει το πνευμα ινα αναπαησονται εκ των κοπων αυτων τα γαρ εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων ¹⁴και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιον ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσου και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ ¹⁵και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι πληθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης ¹⁶και εβαλεν ο καθημενος επι της νεφελης το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη ¹⁷και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ ¹⁸και αλλος αγγελος [εξηλθεν] εκ του θυσιαστηριου [ο] εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν φωνη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της αμπελου της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης ¹⁹και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν ²⁰και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων

15 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχατας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου ²και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου ³και αδουσιν την ωδην μουσεως του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευς των αιωνων ⁴τις ου μη φοβηθη κυριε και δοξασει το ονομα σου οτι μονος οσιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν ⁵και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω ⁶και εξηλθον οι επτα αγγελοι [οι] εχοντες τας επτα πληγας εκ του ναου ενδεδυμενοι λιθον καθαρων λαμπρων και περιεξωσμενοι περι τα σπηθη ζωνας χρυσας ⁷και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου

του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων ⁸και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16 και ηκουσα μεγαλης φωνης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεετε τας επτα φιαλας του θυμου του θεου εις την γην ²και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκος κακον και πονηρον επι τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ³και ο δευτερος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και πασα ψυχη ζωης απεθανεν τα εν τη θαλασση ⁴και ο tertios εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και τας πηγας των υδατων και εγενετο αιμα ⁵και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιοι ει ο ων και ο ην [ο] οσιος οτι ταυτα εκρινας ⁶οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις δεδωκας πειν αξιοι εισιν ⁷και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ αληθινοι και δικαιοι αι κρισεις σου ⁸και ο τεταρτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι τους ανθρωπους εν πυρι ⁹και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν το ονομα του θεου του εχοντος την εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν ¹⁰και ο πεμπτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου ¹¹και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων ¹²και ο εκτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν [τον] ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλεων των απο ανατολης ηλιου ¹³και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ως βατραχοι ¹⁴εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια ¹⁵α εκπορευεται επι τους βασιλεις της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον της ημερας της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος ¹⁶ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου ¹⁷και συναγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων ¹⁸και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη εκ του ναου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν ¹⁹και εγενοντο αστραπαι και φωνα και βρονται και σεισμος εγε-

νετο μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας ¹και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσαν και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου ²και πασα νησος εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν ³και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17 και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι υδατων πολλων ¹μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης ²και απνηεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμοντα ονοματα βλασφημιας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα ³και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρου και κοκκινου και κεχρωσμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταις εχουσα ποτηριον χρυσου εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης ⁴και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης ⁵και ειδον την γυναικα μεθουσας εκ του αιματος των αγιων και εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα ⁶και ειπεν μοι ο αγγελος δια τι εθαυμασας εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα ⁷το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγει και θαυμασθησονται οι κατοικουντες επι της γης ⁸ων ου γεγραπται το ονομα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων το θηριον οτι ην και ουκ εστιν και παρεσται ⁹ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων ¹⁰και βασιλεις επτα εισιν οι πεντε επεσαν ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον αυτον δει μιναι ¹¹και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει ¹²και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλα εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου ¹³ουτοι μιαν γνωμην εχουσιν και την δυναμιν και εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν ¹⁴ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευς βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι ¹⁵και

λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι ¹⁶και τα δεκα κερατα α ειδες και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαυσουσιν [εν] πυρι ¹⁷ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι μιαν γνωμην και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθησονται οι λογοι του θεου ¹⁸και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

18 μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου ¹και εκραξεν εν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονιων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου ²οτι εκ [του οινου] του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκαν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνου της επλουτησαν ³και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθατε ο λαος μου εξ αυτης ινα μη συγκοινωνησθε ταις αμαρταις αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε ⁴οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρται αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης ⁵αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε [τα] διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουν ⁶οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω ⁷δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος [κυριος] ο θεος ο κρινας αυτην ⁸και κλαυσουσιν και κοπονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης ⁹απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισις σου ¹⁰και οι εμποροι της γης κλαιουσιν και πενθουσιν επ αυτην οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι ¹¹γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτων και βυσσινου και πορφυρας και σιρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου ¹²και κινναμωμον και αμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και κτηνη και προβατα και ιππων

και ρεδων και σωμάτων και ψυχας ανθρωπων ¹και η οπωρα σου της επιθυμιας της ψυχης απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι ου μη αυτα ευρησουσιν ²οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμού αυτης κλαιοντες και πενθουντες ³λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρον και κοκκινον και κεχρυσωμενη [εν] χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριτη ⁴οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν ⁵και εκραξαν βλεποντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τις ομοια τη πολει τη μεγαλη ⁶και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραξαν κλαιοντες και πενθουντες λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επιλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιοτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη ⁷ευφραινου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης ⁸και ηρεν εις αγγελος ισχυρος λιθον ως μυλινον μεγαλ και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι ⁹και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πας τεχνιτης [πασης τεχνης] ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι ¹⁰και φως λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι [οι] εμποροι σου ησαν οι μεγαιστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη ¹¹και εν αυτη αιμα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19μετα ταυτα ηκουσα ως φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δοξα και η δυναμις του θεου ημων ²οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις εφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειρος αυτης ³και δευτερον ειρηκαν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων ⁴και επεσαν οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι τω θρονω λεγοντες αμην αλληλουια ⁵και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τω θεω ημων παντες οι δουλοι αυτου οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι ⁶και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντων αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος [ημων] ο παντοκρατωρ ⁷χαιρωμεν και

αγαλλιωμεν και δωσομεν την δοξαν αυτω οτι πληθην ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου πτοιμασεν εαυτην ²και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν ³και λεγει μοι γραφον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν ⁴και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας ⁵και ειδον τον ουρανον πνεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον πιστος [καλουμενος] και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει ⁶οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος ⁷και περιβεβλημενος ιματιον ρεραντισμενον αιματι και κεκληται το ονομα αυτου ο λογος του θεου ⁸και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω εφ ιπποις λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον ⁹και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατορος ¹⁰και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και κυριος κυριων ¹¹και ειδον ενα αγγελον εστωτα εν τω πλιω και εκραξεν [εν] φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνεοις τοις πετομενοις εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εις το δειπνον το μεγα του θεου ¹²ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτους και σαρκας παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων και μεγαλων ¹³και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι τον πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου ¹⁴και επιασθη το θηριον και μετ αυτου ο ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος της καιομενης εν θειω ¹⁵και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου ²και εκρατησεν τον δρακοντα ο οφιος ο αρχαιος ος εστιν διαβολος και ο

σατανας και εδησεν αυτον χιλια επη³ και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανησῃ ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια επη μετα ταυτα δει λυθηναι αυτον μικρον χρονον⁴ και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εξησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου χιλια επη⁵ οι λοιποι των νεκρων ουκ εξησαν αχρι τελεσθη τα χιλια επη αυτη η αναστασις η πρωτη⁶ μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου [τα] χιλια επη⁷ και οταν τελεσθη τα χιλια επη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης τον γωγ και μαγωγ συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον ων ο αριθμος αυτων ως η αμμος της θαλασσης⁹ και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλευσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτους¹⁰ και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων¹¹ και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ αυτου ου απο του προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις¹² και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και βιβλια ανοιχθησαν και αλλο βιβλιον ανοιχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων¹³ και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων¹⁴ και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η λιμνη του πυρος¹⁵ και ει τις ουχ ευρεθη εν τη βιβλω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

21 και ειδον ουρανον καινην και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθαν και η θαλασσα ουκ εστιν ετι¹⁶ και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου πτοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης¹⁷ και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του θρονου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων

και αυτοι λαοι αυτου εσονται και αυτος ο θεος μετ αυτων εσται¹⁸ και εξαλειψει παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι τα πρωτα απηλθαν¹⁹ και ειπεν ο καθημενος επι τω θρονω ιδου καινα ποιω παντα και λεγει γραφον οτι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι εισιν²⁰ και ειπεν μοι γεγοναν εγω το αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν²¹ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι υιος²² τοις δε δειλοις και απιστοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ο δευτερος²³ και πληθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας των γεμοντων των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την νυμφην την γυναικα του αρνιου²⁴ και απηνεγκεν με εν πνευματι επι ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου²⁵ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι²⁶ εχουσα τειχος μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωνσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν των δωδεκα φυλων υιων ισραηλ²⁷ απο ανατολης πυλωνες τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις και απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων πυλωνες τρεις²⁸ και το τειχος της πολεως εχων θεμελιους δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου²⁹ και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσειον ινα μετρησῃ την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης³⁰ και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης οσον το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιων δωδεκα χιλιαδων το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν³¹ και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου³² και η ενδωμσις του τειχους αυτης ιασπις και η πολις χρυσειον καθαρον ομοιον υαλω καθαρω³³ οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις ο δευτερος σαπφειρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος³⁴ ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιον ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυστος³⁵ και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσειον καθαρον ως υαλος διαυγης³⁶ και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο πα-

ντοκρατωρ ναος αυτης εστιν και το αρνιον ²³ και η πολις ου χρειαν εχει του πλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον ²⁴ και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης και οι βασιλεις της γης φερουσιν την δοξαν αυτων εις αυτην ²⁵ και οι πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται εκει ²⁶ και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην ²⁷ και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και [ο] ποιων βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22 και εδειξεν μοι ποταμον υδατος ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου ² εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μνην εκαστον αποδιδουν τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων ³ και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω ⁴ και οφονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων ⁵ και νυξ ουκ εσται ετι και ουκ εχουσιν χρειαν φωτος λυχνου και φως πλιου οτι κυριος ο θεος φωτισει [επι] αυτους και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων ⁶ και ειπεν μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και ο κυριος ο θεος των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου αδει γενεσθαι εν ταχει ⁷ και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ⁸ καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσα προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα ⁹ και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον ¹⁰ και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος γαρ εγγυς εστιν ¹¹ ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπανθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι ¹² ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εστιν αυτου ¹³ εγω το αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος ¹⁴ μακαριοι οι πλυνοντες τας στολας αυτων ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν ¹⁵ εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος ¹⁶ εγω ησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιαις εγω ειμι η ριζα και το γενος δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος

¹⁷ και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν ¹⁸ μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη επ αυτα επιθησει ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω ¹⁹ και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης αφελει ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω ²⁰ λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ερχου κυριε ησους ²¹ η χαρις του κυριου ησους [χριστου] μετα των αγιων